

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR. 3134/3/2009*
(2687/2013)

DECIZIA PENALĂ NR. 222/A
Ședința publică din data de 04 martie 2014

Pe rol pronunțarea cauzei penale având ca apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, de inculpatul Popescu Gheorghe și de părțile civile Statul Român – Agenția Națională de Administrare Fiscală și Liceul cu Program Sportiv Banatul Timișoara împotriva sentinței penale nr. 238 din data de 03 aprilie 2012 a Tribunalului București - Secția a II-a penală, pronunțată în dosarul nr. 3134/3/2009.

Dezbaterile și susținerile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 10 februarie 2014 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea inițial la data de 25 februarie 2014 și, ulterior, pentru astăzi 04 martie 2014 și a decis următoarele:

CONSIDERENTE

Deliberând, asupra apelurilor penale de față, constată următoarele :

Prin sentința penală nr. 238 din data de 03 aprilie 2012 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a penală, în baza art. 334 din Codul de procedură penală fost schimbată încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului **Copos Gheorghe, din infracțiunea de înșelăciune în formă continuată, faptă prev. de art. 215 alin.1, 2 și 5 din Codul penal cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal, în două infracțiuni de înșelăciune, fapte prev. de art. 215 alin. 1, 2, 5 C.p., în dauna Clubului Rapid București.**

1/. În baza art. 11 pct.2 lit. a rap. la art.10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 C.p., din luna ianuarie 1999 (fapta 1 din rechiz.).

2/. În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 C.p., din luna septembrie 2003 (fapta 10 din rechiz.).

3/. În baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 C.p., în dauna Federației Române de Fotbal.

In baza art. 334 C.p.p. s-a schimbat încadrarea juridica a faptei reținuta in sarcina inculpatului Copos Gheorghe din infracțiunea prev. de art.12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p. si art. 41 alin.2 C.p. in doua infracțiuni de evaziune fiscala, fapte prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p.

4/. In baza art. 11 pct.2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. cu aplic. art. 13 alin. 2 C.p.p., a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscala, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p., din luna ianuarie 1999 (fapta 1 din rechiz.).

5/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Copos Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de infracțiuni de evaziune fiscala, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p., din luna septembrie 2003 (fapta 10 din rechiz.).

In baza art. 334 C.p.p. a fost schimbată încadrarea juridica a faptei reținuta in sarcina inculpatului **Stoica Mihai**, din infracțiunea prev. de art.215 alin.1, 2 si 5 C.p. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p., in doua infracțiuni de înșelăciune, fapte prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p., in dauna Clubului Otelul Galați si a Clubului Dinamo București.

1/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fapta prev. de art. 215 alin.1 ,2 si 5 C.p., din luna martie 1999 (fapta 2 din rechiz.).

2/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p., din luna februarie 2001 (fapta 6 din rechiz.).

3/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. cu aplic. art. 13 alin. 2 C.p.p., a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscala, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p., din luna martie 1999 (fapta 2 din rechiz.).

4/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, fapta prev. de art. 23 lit. a din Legea 21/1999 cu aplic. art. 13 C.p.

5/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Stoica Mihai pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, fapta prev. de art. 23 lit. c din Legea 21/1999 cu aplic. art. 13 C.p.

A fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, formulată de inculpatul **Borcea Cristian**, ca nefondată.

1/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul **Borcea Cristian** pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune in forma continuata, fapta prev. de art. 215 alin.1 ,2 si 5 C.p, cu aplic. art 41 alin.2 C.p. din perioada 1999 - 2005, in dauna Clubului Dinamo București.

2/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. a art.10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune in forma continuata, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p. din perioada iunie 1999- iulie 2005 , in dauna Federației Romane de Fotbal.

3/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscala in forma continuata, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p. si art. 41 alin. 2 C.p.

4/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani in forma continuata, fapta prev. de art. 23 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p.

5/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani in forma continuata, fapta prev. de art. 23 lit. c din Legea 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p .

6/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Borcea Cristian pentru săvârșirea infracțiunii de asociere in vederea săvârșirii de infracțiuni, fapta prev. de art. 323 alin. 1 si 2 C.p.

A fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, formulată de inculpatul **Becali Ioan**, ca nefondată.

1/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul **Becali Ioan** pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune in forma continuata, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p. din perioada iunie 1999- iulie 2005, in dauna Cluburilor Dinamo București, Rapid București si Gloria Bistrița.

2/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Becali Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscala in forma continuata, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p. si art. 41 alin. 2 C.p.

3/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Becali Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani in forma continuata, fapta prev. de art. 23 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p.

4/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Becali Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani in forma continuata, fapta prev. de art. 23 lit. c din Legea 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p.

5/. In baza art. 11 pct.2 lit.a rap.la art.10 lit.a C.p.p. a fost achitat inculpatul Becali Ioan pentru săvârșirea infracțiunii de asociere in vederea săvârșirii de infracțiuni, fapta prev. de art. 323 alin. 1 si 2 C.p.

A fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei, formulată de inculpatul **Becali Victor**, ca nefondată.

1/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul **Becali Victor** pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune in forma continuata, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p, cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p. din perioada 1999- 2005, in dauna Cluburilor Dinamo București si Gloria Bistrița.

2/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Becali Victor pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală in forma continuata, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p. si art. 41 alin. 2 C.p.

3/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Becali Victor pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani in forma continuata, fapta prev. de art. 23 lit. a din Legea 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p.

4/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Becali Victor pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani in forma continuata, fapta prev. de art. 23 lit. c din Legea 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p.

5/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Becali Victor pentru săvârșirea infracțiunii de asociere in vederea săvârșirii de infracțiuni, fapta prev. de art. 323 alin. 1 si 2 C.p.

In baza art. 334 C.p.p. a fost schimbată încadrarea juridica a faptei reținută în sarcina inculpatului **Padureanu Jean**, din infracțiunea de înșelăciune in forma continuata, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p., in doua infracțiuni de înșelăciune, fapte prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p., in dauna Clubului Gloria Bistrița.

1/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Padureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p., din luna iulie 1999 (fapta 4 din rechiz.).

2/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Padureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p., din luna august 2003 (fapta 9 din rechiz.).

3/. In baza art. 334 C.p.p. a fost schimbată încadrarea juridica a faptei reținuta in sarcina inculpatului Padureanu Jean, din infracțiunea de înșelăciune in forma continuata, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p. cu aplic. art. 41 alin. 2

C.p., in dauna părții vătămate Federația Romana de Fotbal, in doua infracțiuni de înșelăciune, fapte prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p., pentru care, in baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., s-a dispus achitarea inculpatului.

In baza art. 334 C.p.p. a fost schimbată încadrarea juridica a fapei reținuta in sarcina inculpatului Padureanu Jean, din infracțiunea de evaziune fiscala in forma continuata, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p. si art. 41 alin. 2 C.p. in doua infracțiuni de evaziune fiscala, fapte prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p.

4/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art.10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Padureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscala, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p., din luna iulie 1999 (fapta 4 din rechiz.).

5/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Padureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscala, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p., din luna august 2003 (fapta 9 din rechiz.).

6/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Padureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, fapta prev. de art. 23 lit. a din Legea 656/2002.

7/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Padureanu Jean pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, fapta prev. de art. 23 lit. c din Legea 656/2002.

A fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice a fapei , formulată de inculpatul **Popescu Gheorghe**, ca nefondată.

1/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul **Popescu Gheorghe** pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, in forma continuata, fapta prev. de art. 215 alin. 1, 2 si 5 C.p. cu aplic. art. 41 alin. 2 C.p., in dauna Cluburilor Gloria Bistrița si Rapid București.

2/ In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p. a fost achitat inculpatul Popescu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscala in forma continuata, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p. si art. 41 alin. 2 C.p.

3/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Popescu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, fapta prev. de art. 23 lit. a din Legea 656/2002.

4/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Popescu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, fapta prev. de art. 23 lit. c din Legea 656/2002.

1/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul **Netoiu Gheorghe**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, fapta prev. de art. 215 alin. 1 , 2 si 5 C.p., in dauna Clubului Dinamo București.

2/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Netoiu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscala, fapta prev. de art. 12 din Legea 87/1994 cu aplic. art. 13 C.p.

3/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Netoiu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, fapta prev. de art. 23 lit. a din Legea 656/2002.

4/. In baza art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. a C.p.p., a fost achitat inculpatul Netoiu Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, fapta prev. de art. 23 lit. c din Legea 656/2002.

In baza art. 346 alin. 3 C.p.p., a fost respinsă acțiunea civila formulata de părțile civile A.S. Fotbal Club Tractorul Brașov, Liceul cu Program Sportiv "Banatul Timișoara" si Statul Roman reprezentat de Agenția Naționala de Administrare Fiscala, ca inadmisibile.

S-a luat act ca părțile vătămate FC Rapid București SA, Clubul Sportiv Fotbal Club Dinamo București, FC Otelul Galați SA, A.S. Gloria 1922 Bistrița, S.C. Dinamo 1948 S.A., Clubul CFR 1907 Cluj si Federația Romana de Fotbal nu s-au constituit părți civile in procesul penal.

S-a dispus ridicarea măsurii sechestrului asigurator instituit asupra bunurilor mobile si imobile aparținând inculpaților Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ion, Becali Victor, Padureanu Jean, Popescu Gheorghe si Netoiu Gheorghe, dispusa prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație si Justiție – Direcția Naționala Anticorupție, nr. 48/2006 din 17.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra celor 13.868 acțiuni ale Asociației Fotbal Club Rapid București, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație si Justiție – Direcția Naționala Anticorupție, nr. 48/2006 din 19.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor Asociației Fotbal Club Rapid București, constituite la Banca Romana de Dezvoltare - Groupe Societe Generale, ING Bank NV Amsterdam, Banca Italo-Romana si Millennium Bank, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație si Justiție – Direcția Naționala Anticorupție, nr. 48/2006 din 17.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor S.C. Dinamo 1948 S.A., constituite la Emporiki Bank si UniCredit Tirioc Bank, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație si Justiție – Direcția Naționala Anticorupție, nr. 48/2006 din 17.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor C.S Otelul Galati, constituite la Banca Comerciala Romana, instituit prin Ordonanța

Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr. 48/2006 din 17.07.2008.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor C.F. Gloria 1922 Bistrița, constituite la Banca Romana de Dezvoltare Groupe Societe Generale, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr. 48/2006 din 17.07.2008.

În baza art. 192 alin. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

.....
Împotriva acestei sentințe penale au declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, inculpatul Popescu Gheorghe și părțile civile Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală și Liceul cu Program Sportiv Banatul Timișoara.

1. În esență, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a criticat hotărârea primei instanțe, cu privire la următoarele aspecte de nelegalitate și netemeinicie:

- greșita schimbare a încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpații Copos Gheorghe, Stoica Mihai și Pădureanu Jean;

- nelegala achitare a inculpatului Stoica Mihai pentru evaziune fiscală (fapta privind pe Florin Cernat), infracțiune pentru care nu s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului și, pe cale de consecință, nelegalitatea încheierii de îndreptare a erorii materiale din data de 28.05.2012 și

- greșita achitare a inculpaților pentru infracțiunile deduse judecătii, conform art. 11 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală, raportat la art. 10 lit. a din Codul de procedură penală.

2. Critica inculpatului Popescu Gheorghe a vizat temeiul achitării, considerând că se impunea reținerea dispozițiilor art. 10 lit. d din Codul de procedură penală.

Cu ocazia rejudecării apelurilor, conform dispozițiilor obligatorii cuprinse în decizia instanței de recurs, inculpatul Popescu Gheorghe a solicitat, în raport de dispozițiile noului Cod de procedură penală, în temeiul art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a rap. la art. 17 combinat cu art. 16 alin. 1 lit. c, achitarea sa, motivat de faptul că, nu există probe din care să rezulte că a săvârșit vreo infracțiune.

3. Partea civilă Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală a criticat sentința apelată sub următoarele aspecte:

- instanța de fond nu a avut în vedere și nu a aplicat legislația fiscală;

- nu s-a ținut seama de faptul că părțile responsabile civilmente (chiar și cele fără scop lucrativ) au desfășurat activități economice cu scopul de a obține profit;

- prin acceptarea expertizei extrajudiciare, instanța de fond s-a contrazis, atât din punct de vedere fiscal, cât și juridic;
- neînregistrarea în contabilitate, cu fidelitate, a sumelor reprezentând venituri din cesiunea drepturilor, așa cum au fost stipulate în contracte, are drept consecință prejudicierea bugetului de stat;
- instanța de fond nu a analizat și nu a făcut distincție între impozitul pe profit și impozitul pe venit.

4. Partea civilă Liceul cu Program Sportiv Banatul Timișoara a criticat hotărârea atacată din perspectiva soluției de achitare a inculpaților, apreciată ca netemeinică și nelegală, solicitând obligarea acestora la plata sumei de 275.000 USD, reprezentând drepturile ce i se cuvin din transferul jucătorului P.C..

Prin decizia penală nr. 339/A din 12 noiembrie 2012, Curtea de Apel București - Secția a II-a Penală a admis apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, și părțile civile Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală și Liceul cu Program Sportiv Banatul Timișoara, a desființat sentința apelată și în fond, rejudecând:

A. În baza art. 334 din Codul de procedură penală, a schimbat încadrarea juridică a faptelor comise de inculpatul COPOS GHEORGHE, din infracțiunea de înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, în:

- infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal (parte vătămată F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A. – transferul fotbalistului D.C.);

- infracțiunea de înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art.215 alin.1, 2 și 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal (părți vătămate F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A. și FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL - transferul fotbalistului B.F.) ;

cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal.

1. În baza art. 215 alin. 1,2, 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 74 alin. 2 și art.76 alin. 1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul COPOS GHEORGHE la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin. 2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de asociat sau reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 3 ani.

2. În baza art. 215 alin. 1,2,5 din Codul penal, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal, art.74 alin.2 și art.76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe

inculpatul COPOS GHEORGHE la pedeapsa de 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art.65 alin.2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de asociat și de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 4 ani.

3. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal, art.74 alin.2 și art.76 alin.1 lit. d din Codul penal, a condamnat pe inculpatul COPOS GHEORGHE la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

În temeiul art.33 alin.1 lit. a, art.34 alin.1 lit. b și 35 alin.3 din Codul penal a contopit aceste pedepse, aplicând inculpatului COPOS GHEORGHE pedeapsa cea mai grea, de 5 ani închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de asociat și de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art.71 din Codul penal, pe durata executării pedepsei a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de asociat și de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

4. În baza art.11 pct.2 lit. b raportat la art.10 alin.1 lit. g din Codul de procedură penală, art.122 alin.1 lit. c din Codul penal și art.124 din același cod, cu aplicarea art.13 din Codul penal, a încetat procesul penal față de inculpatul COPOS GHEORGHE pentru infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal (fapta din luna ianuarie 1999).

B. În baza art. 334 din Codul de procedură penală, a schimbat încadrarea juridică a faptelor comise de inculpatul PĂDUREANU JEAN, din infracțiunile de înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, și spălare de bani prevăzută de art. 23 lit. a și c din Legea nr. 656/2002 în:

- infracțiunea de înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin.1, 2 și 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal (părți vătămate A.S. GLORIA 1922 BISTRITA și FEDERATIA ROMANA DE FOTBAL – transferul fotbalistului G.I.);

- infracțiunea de înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art.215 al.1, 2 și 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal (părți vătămate A.S. GLORIA 1922 BISTRITA și FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL – transferul fotbalistului S.L.);

- infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art.23 lit. a din Legea nr.21/1999 cu aplicarea art.13 din Codul penal (transferul fotbalistului G.I.);

- infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art.23 lit. c din Legea nr.21/1999 cu aplicarea art.13 din Codul penal (fapta din anul 2001);

- infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art.29 lit. a din Legea nr.656/2002 republicată (transferul fotbalistului S.L.);
cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal.

1. În baza art.215 alin. 1,2, 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal, art.74 alin.1 lit. a, alin.2 și art. 76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul PĂDUREANU JEAN la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin. 2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 3 ani.

2. În baza art. 215 alin. 1,2, 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal, art. 74 alin.1 lit. a, alin.2 și art. 76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul PĂDUREANU JEAN la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin.2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 3 ani.

3. În baza art. 23 lit. a din Legea nr. 21/1999 cu aplicarea art.13 din Codul penal, art. 74 alin.1 lit. a, alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul PĂDUREANU JEAN la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

4. În baza art. 23 lit. c din Legea nr. 21/1999 cu aplicarea art. 13 din Codul penal, art. 74 alin.1 lit. a, alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul PĂDUREANU JEAN la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

5. În baza art. 29 lit. a din Legea nr. Legea nr. 656/2002 republicată, art. 74 alin.1 lit. a, alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul PĂDUREANU JEAN la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

6. În baza art.12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. d din Codul penal, a condamnat pe inculpatul PĂDUREANU JEAN la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

În temeiul art. 33 alin. 1 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și 35 alin.3 din Codul penal a contopit aceste pedepse, aplicând inculpatului PĂDUREANU JEAN pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prevăzute de

art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art.71 din Codul penal, a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

Conform art.86¹ alin.1 și art.86² Cod penal, a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare, pe durata unui termen de încercare de 5 ani.

În baza art.86³ alin.1 Cod penal a obligat inculpatul ca pe durata termenului de încercare să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la judecătorul desemnat cu supravegherea din cadrul Tribunalului Bistrița Năsăud, la datele fixate de acesta;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lor de existență.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86⁴ Cod penal.

Conform art.71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale, a suspendat și executarea pedepselor accesorii aplicate inculpatului.

7. În baza art. 11 pct.2 lit. b raportat la art.10 alin.1 lit. g din Codul de procedură penală, art. 122 alin.1 lit. c din Codul penal și art. 124 din același cod, cu aplicarea art. 13 din Codul penal, a încetat procesul penal față de inculpatul PĂDUREANU JEAN pentru infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal (fapta din luna ianuarie 1999).

C. 1. În baza art. 215 alin. 1,2, 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul STOICA MIHAI la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin.2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 3 ani.

2. În baza art. 215 alin.1,2, 5 din Codul penal, cu aplicarea art. 74 alin.2 și art.76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul STOICA MIHAI la pedeapsa de 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin.2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 3 ani.

3. În baza art. 23 lit. a din Legea nr. 21/1999 cu aplicarea art. 13 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul STOICA MIHAI la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

4. În baza art. 23 lit. c din Legea nr. 21/1999 cu aplicarea art. 13 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul STOICA MIHAI la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În temeiul art. 33 alin. 1 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și 35 alin.3 din Codul penal a contopit aceste pedepse, aplicând inculpatului STOICA MIHAI pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de asociat sau reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art.71 din Codul penal, pe durata executării pedepsei a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art. 11 pct.2 lit. b raportat la art. 10 alin.1 lit. g din Codul de procedură penală, art. 122 alin.1 lit. c din Codul penal și art. 124 din același cod, cu aplicarea art. 13 din Codul penal, a încetat procesul penal față de inculpatul STOICA MIHAI pentru infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art.12 din Legea nr.87/1994 cu aplicarea art. 13 din Codul penal (fapta din luna martie 1999).

D. 1. În baza art. 215 al. 1,2,5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BORCEA CRISTIAN la pedeapsa de 7 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin.2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de asociat, acționar și reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 6 ani.

2. În baza art.12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, art. 13 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. d din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BORCEA CRISTIAN la pedeapsa de 1 an și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

3. În baza art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art.41 alin.2 din Codul penal, art.74 alin.2 și art.76 alin.1 lit. c din Codul penal, a

condamnat pe inculpatul BORCEA CRISTIAN la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

4. În baza art. 29 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BORCEA CRISTIAN la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

5. În baza art. 323 alin.1,2 din Codul penal cu aplicarea art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BORCEA CRISTIAN la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni.

În temeiul art. 33 alin. 1 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și 35 alin.1 din Codul penal a contopit aceste pedepse, aplicând inculpatului BORCEA CRISTIAN pedeapsa cea mai grea, de 7 ani închisoare și 6 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de asociat, acționar și reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art.71 din Codul penal, pe durata executării pedepsei s-au interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de asociat, acționar și reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

E. 1. În baza art. 215 alin.1,2,5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI IOAN la pedeapsa de 8 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin.2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de agent licențiat și de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 7 ani.

2. În baza art.12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, art. 13 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. d din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI IOAN la pedeapsa de 1 an și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

3. În baza art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI IOAN la pedeapsa de 2 ani și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

4. În baza art. 29 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI IOAN la pedeapsa de 2 ani și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

5. În baza art. 323 alin.1,2 din Codul penal cu aplicarea art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI IOAN la pedeapsa de 2 ani și 9 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni.

În temeiul art. 33 alin. 1 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și 35 alin.1 din Codul penal a contopit aceste pedepse, aplicând inculpatului BECALI IOAN pedeapsa cea mai grea, de 8 ani închisoare și 7 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de agent licențiat și de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art.71 din Codul penal, pe durata executării pedepsei a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de agent licențiat și de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

F. 1. În baza art.215 al. 1,2,5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal, art.74 alin.2 și art.76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI VICTOR la pedeapsa de 7 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin.2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de agent licențiat) din Codul penal pe o durată de 7 ani.

2. În baza art.12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, art.13 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. d din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI VICTOR la pedeapsa de 1 an și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

3. În baza art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI VICTOR la pedeapsa de 2 ani și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

4. În baza art. 29 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI VICTOR la pedeapsa de 2 ani și 9 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

5. În baza art. 323 alin.1,2 din Codul penal cu aplicarea art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul BECALI VICTOR la pedeapsa de 2 ani și 9 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni.

În temeiul art. 33 alin. 1 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și 35 alin.1 din Codul penal a contopit aceste pedepse, aplicând inculpatului BECALI VICTOR pedeapsa cea mai grea, de 7 ani închisoare și 7 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de agent licențiat) din Codul penal.

În baza art.71 din Codul penal, pe durata executării pedepsei a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de agent licențiat sau reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

G. 1. În baza art. 215 al. 1,2,5 din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin.2 din Codul penal, art. 74 alin.1 lit. a, alin.2 și art. 76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul POPESCU GHEORGHE la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin.2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 2 ani.

2. În baza art.12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal, art. 13 din Codul penal, art. 74 alin.1 lit. a, alin.2 și art. 76 alin.1 lit. d din Codul penal, a condamnat pe inculpatul POPESCU GHEORGHE la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

3. În baza art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 74 alin.1 lit. a, alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul POPESCU GHEORGHE la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

4. În baza art. 29 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 74 alin.1 lit. a, alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul POPESCU GHEORGHE la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În temeiul art. 33 alin. 1 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și 35 alin.1 din Codul penal a contopit aceste pedepse, aplicând inculpatului POPESCU GHEORGHE pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art.71 din Codul penal, a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

Conform art.86¹ alin.1 și art.86² Cod penal, a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare, pe durata unui termen de încercare de 5 ani.

În baza art.86³ alin.1 Cod penal a obligat inculpatul ca pe durata termenului de încercare să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la judecătorul desemnat cu supravegherea din cadrul Tribunalului București, la datele fixate de acesta;

- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lor de existență.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86⁴ Cod penal.

Conform art.71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale, s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii aplicate inculpatului.

H. 1. În baza art. 215 al. 1,2,5 din Codul penal, cu aplicarea art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. a din Codul penal, a condamnat pe inculpatul NEȚOIU GHEORGHE la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave.

Conform art. 65 alin.2 din Codul penal a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal pe o durată de 2 ani.

2. În baza art.12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art.13 din Codul penal, art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. d din Codul penal, a condamnat pe inculpatul NEȚOIU GHEORGHE la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

3. În baza art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul NEȚOIU GHEORGHE la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

4. În baza art. 29 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 74 alin.2 și art. 76 alin.1 lit. c din Codul penal, a condamnat pe inculpatul NEȚOIU GHEORGHE la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În temeiul art. 33 alin. 1 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și 35 alin. 1 din Codul penal a contopit aceste pedepse, aplicând inculpatului NEȚOIU GHEORGHE pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art.71 din Codul penal, a interzis inculpatului drepturile prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b, c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

Conform art.86¹ alin.1 și art.86² Cod penal, a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare, pe durata unui termen de încercare de 5 ani.

În baza art.86³ alin.1 Cod penal a obligat inculpatul ca pe durata termenului de încercare să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la judecătorul desemnat cu supravegherea din cadrul Tribunalului București, la datele fixate de acesta;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lor de existență.

A atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86⁴ Cod penal.

Conform art.71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei principale, s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii aplicate inculpatului.

1. În baza art. 14 raportat la art.346 din Codul de procedură penală a obligat în solidar pe inculpații Borcea Cristian, Becali Ioan și Becali Victor la plata către partea civilă LICEUL CU PROGRAM SPORTIV „BANATUL” TIMISOARA a sumei de 265 000 USD, în echivalent în lei la cursul de schimb al BNR de la data efectuării plății, la care se adaugă dobânda legală de referință a BNR calculată de la data nașterii obligației (data transferului fotbalistului C.P.), până la data efectivă a plății.

2. A obligat pe inculpatul Copos Gheorghe la plata către partea civilă STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ a sumei de 63 908 lei precum și la obligațiile fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (transferul fotbalistului D.C.).

3. A obligat pe inculpatul Stoica Mihai la plata către partea civilă STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ a sumei de 319 359 lei precum și la obligațiile fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (transferul fotbalistului A. I.).

4. A obligat în solidar pe inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan la plata către partea civilă STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ a sumei de 609 444 lei precum și la obligațiile fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (transferul fotbalistului C.C.).

5. A obligat în solidar pe inculpații Pădureanu Jean și Becali Ioan la plata către partea civilă STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE

ADMINISTRARE FISCALĂ a sumei de 844 603 lei precum și la obligațiile fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (transferul fotbalistului G.I.).

6. A obligat în solidar pe inculpații Pădureanu Jean, Becali Ioan, Becali Victor și Popescu Gheorghe la plata către partea civilă STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ a sumei de 328 440 lei precum și la obligațiile fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (transferul fotbalistului S.L.).

7. A obligat în solidar pe inculpații Copos Gheorghe, Becali Ioan și Popescu Gheorghe la plata către partea civilă STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ a sumei de 2 296 097 lei precum și la obligațiile fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (transferul fotbalistului B.F.).

8. A obligat în solidar pe inculpații Borcea Cristian, Becali Ioan și Nețoiu Gheorghe la plata către partea civilă STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ a sumei de 405 992 lei precum și la obligațiile fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (transferul fotbalistului A.D.).

9. A obligat în solidar pe inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan la plata către partea civilă STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ a sumei de 164 780 lei precum și la obligațiile fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (transferul fotbalistului M.A.).

10. A respins, ca neîntemeiată, acțiunea civilă exercitată de partea civilă A.S. TRACTORUL BRASOV.

11. A luat act că părțile vătămate CLUBUL CFR 1907 CLUJ, FEDERATIA ROMÂNĂ DE FOTBAL, F.C. RAPID BUCURESTI S.A., CLUBUL SPORTIV FOTBAL CLUB DINAMO BUCURESTI, SC DINAMO 1948 SA, A.S. GLORIA 1922 BISTRITA și SC. FC OȚELUL GALAȚI SA nu s-au constituit părți civile.

12. În temeiul art. 348 din Codul de procedură penală a dispus anularea următoarelor înscrisuri:

- contractul înregistrat la F.R.F. sub nr. 63/14.01.1999, încheiat între „Rapid” reprezentant de Dinu Drăgan și Paul Cazan și „Pohang” Steleers pentru suma de 120.000 USD, respectiv contractul cu același nr. care poartă și

mențiunea „Rapid nr. 11/14.01.1999”, datat 30.12.1998, semnat de Dinu Drăgan și Paul Cazan pentru suma de 120.000 USD (transferul fotbalistului D.C.);

- hotărârea consiliului de administrație „Dinamo” pentru data de 30.06.1999, respectiv cele două contracte încheiate între „Dinamo” București și „Deportivo” Alaves, exemplare în copie, datate 30.06.1999 și 30.06.2001, conform cărora jucătorul C.C. a fost transferat pentru suma de 800.000 USD;

- înscrisul intitulat „Memorandum” prin care „drepturile de transfer” ale jucătorului profesionist de fotbal G.I. au fost cedate de „Gloria” Bistrița, reprezentată de inculpatul Pădureanu Jean firmei „Phoenix”, din Olanda, reprezentată de J.V. ;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat de clubul „Dinamo” cu firma „Phoenix” BV, aferent „cedării drepturilor de transfer ale jucătorului C.P.”;

- cele două memorandumuri „Oțelul” și „Dinamo” cu privire la transferul fotbalistului C.F.;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat între „Dinamo”, reprezentată de inculpatul Borcea Criatian și firma „Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden” B.V din Olanda, cu privire la transferul fotbalistului Bogdan Mara;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat între „Dinamo”, reprezentată de inculpatul Borcea Criatian și firma „Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden” B.V din Olanda, cu privire la transferul fotbalistului M.N.;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat între „Gloria” Bistrița și „Intermark” Internațional B.V., din Olanda cu privire la transferul fotbalistului S.L. I.;

- contractele de împrumut încheiate între „Rapid” și inculpații Becali Ioan și Popescu Gheorghe privind transferul fotbalistului B.F.;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat de „Dinamo”, reprezentată de inculpatul Borcea Cristian cu firma olandeză „Pyralis” Investments BV privind transferul fotbalistului A.D.;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat de „Dinamo”, reprezentată de inculpatul Borcea Cristian cu firma olandeză „Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duiyenboden” B.V. din Olanda, privind transferul fotbalistului A.M..

J. În temeiul art.118 alin.1 lit. e din Codul penal și art.33 din Legea nr.656/2002 republicată, a confiscat următoarele sume de bani:

- de la inculpatul Copos Gheorghe – 150 000 USD, în echivalent în lei (transferul fotbalistului D.C.);

- de la inculpatul Stoica Mihai – 550 000 USD, în echivalent în lei (transferul fotbalistului A. I.);

- de la inculpatul Borcea Cristian– 593 750 USD, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Ioan – 418 750 USD, în echivalent în lei (transferul fotbalistului C.C.);

- de la inculpatul Becali Ioan – 1 400 000 USD, în echivalent în lei iar de la inculpatul Pădureanu Jean – 112 000 USD, în echivalent în lei (transferul fotbalistului G.I.);

- de la inculpatul Borcea Cristian– 169 667 USD, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – 1 201 667 USD, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Victor – 1 201 667 USD, în echivalent în lei (transferul fotbalistului C.P.);

- de la inculpatul Borcea Cristian– 213 000 USD, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – 125 000 USD, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Victor – 125 000 USD, în echivalent în lei iar de la inculpatul Stoica Mihai – 125 000 USD, în echivalent în lei (transferul fotbalistului C.F.);

- de la inculpatul Borcea Cristian– 124 500 USD, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Ioan – 100 000 USD, în echivalent în lei (transferul fotbalistului M.B.);

- de la inculpatul Borcea Cristian– 32 167 USD, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – 360 000 USD, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Victor – 360 000 USD, în echivalent în lei (transferul fotbalistului M.N.);

- de la inculpatul Pădureanu Jean – 87 000 USD, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – 75 000 USD, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Victor – 75 000 USD, în echivalent în lei iar de la inculpatul Popescu Gheorghe – 75 000 USD, în echivalent în lei (transferul fotbalistului S.L.);

- de la inculpatul Copos Gheorghe – 510 007 USD, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – 500 000 USD, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Popescu Gheorghe – 1.000.000 USD în echivalent în lei din care se scade suma de 1 330 000 lei plătită cu titlu de impozit (transferul fotbalistului B.F.);

- de la inculpatul Borcea Cristian– 29 200 Euro, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Ioan – 403 000 Euro, în echivalent în lei (transferul fotbalistului A.D.).

- de la inculpatul Becali Ioan – 350 000 Euro, în echivalent în lei (transferul fotbalistului M.A.).

A menținut măsura sechestrului asigurator instituit asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor, Pădureanu Jean și Popescu Gheorghe, dispusă prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

A menținut poprirea instituită asupra sumei de 116 064 lei din contul deschis de inculpatul Nețoiu Gheorghe.

A dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra celor 13.868 acțiuni ale Asociației Fotbal Club Rapid București, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 19.07.2008.

A dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor Asociației Fotbal Club Rapid București, constituite la Banca Română de Dezvoltare -Groupe Societe Generale, ING Bank NV Amsterdam, Banca Italo-Romana și Millennium Bank, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

A dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor S.C. Dinamo 1948 S.A., constituite la Emporiki Bank și UniCredit Tiriac Bank, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

A dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor C.S Oțelul Galați, constituite la Banca Comercială Română, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

A dispus ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor C.F. Gloria 1922 Bistrița, constituite la Banca Română de Dezvoltare Groupe Societe Generale, instituit prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr.48/2006 din 17.07.2008.

În baza art. 191 alin.2 din Codul de procedură penală a obligat inculpații la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat: COPOS GHEORGHE – 108 000 lei; STOICA MIHAI – 58 000 lei; BORCEA CRISTIAN – 258 000 lei; BECALI IOAN – 308 000 lei; BECALI VICTOR – 108 000 lei; PADUREANU JEAN – 58 000 lei; NEȚOIU GHEORGHE – 58 000 lei; POPESCU GHEORGHE – 108 000 lei.

II. A respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul POPESCU GHEORGHE.

A obligat pe apelantul inculpat Popescu Gheorghe la plata sumei de 800 lei, reprezentând cheltuieli judiciare, în apel, avansate de stat.

Cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea celorlalte apeluri au rămas în sarcina statului.

Împotriva acestei decizii au declarat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, partea civilă AS Tractorul Brașov și inculpații Copos Gheorghe, Popescu

Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor, Pădureanu Jean și Nețoiu Gheorghe.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, prin motivele de recurs, a invocat următoarele: **nelegalitatea pedepselor aplicate inculpaților Pădureanu Jean, Popescu Gheorghe și Nețoiu Gheorghe**, critică încadrată în cazul de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 14 teza a II-a C.proc.pen.; **greșita individualizare a pedepselor aplicate inculpaților Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor și Nețoiu Gheorghe** urmare a **greșitei rețineri a circumstanțelor atenuante**, critică circumscrisă cazului de casare prevăzut de art. 385⁹ alin. 1 pct. 14 teza I C.proc.pen.; omisiunea instanței de apel de a dispune confiscarea specială a sumelor de bani care nu servesc la despăgubirea persoanei vătămate Federația Română de Fotbal de la inculpații Copos Gheorghe (fapta F.B.) și Borcea Cristian (faptele C.C. și P.C.), omisiunea de a dispune obligarea inculpaților Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Jean Pădureanu și Becali Ioan la plata despăgubirilor civile către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în solidar cu cluburile de fotbal ai căror prepuși au săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală, greșita ridicare a măsurilor asigurătorii instituite asupra bunurilor părților responsabile civilmente, cluburile de fotbal Rapid București, Dinamo București, Oțelul Galați și Gloria Bistrița, greșita soluționare a laturii civile în cazul părții civile Liceul cu program Sportiv Banatul Timișoara (transfer P.C.) și greșita respingere a cererii de acordare a despăgubirilor civile formulată de reprezentantul legal al părții civile Tractorul Brașov (transferul F.B.), toate aceste critici fiind încadrare în cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C.proc.pen.

Recurenta parte civilă AS Tractorul Brașov a susținut că în cauză s-a făcut o greșită aplicare a legii prin respingerea acțiunii civile, având în vedere că clubul a suferit un prejudiciu în cuantum de 63.500 dolari SUA, sumă la care se impune și stabilirea de penalități de întârziere de 225.932,5 USD.

Prin motivele de recurs depuse la dosar în termenul prevăzut de dispozițiile art. 385¹⁰ alin. 2 C.proc.pen., **inculpatul Popescu Gheorghe** a solicitat în principal, în temeiul dispozițiilor art.385¹⁵ alin.1 pct.2 lit.c C.proc.pen., casarea deciziei și, pe cale de consecință, trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de apel, arătând că este necesară administrarea de probe, criticând împrejurarea că probele propuse în apărare au fost ignorate fiind astfel încălcat dreptul la apărare, iar în subsidiar a solicitat achitarea sa pentru toate infracțiunile reținute, în temeiul art. 11 pct. 2 lit. a rap. la art. 10 lit. d C.proc.pen, invocându-se cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 12 C.proc.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpatul **Pădureanu Jean**, acesta a susținut, în principal, cazul de casare prev. de art. 385⁹ alin. 1 pct. 17² C.proc.pen. solicitând

trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond întrucât aceasta nu s-a pronunțat asupra tuturor faptelor cu care a fost sesizată, omițând să pronunțe o soluție și cu privire la cea de-a doua infracțiune de spălare de bani în forma prevăzută de disp. art. 23 lit. a) din Legea 656/2002. S-a arătat că, în aceste condiții soluția prevăzută de dispozițiile legale era trimiterea cauzei spre rejudecare la tribunal și nu pronunțarea unei soluții cu privire la fondul cauzei de către instanța de apel. În subsidiar, s-a solicitat, în temeiul aceluiași caz de casare, trimiterea cauzei spre rejudecarea apelurilor, arătându-se că hotărârea instanței de apel se întemeiază pe o probă obținută cu încălcarea dispozițiilor legale și care provine de la partea civilă, respectiv Procesul verbal de constatare al Gărzii Financiare nr. 1311 din 20.12.2007, administrarea acesteia în procesul penal încălcând dreptul la un proces echitabil și egalitatea de arme. A mai fost invocat și cazul de casare prevăzut de art. 385° alin. 1 pct. 9 C.proc.pen., arătându-se că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se sprijină dispoziția de confiscare a sumei de 87.000 USD în echivalent în lei.

Inculpatul **Copos Gheorghe** a solicitat în principal trimiterea cauzei spre rejudecare în apel, invocând cazul de casare prev. de art. 385° alin. 1 pct. 10 C.proc.pen. întrucât acesta nu s-ar fi pronunțat cu privire la una din faptele reținute în sarcina sa prin actul de sesizare și nici cu privire la unele probe administrate care erau de natură să influențeze soluția în cauză. Aceeași soluție s-ar impune și față de împrejurarea că prin hotărârea recurată se bazează pe aceleași probe administrate în cursul cercetării judecătorești la instanța de fond unde s-a pronunțat o soluție de achitare în temeiul dispozițiilor art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit. a C.proc.pen., Curtea de apel respingând toate probele solicitate de către apărare și, totodată, în raport de faptul că rezolvarea laturii civile a cauzei are la baza o probă nelegal administrată, respectiv procesul verbal de constatare întocmit de către inspectorii Gărzii Financiare care sunt subordonați părții civile, critici circumscrise cazului de casare prev. de art. 385° alin. 1 pct.17² C.proc.pen.; s-au mai invocat și dispozițiile art. 385° alin. 1 pct. 9 C.proc.pen. atras de lipsa de motivare a hotărârii din apel. Totodată, au fost formulate critici vizând și fondul cauzei, solicitându-se casarea deciziei și menținerea soluției de achitare dispusă de prima instanță.

Inculpatul **Stoica Mihai** a invocat cazul de casare prev. de art. 385° alin. 1 pct.18 C.proc.pen. solicitând casarea hotărârii recurate și menținerea hotărârii primei instanțe, arătând că soluția de condamnare a sa este rezultatul unei grave erori de fapt. În privința infracțiunilor de înșelăciune, s-a susținut că a fost angajatul unei asociații de fotbal, nu al unei societăți comerciale și a efectuat transferurile în îndeplinirea mandatului dat de organele de conducere la o valoare foarte mare, sumele obținute fiind unele dintre cele mai mari posibile la acel moment. Referitor la infracțiunea de spălare de bani prevăzută de art. 23 lit. a din

Legea nr. 21/1999 cu aplic. art. 13 din Codul penal s-a susținut că nu este îndeplinită condiția ca sumele de bani "spălate" să provină din infracțiunile special prevăzute de lege, întrucât între acestea nu figurează infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de Legea nr. 87/1994 sau cea de înșelăciune, legea referindu-se strict la „înșelăciune în domeniul bancar, financiar sau de asigurări”.

Motivele de recurs formulate cu privire la **inculpatul Borcea Cristian** sunt comune cu cele care îi privesc pe **inculpații Becali Ioan și Becali Victor**. O primă critică, încadrată în cazul de casare prev. de art. 385° alin. 1 pct. 17² C.proc.pen., se referă la faptul că instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare prin reaprecierea probatoriului administrat de instanța de fond, fără să administreze nici o altă probă, respingându-se toate cererile formulate de apărare. Făcându-se referire la practica Curții Europene, s-a arătat că dreptul la apărare a fost încălcat, impunându-se trimiterea cauzei spre rejudecarea apelurilor. Din perspectiva dispozițiilor art. 385° alin. 1 pct. 9 C.proc.pen. s-a invocat faptul că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, întrucât instanța de apel nu a arătat care au fost motivele care au determinat-o să concluzioneze în sensul existenței unei activități de „inducere în eroare”, nu oferă motivele care au condus-o la înlăturarea argumentelor apărării, în sensul că doar începând cu data de 01.07.2002, ca urmare a prevederilor Legii nr.414/2002 ale Legii nr.345/2002, veniturile din transferurile de jucători, realizate de cluburile organizate ca asociații fără scop lucrativ, sunt de natură economică și, deci, impozabile, și, de asemenea hotărârea este nemotivată sub aspectul existenței infracțiunilor de spălare de bani, instanța rezumându-se la a prezenta faptul că în contul inculpatului Becali Victor, ar fi fost virate în intervalul 1999-2001, suma de 4,56 milioane USD, prin transfer bancar. Un alt motiv de recurs, încadrat în dispozițiile art. 385° alin. 1 pct. 10 C. proc.pen., se referă la faptul că instanța nu s-a pronunțat asupra cererii de a se constata nelegalitatea rapoartelor de constatare tehnico-științifice, simpla mențiune că raportul ar fi unul legal neconstituind o pronunțare asupra cererii. De asemenea, se susține că s-a invocat nelegalitatea probelor obținute prin comisie rogatorie, în străinătate, înaintea începerii urmăririi penale în personam, și, deși s-a solicitat readministrarea acestor probe în condiții de contradictorialitate, s-a ignorat cererea apărării.

Au fost formulate critici și în privința fondului cauzei, încadrate în cazurile de casare prev. de art. 385° alin. 1 pct. 12 și 18 C. proc. pen. solicitându-se menținerea soluției pronunțată de prima instanță. În subsidiar, a fost invocat și cazul de casare prev. de art. 385° alin. 1 pct. 14 C. proc. pen.

Și **inculpatul Nețoiu Gheorghe** prin motivele de recurs a invocat greșita aplicare a legii, prin aceea că a fost condamnat pentru prima dată în apel, după o achitare dispusă în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a C.proc.pen., pe

baza reinterprețării declarațiilor martorilor, fără ca instanța să administreze nemijlocit aceste probe și fără a-i da posibilitatea să își formuleze apărări. În acest sens se face referire la jurisprudența Curții Europene, cauza Flueraș contra României, cu referire la obligațiile pe care le are instanța de control judiciar. Totodată, s-a arătat faptul că inculpații au solicitat încuviințarea probei cu expertiză financiar contabilă care să fie efectuată de persoane independente în raporturile cu statul și cu inculpații, întrucât singura dovadă pe baza căreia s-a calculat prejudiciul reținut este un raport de constatare tehnico-științifică al Gărzii Financiare, instituție subordonată părții civile. În raport de acest motiv de recurs s-a solicitat trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de apel în vederea administrării de probe. În subsidiar, a fost invocat cazul de casare prevăzut de dispozițiile art.385⁹ pct.18 C.proc.pen., susținând că starea de fapt reținută de către Curtea de Apel București este rezultatul unei grave erori.

Prin decizia penală nr. 1687 pronunțată în dosarul nr. 3134/3/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală, în majoritate, a admis recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și intimații inculpați Popescu Gheorghe, Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ioan, Becali Victor, Padureanu Jean și Nețoiu Gheorghe împotriva deciziei penale nr.339/A din 12 noiembrie 2012 a Curții de Apel București - Secția a II-a Penală, a casat, în totalitate, decizia penală recurată, a trimis cauza spre rejudecarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, inculpatul Popescu Gheorghe, părțile civile Statul Român prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și Liceul cu Program Sportiv Banatul Timișoara și a respins, ca inadmisibil, recursul declarat de partea civilă AS Tractorul Brașov, pe care a obligat-o la plata sumei de 400 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

.....

S-a dispus ca instanța de apel să analizeze, în raport de obiectivele propuse de inculpați, de motivele de apel ale parchetului (care critică soluția de achitare a inculpaților Copos Gheorghe și Stoica Mihai întrucât se fundamentează pe concluziile unor rapoarte de expertiză extrajudiciare), dar și de împrejurările rezultate din administrarea nemijlocită a probatoriului (având în vedere că specialiștii Gărzii Financiare și-au întemeiat concluziile analizând și declarațiile unora dintre martorii care nu au fost audiați niciodată de instanță), în ce măsură este concludentă și utilă cauzei efectuarea unei expertize, sau dacă, dimpotrivă, aspectele invocate pot fi soluționate fără a fi necesare cunoștințele unor specialiști, doar în baza înscrisurilor existente la dosar.

Cu ocazia rejudecării apelurilor declarate în cauză, după soluția de casare a deciziei anterioare pronunțată în apel, cu trimitere spre rejudecare,

Curtea a procedat la audierea martorilor, **precum și ascultarea inculpaților**, constatându-se, totodată, imposibilitatea de audiere a martorului P.D. – indicat în decizia de casare – , care este decedat.

Deasemenea, Curtea s-a pronunțat, motivat, asupra probatoriului solicitat în această fază procesuală, conform mențiunilor cuprinse în încheierea de ședință din data de 11.11.2013 și care face parte, integrantă, din prezenta hotărâre.

Ca atare, **examinând legalitatea și temeinicia sentinței penale apelate, prin prisma motivelor de apel invocate, cât și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. 2 din Codul de procedură penală, Curtea constată apelurile ca fondate, în considerarea următoarelor argumente:**

Astfel, Curtea constată că instanța de fond a pronunțat hotărârea atacată întemeindu-se pe o apreciere greșită a ansamblului probatoriu administrat în cauză și pe constatări de fapt care nu au suport în realitate.

Evaluând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale, al judecării în fond și în faza căii de atac a apelului (conform indicațiilor obligatorii dispuse de către instanța de casare), Curtea reține următoarele:

I. Chestiuni prealabile reținerii situației de fapt :

Primordial, Curtea apreciază necesară expunerea atribuțiilor Consiliului de Administrație, respectiv, ale Consiliului Director – organisme de conducere ale cluburilor de fotbal din cauză.

I.1. În acest sens, Curtea reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 23 alin. 1 lit. f din „Statutul” Asociației „Fotbal Club Rapid București” (filele nr. 11-17, vol. 23, dosar de urmărire penală), „în exercitarea competenței sale, consiliul director aprobă transferul jucătorilor de fotbal de la și la cluburile din România sau din străinătate”, iar potrivit alin. 3 al aceluiași articol, „deciziile consiliului director se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți”.

Or, Curtea constată, cu referire la inculpatul Copos Gheorghe, că prevederile statutare sus menționate nu au fost respectate în cauză.

I.2. Potrivit art. 22 lit. b din „Statutul” clubului de fotbal „Oțelul Galați” (filele nr. 161-165, 141-150, 184-183, vol. 23, dosar de urmărire penală), „consiliul director încheie acte juridice în numele și pe seama clubului”, iar conform art. 28, „deciziile consiliului director se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți”.

Aceste prevederi statutare nu au fost respectate în cauză.

I.3. Conform art. 12.12.18. din „Statutul” clubului sportiv „Fotbal Club Dinamo București” (filele nr. 27-36, vol. 23, dosar de urmărire penală), consiliul director „negociază și aprobă contractele de transfer, angajare și salarizare a

sportivilor profesioniști în țară și străinătate, la propunerea președintelui Consiliului Director”.

Art. 12.12.17. din același statut prevede că, consiliul director „aprobă investițiile și negociază și încheie contractele de sponsorizare, asociere, colaborare, închiriere cu persoane fizice și/sau juridice, române și/sau străine, la propunerea președintelui consiliului director...”

Potrivit art. 25.2. lit. h din „Actul constitutiv” al societății comerciale „Dinamo 1948” S.A., „negocierea și aprobarea contractelor de transfer, angajare și salarizare a sportivilor profesioniști în țară și străinătate”, se face „la propunerea președintelui consiliului de administrație”.

Tocmai aceste dispoziții menționate mai sus, dispoziții care guvernează activitatea și funcționarea clubului de fotbal „Dinamo București” au fost eludate, prin ascunderea transferurilor internaționale ale jucătorilor profesioniști de fotbal, conducerii clubului, care nu a decis efectuarea tranzacțiilor realizate exclusiv de inculpații Borcea Cristian și Nețoiu Gheorghe, în detrimentul clubului de fotbal sus arătat.

În acest sens, Curtea constată că inculpații Borcea Cristian și Nețoiu Gheorghe au depus, la dosarul cauzei, diverse înscrisuri care, în opinia lor, atestau „aprobarea” unor transferuri.

Din acest punct de vedere, Curtea reține că, prin raportul de constatare tehnico-științifică fizico-chimică al I.G.P.R. s-a dovedit caracterul fals al unor asemenea acte (filele nr. 1 și 5 ale „hotărârii Consiliului de Administrație Dinamo” din data de 30.06.1999).

Pe de altă parte, nu au fost identificate înscrisuri oficiale din care să rezulte că au fost acordate, din partea consiliului de administrație al clubului de fotbal „Dinamo București”, mandate pentru aprobarea transferurilor de fotbaliști, pentru inculpații Borcea Cristian și Nețoiu Gheorghe, astfel cum au susținut aceștia din urmă și martorul B.N., președintele consiliului de administrație.

În același sens, Curtea a avut în vedere depozițiile constante ale martorilor, membrii ai consiliului de administrație al clubului de fotbal „Dinamo București”, care au susținut, pe parcursul procesului penal, inclusiv în faza căii de atac a apelului, faptul că nu au existat decizii ale consiliului de administrație cu privire la transferul unor jucători de fotbal sau în ceea ce privește asocierea cu firmele din Olanda.

Alți membri ai consiliului de administrație nu și-au amintit discuțiile (cum este cazul martorilor S.R. și M. G.) sau au arătat că nu cunosc și nu au auzit de firmele din Olanda (martorii B. P. și B.N.).

I.4. Potrivit art. 23 alin. 1 lit. f din „Statutul” Asociației „Club Fotbal Gloria 1922 Bistrița” (filele nr. 174-189, vol. 23, dosar de urmărire penală), „consiliul director aprobă transferul jucătorilor la cluburile din România sau din străinătate”,

iar conform art. 23 alin. 3, „deciziile consiliului se iau cu majoritatea absolută a voturilor tuturor membrilor săi prezenți”.

Și în cazul clubului de fotbal „Gloria” Bistrița, toate aceste prevederi nu au fost respectate de către inculpatul Pădureanu Jean.

Un alt aspect de reglementare în statutele societăților sportive, *comun tuturor cluburilor de fotbal* este faptul că transferul internațional al jucătorilor profesioniști de fotbal, precum și asocierile/vânzările/cedările de drepturi economice/federative/de plasare, etc., așadar, rezultatele economice ale acestor tranzacții, trebuiau prezentate post-factum, analizate și discutate în consiliul de administrație/consiliul director al cluburilor, ceea ce nu s-a întâmplat în niciun caz (art. 22 lit. a, pentru „Oțelul” Galați, art. 23 lit. a și j, pentru „Gloria” Bistrița, art. 23 lit. a pentru „Rapid” București și art. 12.12.12. și art. 25.2. lit. b, g, o și p, pentru „Dinamo” București.

II. Expunerea dispozițiilor legale F.I.F.A. și F.R.F. referitoare la transferul internațional al unui fotbalist profesionist de la un club de fotbal la altul, precum și a dispozițiilor legale privind agenții de jucători, persoane fizice licențiate:

II.1. Regulamentul F.I.F.A. care guvernează activitatea agenților de jucători, adoptat de Comitetul Executiv F.I.F.A. la 20.05.1994, modificat la data de 11.12.1995 și valabil de la data de 01.01.1996, prevede următoarele dispoziții imperative referitoare la intermedierea unui transfer internațional al unui fotbalist :

- Numai o persoană fizică poate fi agent licențiat de jucători și numai aceasta poate intermedia transferul internațional al unui jucător profesionist de fotbal (pct. 1 din preambulul regulamentului, art. 1 pct. 1, 2 și art. 2 pct. 1, 3);
- Intermedierea unui transfer internațional al unui jucător profesionist de fotbal poate privi exclusiv raporturile dintre cluburile de fotbal sau dintre jucătorul de fotbal și clubul respectiv (art. 1 pct. 1, 2, art. 2 pct. 3, art. 12 lit. a-d, art. 13 pct. 1, art. 18 și art. 19);
- Agentul de jucători nu poate primi nicio sumă de bani de la cluburi, ci doar de la jucătorul de fotbal pe care îl reprezintă în temeiul contractului de reprezentare, agentul de jucători neputând reprezenta decât o singură parte contractuală a transferului (art. 18 pct. 3 și
- Nerespectarea dispozițiilor imperative ale legii sportive, poate atrage sancționarea legală a agentului de jucători sau a clubului de fotbal respectiv (art. 17 și art. 19).

Toate aceste prevederi legale imperative se regăsesc, de altfel și în „Regulamentul agenților de jucători”, adoptat de Comitetul executiv F.I.F.A. la data de 10.12.2000 și care se aplică începând cu data de 01.03.2001.

II.2. Regulamentul „agenților de jucători din România”, adoptat de Comitetul de urgență al F.R.F. la data de 10.08.2001, prevede aceleași dispoziții imperative ale Regulamentelor F.I.F.A. (preambul, art. 1 pct. 1, 2, art. 2 pct. 1, 3, art. 11 lit. a-d, art. 12 pct. 1, 3, art. 13, art. 17 și art. 18).

II.3. Regulamentul F.R.F. privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal prevede că transferul jucătorilor de fotbal constă în trecerea lor de la clubul la care sunt legitimați la un alt club, cu acordul lor și al celor două cluburi.

Transferul poate fi definitiv sau temporar (art. 53, 54 și 55).

În cazul transferului cu titlu gratuit (a se vedea transferul jucătorului profesionist de fotbal M.N.) este interzisă orice altă relație financiară corelativă acestuia, conform art. 61 pct. 4 din același regulament.

II.4. Legea nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 200 din 09.05.2000, prevede următoarele:

Art. 13 alin. 3 și 4 : „ ... un sportiv de performanță trebuie să fie legitimat la un club sportiv. Evidența legitimării și transferarea sportivilor sunt în competența federațiilor sportive naționale, a ligilor profesionale ... *potrivit statutelor și regulamentelor federațiilor sportive naționale*”.

Art. 14 alin. 3 : „*Sportivii nonamatori ... încheie, în condițiile legii, cu cluburile sau cu asociațiile sportive la care sunt legitimați: a) o convenție civilă de prestări de servicii; b) un contract individual de muncă...*”.

Art. 45 alin. 1 și 2 : „Structurile sportive dețin exclusivitatea: a) dreptului asupra imaginii de grup sau individuale, statică și în mișcare a sportivilor lor în echipament de concurs și de reprezentare, când participă la competiții în numele respectivei structuri; b) dreptului de folosință asupra siglei/emblemei proprii; c) drepturilor de reclamă, publicitate și de televiziune la competițiile pe care le organizează sau la care participă, după caz.

Drepturile menționate la alin. (1) pot fi cesionate de structurile sportive, *în condițiile legii*”.

Legea nr. 69/2000 a fost modificată și completată prin Legea nr. 472/2004, astfel:

Art. 45 - Structurile sportive și Comitetul Olimpic Român dețin exclusivitatea: b) dreptului de folosință asupra siglei/emblemei proprii, precum și asupra denumirii competiției pe care o organizează; c) drepturilor de reclamă, publicitate și de transmisie radio și televiziune la competițiile pe care le organizează sau la care participă, după caz.

Alineatul 2 al articolului 45 se abrogă.

După articolul 45 se introduce un articol nou, articolul 45¹, cu următorul cuprins:

Art. 45¹ - Drepturile prevăzute la art. 45 alin. 1 pot fi cesionate, cu excepția drepturilor federative ale sportivilor, care pot fi cesionate exclusiv la o altă structură sportivă.

Cu referire la acest ultim text de lege, introdus ulterior datei săvârșirii faptelor din prezenta cauză, inculpații au arătat că, prin interpretarea sa „per a contrario”, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 472/2004, publicată în Monitorul Oficial al României din 16.11.2004, *era permisă* înstrăinarea „drepturilor federative” ale sportivilor pentru că „dacă acestea nu au fost interzise înseamnă că ele erau permise”.

Curtea nu împărtășește punctul de vedere exprimat de către inculpați în sensul că era permisă înstrăinarea drepturilor federative ale sportivilor, în condițiile în care, principiul legalității stabilește că drepturile pot fi exploatate sau valorificate doar dacă acest lucru este prevăzut de lege.

Or, legea civilă nu poate fi aplicată retroactiv, iar intenția legiuitorului din anul 2004 a fost în sensul de a sublinia interdicția legală deja existentă în actele normative menționate la data faptelor.

III. Expunerea datelor referitoare la paradisurile fiscale, interpunerea firmelor de tip S.R.L. din Olanda și a celor off-shore din Insulele Virgine Britanice în transferul unui jucător de fotbal care se realizează exclusiv între două cluburi de fotbal.

Astfel, în ceea ce privește unele aspecte de fapt reținute în actul de sesizare a instanței, cu referire la infracțiunile de spălare a banilor, constând în reciclarea și primirea produsului infracțional, prin intermediul conturilor bancare ale societăților off-shore, reprezentate și controlate de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, Curtea reține următoarele:

Din adresa nr. C/7/2563/06.12.2007 emisă de către O.N.P.C.S.B., în referire la societatea off-shore din Insulele Virgine Britanice “Sport Ventures”, succesoare a societăților “Tierney” și “Star Advisors”, se rețin opt transferuri bănești, sumele de bani obținute din activitatea infracțională fiind, astfel, reciclate prin intermediul “angajaților” – persoane aflate în raporturi contractuale – și apropiaților inculpaților Becali Ioan și Becali Victor, după cum urmează :

III.1. La data de 19.07.2004, firma a transferat suma de 195.828 franci elvețieni (echivalentul a 128.243 Euro) în contul „B.R.D.” aparținând martorului F.I.S. cu justificarea „alte transferuri bănești rezidenți-nerezidenți efectuate prin sistemul bancar”.

Ordonatorul a efectuat transferuri din Elveția dintr-un cont deschis la „U.B.S.” A.G..

Cu privire la acest transfer bancar se reține că banii au fost ordonați dintr-un cont elvețian (inculpatul Becali Ioan deținând asemenea conturi în banca din

Elveția), către un off-shore ce s-a probat că este reprezentat și controlat de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, implicat în transferurile ilicite ale fotbaliștilor, banii ajungând la un apropiat al inculpatului Becali Ioan, fost jucător de fotbal, impresariat de către acest inculpat, scopul primirii banilor nefiind dovedit sau justificat.

III.2. La data de 16.01.2003, firma off-shore a transferat suma de 110.733 euro în contul „O.T.P.” Bank S.A., sucursala București, aparținând martorului Sburlea Ion, cu justificarea „alte tranzacții (transfer extern)”.

Ordonatorul a efectuat transferul din Belgia, dintr-un cont deschis la „K.B.C.” Bank.

Cu referire la acest transfer, se identifică, deasemenea, apropierea celor implicați în tranzacție, respectiv, transferul sumelor de bani de la un off-shore implicat în realizarea transferurilor internaționale, controlat și reprezentat de către inculpații Becali Ioan și Victor și primirea sumelor de bani, fără o justificare credibilă, de către un fost fotbalist, apropiat al inculpatului Becali Ioan.

Astfel, Curtea constată că, în declarațiile date, la 26.03.2008 în faza de urmărire penală și la data de 13.04.2011 în fața instanței de fond, martorul S.I. a arătat că „Banii au fost trimiși de finul meu, jucătorul de fotbal G.C. cu care aveam o afacere imobiliară, din Spania. Nu mă interesa de unde veneau banii, nu știu ce rol are firma de unde am primit banii. O să depun contractele de cumpărare a imobilelor pe care le construiam. Nu pot să precizez numele tuturor cumpărătorilor”.

Or, această depoziție, neverosimilă de altfel, nu se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză din care a rezultat că sumele de bani au fost trimise din Insulele Virgine Britanice, către Belgia, că nu există raporturi juridice, dovedite, între părți și că circuitul financiar nu justifică explicația martorului.

III.3. La data de 18.08.2003, firma off-shore a transferat suma de 149.978 USD (echivalentul a 132.989 euro) și la data de 14.10.2003 a transferat suma de 17.309 euro în contul „I.N.G. Bank” N.V. Amsterdam, Sucursala București, aparținând martorului Ș.D.G., cu justificarea „alte servicii comerciale, profesionale, tehnice, etc. (neincluse în altă parte)” și ”commission pyr 03/lc112/107”.

Ordonatorul a efectuat transferurile din Luxembourg, dintr-un cont deschis la Bq „Privee De Rothschild” S.A., Europe.

Și în acest caz, Curtea reține că legătura dintre părțile transferului bănesc este dată de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, deoarece banca menționată figurează în actele din dosar cu viramente bancare, raporturile cu firma off-shore se realizează prin intermediul celor doi inculpați, aceasta fiind implicată în transferurile internaționale, iar sumele de bani sunt primite de un

jucător de fotbal reprezentat de inculpați (contract de reprezentare nr. 46/22.01.2002 încheiat între inculpatul Ioan Becali și firma I.S.M.), fără o justificare credibilă legală și bancară.

În acest sens, Curtea a avut în vedere, inclusiv, depozițiile martorului S.D.G. care a arătat, atât în faza de urmărire penală, cât și în fața instanței de fond, că nu cunoaște firma plătitoare, nu poate preciza și dovedi existența unor raporturi cu aceasta, nu explică de ce banii au fost virați dint-un cont pe care nu îl cunoaște, în București iar nu în contul său din Spania unde lucra, singura sa legătură probată și care explică transferul bănesc fiind cea cu inculpații Becali Ioan și Becali Victor.

III.4. La data de 14.08.2004, firma off-shore a transferat suma de 200.000 euro în contul „I.N.G. Bank” N.V. Amsterdam, Sucursala București, aparținând martorului M.C.C., cu justificarea „alte servicii comerciale, profesionale, tehnice etc. (neincluse în altă parte)/commission LMS”.

Ordonatorul a efectuat transferul din Luxembourg, dintr-un cont deschis la „Banque Privee Edmond De Rothschild”.

Situația este, așadar, similară cu celelalte viramente, martorul M. C. C., jucător de fotbal în Spania la data transferului bancar, având o singură relație contractuală care explică și justifică transferul bănesc, respectiv, raporturile contractuale de reprezentare sportivă cu inculpații Becali Ioan și Becali Victor (contract de reprezentare nr. 16/07.11.2001).

În declarațiile sale, martorul M.C.C. a prezentat explicații neverosimile și care nu pot fi coroborate cu alte mijloace de probă administrate în cauză, prezentând, doar, aprecieri pe care nu le poate justifica (existența contractului, etc.), dar și aspecte pe care nu le cunoaște (firma off-shore, suma contractului de imagine, primirea sumei de bani din Luxemburg în București și nu în Spania, etc.).

III.5. La data de 04.06.2004, societatea off-shore a transferat suma de 39.200 euro, la data de 15.11.2004, suma de 31.196 euro și la data de 28.01.2005 suma de 49.000 euro, în contul „I.N.G. Bank” N.V. Amsterdam, Sucursala București, aparținând martorului Chivu Cristian Eugen, fotbalist în Olanda la data faptei, domiciliat în Olanda, Amstel și în București, sectorul 1, cu justificarea „alte transferuri bănești rezidenți-nerezidenți efectuate prin sistemul bancar”/”alte servicii comerciale, profesionale, tehnice etc. (neincluse în altă parte) – commission SV 2004.07.002 and 2004.07.004.”/”Sponsorizări și alte transferuri bănești curente – commission SV 2005.01.001”.

Ordonatorul a efectuat transferul din Luxemburg, dintr-un cont deschis la „Banque Privee Edmond De Rothschild”.

Martorul a prezentat explicații necredibile, în condițiile în care ordinul de plată este emis din Luxemburg, suma a ajuns în conturile unui off-shore din

Insulele Virgine Britanice și apoi în contul personal din București, ordonatorul este anonim, justificarea bancară este străină de explicația martorului, toate acestea dovedind, în realitate, reciclarea sumelor de bani spălate, prin intermediul martorului controlat juridic de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor.

Și în acest caz, se regăsesc aceleași date ale transferurilor bancare ca în celelalte viramente, aspect care probează existența unui numitor comun în persoana inculpaților Becali Ioan și Becali Victor.

Astfel, se constată că banca ordonatoare este aceeași cu cea din Luxemburg folosită de către inculpați în reciclarea sumelor de bani, firma care plasează în circuitul legal banii spălați este firma off-shore implicată în transferurile ilegale, reprezentată și controlată de către inculpații Becali Ioan și Victor, singurii care cunosc datele bancare ale acestora și care dispun de sumele de bani, suma este virată cu „justificare” de tranzacție „suspectă” unui jucător de fotbal reprezentat de către inculpați și firma lor I.S.M (contractul de reprezentare nr. 3/07.11.2001), banii fiind primiți într-un cont personal din București, iar nu în contul de la locul de muncă și domiciliu, Olanda.

Totodată, în susținerea acestei aprecieri, Curte reține concluziile raportului de constatare D.N.A., din care au rezultat următoarele:

Inculpatul Becali Ioan a primit sume de bani din contul elvețian, de la ordonator „Ioan Becali”/„un client anonim”, deci cu „suspiciune” de spălare de bani și tranzacție „suspectă” (în procedurile O.N.P.C.S.B.), ceea ce semnifică faptul că deținea acel cont, prin care se reciclează banii murdari din transferuri.

Inculpatul Becali Ioan a primit sume de bani de la societatea off-shore „Intermark” din Insulele Virgine Britanice, firmă implicată în transferul internațional al jucătorilor de fotbal, ceea ce probează controlul și reprezentarea deținute asupra acestei firme.

Același inculpat a transferat sume mari de bani din și în conturile sale, fără nicio justificare economică și juridică, în scopul reciclării acestora.

Se acordă sume de bani cu titlu de „împrumut” președintelui clubului „Dinamo” București, club implicat în transferurile frauduloase.

Contul în euro aparținând inculpatului Becali Ioan a înregistrat următoarele încasări în perioada 17.09.2003 – 01.06.2007: Becali Ioan – 709.927,16 euro provenind din transfer fonduri proprii; schimb valutar – 879.511 euro.

În aceeași perioadă contul a fost debitat astfel: retrageri numerar – 1.213.865,22 euro; Nețoiu Gheorghe – 200.000 euro; Popescu Gheorghe – 80.000 euro cu explicația „transfer incidental”; Chivu Cristian Eugen – 70.000 euro cu explicația „transfer fonduri”; Becali Victor – 19.000 euro cu explicația „transfer incidental”.

Or, din această prezentare rezultă, fără dubiu, trimiterea banilor exclusiv între inculpați.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Becali Victor, contul în Euro deținut la „I.N.G.” București a înregistrat, în perioada 25.07.2001 – 31.01.2008, următoarele încasări: transferuri din alte conturi personale – 2.949.326,08 euro; schimb valutar – 1.637.749,69 euro; Becali Everdhichi (mama inculpaților Becali Ioan și Becali Victor) – 593.406 euro cu explicația „transfer sold”; Becali Ioan – 399.000 euro cu explicațiile „Family Support”, „transfer incidental” și „transfer în cont personal”; Popescu Gheorghe – 333.000 euro cu explicația „transfer incidental”; Chivu Cristian Eugen – 319.949 euro cu explicațiile „regalia” și „prestito”; depuneri de numerar – 214.500 euro; Borcea Cristian – 150.000 euro cu titlul de „împrumut”, etc.

În aceeași perioadă, din contul în euro au fost dispuse următoarele plăți: retrageri de numerar – 6.479.729,75 euro; schimb valutar – 395.431,78 euro; Popescu Gheorghe – 330.000 euro cu explicația „transfer incidental”; Sunda Petru – 146.500 euro cu explicația „transfer incidental”; plăți cu cardul – 36.052,42 euro; Mutu Adrian – 30.000 euro cu explicația „transfer incidental”, etc.

În perioada de 02.02.1999 – 18.04.2006 conturile în dolari americani au înregistrat următoarele încasări: transferuri de la „U.B.S.” AG (fosta Union Bank) Switzerland și „C.B.G.” Compagnie Bancaire Geneve în sumă totală de 2.423.231 USD, sumele fiind plătite la ordinul „one of our clients”; transferuri din alte conturi personale – 1.836.097 USD; Becali Ioan – 1.463.893 USD, din care 1.349.950 USD provin de la CBG Compagnie Bancaire Geneve, iar suma de 113.943 USD fiind virată cu titlul de „transfer fonduri personale”; schimb valutar – 900.691,55 USD; Tierney International Ltd – 653.600 USD cu titlul de comision, suma fiind ordonată din „ABN AMRO” BANK NV Gibraltar Branch; Popescu Gheorghe – 395.468 USD cu explicația „transfer incidental”; depuneri de numerar – 227.300 USD, etc.

În aceeași perioadă, din contul în dolari americani au fost dispuse următoarele plăți: retrageri de numerar – 7.219.920,25 USD; schimb valutar – 1.079.678 USD, etc.

Or, din toate aceste transferuri bancare rezultă, cu claritate, că reciclarea sumelor de bani obținute din înșelarea cluburilor de fotbal se realizează prin intermediul conturilor bancare deținute de către inculpați în România, Luxemburg, Elveția și Gibraltar, folosindu-se și firma off-shore din Insulele Virgine Britanice, persoane apropiate inculpaților, transferul bancar fiind realizat și între frații Becali Ioan și Victor, mare parte a sumelor de bani fiind, ulterior, retrase în numerar.

O altă dovadă a faptului că inculpatul Becali Ioan conducea, controla și reprezenta firmele off-shore este și plata sumelor de bani făcută de „Tierney” din

contul din Gibraltar al firmei, la ordinul inculpatului Becali Ioan, după solicitarea de achitare a sumelor de bani făcută de către inculpatul Stoica Mihai, în cazul transferului fotbalistului Florin Cernat.

Raporturile inculpatului Becali Ioan cu firmele off-shore din Insulele Virgine Britanice, cunoașterea, reprezentarea și controlul deținut asupra acestora de către inculpat, precum și cunoașterea conturilor societăților și țara de unde acestea operează, sunt probate, inclusiv, prin scrisoare electronică, în cazul transferului fotbalistului Dan Alexa.

IV. În consecință, examinând cauza, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform art. 417 alin. 2 din Codul de procedură penală, Curtea reține următoarea situație de fapt :

IV.1. În ceea ce privește faptele inculpatului Copos Gheorghe, în legătură cu transferul jucătorului de fotbal D.C., realizat în luna ianuarie a anului 1999, de la clubul de fotbal Rapid București la clubul sud-coreean Pohang Steelers, analizând întregul material probatoriu administrat în cauză și care va fi redat în continuare, Curtea reține următoarele :

La data de 24.07.1996, în baza unui contract de transfer (fila nr. 70, vol. 10, dosar de urmărire penală), jucătorul de fotbal D.C.-A. a fost transferat definitiv de la echipa CFR Cluj la echipa de fotbal Rapid București.

Suma acestui transfer a fost stabilită de cele două cluburi la valoarea de 150 milioane lei vechi, însă o clauză din contractul de transfer sus-menționat prevedea că "în caz de transfer în țară sau în străinătate, 35 % din indemnizația de transfer revine clubului CFR Cluj".

La data de 14.01.1999, la sediul Federației Române de Fotbal, s-a înregistrat, sub numărul 63, un contract de transfer, redactat în limba engleză, încheiat între U.F.C. Rapid București, reprezentat de martorii Dinu Drăgan și Cazan Paul și Pohang Steelers Football Club din Coreea de Sud, reprezentat de Kim Chung.

Conform acestui contract de transfer, jucătorul de fotbal D.C. era transferat de la echipa română de fotbal la echipa coreeană pentru suma totală de **120.000 USD**, contractul fiind încheiat la data de 30.12.1998 (fila 39, vol.10, dosar de urmărire penală) și înregistrat la U.F.C. Rapid București sub nr. 11 din 14.01.1999.

Ulterior acestui transfer și, în baza documentului încheiat între CFR Cluj și Rapid București, la data de 24.07.1996, Rapid București a virat, la data de 27.08.1999, echivalentul în lei al sumei de 42.000 USD, adică 35 % din suma de

120.000 USD, clubului CFR Cluj (a se vedea declarația martorului B.M., depusă la filele nr. 11-16, vol 10, dosar de urmărire penală).

Având în vedere performanțele deosebite ale jucătorului (titular în echipa de bază a Rapidului și căpitan al acesteia, selecționat în echipa reprezentativă de fotbal a României), suma transferului internațional de 120.000 USD a trezit suspiciuni în rândul oficialilor clujeni care, profitând de cunoștințele deținute de martorul L.M.C., fost jucător de fotbal pe postul de portar la una din echipele din campionatul sud-coreean de fotbal, actual avocat în Baroul Cluj, l-au angajat pe acesta din urmă, în vederea verificării autenticității sumei de transfer.

Martorul L.M., cu ocazia audierii sale de către instanța de fond – declarație menținută și în fața acestei instanțe de apel (fila nr. 76, vol. II) – a precizat că semnătura impresarului coreean de pe contractul de transfer înregistrat la federație nu era reală, fiind scrisă cu caractere latine, astfel că a solicitat prin fax contractul de la clubul coreean și a observat că suma era de **600.000 USD** și nu de 120.000 USD, primind și ordinele de plată din Coreea de Sud; clubul coreean a comunicat martorului că nu îl cunoaște pe acel impresar.

Corespondența purtată de martorul L. M., atât prin canalul oficial, respectiv, prin intermediul Federației Române de Fotbal, cât și prin alte canale personale, i-au permis avocatului să intre în posesia contractului original de transfer încheiat între Rapid București și Pohang Steelers (fila nr. 40, vol. 10, dosar de urmărire penală), dar și în posesia documentelor de plată ale transferului.

Astfel, conform datelor primite din Coreea de Sud referitoare la transferul jucătorului D.C., clubul Pohang Steelers a informat Federația Română de Fotbal că, în data de 30.12.1998, a încheiat cu UFC RAPID un contract în valoare de 600.000 USD, sumă care s-a achitat, după cum urmează:

- în data de 13.01.1999 s-a plătit suma totală de 270.000 USD cu două ordine de plată, unul în valoare de 120.000 USD și celălalt în valoare de 150.000 USD;

- în data de 30.01.1999 s-a plătit cu un ordin de plată suma de 330.000 USD.

Contractul original, primit de Federația Română de Fotbal și CFR Cluj, a fost încheiat de martorul S. P., în calitate de reprezentant al UFC Rapid București.

Clubul Rapid București, reprezentat de inculpatul Copos Gheorghe, a prezentat un contract fals Federației Române de Fotbal, prin care atesta, în mod nereal, că suma de transfer a jucătorului de fotbal D.C.-A. este de 120.000 USD.

Anexat contractului, s-a prezentat și o adresă (fila nr. 102, vol. 10, dosar de urmărire penală), prin care oficialul rapidist D. D. (decedat între timp) solicita eliberarea certificatului internațional de transfer al jucătorului sus-menționat, act eliberat exclusiv de Federația Română de Fotbal, în lipsa căruia niciun jucător nu

ar putea evolua la echipa de club indiferent din ce țară afiliată la FIFA ar face parte aceasta.

Semnatarul contractului fals, martorul C.P., a declarat, în mod constant, în faza de urmărire penală, în faza de cercetare judecătorească, dar și în fața instanței de apel, că falsul i-a fost prezentat de către inculpatul Copos Gheorghe în biroul acestuia din urmă, ulterior datei stipulate în contract ca fiind data încheierii acestuia, explicația inculpatului fiind aceea că, fără semnătura martorului, nu poate încasa banii.

Martorul C.P. a arătat că nu a asistat la încheierea contractului, nu a avut niciun contact cu vreun oficial coreean, mai mult decât atât, acesta nici nu era angajat al Rapidului la data încheierii contractului.

Din documentele ridicate de către organele de urmărire penală a rezultat existența a două contracte false, având, în mare parte, același conținut, cel de-al doilea (depus la fila nr. 103, vol. 10, dosar de urmărire penală) având inserată aceeași sumă de transfer, de 120.000 USD, ambele contracte fiind înregistrate la F.R.F..

În baza datelor primite din Coreea de Sud, C.F.R. Cluj a dat în judecată clubul Rapid București, la Comisia pentru Statutul Jucătorului din cadrul F.R.F..

În hotărârea Comisiei Statutului Jucătorului din cadrul F.R.F. nr. 9 din 03.10.2000, pag. 4 și 5, depusă la filele nr. 71-73, vol. 10, dosar de urmărire penală, se menționează următoarele:

„Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă cu claritate că plata sumei de 150.000 USD s-a făcut într-un cont al unei persoane fizice.

a). În conformitate cu prevederile contractului de transfer internațional încheiat între UFC Rapid București și clubul Pohang Steelers privind jucătorul D.C. – contract transmis de Federația Coreeană de Fotbal la F.R.F. – suma totală de transfer a fost de 600.000 USD. Contractul respectiv a fost semnat în numele și pentru UFC Rapid, ca reprezentant al acestui club, de dl. P.S.. Comisia nu a putut determina dacă a existat un mandat expres în acest sens, dar contractul respectiv, așa cum a fost încheiat, a fost pus în executare, fapt ce acoperă orice contestare a lui.

Este irelevant faptul că o parte din suma totală, respectiv 150.000 USD, a fost achitată către dl. P.S., acest lucru neputând afecta drepturile solicitate de CFR Cluj.

b). Comisia reține faptul că potrivit prevederilor art. 5 pct. 4 aliniat ultim din Contractul de transfer nr. 08601/24.07.1996, UFC Rapid și-a asumat obligația ca în cazul în care jucătorul D.C. se transferă în țară sau în străinătate, să achite un procent de 35% din indemnizația de transfer clubului CFR Cluj.

c) Se reține faptul că UFC Rapid a înregistrat la F.R.F., cu nr. 63/14.01.1999, un contract de transfer încheiat cu clubul Pohang privind

jucătorul D.C., în acest contract figurând ca indemnizație de transfer suma de 120.000 USD. Acest document este, în opinia Comisiei, un contract simulat, contractul real fiind cel arătat la punctul a).

d) Față de toate acestea, Comisia constată că UFC Rapid a procedat cu rea credință în raporturile cu F.R.F., L.P.F. și clubul CFR Cluj, prejudiciind interesele acestora.

Prin această Hotărâre, CSJ a admis cererea înregistrată de CFR Cluj așa cum a fost formulată și a sancționat clubul UFC Rapid”.

Ambele cluburi au atacat hotărârea sus menționată, iar apelurile au fost respinse de F.R.F, conform adreselor de comunicare nr. 4019/11.12.2000 (către C.F.R. Cluj) și nr. 4020/11.12.2000 (către UFC Rapid).

La momentul judecării litigiului, Rapid București a prezentat un mandat încheiat la data de 30.11.1998 (filele nr. 60-63, vol. 10, dosar de urmărire penală) prin care martorii G.D.M. (filele nr. 25-26, vol. 10, dosar de urmărire penală) și C.V., în calitate de reprezentanți ai Rapidului au mandatat pe S.P. și un impresar coreean să faciliteze transferul jucătorului de fotbal D.C. în Coreea de Sud, martorul G. D.M. susținând că erau cunoscute relațiile lui P.S. în fotbalul asiatic.

Conform mandatului sus-menționat, suma minimă de transfer era evaluată la suma de 450.000 USD, urmând ca mandatarul să fie remunerat cu diferența de la 450.000 USD la valoarea efectivă negociată, dar nu mai mult de 30% din suma de 450.000 USD, stabilită ca valoare minimă a transferului.

Cu încălcarea textelor normative și în disprețul Hotărârii Comisiei Statutului Jucătorului din cadrul F.R.F. nr. 9 din 03.10.2000, s-a înregistrat în contabilitate, ca sumă de transfer, după demersurile oficialilor clujeni, suma de 450.000 USD, deși chiar comisia sus-menționată considerase *irrelevant faptul că o parte din suma totală, respectiv, 150.000 USD, a fost achitată către dl. S. P., acest lucru neputând afecta drepturile solicitate de C.F.R. Cluj.*

Numitul S.P. a dat o declarație, în faza de urmărire penală, *în calitate de învinuit* (vol. 5, filele nr. 392-393), în cuprinsul căreia a arătat faptul că a reprezentat clubul Rapid la încheierea contractului, un exemplar de pe acesta, în care era menționată suma de 600.000 USD, depunându-l la secretariatul clubului. Învinuitul a precizat că nu a avut comision, ci a primit doar suma de 5.000 USD, cu care a plătit cheltuielile de transport și cazarea. Aceleași precizări le-a făcut și în fața acestei instanțe de apel (fila nr. 75, vol. II).

Nelegalitatea tranzacției a fost recunoscută inclusiv de martorul G. D.M., la acea vreme președintele clubului U.F.C. Rapid București, care a declarat că personal a refuzat semnarea contractului de transfer, pentru că suma din acest înscris nu era aceeași cu suma prevăzută în contractul de mandat. A arătat martorul că, deși a semnat contractul de mandat în care se prevedea că suma minimă pentru un eventual transfer al fotbalistului D.C. era de 450.000 USD, nu a semnat niciun

fel de contract de transfer definitiv, întrucât *nu a înțeles care este rostul ca suma să fie defalcată în două contracte* (fila nr. 25 vol. 10 dosar de urmărire penală, declarația de la instanța de fond din data de 05.09.2011 și fila nr. 323, vol. I, dosar apel).

Concluzia reprezentanților Gărzii Financiare, consemnată în procesul verbal de constatare din 18.12.2007 (filele nr. 130-137, vol. 10, dosar de urmărire penală), apreciată de Curte ca fiind utilă soluționării cauzei, este următoarea:

Prin modul de derulare a operațiunilor s-a urmărit prejudicierea clubului Rapid București cu diferența până la valoarea reală, integrală, a veniturilor obținute din transferul jucătorului, respectiv, cu suma de 150.000 USD, iar prin înregistrarea de către clubul UFC Rapid București numai a veniturilor încasate și nu a veniturilor totale obținute, s-a prejudiciat bugetul de stat cu impozitul pe profit aferent veniturilor neînregistrate, respectiv, echivalentul în lei la data transferului (12.01.1999) al sumei de 150.000 USD.

A fost luată în considerare data de 12.01.1999 ca dată a tranzacției (transferului) întrucât această dată este menționată ca fiind data transferului în adresa UFC Rapid către Federația Română de Fotbal prin care se solicita eliberarea Certificatului Internațional de Transfer și prin urmare clubul Rapid a luat la cunoștință despre efectuarea transferului cel mai devreme la această dată.

Apărarea inculpatului Copos Gheorghe.

Cu ocazia audierilor sale efectuate pe parcursul desfășurării procesului penal, intimatul inculpat Copos Gheorghe a negat faptul că ar fi avut cunoștință despre contractul fals, susținând că transferul jucătorului D.C. reprezintă o operație unică ce s-a finalizat prin două contracte: un contract de mandat în care s-a prevăzut că suma de transfer este de 450.000 USD, iar cea ce depășește această sumă reprezintă comisionul agenților, respectiv, un contract de transfer în care agenții au inclus și comisionul lor, plătit de către cumpărător și care a și fost achitat acestora, comision în cuantum de 150.000 USD.

Susținerile inculpatului au fost infirmate de probele administrate, analizate mai sus, care dovedesc, fără urmă de îndoială, că inculpatul Gheorghe Copos a fost inițiatorul și beneficiarul acestei activități ilicite, scopul urmărit de către inculpat, prin ascunderea contractului real de transfer, fiind obținerea pentru sine a unui folos material injust, respectiv, suma de 480.000 USD, reprezentând diferența dintre suma reală de transfer (600.000 USD) și suma menționată în contractul de transfer fals (120.000 USD ce a fost înregistrată de club la data transferului) și care reprezintă prejudiciul suferit de Clubul Rapid București.

Împrejurarea că ulterior dovedirii caracterului fals al contractului, în contabilitatea clubului a fost înregistrată și suma de 330.000 USD, are doar valența juridică a unei acoperiri parțiale a prejudiciului, în condițiile în care, urmarea imediată necesară consumării infracțiunii de înșelăciune constă în

neîncașarea, de către Rapid, a întregii sume de transfer, conform documentelor bancare transmise de clubul coreean.

În condițiile în care, conform prevederilor FIFA și FRF, *chiar și în cazul în care un agent de jucători reprezintă interesele clubului cedent, suma de transfer trebuie virată integral de clubul cesionar clubului cedent, după care acesta din urmă își achită datoriile față de terți*, Curtea nu poate primi apărarea inculpatului în sensul că transferul jucătorului D.C. reprezintă o operație unică, care s-a finalizat prin două contracte ori că inculpatul Copos Gheorghe, acționar majoritar și conducător al clubului Rapid București, nu a avut cunoștință de caracterul fals al contractului și de operațiunile aferente efectuate în contabilitatea clubului, respectiv, înregistrarea doar a unei sume de 120.000 USD.

Prin urmare, Curtea reține că, în cauză, s-a făcut dovada certă a faptului că inculpatul Copos Gheorghe a beneficiat de suma de 150.000 USD, așa încât, în condițiile în care Clubul Rapid București nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, va fi confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la inculpat, în temeiul art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal.

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpat a fost ascunsă valoarea reală a veniturilor obținute din transferul jucătorului, prin neînregistrarea de către clubul Rapid și a sumei de 150.000 USD. În acest fel, bugetul de stat a fost prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume.

Dispoziții legale aplicabile.

Din punct de vedere al *reglementărilor contabile*, este aplicabil **Ordinul Ministerului Finantelor nr. 1591/1998** privind aprobarea Planului de conturi pentru persoanele juridice fără scop lucrativ și a normelor metodologice de utilizare a acestuia, publicat în Monitorul Oficial nr. 480 bis din 14.12.1998, în vigoare începând cu data de 01.01.1999, așadar, inclusiv la data tranzacției frauduloase (pct. 70, 72 și 96).

Din punct de vedere al *reglementărilor fiscale*, este aplicabilă **Ordonanța Guvernului nr. 70/1994, privind impozitul pe profit**, republicată în Monitorul Oficial nr. 40 din 12.03.1997, modificată și completată prin O.G. nr. 40/1998 (art. 1, 2 și 4).

Din acest dispoziții legale rezultă că RAPID BUCUREȘTI datora bugetului de stat impozit pe profit aferent venitului de 150.000 USD neînregistrat, calculat prin aplicarea cotei de 38% asupra echivalentului în lei al acestei sume la cursul leu/USD valabil la data tranzacției (12.01.1999).

Prejudiciul produs bugetului de stat este de **639.084.000 lei vechi**, conform concluziilor raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1311/20.12.2007, întocmit de Garda Financiară (vol. 3, filele nr. 130-137, dosar de urmărire penală), aferent anului fiscal 1999, calculat după cum urmează:

150.000 USD x 11.212 lei/USD (curs BNR la 12.01.1999, sursa www.bnr.ro) = 1.681.800.000 lei vechi (diferența neînregistrată de venituri în echivalent lei);

1.681.800.000 lei vechi x 38% = 639.084.000 lei vechi (impozit pe profit).

Contrar opiniei instanței de fond, Curtea constată că veniturile rezultate în urma transferului fotbalistului D.C. se înscriu în categoria veniturilor de natură economică, fiind obținute dintr-o activitate economică efectuată în scopul de a obține profit.

Deasemenea, nu poate fi primită opinia expertului extrajudiciar, preluată integral de către instanța fondului, în sensul că veniturile de 150.000 USD sunt neimpozabile, din punct de vedere al impozitului pe profit, deoarece au fost utilizate în proporție de 80% la realizarea obiectivelor sportive ale asociației, atâta timp cât suma respectivă nu a fost înregistrată în contabilitatea clubului.

De altfel, expertiza extrajudiciară nu are, potrivit legii procesual penale, valoarea unui mijloc de probă.

Pe de altă parte, expertiza extrajudiciară nu poate avea semnificația unui înscris, relevant soluționării cauzei, astfel cum a reținut instanța de fond, întrucât această valoare probatorie este atribuită doar acelor documente în care se arată fapte sau împrejurări de natură să contribuie la aflarea adevărului în cauză. Or, în condițiile în care, părerea expertului extrajudiciar este în contradicție cu tot ansamblul probator administrat în cauză, este evident că „înscrisul” nu cuprinde fapte sau împrejurări de natură să contribuie la aflarea adevărului.

Chiar dacă, ipotetic, s-ar accepta că raportul de expertiză extrajudiciară contabilă, întocmit de expertul S.A.M. și depus la dosarul instanței de fond de către inculpatul Copos Gheorghe are valoarea unui mijloc de probă, în înțelesul legii procesual penale, din analiza acestui raport rezultă aspecte defavorabile inculpatului.

Astfel, expertul nu contestă faptul că suma reală a transferului fotbalistului D.C. a fost în quantum de 600.000 USD și că suma înregistrată în contabilitatea clubului a fost doar de 450.000 USD (pag. 1, par. 5, pag. 3, par. 4-5, pag. 6, par. 2); se acceptă că suma de 450.000 USD a fost înregistrată în contabilitatea clubului în două etape (120.000 USD la 13.01.1999, acesta fiind singurul venit înregistrat la data realizării sale și, 330.000 USD la 01.02.1999, sumă ce constituie acoperirea prejudiciului prin înregistrarea sa ulterioară, pag. 3, par. 6, pag. 5, par. final).

Expertul nu contestă că suma de 150.000 USD nu a fost înregistrată în contabilitatea clubului, deși „U.F.C. Rapid trebuia să înregistreze suma...” (pag. 6, par. 2); la pagina 7, pct. 2, par. 1, expertul afirmă că „... și în situația în care veniturile din transfer ar fi considerate venituri de natură economică, deci impozitabile din punct de vedere al impozitului pe profit...”.

Pe de altă parte, Curtea constată că, în mod netemeinic, Tribunalul a reținut că bilanțul clubului Rapid, depus de către inculpat, este negativ și, în consecință, nu trebuia plătit impozit, în condițiile în care, aceasta este tocmai consecința neînregistrării venitului obținut și, deci, rezultatul produs prin fapta inculpatului.

De altfel, prin înregistrarea, parțială, în contabilitatea clubului Rapid, a sumei de 330.000 USD, ulterior litigiului cu C.F.R. Cluj, inculpatul Copos Gheorghe a recunoscut, în parte, infracțiunea de evaziune fiscală, acoperind și o parte din prejudiciul produs statului.

IV.2. Referitor la faptele inculpatului Stoica Mihai, în legătură cu transferul fotbalistului A. I., de la clubul Oțelul Galați la Pohang Steelers din Coreea de Sud, realizat în luna martie a anului 1999, Curtea reține următoarele :

La data de 26.03.1999, inculpatul Stoica Mihai, președinte al secției de fotbal din cadrul clubului Oțelul Galați informa Federația Română de Fotbal prin adresa nr. 171 din 26.03.1999 (fila nr. 70, vol. 11, dosar de urmărire penală) despre faptul că jucătorul de fotbal A. I. nu mai are nicio obligație față de clubul gălățean, solicitând, în acest sens, eliberarea certificatului internațional de transfer al jucătorului către echipa Pohang Steelers Football Club din Coreea de Sud.

La aceeași dată a fost eliberat și actul solicitat (fila nr. 69, vol. 11, dosar de urmărire penală), în aceste condiții jucătorul putând evolua în campionatul sud-coreean.

La adresa prin care se solicita certificatul internațional de transfer nu a fost atașat vreun contract în acest sens, situație care se întâlnește numai în cazul jucătorilor care sunt liberi de contract și, în consecință, se transferă gratuit la alte echipe de fotbal din afara țării.

La data de 04.05.2006, s-a dispus de către organele de urmărire penală efectuarea unei comisii rogatorii în Coreea de Sud în vederea obținerii în original sau realizarea unor fotocopii conforme cu originalul, a tuturor documentelor financiar-contabile legate de operațiunile de plată ale sumei de transfer de la clubul de fotbal Pohang Steelers pentru transferul jucătorului de fotbal A. I..

Din documentele primite de la autoritățile coreene (filele nr. 72-124, vol. 11, dosar de urmărire penală) au rezultat următoarele :

La data de 03.02.1999 a fost încheiat un contract de transfer (fila nr. 122, vol. 11, dosar de urmărire penală) între cluburile de fotbal Oțelul Galați și Pohang Steelers, privind pe jucătorul de fotbal A.I., suma de transfer fiind de **700.000**

USD. Prin acest contract s-a stabilit că suma va fi plătită „către persoana numită P.S. care are mandat de la C.S. Oțelul Galați”.

Autoritățile coreene au trimis și contractul de mandat nr. 393 din 20.03.1999 semnat de către inculpatul Stoica Mihai, prin care acesta, în calitate de președinte al Secției de Fotbal, îl mandatează pe avocatul S.P. să reprezinte la negocieri și să semneze în numele clubului documentele referitoare la transferul jucătorului I. A..

Pe de altă parte, prin adresa nr. 136/18.03.1999 semnată de către inculpatul Stoica Mihai și emisă către martorul P.S. se menționează că trebuie încercată obținerea unei indemnizații de transfer pentru A. I. în cuantum de 150.000 USD ... orice altă sumă care depășește plafonul de mai sus, neintrând în veniturile clubului... (vol. 8, fila nr. 91, dosar de urmărire penală);

În registrul de casă C.S. „Oțelul” Galați din data de 04.01.2000, la poziția nr. 1 figurează mențiunea „avans rate contract A., suma de 150.000 USD” (vol. 9, fila nr. 35, dosar de urmărire penală).

Din dispoziția nr. 18 din 03.01.2000 și din chitanța seria GLALA nr. 3202704 din 03.01.2000 emisă de Oțelul Galați, rezultă „încasarea” sumei de 150.000 USD, cu titlu de contravaloare transfer A. (vol. 9, filele nr. 36-37, dosar de urmărire penală), iar din dispoziția de plată către casierie nr. 1 din 04.01.2000 emisă de Oțelul Galați, a reieșit că inculpatul Stoica Mihai, în calitate de vicepreședinte al clubului, a solicitat casieriei să plătească chiar suma de 150.000 USD, cu titlu de „avans rate contractuale” (vol. 9, fila 37, dosar de urmărire penală).

Or, din toate aceste înscrisuri contabile, Curtea reține că suma de bani în cuantum de **150.000 USD** nu a fost depusă în contabilitate, în materialitatea ei, ci doar a fost consemnată, scriptic, în evidențele contabile.

Astfel, în urma acestui transfer, în contabilitatea clubului Oțelul Galați a fost înregistrată suma de 150.000 USD, reprezentând valoarea totală a transferului, fără ca această sumă de bani să aibă justificarea într-un contract de transfer. De altfel, această sumă de bani nici nu a fost încasată de clubul gălățean. Suma de 150.000 USD a fost înregistrată în contabilitatea clubului în baza unei chitanțe întocmite la data de 03.01.2000, deci la un an după efectuarea transferului și virată inculpatului Stoica Mihai, care susține că a efectuat plăți restante către jucători, confirmate ulterior de aceștia din urmă.

În urma verificărilor efectuate de către procuror a rezultat că *inculpatul Stoica Mihai și învinuitul P.S. au mai fost cercetați anterior pentru transferul în cauză* (volumele nr. 8 și 9, dosar de urmărire penală), iar *soluțiile adoptate, de neîncepere a urmăririi penale, au fost infirmate*, la solicitarea D.N.A..

Se constată că, în dosarul nr. 6469/P/2004 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București (vol. 9, fila nr. 56, dosar de urmărire penală)

există un document intitulat „procura-contract”, datat 15.02.1999 și semnat de către inculpatul Stoica Mihai, prin care Oțelul Galați îl împuternicește pe P.S. să negocieze și să semneze, în numele său, contractul fotbalistului A. I. la clubul Pohang Steelers. În document se mai prevede că „*Oțelul Galați va primi suma de 150.000 USD, restul de 550.000 USD revenind impresarului sud-coreean Kim Choung Ho, drept bonus sau comision pentru clubul nostru*”.

Așadar, Curtea constată că, la data întocmirii adresei nr. 171 din 26.03.1999 către Federația Română de Fotbal, inculpatul Stoica Mihai cunoștea atât existența contractului de transfer cât și suma de transfer.

Transferul internațional al jucătorului de fotbal nu a fost discutat și hotărât în forul colectiv de conducere al clubului „Oțelul” Galați, neexistând înscrisurile obligatorii într-o asemenea ipoteză.

Astfel, deși clubul „Oțelul” Galați a încasat și a înregistrat la data de 03.01.2000 suma de 150.000 USD, veniturile impozabile neînregistrate aferente anului fiscal 1999 sunt în sumă de 700.000 USD – valoarea totală a contractului de transfer, sumă de bani încasată de mandatarul clubului „Oțelul” Galați.

În plus, Curtea are în vedere, la stabilirea situației de fapt, depozitiile următoarelor persoane :

- declarațiile numitului P.S., date în calitate de martor la urmărirea penală, la data de 06.08.2003, I.P.J. Galați, (filele nr. 52-54, vol. VIII) : „Am încheiat un contract de 700.000 USD (filele nr. 28-29, vol. VIII, comisie rogatorie Coreea, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București) ... plata s-a făcut la București, la Aeroportul Otopeni, de față fiind și Mihai Stoica care a primit cei 150.000 USD fără a se emite chitanță” și la data de 27.08.2004, D.G.P.M.B., Poliția Sector 1, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București : ”La 29.03.1999 am încasat cecul în valoare de 700.000 USD (Korea Exchange Bank din 29.03.1999, fila nr. 25, vol. VIII, chitanța, fila nr. 24, vol. VIII), conform contractului, din care, conform înțelegerilor, în perioada imediat următoare, i s-au achitat lui Mihai Stoica, reprezentantul clubului Oțelul Galați suma de 150.000 USD, diferența fiind predată impresarului coreean conform chitanței pe care o voi preda ... arăt că, la predarea banilor lui Mihai Stoica nu s-a întocmit vreun act, de exemplu, chitanță, dar suma s-a predat imediat după data de 29.03.1999, iar nu la data de 03.01.2000, așa cum rezultă din evidențele clubului” (chitanțe din 03.01.2000, filele nr. 50-51, vol. VIII, înscrisuri filele nr. 36-39, vol. IX);

- declarația numitului P.S., de la D.N.A., dată în calitate de învinuit, la data de 08.02.2008, vol. 5, filele nr. 392-393, în care precizează că : „Mandatul l-am primit din partea lui Mihai Stoica. Contractul a fost semnat pentru suma de 700.000 USD iar Mihai Stoica a primit suma de 150.000 USD. Mihai Stoica era la cunoștință în legătură cu conținutul și semnarea contractului de transfer, precum și a tuturor clauzelor. Personal, la întoarcerea din Coreea, am înmănat un

exemplar al contractului lui Mihai Stoica. Nu am depus personal nicio sumă de bani în casieria clubului. Nu am primit nicio sumă de bani din acest transfer”;

- declarația martorului P.S., dată în fața acestei instanțe (fila nr. 75, vol. II), în care a făcut precizări similare, în sensul că, plata transferului jucătorului A. a fost făcută prin intermediul unei file CEC eliberată de clubul coreean și folosită în Germania la o bancă sud coreeană. „Eu personal am ridicat acești bani din Germania. Nu am încasat nicio sumă de bani din transferul lui A., banii încasați de la banca sud coreeană au fost dați inculpatului Stoica și reprezentantului lui Pohang Steelers ... Eu am introdus suma de 150.000 USD în țară și i-am dat-o inculpatului Stoica. După încasarea banilor urmau să fie transmise clubului care făcea transferul actele spre avizare. Da, l-am informat pe inculpatul Stoica că, în situația în care clubul nu era de acord cu comisionul de 550.000 USD, transferul nu se mai realiza. Fac precizarea că, la acest A., se termina contractul în maxim 2, 3 luni și atunci acesta putea să plece liber, fără a se încasa un comision”;

- declarațiile constante ale martorului S.N.M, date pe parcursul desfășurării procesului penal (vol. IX, fila 28-29, dosar de urmărire penală, la instanța de fond, la termenul din 31.10.2011 și la instanța de apel, vol. II, pag. 80), din care rezultă că, la întoarcerea din Coreea, P.S. a scos din servietă, în prezența inculpatului Stoica Mihai, un contract pentru acesta din urmă, pe care martorul l-a citit, constatând că era vorba despre contractul de transfer al lui A. I., la clubul coreean, contra sumei de 700 000 USD;

- declarațiile constante ale martorului I.I., fostul președinte al clubului „Oțelul” Galați, 13.05.2003, I.P.J. Galați, vol. IX, filele nr. 14-16, 23.04.2008 și 30.07.2008 la D.N.A. (vol. 11, filele nr. 6-12), menținute la instanța de fond, la termenul din 03.10.2011 și la instanța de apel, vol. I, fila nr. 322, din care a rezultat, în esență că, de problemele echipei de fotbal s-a ocupat în totalitate Stoica Mihai, că transferul lui A. I. nu s-a discutat în Consiliul clubului și nici nu știa de acest transfer, despre care a aflat prin intermediul lui Sică Puscoci că s-ar fi realizat pentru suma de 150 000 USD.

Martorul I.I. a precizat că această sumă a intrat doar scriptic la club, în sensul că, în acea perioadă, a fost plecat în turneu, în țară, cu echipa de handbal, iar când a revenit la club, casiera M.P. i-a cerut să semneze mai multe documente reprezentând dispoziții de plată a jucătorilor, explicându-i că inculpatul Mihai Stoica i-a solicitat să întocmească chitanța nr. 4 din 03.01.2000 în care se menționa că din transferul lui A. I. clubul a încasat suma de 150.000 USD, respectiv, dispoziția de încasare nr. 18 din 03.01.2000 pe care, atât martorul cât și vicepreședintele P.G. au semnat-o deși aceștia nu au văzut banii;

- declarațiile constante ale martorului P.G. (fost contabil șef în cadrul CS Oțelul Galați), date în faza de urmărire penală și menținute în fața instanței de apel (la data de 13.05.2003, la I.P.J. Galați, vol. IX, fila 17-19; la D.N.A., vol. XI

filele nr. 15-18 și vol. II, fila nr. 82) din care rezultă că, în cursul anului 2000, inculpatul Stoica Mihai i-a spus că a primit, în numerar, suma de 150 000 USD de la P.S., astfel că i s-a dat chitanță pentru această sumă întrucât, simultan, s-au plătit rate contractuale către jucători.

Același martor a precizat că, deși personal nu a văzut niciun dolar, inculpatul Stoica Mihai a insistat să primească chitanță din care să rezulte că a depus această sumă; inițial, casiera a refuzat să emită chitanța fără să vadă banii sau alte documente, însă în cele din urmă a fost eliberată o astfel de chitanță întrucât s-au făcut plăți către jucători. Martorul a mai relatat că, în mai multe rânduri, i-a solicitat inculpatului Stoica Mihai să depună la club contractul de transfer, de fiecare dată inculpatul promițând că-l va aduce, lucru pe care nu l-a făcut;

- declarațiile constante ale martorei S.D., economist, la urmărirea penală din datele de 23.04.2008 și de 30.07.2008 (vol. 11), menținute la instanța de fond și în apel (vol. II, pag. 79), din care a reieșit că în contabilitatea echipei Oțelul Galați a intrat doar dispoziția de încasare a sumei privind transferul lui A. I., iar din dispoziția respectivă reieșea că P.S. a predat, în numerar, suma încasată respectiv 150.000 USD și chitanța.

Prin nota de constatare întocmită de reprezentanții Gărzii Financiare (vol. 3, filele nr. 79-85 dosar de urmărire penală) s-a concluzionat că: „prin modul de derulare a operațiunilor s-a urmărit prejudicierea clubului Oțelul Galați cu diferența până la valoarea reală, integrală, a transferului, respectiv, cu suma de 550.000 USD, iar prin neînregistrarea de către clubul Oțelul Galați a veniturilor totale obținute la data contractului de transfer, s-a prejudiciat bugetul de stat cu impozitul pe profit aferent veniturilor neînregistrate, respectiv, echivalentul în lei la data transferului (03.02.1999) al sumei de 700.000 USD.

Precizăm că, deși clubul Oțelul Galați a încasat și înregistrat pe data de 03.01.2000 suma de 150.000 USD, veniturile impozabile neînregistrate aferente anului fiscal 1999 sunt în sumă de 700.000 USD – valoarea totală a contractului de transfer”.

Apărarea inculpatului Stoica Mihai.

Depozițiile inculpatului, conform cărora, conducerea clubului a cunoscut detaliile contractului, fiind de acord cu încasarea doar a sumei de 150 000 USD, pe care inculpatul a susținut că a depus-o la casierie, *după o perioadă de un an*, au fost, în mod evident, infirmate de probatoriul administrat în cauză, redat mai sus, ansamblu probatoriu ce a fost însă ignorat cu desăvârșire de către instanța de fond.

Deasemenea, susținerile inculpatului Stoica Mihai în sensul că nu a văzut contractul de transfer au fost infirmate, atât de declarațiile date de numitul P.S. la D.N.A. în calitate de învinuit și în fața instanței de apel, în calitate de martor,

acesta arătând explicit că, la întoarcerea din Coreea, i-a înmănat inculpatului un exemplar al contractului, cât și de depozițiile martorilor P.G. și S. N.M..

Celelalte susțineri ale inculpatului, de la urmărirea penală și de la instanța de fond (termenul din 18.11.2010), conform cărora : „Am redactat personal un mandat pentru P.S. pentru un transfer la orice echipă pentru 150.000 USD. Telefonice, după ce P.S. a ajuns în Coreea de Sud, am fost informat că este posibil ca suma finală să fie 700.000 USD. P.S. mi-a spus că 550.000 USD înseamnă comisionul impresarului sud coreean, iar restul venitul clubului. Am adus la cunoștința clubului aceste sume, iar hotărârea a fost afirmativă. În apartamentul lui P.S., m-am întâlnit în luna martie cu impresarul coreean și P.S. și am primit cei 150.000 USD pe care i-am depus la casieria clubului peste un an de zile. Personal nu am văzut niciun exemplar al contractului de transfer, dar oricum știam că S.P. era mandatat să încheie contractul pentru 700.000 USD”, reprezintă, în fapt, o autoincriminare, câtă vreme inculpatul recunoaște transferul pentru suma de 700.000 USD și depunerea la casieria clubului, după un an, a unei chitanțe doar pentru suma de 150.000 USD.

Curtea apreciază ca fiind total lipsită de suport probator concluzia primei instanțe în sensul că suma de 150.000 USD a fost folosită de către club pentru a achita ratele contractuale ale unor jucători câtă vreme din amplul material probatoriu administrat în cauză și analizat mai sus a rezultat fără urmă de îndoială că Oțelul Galați nu a încasat nici măcar o parte din suma respectivă.

În ceea ce privește pretinsul comision ce se reține de către tribunal că ar fi fost plătit impresarului coreean și care ar reprezenta o cheltuială făcută de club, Curtea reamintește că, potrivit regulamentelor FIFA și FRF, *chiar și în cazul în care un agent de jucători reprezintă interesele clubului cedent, suma de transfer trebuie virată integral de clubul cesionar clubului cedent, după care acesta din urmă își achită datoriile față de terți.*

Având în vedere încălcarea acestor obligații și reținând că suma de 550.000 USD pretins achitată impresarului coreean este excesivă raportat la valoarea contractului de transfer, Curtea reține caracterul fictiv al acestui comision și intenția inculpatului Stoica Mihai de a induce în eroare Clubul Oțelul Galați.

Scopul urmărit de către inculpat prin ascunderea valorii reale a transferului jucătorului A. I. a fost de a obține, pentru sine, avantaje patrimoniale necuvenite, fapt ce a condus la prejudicierea clubului Oțelul Galați cu suma de 550.000 USD.

Împrejurarea că, după aproximativ un an de la primirea sumei de 150.000 USD, inculpatul a achitat unor sportivi ai clubului Oțelul Galați ratele contractuale, astfel cum a susținut contabilul șef al clubului, martorul P.G., neprobată scriptic, de altfel nu are din punct de vedere juridic, decât semnificația unei acoperiri parțiale a prejudiciului, în condițiile în care, urmarea materială necesară

consumării infracțiunii de înșelăciune a fost realizată prin neîncasarea de către clubul Oțelul Galați a sumei de transfer conform documentelor transmise de Interpol Seul din care rezultă că la data de 29.03.1999, Pohang Steelers a trimis 700.000 USD la Manhattan Bank din New York, prin intermediul Korea Exchange Bank, pentru a fi plătiți Clubului Oțelul Galați (fila nr. 25, vol. VIII, dosar de urmărire penală).

Prin urmare, Curtea reține că, în cauză, s-a făcut dovada certă a faptului că inculpatul Stoica Mihai a beneficiat de suma de 550.000 USD, așa încât, în condițiile în care Clubul Oțelul Galați nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, va fi confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la inculpat, în temeiul art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal.

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpat a fost ascunsă valoarea reală a veniturilor obținute din transferul jucătorului, prin neînregistrarea de către clubul Oțelul Galați a sumei de 700.000 USD. În acest fel, bugetul de stat a fost prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume.

Dispoziții legale aplicabile.

Din punct de vedere al *reglementărilor contabile*, este aplicabil **Ordinul Ministerului Finantelor nr. 1591/1998** privind aprobarea Planului de conturi pentru persoanele juridice fără scop lucrativ și a normelor metodologice de utilizare a acestuia, publicat în Monitorul Oficial nr. 480 bis din 14.12.1998, în vigoare începând cu data de 01.01.1999, așadar, inclusiv la data tranzacției frauduloase (pct. 70, 72 și 96).

Din punct de vedere al *reglementărilor fiscale*, este aplicabilă **Ordonanța Guvernului nr.70/1994, privind impozitul pe profit**, republicată în Monitorul Oficial nr. 40 din 12.03.1997, modificată și completată prin O.G. nr. 40/1998 (art. 1, 2 și 4).

Din acest dispoziții legale rezultă că Oțelul Galați datora bugetului de stat, pentru anul fiscal 1999, impozit pe profit aferent veniturilor de 700.000 USD neînregistrate, calculat prin aplicarea cotei de 38 % asupra echivalentului în lei al acestei sume la cursul leu/USD valabil la data tranzacției (03.02.1999).

Ca atare, Curtea constată că, în mod greșit, tribunalul a ținut seama de raportul de expertiză extrajudiciară depus de către inculpatul Stoica Mihai, în condițiile în care, opiniile expertului sunt în evidentă contradicție cu situația de fapt și cu prevederile fiscale incidente în speță. Referitor la acest aspect, Curtea nu va mai relua considerentele referitoare la valoarea probatorie a unei expertize extrajudiciare, reținute cu privire la inculpatul Copos Gheorghe, argumentele prezentate anterior fiind valabile și în acest caz.

În consecință, Curtea reține concluziile raportului de constatare tehnicoștiințifică nr. 1311/20.12.2007, întocmit de Garda Financiară (vol. 3, filele nr. 146-153, dosar de urmărire penală), potrivit cărora, prejudiciul produs bugetului de

stat este de **3.193.596.000 lei vechi**, aferent anului fiscal 1999, calculat după cum urmează:

- 700.000 USD x 12.006 lei/USD (curs BNR la 12.01.1999, sursa www.bnr.ro) = 8.404.200.000 lei vechi (diferența neînregistrată de venituri în echivalent în lei);

- 8.404.200.000 lei vechi x 38% = 3.193.596.000 lei vechi (impozit pe profit)".

IV.3. Cu referire la faptele inculpațiilor Borcea Cristian și Becali Ioan, în legătură cu transferul jucătorului de fotbal C.C., de la Dinamo București la Deportivo Alaves din Spania, realizat în luna iunie a anului 1999, Curtea reține următoarele :

La data de 12.08.1999, prin adresa înregistrată sub numărul 693 și semnată de numitul S. M. (fila nr. 150, vol. 12, dosar de urmărire penală) în calitate de, președinte al F.C. Dinamo București la acea vreme, se solicita Federației Române de Fotbal eliberarea certificatului internațional de transfer al jucătorului C.C. pentru clubul spaniol El Deportivo Alaves S.A.D..

La solicitare a fost atașat contractul de transfer încheiat între clubul român și cel spaniol (filele nr. 152-153, vol. 12, dosar de urmărire penală), redactat în limba spaniolă, conform căruia jucătorul C.C. a fost transferat pentru patru sezoane contra sumei totale de transfer de **800.000 USD**, contractul fiind semnat de Borcea Cristian, în calitate de președinte al clubului Dinamo București, iar data contractului fiind 30 iunie 1999.

La data de 04.05.2006, s-a dispus efectuarea unei comisii rogatorii în Spania, de către organele de urmărire penală, în vederea obținerii, în original sau realizarea unor foto copii conforme cu originalul, a tuturor documentelor financiar-contabile legate de operațiunile de plată ale sumei de transfer de la clubul de fotbal Deportivo Alaves pentru transferul jucătorului de fotbal C.C..

La data de 27.11.2006 au fost primite documentele solicitate autorităților spaniole (filele nr. 8-139, vol. 12, dosar de urmărire penală), rezultând următoarele :

3.1. Contractul de transfer încheiat între Dinamo București și Deportivo Alaves este în valoare de 1.812.500 USD (filele nr. 110-112, vol. 12, dosar de urmărire penală), această sumă urmând a fi plătită astfel : 800.000 USD la data de 02.07.1999, în contul 25110479696300 deschis la Banca Agricolă București – Sucursala Ștefan cel Mare; 93.750 USD la 30.12.1999; 93.750 USD la 30.05.2000; 115.625 USD la 30.12.2000; 115.625 USD la 30.05.2001; 137.500 USD la 30.12.2001; 137.500 USD la 30.05.2002; 159.375 USD la 30.12.2002 și 159.375 USD la 30.05.2003. Contractul de transfer a fost prezentat autorităților

judiciare spaniole, atât de către Federația Spaniolă de Fotbal, cât și de către clubul Deportivo Alaves S.A.D..

3.2. Declarația dată autorităților judiciare spaniole de către martorul G.A.S.J., președintele clubului Deportivo Alaves S.A.D. (filele nr. 134-138, vol. 12, dosar de urmărire penală), în care acesta relatează, în esență, următoarele: că la data de 30.06.1999 s-a încheiat un contract între Dinamo București și F.C. Deportivo Alaves S.A.D. pentru cumpărarea drepturilor federative corespunzătoare jucătorului C.C.; că inculpatul Becali Ioan a acționat ca interlocutor al primului dintre cluburile menționate și ca reprezentant al jucătorului; că prețul stipulat, din câte își amintește, a fost de circa 240.000.000 pesetas, plus o partidă amicală care s-a jucat în orașul Vitoria între clubul vânzător și clubul cumpărător; că, în iulie a anului 2001 drepturile federative ale jucătorului C.C. au fost vândute de către Deportivo Alaves S.A.D. clubului de fotbal Milan, pentru suma de două milioane de pesetas și că nu-și amintește exact forma de plată către Dinamo București, deși o parte din sumă (poate 50%) s-a înmănat în acest act și prin transfer.

Fiindu-i prezentate martorului fotocopiile contractului corespunzător lui C.C., puse la dispoziție de Federația Spaniolă de Fotbal și de clubul Deportivo Alaves, acesta a arătat că ambele contracte sunt autentice și că semnătura care apare în aceste înscrisuri îi aparține, precizând că este autentică și ștampila lui Deportivo Alaves care figurează în ambele contracte.

Prezentându-i-se xerocopia (întrucât originalul acestui contract nu a fost găsit nici la clubul Dinamo și nici la FRF din cauza faptului că nu a existat niciodată în forma prezentată de Dinamo București, acesta din urmă constând într-un colaj obținut prin suprapunerea mai multor fotocopii) contractului corespunzător lui C.C., din data de 30.06.1999, pusă la dispoziție de Parchetul Anticorupție din România, martorul l-a recunoscut ca fiind autentic inclusiv acest contract și că semnătura ce apare în el îi aparține. Deasemenea, martorul a precizat că diferențele existente în a doua clauză din acest contract, privindu-le pe cele două anterioare se pot datora faptului că în acesta apare prima plată de 800.000 USD, iar celelalte două indică suma totală și restul sumelor ce urmează a fi plătite.

Din declarația martorului G.A.S.J. a rezultat că o parte din suma de bani prevăzută în contractul de transfer s-a plătit la data încheierii contractului și nu a existat o înțelegere cu martorul C.C. pentru primirea unor sume de bani din transfer.

De remarcat este faptul că martorul G.A.S.J., cu ocazia audierii sale prin videoconferință (vol. IV, fila nr. 7, dosar instanță de apel) – potrivit indicațiilor obligatorii ale deciziei de casare –, și-a menținut depoziția dată în faza de

urmărire penală – sub rezerva trecerii unei perioade îndelungate de timp de la perfectarea contractelor în discuție și a vârstei martorului.

În plus, martorul a făcut următoarele precizări: prin intermediul impresarului Becali Ioan s-au perfectat cele două contracte de transfer privind pe jucătorii profesioniști de fotbal C.C. și B. M.; sumele de transfer sunt cele prevăzute în contracte (din câte își amintește martorul, 240 milioane pesetas, pentru C.C. și 40 sau 70 de milioane pesetas, în cazul lui M.B.); în calitatea sa de președinte al clubului, a fost de acord, în principiu, cu cele două transferuri, iar de partea financiară s-a ocupat departamentul economic al clubului; în cazul fotbalistului C.C. s-au încheiat două contracte, unul privind transferul propriu zis și celălalt vizând drepturile de imagine; nu intra în atribuțiile sale perfectarea contractului de imagine care se realizează de către departamentul economic și ținea de jucătorul respectiv.

3.3. Contractul din data de 30.06.2001 (filele nr. 113-115, vol. 12, dosar de urmărire penală), încheiat în București, în care se menționează, în esență, următoarele:

- F.C. Dinamo București și Deportivo Alaves S.A.D. au semnat în 30.06.1999 contractul de transfer al drepturilor federative ale jucătorului C.C.;
- Deportivo Alaves S.A.D. s-a obligat să plătească F.C. Dinamo București suma de 1.812.500 dolari SUA, în nouă rate, în perioada iulie 1999 - mai 2003;
- Deportivo Alaves S.A.D. l-a transferat pe C.C. la Milan A.C. începând cu 01.07.2001;
- F.C. Dinamo București a ajuns la un acord cu clubul Milan A.C., prin intermedierea Deportivo Alaves S.A.D., privind disputarea unor meciuri amicale între Milan și Dinamo, la date ce urmau a fi stabilite de cele două cluburi;
- ca o compensație, F.C. Dinamo București este de acord să anuleze plățile rămase scadente, a căror sumă ajunge la 593.750 USD, ale căror date și valori sunt următoarele: 137.500 USD la 30.12.2001; 137.500 USD la 30.05.2002; 159.375 USD la 30.12.2002 și 159.375 USD la 30.05.2003.

Și acest contract - neidentificat în documentele aflate la clubul Dinamo București, la cel spaniol ori la federațiile naționale - este semnat de către inculpatul Borcea Cristian, în calitatea sa de președinte al clubului de fotbal. Acest înscris prin care se renunță la o parte din suma transferului nu a fost discutat, analizat și decis în Consiliul de Administrație al clubului Dinamo București.

Data fiind diferența de peste un milion de USD între contractul prezentat de clubul Dinamo București și contractul prezentat de către autoritățile spaniole, Direcția Națională Anticorupție a solicitat Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor analiza unor conturi aparținând impresarilor români Becali Ioan și Becali Victor, primul dintre aceștia fiind și agentul jucătorului de

fotbal C.C. și nominalizat de către președintele clubului Deportivo Alaves ca fiind prezent la negocieri.

Analiza conturilor inculpaților Becali Ioan și Becali Victor s-a impus și datorită faptului că rezultatele efectuării comisiei rogatorii internaționale de către autoritățile judiciare spaniole, referitoare la plățile făcute de clubul spaniol pentru transferul jucătorului C.C., au arătat că din valoarea totală a transferului de 1.812.000 USD, clubul Deportivo Alaves S.A.D. a înregistrat în contabilitate plata efectivă a sumei totale de 1.218.750 USD, defalcată după cum urmează: 800.000 USD în contul F.C. Dinamo de la Banca Agricolă – Sucursala Ștefan cel Mare, în 05.07.1999; 93.750 USD în contul de la Companie Bancaire de Geneve - Elveția, în 04.01.2000; 93.750 USD în contul de la C.B. Geneve - Elveția, în 28.06.2000; 95.625 USD în contul de la C.B. Geneve – Elveția, în 03.01.2001; 20.000 USD în 03.01.2001 (nu s-a prezentat document de plată) și 115.625 USD în 29.06.2001 (deasemenea, nu s-a prezentat document de plată).

Din ancheta penală efectuată în cauză a rezultat, fără dubiu, că Dinamo București nu deține conturi la Companie Bancaire de Geneve din Elveția.

Dimpotrivă, din analiza Oficiului Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor a rezultat că inculpatul Becali Ioan este titularul unui cont la banca elvețiană sus-menționată, cont din care s-au efectuat mai multe transferuri de sume în contul bancar personal al inculpatului Becali Victor deschis la ING Bank – Sucursala București.

3.4. Din depoziția martorului C.C., dată la 22.05.2008 (filele nr. 3-4, vol. 12, dosar de urmărire penală), menținută în faza de cercetare judecătorească și în fața instanței de apel, a rezultat că în baza unei înțelegeri avută cu conducerea clubului Dinamo București a convenit ca orice sumă de bani care ar depăși plafonul minim de 800.000 USD stabilit pentru transferul său, să îi revină acestuia.

A arătat martorul că a înștiințat clubul spaniol că tranșele plății de un milion USD, sumă care a depășit plafonul de 800.000 USD stabilit pentru transfer, să fie virate într-un cont ce urma să fie indicat de Becali Ioan, impresarul său.

Dincolo de faptul că o astfel de înțelegere cu conducerea clubului încalcă dispozițiile FIFA privitoare la deținătorii drepturilor de transfer și intră în contradicție și cu decizia Comisiei pentru Statutul Jucătorului din cadrul FRF dispusă în cazul transferului lui D.C., alegația martorului C.C. nu este susținută de conducerea clubului și nici de membrii Consiliului de Administrație.

Deasemenea, Curtea constată că declarațiile martorului în sensul că a anunțat clubul spaniol despre suma ce i se cuvine este combătută prin depoziția martorului G.A.S.J, președintele clubului Deportivo Alaves S.A.D., care a arătat în mod clar în cuprinsul primei declarații date în cauză, că nu a existat o înțelegere cu martorul C.C. pentru primirea unor sume de bani din transfer.

În fine, explicația martorului C.C. cu privire la motivul pentru care suma de 1.000.000 USD, ce i se cuvenea potrivit propriilor susțineri, urma să fie virată într-un cont al impresarului său inculpatul Becali Ioan este, în opinia Curții, total neverosimilă.

Astfel, martorul a susținut că suma de 1.000.000 USD a fost virată în contul inculpatului Becali Ioan întrucât acesta din urmă se ocupa de sumele de bani câștigate de martor care doar juca fotbal. A mai arătat martorul că nu deținea un cont în Spania pentru că nu avea rezidență și, din acest motiv, nici nu a primit salariu – nu-și amintește pe ce perioadă – până la obținerea rezidenței (a se vedea depoziția martorului dată la instanța de apel).

Aceasta a mai declarat că a anunțat clubul Dinamo despre faptul că suma de 1.000.000 USD urma să i se plătească lui în contul inculpatului Becali Ioan. Și această susținere este, în opinia Curții, neverosimilă, în condițiile în care, suma respectivă de bani nu a ajuns în vreun cont al clubului român, ci a fost virată de clubul spaniol direct în contul personal al inculpatului Becali Ioan din Elveția.

Suma de 1.000.000 USD a fost plătită în contul inculpatului Becali Victor, la ordinul unui „client anonim”, ceea ce probează, fără dubiu, mecanismul spălării banilor prin reciclarea acestora.

3.5. Din concluziile raportului de constatare tehnico-științifică nr. 756407/21.05.2008 întocmit de Institutul de Criminalistică al I.G.P.R., Serviciul expertize fizico-chimice (vol. 7, filele nr. 40-49, dosar de urmărire penală), cu referire la expertizarea așa zisei hotărâri a Consiliului de Administrație Dinamo din 30.06.1999 prin care se aprobă transferul jucătorului C.C. în Spania pentru suma de 800.000 USD, Curtea reține următoarele: „... compoziția chimică a hârtiei corespunzătoare filei nr. 1 și 5 a documentului prezentat pentru expertizare *diferă* de cea a celorlalte file sub aspectul materialului de umplură, iar fila 1 și fila 5 au fost imprimate cu ajutorul unei imprimante jet de cerneală. Celelalte file au fost imprimate cu un dispozitiv ce funcționează pe principiul xerografiei”.

Prin urmare, se constată că proba științifică a dovedit inexistența pretensei hotărâri a consiliului de administrație cu privire la transferul pentru suma de 800.000 USD, caracterul fictiv al acestui contract, dar și constituirea de probe în scopul ascunderii activității infracționale.

Ca atare, concluzionând cu privire la depozițiile martorului C.C., date pe parcursul desfășurării procesului penal cu referire la valoarea nereală a transferului, de numai 800.000 USD, Curtea constată că aceste declarații nu se coroborează decât cu actul fals semnat de către inculpatul Borcea Cristian, cu hotărârea falsă a consiliului de administrație și cu declarațiile, neverosimile, ale inculpaților Becali Ioan și Borcea Cristian.

3.6. Declarațiile membrilor Consiliului de Administrație al clubului Dinamo, martorii, din care rezultă că, deși în procesele verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație al clubului Dinamo se menționează că au fost discutate transferurile unor jucători, printre care și cel al lui C.C., în realitate, martorii nu au discutat, aprobat sau decis vreun transfer.

3.7. Declarațiile martorului B.N., președintele Consiliului de Administrație al clubului “Dinamo”, privind mandatul dat pentru transfer, nu sunt susținute de înscrisuri valabil încheiate.

Astfel, conform art. 25.2. lit. h) din „Actul constitutiv” al S.C. „Dinamo 1948” S.A., negocierea și aprobarea contractelor de transfer, angajare și salarizare a sportivilor profesioniști în țară și străinătate, *revine consiliului de administrație.*

Inculpatul Becali Ioan a confirmat că o parte din bani au fost transferați în contul său din Elveția însă datorită unei clauze contractuale, care, în fapt, nu există. Astfel, se constată că în nicio clauză din contractul de transfer nu se prevede transferarea unei părți din valoarea acestuia în contul personal din Elveția al inculpatului Becali Ioan.

Inculpatul Borcea Cristian a afirmat, total neverosimil, faptul că din partea firmei I.S.M. (n.b. INTERNATIONAL SPORT MANAGEMENT S.R.L. București, deținută de frații Ioan Becali și Victor Becali) s-a făcut o ofertă pentru transferul lui C.C. pentru suma de 800.000 USD, valoare cu care consiliul de administrație a fost de acord astfel că a fost mandatat de președintele clubului, B.N., să semneze contractul.

Or, în condițiile în care *Deportivo Alaves a nominalizat clubul Dinamo București pe toate dispozițiile de plată ca fiind beneficiarul sumei de transfer stabilită la 1.812.500 USD*, reținând falsificarea hotărârii Consiliului de Administrație Dinamo din 30.06.1999, inexistența documentelor – ce se pretind a fi încheiate cu partea spaniolă privind virarea sumelor de bani în contul inculpatului Becali Ioan din Elveția – în actele înaintate prin comisia rogatorie și dispoziția exclusivă a inculpatului Borcea Cristian de a renunța la suma de 593.750 USD în favoarea disputării unor meciuri amicale cu A.C. Milan (dacă afirmațiile martorului C.C. și ale apărătorului inculpatului Borcea Cristian – filele nr. 15-16, vol. 26, dosar de urmărire penală – ar fi fost reale, acesta din urmă nu ar fi putut renunța unilateral la suma de 593.750 USD, care nu îi aparținea, iar contractul din 30.06.2001 ar fi trebuit semnat obligatoriu de martorul C.C. sau de către impresarul său, inculpatul Becali Ioan), Curtea constată evidența care rezultă din probatoriul analizat, în sensul că, Dinamo București l-a transferat pe martorul C.C. cu suma de 1.812.500 USD, inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan însușindu-și, în mod fraudulos, valoarea de 1.012.500 USD.

Din declarația dată de martorul G.A.S.J., președinte al clubului Deportivo Alaves S.A.D., în faza de urmărire penală, depoziție menținută și în fața instanței

de apel, a rezultat că inculpatul Becali Ioan a acționat ca intermediar din partea clubului Dinamo București și ca reprezentant al jucătorului.

Deoarece în contractul încheiat între cele două cluburi și prezentat de clubul spaniol se menționează doar banca și contul în care se va transfera suma de 800.000 USD plătită la data de 05.07.1999, nefiind înscrise mențiuni referitoare la viramentele ulterioare efectuate de clubul spaniol într-un cont deschis la banca elvețiană Companie Bancaire de Geneve către beneficiarul Dinamo București, raționând logico-juridic, rezultă că aceste sume au fost direcționate către contul din Elveția la solicitarea intermediarului din partea clubului Dinamo București, respectiv a inculpatului Ioan Becali.

Or, având în vedere că atât transferurile ordonate de „clientul anonim” cât și cele ordonate de inculpatul Becali Ioan au același beneficiar – anume, inculpatul Becali Victor, reținând existența unor interese comune de afaceri între cei doi inculpați, dar și relația apropiată de rudenie (frați), Curtea reține că în cauză s-a făcut dovada prin probe indirecte, a faptului că sumele transferate în contul personal al inculpatului Becali Victor provin din sumele virate și de Clubul Deportivo Alaves S.A.D., aferente transferului fotbalistului C.C..

În aceste condiții, având în vedere ansamblul probatoriu analizat mai sus, Curtea reține că *apărările inculpaților*, însușite de prima instanță, fără un suport real probatoriu, neconstante de altfel, în sensul că transferul jucătorului C.C. s-a realizat prin două contracte sau că cele două cluburi au fost de acord ca orice sumă de bani ce depășește plafonul de 800.000 USD, să-i revină jucătorului ori că inculpatul Borcea Cristian a acționat în condițiile și în limitele mandatului dat de Consiliul de Administrație al F.C. Dinamo București, nu au un caracter plauzibil și, ca atare, nu pot contribui la aflarea adevărului în cauză.

Conform concluziilor notei de constatare întocmită de reprezentanții Gărzii Financiare (vol. 3, filele nr. 146-153, dosar de urmărire penală): „Deportivo Alaves S.A.D. a încheiat cu F.C. Dinamo București, la data de 30.06.1999, un contract pentru transferul jucătorului C.C. în valoare totală de 1.812.000 USD; din valoarea totală a acestuia a înregistrat în contabilitate plata efectivă a sumei totale de 1.218.750 USD, defalcată după cum urmează : 800.000 USD în contul F.C. Dinamo de la Banca Agricolă – Sucursala Ștefan cel Mare, în 05.07.1999; 93.750 USD în contul de la C.B. Geneve - Elveția, în 04.01.2000; 93.750 USD în contul de la C.B. Geneve - Elveția, în 28.06.2000; 95.625 USD în contul de la C.B. Geneve – Elveția, în 03.01.2001; 20.000 USD în 03.01.2001 (nu s-a prezentat document de plată); 115.625 USD în 29.06.2001 (nu s-a prezentat document de plată); diferența de 593.750 USD a fost înregistrată ca fiind anulată, în baza unei noi înțelegeri survenite între cele două părți la data de 30.06.2001.

F.C. Dinamo București nu a înregistrat în contabilitate valoarea integrală a contractului, ci doar suma de 800.000 USD, prezentând totodată și o variantă de

contract în care apare drept contravaloare a transferului jucătorului C.C. doar această sumă de 800.000 USD.

Împrejurarea că inculpatul Becali Ioan nu avea nicio calitate în clubul Dinamo nu îl poate absolve de răspundere penală, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală, câtă vreme subiectul activ al acestei infracțiuni poate fi orice persoană fizică, în modalitatea normativă a ascunderii sursei impozabile sau taxabile, deoarece activitatea infracțională de „ascundere” poate fi săvârșită, atât în interes propriu, cât și în interesul altei persoane.

Față de considerentele expuse anterior, Curtea reține că inculpatul Becali Ioan a beneficiat de suma de **418.750 USD**, iar inculpatul Borcea Cristian de **593.750 USD**, astfel că, în condițiile în care Clubul Dinamo București nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, se va dispune confiscarea acestor sume, în echivalent în lei, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal.

Prin prezentarea la Federația Română de Fotbal a contractului fals de transfer s-a calculat un comision convenit Federației doar la suma de 800.000 USD, iar nu la valoarea reală de transfer de 1.800.000 USD, astfel că inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și această persoană vătămată, cauzându-i un prejudiciu de 80.000 USD (diferența între suma reprezentând 8% din 1.800.000 USD și suma reprezentând 8% din 800.000 USD). Or, în condițiile în care, Federația Română de Fotbal nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, se va dispune confiscarea acestei sume, în echivalent în lei, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal.

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan a fost ascunsă valoarea venitului real obținut din transferul jucătorului C.C., prin neînregistrarea, de către Clubul Dinamo București, a sumei de 1.012.500 USD, bugetul de stat fiind prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume.

Dispozițiile legale aplicabile sunt similare primelor două transferuri analizate anterior.

F.C. Dinamo București trebuia să înregistreze, în contabilitate, veniturile încasate sau de încasat din executarea obligației stipulate în contractul încheiat cu clubul spaniol Deportivo Alaves S.A.D., aferent transferului jucătorului C.C., integral, în lei, la cursul valutar de schimb în vigoare la data la care a luat naștere creanța respectivă (echivalentul în lei al sumei de 1.812.500 USD la data de 30.06.1999).

Deasemenea, F.C. Dinamo București trebuia să înregistreze, integral, veniturile rezultate din transferul jucătorului C.C. și să le includă în calculul profitului impozabil aferent anului fiscal 1999, calculând impozitul pe profit prin aplicarea cotei de 38% asupra diferenței dintre veniturile obținute și eventualele cheltuieli deductibile aferente acestora.

Prin neînregistrarea în contabilitate a veniturilor integrale obținute din transferul jucătorului C.C. la clubul spaniol Deportivo Alaves, s-a produs bugetului de stat un prejudiciu de **6.094.440.000 lei (vechi)**, aferent anului fiscal 1999, calculat astfel:

- venituri neînregistrate la 30.06.1999: 1.012.500 USD x 15.840 lei/USD = 16.038.000.000 lei (vechi). Cursul valutar leu/USD este cursul B.N.R. în vigoare la data de 30.06.1999, data încheierii contractului de transfer (sursa: www.bnr.ro)
- impozit pe profit aferent veniturilor neînregistrate: 16.038.000.000 lei x 38% = 6.094.440.000 lei.

IV.4. Cu referire la faptele inculpaților Pădureanu Jean și Becali Ioan, în legătură cu transferul jucătorului de fotbal Ganea Ioan Viorel, de la Gloria Bistrița la VfB. Stuttgart, realizat în luna iulie a anului 1999, Curtea reține următoarele :

La data de 07.07.1999, la solicitarea oficialilor clubului Gloria Bistrița, Federația Română de Fotbal a eliberat certificatul internațional de transfer (fila nr. 122, vol. 13, dosar de urmărire penală) al jucătorului Ganea Ioan Viorel pentru ca acesta să poată evolua în campionatul de fotbal al Germaniei.

La data de 17.11.2006, Agenția Națională de Administrare Fiscală a transmis Direcției Naționale Anticorupție documente referitoare la transferul jucătorului de fotbal Ganea Ioan Viorel de la Gloria Bistrița la VfB Stuttgart, acestea fiind obținute de ANAF în baza Convenției de Evitare a Dublei Impuneri încheiată între România și Germania.

Prin adresa nr. 404138/13.09.2007, Garda Financiară a transmis Direcției Naționale Anticorupție nota de constatare seria CG nr. 004954 încheiată în data de 01.02.2007 la Asociația Fotbal Club Rapid București, ca urmare a unui control având drept obiectiv verificarea operațiunilor aferente transferului jucătorului Ganea Ioan Viorel.

Conform acestui înscris s-au constatat următoarele:

- În data de 18.12.1998, între F.C. Gloria Bistrița și UFC Rapid București a fost încheiat contractul de transfer nr. 21742, prin care clubul Gloria Bistrița a cedat jucătorul Ioan Viorel Ganea către clubul UFC Rapid, pe o perioadă determinată, de la 15.01.1999 la 01.07.1999. Prin contract s-a stabilit că indemnizația de transfer pe care urma să o primească F.C. Gloria Bistrița este în cuantum de 255.000 USD;
- Prin actul adițional nr. 438 din 18.12.1998 la contractul nr. 21742, se prevede că "de la data de 30.06.1999 până la 01.08.1999, la o ofertă de 600.000 USD, jucătorul va fi liber și se poate transfera. Suma de transfer va fi împărțită

50% UFC Rapid și 50% F.C. Gloria Bistrița. Dacă această ofertă nu va exista, clubul UFC Rapid are dreptul la o opțiune pe încă trei ani competiționali”;

- Clubul UFC Rapid București a încheiat cu jucătorul Ionel Ganea contractul de muncă nr. 439/18.12.1998, pe perioada 15.01.1999 – 30.06.1999;

- UFC Rapid București a achitat clubului Gloria Bistrița, aferent transferului jucătorului G.I., conform documentelor puse la dispoziție (dispoziții de plată, chitanțe, ordine de plată, extrase de cont, registru de casă, lista integrală a operațiilor contabile – extras) suma totală 2.471.500.764 lei (vechi), din care 610.000.000 lei numerar și 1.861.500.764 lei prin virament bancar;

- La data de 14.07.1999, UFC Rapid București a încasat de la F.C. Gloria Bistrița suma de 4.256.820.000 lei (vechi) cu titlul “cotă transfer Ganea Ioan Viorel” conform documentelor prezentate, respectiv Mesaj OP – PMVU din 14.07.1999 și lista integrală a operațiunilor contabile – cont 7395.01 “Venit transfer jucători”.

Deasemenea, prin nota unilaterală seria BN nr. 020190 încheiată în data de 09.11.2006 de Garda Financiară – Secția Bistrița Năsăud la A.C.F. Gloria 1922 Bistrița s-a constatat că F.C. Gloria Bistrița a transferat pe o perioadă determinată, 15.01.1999 – 15.07.1999, pe jucătorul Ioan Viorel Ganea la UFC Rapid București pentru suma de 255.000 USD, suma care a fost încasată integral conform fișelor de cont pe bază de chitanțe și ordine de plată.

Din datele primite de ANAF de la autoritățile germane a rezultat că „transferul jucătorului Ionel Ganea de la Rapid București la VfB Stuttgart e. V. a fost finalizat în 1999. Dosarele puse la dispoziție de autoritățile fiscale din Germania arată că onorariul de transfer pentru Ionel Ganea a fost de 3.843.260 DM. Această sumă corespunde onorariului de transfer pentru Ionel Ganea capitalizat în bilanțul lui VfB Stuttgart”.

Documentele anexate adresei (transmise atât de A.N.A.F., cât și de Garda Financiară) sunt telefax din 29.08.2006 de la VfB Stuttgart – director contabilitate M.S. către Administrația Financiară Stuttgart – Corporații – domnului H., referitoare la solicitarea adresată de administrația fiscală română cu privire la transferul lui Ioan Ganea, în care se menționează următoarele: „... Transferul a fost negociat cu firma Phoenix B.V. la valoarea de 2.000.000 USD, iar ca modalitate de plată s-a convenit la 600.000 USD către clubul unde activa jucătorul, FC Gloria Bistrița și o plată ulterioară de 1.400.000 USD către firma angajată să realizeze transferul Phoenix B.V. în Rotterdam. Referitor la contractarea firmei Phoenix B.V. de către FC Gloria Bistrița, am avut la dispoziție o copie a contractului în engleză și o traducere a acestuia în limba germană. Documentele au fost prezentate integral la controlul excepțional pe probleme externe cu ocazia ultimului control fiscal desfășurat de Direcția Superioară

Financiară (DI. Mack). Impresarul de jucători în cazul transferului Dlui Ganea a fost agentul FIFA Ioan Becali ...”.

Din adresa PHOENIX B.V. emisă în Rotterdam la 25.05.1999 către VfB Stuttgart, referitoare la transferul jucătorului Ioan Viorel Ganea, prin care reprezentantul firmei olandeze, J.V., informează clubul german că:

În baza unui contract, compania Phoenix B.V. este unicul proprietar al drepturilor de transfer pentru jucătorul Ioan Viorel Ganea;

După cum s-a convenit cu clubul Gloria Bistrița, Phoenix B.V. efectuează transferul jucătorului la VfB Stuttgart începând cu 06.07.1999. Pentru transferul jucătorului la VfB Stuttgart se datorează următoarea compensație, în sumă de 2.000.000 USD, sumă ce poate fi transferată în următoarele conturi:

1) Banca Română de Dezvoltare, filiala Bistrița, nr. cont 251100271900404, suma de 600.000 USD;

2) Banca Kredietbank (Olanda) N.V., nr. cont 63.30.51.365, suma de 1.400.000 USD.

Din memorandumul de acord încheiat în 10.09.1998 între F.C. Gloria Bistrița, reprezentat de președintele Jean Pădureanu și Phoenix B.V. – Olanda, reprezentată de directorul J.V. rezultă că Gloria Bistrița a cesionat companiei Phoenix B.V. drepturile exclusive de transfer, pe bază finală sau preliminară, la orice club străin, contra sumei de 600.000 USD. Cesionarea drepturilor s-a efectuat pentru o perioadă începând cu data de 10.09.1998 până la sfârșitul sezonului fotbalistic 1998/1999, dar cel târziu până la data de 15.07.1999.

Conform punctului 3 din acest acord, Clubul va beneficia, în mod exclusiv, de toate sumele rezultând din transferul sau împrumutarea jucătorului pe piața națională română.

Direcția Națională Anticorupție a dispus efectuarea unei comisii rogatorii în Olanda, de către autoritățile judiciare competente în vederea obținerii, în original sau realizarea unor xerocopii conforme cu originalul, a tuturor documentelor financiar-contabile legate de operațiunile de plată ale sumei de transfer de la societatea Phoenix B.V., societate privată cu răspundere limitată, pentru transferul jucătorului de fotbal Ganea Ioan-Viorel.

Din documentele înaintate de către autoritățile judiciare olandeze au rezultat următoarele.

Firma Phoenix B.V. a încasat la data de 08.07.1999 de la clubul german VfB Stuttgart suma de 1.400.000 USD pentru transferul jucătorului Ioan Viorel Ganea (în baza semnării unui memorandum, datat 10.09.1998, cu clubul român Gloria Bistrița prin care cumpărase drepturile de transfer ale jucătorului pentru suma de 600.000 USD); valoarea totală a transferului a fost de 2.000.000 USD, firma Phoenix indicând clubului german să plătească diferența de 600.000 USD clubului român Gloria Bistrița.

Din suma de 1.400.000 USD încasată Phoenix B.V. a transferat imediat, la data de 12.07.1999, suma de 1.372.000 USD într-un cont din Gibraltar, deschis la ABN Amro Bank, pe numele firmei Tierney International Limited din Insulele Virgine Britanice.

Firma Phoenix B.V. încheiase un protocol de contract cu firma Tierney International Limited, datat 25.01.1999, în care se stipula că Phoenix își desfășoară activitățile pentru, în numele și în beneficiul firmei Tierney, primind un procent de 2% din sumele încasate.

Printr-un act adițional, datat 02.01.2001, executarea prevederilor din protocolul inițial a fost atribuită de firma Tierney firmei Star Advisors S.A., înregistrată deasemenea, în Insulele Virgine Britanice.

La data de 03.10.2001 denumirea firmei Star Advisors S.A. a fost schimbată în Sport Ventures S.A.

În concluzie, din încasările aferente vânzării drepturilor de transfer ale jucătorului Ioan Viorel Ganea (valoarea totală a transferului fiind de 2.000.000 USD), clubul Gloria Bistrița a primit 600.000 USD, firma Phoenix B.V. și-a reținut procentul de 2% din suma de 1.400.000 USD încasată de la clubul german, respectiv, 28.000 USD iar *diferența de 1.372.000 USD a ajuns într-un cont din Gibraltar deschis pe numele firmei off-shore Tierney International Limited din Insulele Virgine Britanice.*

La data de 12.07.1999, firma olandeză Phoenix B.V. Rotterdam a achitat firmei off-shore Tierney International Limited din Insulele Virgine Britanice, în contul acesteia deschis la ABN Amro Bank N.V. – Gibraltar Branch, suma de 1.372.000 USD, provenită din suma de 1.400.000 USD încasată de Phoenix B.V. de la clubul german VfB Stuttgart pentru transferul jucătorului român Ganea Ioan Viorel, după deducerea de către firma olandeză a unui comision de 2% din valoarea tranzacției.

Din informarea emisă de ONPCSB nr. S.I./8/12.12.2001 (anexele nr. 1, 5 și 14), a rezultat derularea a două operațiuni bancare efectuate între persoanele implicate în transfer, după cum urmează :

La data de 15.07.1999, contul personal al inculpatului Victor Becali a fost creditat cu suma de 500.000 USD, având drept ordonator firma Tierney International Ltd, suma virată din contul ordonatorului deschis la Abn Amro Bank N.V. – Gibraltar Branch și la data de 12.11.1999, contul personal al aceluiași inculpat a fost creditat cu suma de 153.600 USD, având drept ordonator aceeași firmă și același cont.

Audiat fiind de către procuror, prin comisie rogatorie, martorul J.V. – directorul firmei Phoenix BV – a arătat că firma sa a acționat în numele unui terț, mai precis Tierney International Ltd, că nu au existat niciun fel de contacte între firma Phoenix BV și cluburile de fotbal în cauză și jucător, toate contactele cu

privire la aceste tranzacții efectuându-se prin intermediul firmei Tierney International Ltd.

A mai arătat martorul că Tierney International Ltd a dat instrucțiuni firmei Phoenix BV, cu privire la operațiunile care trebuiau efectuate și acestea au fost executate de către Phoenix BV, însă prețul de transfer de 2.000.000 USD stabilit de Tierney International Ltd și Star Advisors S.A. a fost acceptat de către clubul german.

Cu ocazia audierii sale prin videoconferință – conform dispozițiilor instanței de casare – martorul J.V. nu a fost cooperant, precizând că nu își amintește să mai fi dat vreo declarație în prezenta cauză, că nu mai reține detalii cu privire la aspectele despre care a fost întrebat de către Curte și răspunzând, de cele mai multe ori, prin negații.

Inculpatul Pădureanu Jean a declarat că Ioan Becali a acționat ca intermediar la preluarea drepturilor de transfer ale jucătorului Ganea Ioan Viorel de către firma olandeză Phoenix B.V.. și că a semnat contractul de transfer al jucătorului G.I. la clubul german, contractul fiind încheiat între AFC Gloria Bistrița și VfB Stuttgart, conform reglementărilor FIFA.

Cu toate acestea, inculpatul a acceptat ca, din suma de transfer, de 2.000.000 USD, cea mai mare parte (1.400.000 USD) să fie virată unei firme din Olanda doar în baza unui înscris pe care l-a semnat în condițiile anterior prezentate.

Totodată, Curtea reține, contrar susținerilor inculpatului, că transferul internațional al jucătorului de fotbal nu a fost discutat și hotărât în forul colectiv de conducere al clubului „Gloria” Bistrița, neexistând înscrisurile obligatorii într-o asemenea ipoteză, aspect ce a facilitat inducerea în eroare a clubului.

Pe de altă parte, Curtea reține că **inculpatul Becali Ioan este cel care reprezintă și controlează, cel puțin în raporturile contractuale cu „Gloria Bistrița” și „VfB” Stuttgart** firmele „Phoenix” și „Tierney”, aspect cunoscut și acceptat de către inculpatul Pădureanu Jean, în considerarea următoarelor argumente: jucătorul transferat Ganea avea încheiat contract de reprezentare sportivă cu inculpatul Becali Ioan de la firma I.S.M.; acesta din urmă este cel care l-a contactat pe inculpatul Pădureanu Jean pentru transfer, a ținut legătura cu acesta, i-a pus la dispoziție memorandumul și a facilitat, astfel, raporturile clubului cu firma olandeză, inculpatul Pădureanu Jean semnând actele prin intermediul inculpatului Becali Ioan, cunoscut de reprezentanții firmei olandeze.

Inculpatul Becali Ioan, cunoscând conturile clubului român, le-a comunicat firmei olandeze care a transferat banii în Gibraltar firmei off-shore „Tierney”.

Tot inculpatul Becali Ioan este cel care a transmis firmei off-shore „Tierney” contul personal al fratelui său, Becali Victor, sumele de bani fiind virate acestuia, fără să existe în fapt sau în drept alte raporturi juridice între această firmă și

Becali Victor, sumele fiind transferate în condiții de anonimat și retrase în numerar, banii fiind, astfel, spălați.

Cu ocazia audierii sale, inculpatul Becali Ioan a precizat că nu a avut nicio contribuție la intermedierea acestui transfer, nefăcând altceva decât să-i asigure inculpatului Pădureanu Jean traducerea, de către biroul său, a unor acte oficiale transmise de către firma olandeză prin fax, declarație apreciată de Curte ca fiind neverosimilă, în condițiile în care nu se coroborează cu niciun alt mijloc de probă administrat în cauză.

Conchizând, Curtea reține că sumele de 500.000 USD și de 153.600 USD, încasate de la Tierney International Limited de către Victor Becali, în datele de 15.07.1999 și, respectiv de 12.11.1999, conform informării ONPCSB, provin din suma de 1.372.000 USD virată la data de 12.07.1999 în contul acestei firme de către firma olandeză Phoenix B.V., valoare încasată la rândul ei de la clubul german VfB Stuttgart, aferentă transferului jucătorului Ganea Ioan Viorel.

În cauză, „memorandumul” încheiat de clubul Gloria 1922 Bistrița cu firma Phoenix BV, aferent cedării drepturilor de transfer ale jucătorului Ganea Viorel Ioan pentru suma de 600.000 USD a avut scopul de a prejudicia clubul român cu diferența până la suma reală rezultată din transferul jucătorului, respectiv 2.000.000 USD.

Deoarece clubul Gloria 1922 Bistrița datorită transferului jucătorului Ganea Viorel a înregistrat venituri în sumă totală de 600.000 USD, în timp ce valoarea reală a transferului a fost de 2.000.000 USD, rezultă că veniturile cu care a fost prejudiciat clubul sunt de 1.400.000 USD. Aceste venituri se cuveneau de drept clubului și ar fi trebuit să se înregistreze în contabilitatea sa la data transferului jucătorului.

Prin urmare, Curtea reține că drepturile de transfer ale jucătorului de fotbal Ganea Ioan Viorel au fost cesionate societății comerciale din Olanda pentru a fragmenta și a ascunde suma reală de transfer, în scopul inducerii în eroare a clubului Gloria Bistrița. Totodată, prin prezentarea la Federația Română de Fotbal a datelor nereale privind suma de transfer convenită Clubului Gloria Bistrița, s-a calculat un comision doar la suma de 600.000 USD, iar nu la suma reală de transfer de 2.000.000 USD, astfel că inculpatul Pădureanu Jean a indus în eroare și această parte vătămată, cauzându-i un prejudiciu de 112.000 USD (diferența între suma reprezentând 8% din 2.000.000 USD și suma reprezentând 8% din 600.000 USD).

Față de considerentele expuse anterior, Curtea reține că inculpatul Becali Ioan a beneficiat de suma de **1.400.000 USD**, iar inculpatul Pădureanu Jean de **112.000 USD**, astfel că, în condițiile în care Clubul Gloria Bistrița și Federația Română de Fotbal nu s-au constituit părți civile în procesul penal, vor fi confiscate aceste sume, în echivalent în lei, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul

penal și art. 33 din Legea nr. 656/2002 republicată, pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor.

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpați a fost ascunsă valoarea venitului real obținut din transferul jucătorului, prin neînregistrarea de către Clubul Gloria Bistrița a sumei de 1.400.000 USD, bugetul de stat fiind prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume, calculat prin aplicarea cotei de 38% asupra echivalentului în lei al venitului, la cursul leu/USD de la data tranzacției (dată la care jucătorul a fost transferat la clubul VfB Stuttgart, respectiv, 07.07.1999, conform certificatului internațional de transfer emis de Federația Română de Fotbal).

Dispozițiile legale aplicabile, din punct de vedere al reglementărilor fiscale, sunt identice cu cele menționate cu ocazia transferurilor ilicite analizate anterior.

Prejudiciul produs bugetului de stat este de **8.446.032.000 lei vechi**, aferent anului fiscal 1999, calculat după cum urmează:

- 1.400.000 USD x 15.876 lei/USD (curs BNR la 07.07.1999, sursa www.bnr.ro) = 22.226.400.000 lei vechi (venituri în echivalent lei);
- 22.226.400.000 lei x 38% = 8.446.032.000 lei vechi (impozit pe profit).

IV.5. Cu referire la faptele comise de inculpații Borcea Cristian, Becali Ioan și Becali Victor în cazul transferului jucătorului de fotbal profesionist C.P. Constantin, de la Dinamo București (împrumutat la F.C. Argeș Dacia Pitești) la Genoa Cricket and Spa din Italia, transfer realizat în luna ianuarie a anului 2001, Curtea reține următoarele :

La data de 17.01.2001, Federația Română de Fotbal a eliberat certificatul internațional de transfer al jucătorului C.P.-Constantin pentru echipa italiană Genoa (fila nr. 2, vol. 14, dosar de urmărire penală), la solicitarea directorului executiv al F.C. Dinamo București, la acea vreme inculpatul Borcea Cristian (fila nr. 4, vol. 14, dosar de urmărire penală) și a președintelui F.C. Argeș Dacia Pitești, martorul S.G.

Semnătura acestuia din urmă era necesară, deoarece, deși drepturile de transfer ale jucătorului aparțineau echipei Dinamo București, la acea dată jucătorul era legitimat la F.C. Argeș Dacia Pitești, unde fusese împrumutat pe o perioadă determinată.

Inculpatul Borcea Cristian a atașat solicitării de eliberare a certificatului internațional de transfer un “memorandum de contract” (filele nr. 6-8, vol. 14, dosar de urmărire penală), încheiat între Dinamo București și societatea Phoenix B.V., aceeași cu societatea arătată în cazul transferului jucătorului C.C..

La data de 04.05.2006 s-a dispus de către organele de urmărire penală efectuarea unei comisii rogatorii în Italia, în vederea obținerii în original sau

realizarea unor xerocopii conforme cu originalul, a tuturor documentelor financiar-contabile legate de operațiunile de plată ale sumei de transfer de la clubul de fotbal Genoa pentru transferul jucătorului de fotbal C.P.-Constantin.

La data de 14.03.2007 au fost primite documentele solicitate autorităților judiciare italiene (filele nr. 17-161, vol. 14, dosar de urmărire penală).

Din declarația de cumpărare de către Genoa Cricket and Football Club a dreptului de prestări servicii sportive al fotbalistului C.P., provenind de la F.C. Argeș Pitești a rezultat că *documentele contractuale depuse la Liga Profesionistă Națională sunt singurele instrumente de negociere care reglementează raporturile dintre clubul Genoa și societatea de proveniență sus-menționată, precum și pe cele cu jucătorul sus-numit, iar clubul Genoa nu s-a folosit de serviciile unor intermediari și nici nu a avut legături cu persoane neautorizate sau necalificate în ceea ce privește tratativele care au condus la încheierea contractului* ce face obiectul prezentei, respectând pe deplin interdicția prevăzută de art. 4/1 din Codul de Justiție Sportivă al Federației Italiene de Fotbal.

Acordul privat încheiat la 05.01.2001 între Genoa Cricket and Football Club S.p.A. și Phoenix B.V. prevede următoarele:

Preambul:

a) Phoenix deține drepturile referitoare la serviciile sportive prestate de jucătorul C.P.;

b) Phoenix garantează eliberarea de către F.R.F. a certificatului de transfer internațional al jucătorului.

Părțile au convenit următoarele:

1) Preambulul constituie parte integrantă din prezentul acord privat.

2) În momentul legitimării fotbalistului în favoarea clubului, acesta din urmă se angajează să achite către Phoenix suma de **2.650.000 USD**, cu emiterea în prealabil a facturilor de către Phoenix, având următoarele date scadente:

- 1.550.000 USD în termen de 15 zile de la data eliberării certificatului de transfer internațional;

- 1.100.000 USD până la data de 30.09.2001 ...

4) Plățile se vor efectua la următoarea bancă:

ABN AMRO BANK N.V.

Rotterdam Olanda

Cod Swift: ABNA – NL2R

Cont nr. 534411584

Pentru Phoenix B.V. a semnat M.J. Timmermans.

Prin înțelegerea înregistrată la F.C. Dacia Argeș sub nr. 127/19.10.1999 s-a convenit ca, pe durata contractului încheiat de către acest club și P.C. (04.07.1999 – 01.07.2001), în cazul primirii unei oferte din străinătate, jucătorul

va putea fi transferat fără pretenții bănești din partea clubului care este obligat să permită transferul jucătorului.

Prin scrisoarea nr. 245/19.10.1999 s-a prevăzut că pe durata contractului încheiat de F.C. Argeș Dacia și P.C., la cererea Phoenix B.V., care este deținătoarea drepturilor federative ale jucătorului pentru un transfer în străinătate, jucătorul se poate transfera, fără nicio pretenție financiară din partea clubului F.C. Argeș Dacia, care se obligă să elibereze transferul.

Diferența între cele două acorduri constă în faptul că scrisoarea înregistrată sub nr. 245/19.10.1999 la F.C. Dacia Argeș menționează că deținătoarea drepturilor de transfer ale fotbalistului C.P. este firma Phoenix B.V..

Prin urmare, față de Federația Italiană de Fotbal și față de Liga Profesionistă s-a urmărit ascunderea faptului că Phoenix B.V. deține drepturile de transfer ale jucătorului.

Pe de altă parte, se constată că scrisoarea nr. 127/19.10.1999 a ajuns la clubul italian, fiind transmisă prin fax de la firma fraților Becali, respectiv de la numărul de fax al firmei International Sport Management (004012300600), în data de 30.01.2001, ora 11.36 AM.

Împrejurarea că scrisoarea a fost transmisă clubului Genoa în data de 30.01.2001, după ce s-a încheiat acordul (privat) dintre Genoa și Phoenix privind transferul jucătorului Codrea (05.01.2001) arată, o dată în plus, că documentul nr. 127 nu era destinat a produce consecințe în cadrul clubului Genoa ci pentru a fi prezentat Federației Italiene de Fotbal.

Din scrisoarea emisă de clubul Genoa către Liga Profesionistă Națională din Italia, datată 16.01.2001, rezultă că Genoa aduce la cunoștință faptul că fotbalistul a fost eliberat de obligații față de F.C. Argeș Pitești și se depune documentația de transfer, respectiv: cerere de legitimare adresată F.I.G.C.; contract economic semnat de fotbalist; fotocopia pașaportului fotbalistului; declarație de exclusivitate și transparență și permis de ședere pentru munca salariată/sport, eliberat de Chestura din Genova. Nu au fost depuse documente referitoare la înțelegerile cu firma Phoenix B.V.

Din documentele primite de la autoritățile judiciare italiene a rezultat că Phoenix B.V. a facturat către Genoa Cricket and Football Club suma totală de 2.650.000 USD aferentă drepturilor de transfer ale jucătorului P.C., a încasat de la clubul italian suma totală de 2.650.619,9 USD, din care a virat către Star Advisors S.A. suma de 1.519.000 USD și către Sport Ventures S.A. suma de 1.078.000 USD, cu mențiunea că aceste două viramente au fost efectuate în același cont nr. 39108759 deschis la ABN Amro Bank – Gibraltar Branch (suma totală virată în acest cont fiind de 2.597.000 USD, reprezentând 98% din suma totală încasată de la clubul Genoa).

În concluzie, din încasările aferente transferului jucătorului C.P. la clubul Genoa, firma Phoenix B.V. a reținut un procent de 2%, restul banilor fiind virat într-un cont din Gibraltar aparținând unor firme off-shore (Star Advisors S.A./Sport Ventures S.A.) înregistrate în Insulele Virgine Britanice.

Din documentele provenite de la F.C. Dinamo București au rezultat următoarele :

Conform Memorandumului de contract datat 19.10.1999, înregistrat la AFC Dinamo sub nr. 1010/30.10.1999, clubul F.C. Dinamo București vinde către Phoenix B.V. Rotterdam – Olanda drepturile privind transferul jucătorului C.P., pentru suma de 20.000 USD, cu mențiunea că la un eventual transfer al jucătorului în străinătate Phoenix se obligă să plătească clubului Dinamo suma de 50.000 USD.

Memorandumul a fost semnat, pentru clubul Dinamo, de martorul Mircea Stoenescu, în calitate de președinte și de inculpatul Cristian Borcea, în calitate de vicepreședinte, iar pentru firma Phoenix B.V. de martorul J.V., în calitate de director.

Potrivit documentului contabil *Carte mare șah*, în perioada 01.01.1999 – 31.12.1999, pentru contul 745.02.07 “Codrea – Phoenix Holland”, la data de 30.11.1999, AFC Dinamo a înregistrat la venituri suma de 341.600.000 lei, reprezentând încasarea celor 20.000 USD.

Conform extrasului de cont din 06.12.1999, emis de Banca Turco-Română, aferent contului nr. 35767-4, precum și swift din 04.11.1999, rezultă că la 04.11.1999 Phoenix B.V. Rotterdam a virat în contul clubului Dinamo suma de 20.000 USD.

AFC Dinamo București a emis la data de 01.11.1999 către Phoenix BV Rotterdam factura fiscală seria B AGA nr. 1338334 în valoare de 20.000 USD, reprezentând “transfer C.P.”.

Conform documentului contabil *Carte mare șah* în perioada 01.01.2001 – 31.12.2001 pentru contul 745.02.03 “Codrea – Phoenix”, la data de 28.02.2001 AFC Dinamo a înregistrat la venituri suma de 1.352.950.000 lei, reprezentând “Transfer Codrea Phoenix 50.000 USD”, contul corespondent fiind 401.33 (cont de furnizori, ceea ce implică existența unei operațiuni de compensare).

Din declarațiile martorului S.M., președintele clubului Dinamo la vremea respectivă, a rezultat că înscrisul intitulat „memorandum” i-a fost prezentat de către inculpatul Borcea Cristian la sediul clubului Dinamo, martorul semnându-l fără să-i verifice conținutul și acceptând explicația inculpatului în sensul că semnătura martorului era obligatorie pentru achitarea unor datorii ale clubului. A arătat martorul și faptul că la această întâlnire nu a participat reprezentantul firmei Phoenix și nici jucătorul C.P..

Deși în procesul verbal al ședinței Consiliului de Administrație al AFC Dinamo București din data de 25.10.1999 apare mențiunea că se aprobă cumpărarea drepturilor de transfer ale fotbalistului P.C. de către societatea „Phoenix” contra sumei de 70.000 USD, în realitate membrii Consiliului de Administrație nu au avut cunoștință de memorandumul, semnat la o dată anterioară ședinței, de către inculpatul Borcea Cristian și martorul S.M., elocvente fiind în acest sens depozițiile martorilor I.C.I., V.M., P.D., P.G., C.V. și S.I., participanți la ședința respectivă, din care a rezultat că nu au discutat, aprobat sau decis această tranzacție.

Martorul S.G., președintele F.C. Argeș „Dacia” Pitești, a relatat că a fost contactat telefonic de către inculpații Victor Becali și Ioan Becali care i-au spus că P.C. va evolua la echipa italiană de fotbal Genoa și, în baza înțelegerii avute la realizarea împrumutului, trebuie să semneze documentele care să exprime acordul clubului F.C. Argeș cu care P.C. avea contract de joc.

A mai arătat martorul faptul că a primit, prin fax, la hotel, o înțelegere cu antetul F.C. Argeș, înțelegerea fiind transmisă de la firma fraților Becali, I.S.M., însă nu a completat această înțelegere cu privire la dată și număr, respectiv nr. 127/19.10.1999, înțelegerea fiind semnată de martor în ianuarie 2001, când deja știa că P.C. va fi transferat la Genoa.

Apărările inculpaților Borcea Cristian, Becali Ioan și Becali Victor.

Inculpatul Borcea Cristian a arătat, în mod constant, că nu a făcut altceva decât să-și exercite mandatul încredințat de consiliul de administrație, iar memorandumul nu era interzis de lege, susținere ce a fost contrazisă de întregul probatoriu administrat în cauză din care rezultă că nu a existat vreun mandat referitor la acest transfer, iar din datele financiar-operaționale de realizare ale acestuia a reieșit că actul cu firma olandeză este nelegal.

Inculpatul Becali Victor a susținut că nu a avut nicio contribuție la acest transfer și nu a semnat niciun act cu privire la acest transfer, susținere, deasemenea, contrazisă de probele administrate, întrucât contribuția sa la transfer este dovedită, fiind probate raporturile cu firmele filtru și off-shore, mai ales cu privire la sumele de bani încasate și retrase în numerar.

Inculpatul Becali Ioan a arătat că prin reglementările existente la acel moment nu era interzisă înstrăinarea drepturilor federative ale jucătorului de fotbal, susținere, deasemenea, contrazisă de probele administrate. Inculpatul nu a dat explicații plauzibile cu privire la firma din Olanda și la cea off-shore, la raporturile sale cu aceste firme și la sumele de bani primite personal sau de fratele său, coinculpatul Becali Victor.

Prin urmare, Curtea constată că documentul cu titlul „Memorandum”, încheiat la data de 19.10.1999, între clubul Dinamo București și firma Phoenix BV nu este conform cu realitatea, deoarece, în fapt, nu firma Phoenix BV a

achiziționat drepturile de transfer, ci a acționat în numele și la comanda firmei off-shore, ai cărei reprezentanți nu îi numește și nu îi cunoaște.

Pe de altă parte, se constată că reprezentanții clubului român nu îi cunosc pe reprezentanții firmei olandeze cărora le-au cedat așa-numitele drepturi de transfer.

„Memorandumul” încheiat de clubul Dinamo București cu firma Phoenix BV, aferent „cedării drepturilor de transfer ale jucătorului C.P.” pentru suma de 20.000 USD (plus 50.000 USD la efectuarea transferului către un club de fotbal) a avut scopul de a prejudicia clubul Dinamo cu diferența până la suma reală rezultată din transferul jucătorului, respectiv, 2.650.000 USD.

Deoarece clubul Dinamo București, aferent transferului jucătorului C.P., a înregistrat venituri în sumă totală de 70.000 USD, în timp ce valoarea reală a transferului a fost de 2.650.000 USD, rezultă că veniturile cu care a fost prejudiciat clubul sunt de 2.580.000 USD (2.650.000 USD minus 70.000 USD).

Aceste venituri se cuveneau de drept clubului Dinamo București și ar fi trebuit să se înregistreze în contabilitate la data transferului jucătorului.

Conchizând, Curtea reține, similar cazului de transfer prezentat anterior, că firma Phoenix B.V din Olanda a achiziționat, în mod fictiv, drepturile de transfer ale fotbalistului C.P., fiind folosită în scopul fragmentării și virării sumei de bani rezultată în urma transferului, în scopul de a fi returnată inculpaților, pe un alt traseu, într-un cont de unde puteau retrage această sumă.

Pe de altă parte, potrivit raportului de constatare D.N.A. nr. 48/P/2006 din 30.07.2008 (vol. 3, filele nr. 282-311, dosar de urmărire penală) și a informărilor Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. C/VII/1651/04.09.2007 (vol. 2, fila nr. 6), nr. C14226/08.10.2007 (vol. 2, filele nr. 8-22) nr. C/VII/2563/06.12.2007 (vol. 2, filele nr. 70-72, nr. S.I./8/12.12.2001 și nr. C/D355/11.03.2008 (vol. 2, filele nr. 75-193), inculpatul Becali Victor, în calitate de titular al contului personal 0355084015/USD, deschis la ING Bank NV Amsterdam – Sucursala București, a beneficiat, în intervalul 1999-2001, de creditări însumând peste 4,56 milioane USD, efectuate prin transfer bancar, majoritatea sumelor provenind de la CBG Banque Bancaire – Geneva, de la un *ordonator anonim*, fapt contrar legislației bancare românești, întrucât reprezintă o metodă frecvent utilizată pentru reciclarea unor fonduri de proveniență ilicită.

În această perioadă, contul inculpatului Becali Victor a fost alimentat și prin două transferuri bancare ordonate de firma off-shore Tierney International Limited din Insulele Virgine Britanice, în intervalul 02.02.1999 – 18.04.2006, fiind efectuate retrageri de numerar în sumă de 7.219.920,25 USD.

Totodată, se constată că rezultatele financiare raportate de societățile comerciale aparținând inculpatului Victor Becali nu justifică cuantumul sumelor care sunt rulate în conturile sale personale.

Un alt aspect relevant, comun tuturor infracțiunilor de spălare de bani reținute în cauză, este faptul că *firmele off-shore din Insulele Virgine Britanice au transferat sume de bani către persoane din anturajul fraților Becali sau către persoane cu care aceștia au raporturi contractuale.*

Prin prezentarea la Federația Română de Fotbal a datelor nereale privind suma de transfer convenită Clubului Dinamo București, s-a calculat un comision doar la suma de 70.000 USD, iar nu la suma reală de transfer, de 2.650.000 USD, astfel că, inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și această persoană vătămată, cauzându-i un prejudiciu de 258.000 USD (diferența între suma reprezentând 10% din 2.650.000 USD și suma reprezentând 10% din 70.000 USD).

Față de considerentele expuse anterior, Curtea reține că inculpații Becali Ioan și Becali Victor au beneficiat de suma de **2.580.000 USD**, iar inculpatul Borcea Cristian, de **258.000 USD**, așa încât, în condițiile în care persoanele vătămate Clubul Dinamo București și Federația Română de Fotbal nu s-au constituit părți civile în cauză, vor fi confiscate aceste sume, în echivalent în lei, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal și art. 33 din nr. Legea nr. 656/2002 republicată pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor.

IV.6. Cu referire la faptele comise de inculpații Borcea Cristian, Becali Ioan și Becali Victor și Stoica Mihai, în cazul transferului jucătorului de fotbal profesionist C.F. Lucian, de la Dinamo București la Dinamo Kiev din Ucraina, transfer realizat în luna februarie a anului 2001, Curtea reține următoarele :

La data de 08.02.2001, Federația Română de Fotbal a eliberat certificatul internațional de transfer al jucătorului C.F. Lucian (fila nr. 2, vol. 15, dosar de urmărire penală), la solicitarea directorului sportiv al F.C. Dinamo București, D.C. (fila nr. 4, vol. 15).

S-a atașat solicitării contractul de transfer (filele nr. 5-9, vol. 15) și un memorandum (filele nr. 18-20, vol. 15) încheiat între Dinamo București și Phoenix B.V. Rotterdam, Olanda.

Din procesul verbal de audiere a martorului Romazonov Iurii Mahomedovici - director general – avocat societate internațională de avocatură - din data de 26 iulie 2006, a rezultat că recunoaște ca fiind autentic contractul de transfer al jucătorului Florin Cernat, încheiat între Dinamo Kiev și Newport Management LTD pe de o parte și clubul român de fotbal Dinamo București de cealaltă parte,

pentru suma de 1.000.000 USD, menționând că semnătura pentru Dinamo Kiev aparține vicepreședintelui clubului I.S..

Din procesul verbal de audiere a martorului S.I. I. – vicepreședinte F.C. Dinamo Kiev S.A. – din data de 10 august 2006, a rezultat, deasemenea, că recunoaște ca fiind autentic contractul de transfer al jucătorului Florin Cernat, încheiat între Dinamo Kiev și Newport Management LTD pe de o parte, și clubul român de fotbal Dinamo București de cealaltă parte, pentru suma de 1.000.000 USD, suma este reală și s-a plătit.

Din situația încasărilor din transferul jucătorului C.F. la clubul Dinamo Kiev rezultă că din valoarea totală a transferului de 1.000.000 USD (conform contractului nr. 429/22.12.2000), clubul Dinamo București a încasat suma de 500.000 USD (200.000 USD la 29.12.2000 și 300.000 USD la 31.01.2001). Aferent diferenței neîncasate de 500.000 USD, documentul menționează explicația: „*Phoenix B.V. Olanda – 50% conf. Memorandum nr. 6/11.01.2000*)”.

Prin contractul de transfer înregistrat la A.F.C. Dinamo București sub nr. 429/22.12.2000, redactat în limbile ucraineană și engleză, însoțit de traducerea în limba română încheiat între Societatea pe Acțiuni “Football Club Dinamo” Kiev, reprezentată de către Firma – membru statutar al Dinamo – Newport Management LTD BVI (British Virgin Islands – Insulele Virgine Britanice, n.n.), și F.C. Dinamo București, reprezentat de către inculpatul Cristian Borcea s-au convenit următoarele: Clubul (Dinamo București) transferă drepturile jucătorului C.F. către Firma (Newport), pentru folosirea acestuia la FC Dinamo Kiev; firma cumpără aceste drepturi pentru suma de 1.000.000 USD; în cazul unui transfer al jucătorului la un terț club, Firma va plăti Clubului suma de transfer dintr-un astfel de transfer minus 30% din prezentul transfer.

Prin adresa F.C. Dinamo București către Dinamo Kiev nr. 72/18.01.2001, semnată de către directorul executiv, inculpatul Borcea Cristian, se solicită clubului ucrainean să plătească suma de 1.000.000 USD, astfel: 500.000 USD în contul clubului Dinamo București și 500.000 USD în contul “*coproprietarului jucătorului*” de fotbal Florin Cernat:

.....
Prin adresa F.C. Dinamo București către F.R.F. nr. 153/07.02.2001, se solicită Federației transmiterea către Dinamo Kiev a certificatului Internațional de Transfer pentru jucătorul C.F.. La adresă sunt atașate următoarele documente: contractul de transfer al jucătorului C.F. nr. 429/22.12.2000; memorandum of an agreement entered on sixth day of December 1999 – încheiat între A.F.C. Dinamo București, Phoenix B.V. și dl. Florin Cernat, înregistrat de club sub nr. 6/11.01.2000; telefax către F.R.F. de la Federația Ucraineană de Fotbal conținând solicitarea de a transmite certificatul internațional de transfer al jucătorului C.F. și solicitarea AFC Dinamo București adresată clubului Dinamo

Kiev de a plăti, conform contractului de transfer încheiat, suma de 1.000.000 USD: "500.000 USD în contul procuratorului jucătorului" (societatea Phoenix B.V.) și 500.000 USD în contul clubului.

Prin memorandumul de acord din 06.12.1999, înregistrat la AFC Dinamo București sub nr. 6/11.01.2000, încheiat între F.C. Dinamo București, reprezentat de vicepreședintele Cristian Borcea, Phoenix B.V. Olanda, reprezentată de directorul J.V. și de jucătorul Florin Cernat, s-au convenit următoarele: clubul (Dinamo) a ajuns la o înțelegere cu CS Oțelul Galați să obțină transferul definitiv al jucătorului, începând cu sezonul 1999/2000; vânzătorul acordase anterior Companiei (Phoenix) proprietatea în proporție de 100% asupra rezultatelor economice ale drepturilor de transfer; clubul este interesat să cumpere de la Companie 50% din aceste drepturi; drept compensație pentru vânzarea a 50% din drepturile de transfer ale jucătorului, Clubul va plăti suma de 350.000 USD; clubul, ca plată parțială a acestei sume, își asumă datoria Companiei față de vânzător, rezultată din acordul din 30.06.1999, limitată la următoarele plăți: 100.000 USD la 30.01.2000; 100.000 USD la 30.03.2000; 100.000 USD la 30.05.2000 și suma restantă de 50.000 USD va fi plătită de club Companiei pe 30.01.2000.

Din documentele prezentate de către autoritățile judiciare ucrainiene a rezultat că firma Phoenix B.V. a încasat de la AFC Dinamo București suma de 90.000 USD (din care 50.000 USD aferentă vânzării a 50% din drepturile jucătorului C.F. către AFC Dinamo) și a virat suma de 88.200 USD către firma Tierney International Ltd din Insulele Virgine Britanice.

Totodată, firma Phoenix B.V. a încasat suma totală de 500.000 USD de la Newport Management Ltd, aferent transferului jucătorului C.F. de la Dinamo București la Dinamo Kiev, din care a virat suma totală de 490.000 USD către firma Star Advisors S.A. din Insulele Virgine Britanice. Așadar, din tranzacțiile aferente vânzării drepturilor de transfer ale jucătorului C.F. (către AFC Dinamo București și Dinamo Kiev), firma Phoenix B.V. a reținut un procent de 2%, restul banilor fiind virat în conturi din Gibraltar, aparținând celor două firme din Insulele Virgine Britanice.

Similar cazului de transfer al jucătorului A. I., se constată că nici această convenție nu a fost discutată, aprobată sau decisă de conducerea colectivă a clubului gălățean, fiind semnată de către inculpatul Stoica Mihai, în calitate de vicepreședinte al C.S. Oțelul Galați și de către martorul Ion Ionică, în calitate de președinte.

Martorul Ion Ionică a arătat că, la solicitarea inculpatului Stoica Mihai, s-a întâlnit cu acesta din urmă și cu inculpatul Becali Victor, Stoica Mihai informându-l pe martor că C.F. va fi transferat la Dinamo București, transferul urmând să fie realizat printr-o firmă.

A mai relatat martorul că, în aceste împrejurări, inculpatul Stoica Mihai i-a prezentat un „memorandum” încheiat de Oțelul Galați cu o firmă olandeză, ce fusese adus de către inculpatul Becali Victor, pe care martorul l-a semnat, documentul fiind restituit lui Becali Victor.

Conform declarațiilor date de reprezentanții clubului Oțelul Galați, persoanele care au acționat ca intermediari, în tranzacțiile privind transferul jucătorului C.F. de la Oțelul Galați la Dinamo București, au fost inculpații Ioan Becali și Victor Becali, aceștia utilizând, în acest scop, firma olandeză Phoenix B.V., firmă pe care reprezentanții clubului gălățean nu o cunoșteau și nu au intrat în contact cu niciun reprezentant legal al acesteia.

Inculpatul Stoica Mihai a confirmat faptul că a discutat cu inculpatul Becali Ioan despre acest transfer, rugându-l să plătească un avans din cei 700.000 USD promiși pentru transfer, precum și aspectele relatate de martorul Ion Ionică legate de întâlnirea cu Becali Victor, precizând că nu a avut contact cu niciun reprezentant al firmei olandeze.

Membrii Consiliului de Administrație nu au avut cunoștință de convențiile încheiate de inculpatul Borcea Cristian cu firma „Phoenix” B.V., elocvente, în acest sens, fiind depozițiile martorilor *I.C.I., V.M., P.D., P.G., C.V. și S.I.*, din care a rezultat că nu au discutat, aprobat sau decis aceste tranzacții.

În declarația dată prin comisie rogatorie, la urmărirea penală, directorul firmei Phoenix BV, J.V., a afirmat că tranzacțiile aferente transferului lui C.F. s-au derulat la fel ca în cazul lui C.P., respectiv, firma sa „a executat comenzile primite”.

Inculpații Borcea Cristian, Becali Victor și Becali Ioan au formulat aceleași apărări, care au fost analizate în cazul transferului anterior și nu vor mai fi reluate.

Prin urmare, Curtea reține că Phoenix BV, Tierney International Ltd și Star Advisors S.A. au fost folosite în cadrul tranzacțiilor referitoare la jucătorul C.F. în scopul de a se evita încasarea integrală a sumelor de bani obținute din transferul jucătorului de către clubul Dinamo București, banii ajungând în conturi deschise de firme off-shore în jurisdicții cunoscute că nu comunică date privind beneficiarul final al sumelor (Gibraltar).

Clubul Dinamo București nu a înregistrat în contabilitate valoarea integrală a veniturilor rezultate din transferul jucătorului C.F. la clubul Dinamo Kiev, stipulată în contractul de transfer la suma de 1.000.000 USD, diferența neînregistrată fiind de 500.000 USD.

În contractul de transfer internațional nu se face nicio referire la faptul că ar exista un coproprietar al drepturilor de transfer, ci acest contract a fost încheiat de Dinamo București în calitate de unic deținător al acestor drepturi.

Unul dintre beneficiarii sumelor existente în contul entităților off-shore este, așa cum s-a mai arătat, inculpatul Victor Becali, iar una dintre persoanele care pot dispune cu privire la plățile efectuate din aceste conturi este inculpatul Ioan Becali (firma Star Advisors S.A. a înlocuit Tierney International Ltd în relațiile contractuale cu firma Phoenix BV).

Așadar, Curtea constată că documentul cu titlul „Memorandum” încheiat la data de 06.12.1999 între clubul Dinamo București și firma Phoenix BV nu este conform cu realitatea, fiind întocmit și cu încălcarea prevederilor reglementarilor din domeniu și a avut scopul de a prejudicia clubul Dinamo București cu jumătate din suma rezultată din transferul jucătorului C.F..

În consecință, se constată că F.C. Dinamo București trebuia să înregistreze în contabilitate veniturile încasate sau de încasat din executarea obligației stipulate în contractul încheiat cu clubul ucrainean Dinamo Kiev, aferent transferului jucătorului C.F., integral, în lei, la cursul valutar de schimb în vigoare la data la care a luat naștere creanța respectivă (echivalentul în lei al sumei de 1.000.000 USD la data de 22.12.2000 – data contractului de transfer internațional).

Pe de altă parte, prin semnarea memorandumului încheiat cu firma Phoenix, inculpatul Stoica Mihai a permis înstrăinarea drepturilor de transfer ale clubului în favoarea unei entități, alta decât cluburile de fotbal titulare ale acestora conform regulamentelor.

Totodată, în calitate de șef al secției de fotbal, inculpatul a acceptat plata efectuată de Tierney International Ltd, fără a avea un cadru legal și în lipsa oricărui act justificativ.

Pe cale de consecință, inculpatul Stoica Mihai a facilitat externalizarea sumei de 500.000 euro, reprezentând jumătate din suma de transfer obținută pentru legitimarea de către Dinamo Kiev a jucătorului C.F., întrucât, la transferul acestuia la Dinamo București, drepturile de transfer erau înstrăinate lui Phoenix, fiind cumpărate în proporție de 50 % de clubul bucureștean.

Prin acțiunile sale, inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și Federația Română de Fotbal, care a eliberat certificatul internațional de transfer al jucătorului C.F. Lucian, la solicitarea directorului sportiv al F.C. Dinamo București, martorul Dănilescu Constantin, cerere la care s-a anexat și „memorandumul” fictiv încheiat între Dinamo București și Phoenix B.V. Rotterdam, Olanda, semnat de către inculpat, așa încât, federația a calculat un comision de 12.000 USD la o sumă de transfer mult mai mică decât cea reală.

Cum suma reală este de 1.000.000 USD, iar procentul corect perceput la acea vreme este de 10 %, rezultă că Federația Română de Fotbal a fost prejudiciată cu suma de 88.000 USD, ce va fi confiscată de la inculpatul Borcea Cristian, având în vedere că Federația Română de Fotbal nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În condițiile în care nici Clubul Dinamo București nu a solicitat restituirea sumei cu care a fost prejudiciat, de 500.000 USD, va fi confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la inculpați, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal și art. 33 din Legea nr. 656/2002 republicată pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor.

IV.7. În ceea ce privește faptele comise de inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan, în cazul transferului jucătorului de fotbal profesionist Mara Ion Bogdan, de la Dinamo București la Deportivo Alaves din Spania, transfer realizat în luna iulie a anului 2001, Curtea reține următoarele :

La data de 27.07.2001, Federația Română de Fotbal a eliberat certificatul internațional de transfer (fila nr. 140, vol. 12, dosar de urmărire penală) al jucătorului de fotbal Mara Ion Bogdan pentru echipa Deportivo Alaves din Spania, la solicitarea directorului executiv al F.C. Dinamo București, la acea vreme inculpatul Borcea Cristian (fila nr. 141, vol. 12).

Solicitarea a fost însoțită de un memorandum al unei înțelegeri (filele nr. 143-145, vol. 12) și de contractul de transfer (filele nr. 146-148, vol. 12).

La data de 04.05.2006, s-a dispus efectuarea unei comisii rogatorii în Spania, de către autoritățile judiciare competente în vederea obținerii, în original sau realizarea unor xerocopii conforme cu originalul, a tuturor documentelor financiar-contabile legate de operațiunile de plată ale sumei de transfer de la clubul de fotbal Deportivo Alaves pentru transferul jucătorului de fotbal Mara Ion Bogdan.

La data de 27.11.2006 au fost primite documentele solicitate autorităților judiciare spaniole (filele nr. 8-139, vol. 12).

Din documentul „Transfer în valută” din data de 10.07.2001 a rezultat că clubul Deportivo Alaves S.A.D. a virat suma de 400.000 USD către F.C. Dinamo București, în contul beneficiarului nr. 4024G0097030 deschis la Banca Comercială „Ion Țiriac” (cod swift CBITROBU).

Din documentul „Transfer în valută” din data de 10.07.2001 a rezultat că clubul Deportivo Alaves S.A.D. a virat suma de 200.000 USD către beneficiarul F.C. Dinamo București, cu explicația „transfer Bogdan Mara”, în contul 14054597 deschis la ABN Amro Bank Rotterdam.

Acest din urmă cont este identic cu cel înscris în Înștiințarea de plată a AFC Dinamo întocmită la data de 09.07.2001, datele înscrise pe documentul „transfer în valută” (USD ACC. 51.67.41.462) fiind în concordanță și cu cele înscrise în factura 2001.07.007 din 19.07.2001 emisă de BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V. din Olanda către F.C. Dinamo București.

Așadar, rezultă că *suma de 200.000 USD a fost plătită, în fapt, companiei olandeze și nu clubului Dinamo București.*

Din depozitia dată prin comisie rogatorie de către martorul G.A.S.J., președintele clubului Deportivo Alaves S.A.D., (declarație menținută și în fața Curții de Apel, prin videoconferință) a rezultat că și acest contract, privind transferul jucătorului M.B., s-a încheiat între cele două cluburi, iar ca *intermediar și reprezentant al jucătorului a fost inculpatul Ioan Becali*; pentru acest jucător Deportivo a plătit între aproximativ 170 și 210 milioane pesetas și, în mod cert, 50% s-a plătit în numerar și prin transfer la semnarea contractului, al doilea termen fiind la o dată ulterioară pe care nu a putut-o preciza.

Din înscrisurile trimise, prin comisie rogatorie, de către autoritățile judiciare olandeze, au rezultat următoarele :

Firma BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V. a încasat, la data de 03.08.2001, de la clubul spaniol Deportivo Alaves S.A.D. suma de 199.959 USD pentru transferul jucătorului Bogdan Mara (având semnat un memorandum, datat 29.05.2001, cu clubul Dinamo București, prin care i s-a acordat dreptul de a plasa jucătorul și de a primi suma de 200.000 USD din transferul acestuia).

Din suma de 199.959 USD încasată, BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V. a transferat imediat, la data de 07.08.2001, suma de 196.000 USD într-un cont din Luxemburg, deschis la Banque Privee Edmond De Rothschild, pe numele firmei Sport Ventures S.A. din Insulele Virgine Britanice.

BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V. încheiase un Protocol de contract cu firma Tierney International Limited, datat 25.01.1999, în care se stipula că prima firmă își desfășura activitățile pentru, în numele și în beneficiul celei de-a doua, primind un procent de 2% din sumele încasate.

Printr-un act adițional, datat 02.01.2001, executarea prevederilor din protocolul inițial a fost atribuită de firma Tierney firmei Star Advisors S.A., înregistrată, deasemenea, în Insulele Virgine Britanice;

La data de 03.10.2001 denumirea firmei Star Advisors S.A. a fost schimbată în Sport Ventures S.A.

În concluzie, din suma de 199.959 USD, încasată ca urmare a transferului jucătorului Bogdan Mara, firma BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V. a reținut un procent de 2%, respectiv, 3.959 USD, iar *diferența de 196.000 USD a ajuns într-un cont din Luxemburg deschis pe numele firmei off-shore Sport Ventures S.A. din Insulele Virgine Britanice.*

Inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan au formulat aceleași apărări, care au fost analizate în cazul transferurilor anterioare și nu vor mai fi reluate.

Similar transferurilor analizate mai sus, membrii Consiliului de Administrație al F.C. Dinamo București nu au avut cunoștință de convenția cu firma olandeză, relevante, în acest sens, fiind declarațiile martorilor *I.C.I., V.M., P.D., P.G., C.V. și S.I.*.

Așadar, Curtea constată că F.C. Dinamo București l-a transferat pe jucătorul M.B. la clubul spaniol DEPORTIVO ALAVES S.A.D., prin contractul încheiat la data de 05.07.2001, pentru suma de 1.200.000 USD;

Deși în contractul de transfer se prevedea că suma de 1.200.000 USD va fi plătită, integral, în contul F.C. Dinamo București, deschis la Banca Comercială „Ion Țiriac”, Sucursala Amzei (600.000 USD la semnarea contractului și 600.000 USD la 30.01.2002), la data de 09.07.2001, printr-o înștiințare de plată, inculpatul Borcea Cristian, în calitate de director executiv al F.C. Dinamo București, informează clubul Deportivo Alaves că transferul sumei de 600.000 USD (prima plată) se va realiza în două conturi bancare, respectiv, suma de 400.000 USD în contul clubului Dinamo de la Banca Comercială „Ion Țiriac” și 200.000 USD într-un cont deschis la ABN Amro Bank N.V. în Rotterdam – Olanda.

F.C. Dinamo București a prezentat un „Memorandum”, datat 29.05.2001, prin care acordă firmei olandeze BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN din Rotterdam dreptul de a plasa jucătorul M.B., pentru o sumă minimă de transfer de 1.200.000 USD, din care, după încasare, clubul român urma să achite firmei olandeze suma de 200.000 USD.

Contrar prevederilor stipulate în „Memorandum”, clubul Dinamo București nu a încasat și înregistrat, integral, venitul obținut din transferul jucătorului M.B., în cuantum de 1.200.000 USD, ci a înregistrat doar 1.000.000 USD, îndrumând clubul spaniol să facă plata diferenței de 200.000 USD, direct, în contul firmei olandeze.

Din depozitia martorului G.A.S.J. – președinte al clubului Deportivo Alaves – dată în faza de urmărire penală și menținută în fața Curții, a rezultat că nu firma olandeză BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V. a fost intermediarul transferului, ci intermediarul transferului a fost inculpatul Ioan Becali.

Potrivit declarației martorului J.V., acționar unic al firmei BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V., din faza de urmărire penală, în cazul transferului jucătorului M.B. firma sa a acționat în numele unor terțe persoane, respectiv, Tierney International Limited și Sport Ventures S.A..

Din suma de 200.000 USD, încasată aferent transferului jucătorului M.B., firma olandeză BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V. a transferat suma de 196.000 USD (98%) în contul firmei Sport Ventures

S.A. din Insulele Virgine Britanice, deschis la Banque Privee Edmond De Rothschild din Luxemburg.

Firma olandeză a primit necuvenit suma de 200.000 USD, deoarece *nu a efectuat operațiunile de intermediere prevăzute în „Memorandum”, așa cum rezultă din declarațiile martorilor G.A.S.J. și J.V..*

Firma Sport Ventures S.A., denumită anterior Star Advisors S.A., a înlocuit firma Tierney International Limited în cadrul unor relații contractuale cu firma BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V..

Din toate aspectele reținute, Curtea constată că și în acest caz, s-a folosit modelul de utilizare a entităților străine în scopul prejudicierii clubului Dinamo București cu suma de 200.000 USD, care a ajuns ulterior într-un cont deschis într-o jurisdicție cunoscută pentru faptul că nu comunică informații privind beneficiarii reali ai conturilor bancare (Luxemburg), pe numele unei firme off-shore din Insulele Virgine Britanice.

Clubul Dinamo București nu a înregistrat în contabilitate integral veniturile obținute din transferul jucătorului M.B. la clubul spaniol Deportivo Alaves în sumă de 1.200.000 USD conform contractului încheiat între cele două cluburi, diferența neînregistrată fiind de 200.000 USD.

Prin acțiunile sale inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și Federația Română de Fotbal care a eliberat certificatul internațional de transfer al jucătorului M.B., la solicitarea inculpatului în calitate de director executiv al F.C. Dinamo București, cerere la care s-a anexat și „memorandumul” fictiv, încheiat între Dinamo București și BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V., așa încât Federația a calculat un comision la o sumă de transfer mult mai mică decât cea reală.

Cum suma reală este de 1.200.000 USD, iar procentul corect perceput la acea vreme era de 10 %, rezultă că Federația Română de Fotbal a fost prejudiciată cu suma de 24.500 USD, ce va fi confiscată de la inculpatul Borcea Cristian, având în vedere că Federația Română de Fotbal nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În condițiile în care nici Clubul Dinamo București nu a solicitat restituirea sumei cu care a fost prejudiciat, de 200.000 USD, va fi confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la inculpați, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal și art. 33 din Legea nr. 656/2002 republicată pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor.

IV.8. În ceea ce privește faptele comise de inculpații Borcea Cristian, Becali Victor și Becali Ioan, în cazul transferului jucătorului de fotbal profesionist M.N., de la Dinamo București la Ajax Amsterdam din Olanda, transfer realizat în luna august a anului 2003, Curtea reține următoarele :

La data de 13.08.2003, Federația Română de Fotbal a eliberat certificatul internațional de transfer al jucătorului de fotbal M.N. (fila nr. 2, vol. 16, dosar de urmărire penală) în favoarea Federației de Fotbal din Olanda, condiție obligatorie pentru ca jucătorul sus-menționat să poată fi legitimat de clubul Ajax Amsterdam.

Solicitarea eliberării certificatului internațional de transfer a fost trimisă de clubul Dinamo București, sub semnătura directorului executiv, inculpatul Borcea Cristian (fila nr. 4, vol. 16).

Inculpatul Borcea Cristian a inserat, în cuprinsul adresei, faptul că este de acord cu transferul jucătorului, *fără nicio pretenție financiară din partea clubului*.

Acordul de transfer gratuit eliberat de către inculpatul Borcea Cristian a fost trimis Federației Române de Fotbal, la data de 13.08.2003, prin fax, de la sediul firmei „International Sport Management”, deținută de inculpații Becali Ioan și Becali Victor, așa cum rezultă clar din antetul documentului.

La data de 30.11.2007, autoritățile judiciare olandeze au înaintat Direcției Naționale Anticorupție documentele privind executarea comisiei rogatorii dispuse în dosar.

Din analiza înscrisurilor ridicate de la clubul Ajax Amsterdam a rezultat existența și în acest caz, a unui memorandum din 01.04.2003 (filele nr. 139-142, vol. 16) încheiat între F.C. Dinamo București, reprezentată de inculpatul Borcea Cristian – fără acordul Consiliului de Administrație – și Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V., reprezentată prin director Leo Vroegindewei, prin care societatea olandeză „achiziționează drepturile de transfer economice referitoare la jucător plătind pentru asemenea drepturi o sumă de 125.000 USD”.

În total dezacord cu interpretarea instanței de fond, Curtea apreciază că aspectul că în ședința din data de 05.06.2003, Biroul executiv al Consiliului director al Clubului Dinamo *nu a fost de acord* cu condițiile solicitate de jucătorul M.N. pentru prelungirea contractului, *nu poate echivala cu un acord valabil privind transferul jucătorului fără nicio pretenție financiară*, fiind imposibil de acceptat, raționând elementar, ca membrii biroului să adopte o astfel de hotărâre în condițiile în care ar fi știut că Ajax Amsterdam era dispusă să plătească suma fabuloasă de 720.000 euro pentru acest jucător.

În schimbul acestui cost societatea urma să beneficieze de suma minimă investită, adică de 125.000 USD sau, în cazul în care transferul jucătorului depășea suma, un procent de 75 % din suma de transfer revenea societății, iar restul de 25 % urma să fie încasat de club.

Conform adresei depusă la fila nr. 97, vol. 16, dosarul de urmărire penală, clubul Ajax informează că „în cadrul transferului lui M. la Ajax în 2003 a fost făcută o propunere către Ajax ca acest transfer să fie realizat în baza unui plan în

care ar fi implicată firma Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden B.V.”, însă „*Ajax nu a fost de acord cu acest lucru*”.

Refuzul clubului olandez de a accepta o societate intermediară în transfer l-a determinat pe inculpatul Borcea Cristian să comunice Federației Române de Fotbal că transferul lui M.N. este unul fără pretenții financiare din partea clubului român, aspect care probează, fără dubiu, clandestinitatea și ilegalitatea memorandumurilor.

Astfel, în condițiile în care memorandumul ar fi fost real și legal, inculpatul Borcea Cristian ar fi fost obligat să plătească societății olandeze minimum 125.000 USD sau, dacă s-ar fi obținut dintr-un eventual transfer, o sumă de bani care să depășească suma minimă, un procent de 75% din aceasta.

Or, așa cum este probat prin înscrisurile primite prin comisie rogatorie din Olanda, în contabilitatea societății olandeze nu se regăsește această sumă.

Pe de altă parte, Curtea constată că agentul jucătorului M.N., inculpatul Becali Ioan, a primit suma de 50.000 euro la data de 31.07.2003 (filele nr. 117-118, vol. 16), reprezentând remunerație plătită de către Ajax Amsterdam pentru cheltuielile făcute de către inculpat în intermedierea transferului.

Deși, potrivit regulamentului FIFA, se interzice agenților de jucători ca în cadrul unui transfer să obțină sume de bani altele decât cele stabilite prin contractul de reprezentare încheiat cu jucătorul, inculpatul Becali Ioan a primit suma de 50.000 de euro pentru cheltuieli făcute în mod uzual de către un agent de jucători.

În plus, prin contractul încheiat în data de 01.08.2003 în Amsterdam, Olanda (filele nr. 114-116, vol. 16), între S.C. Becali Sport S.R.L., reprezentată prin inculpatul Becali Ioan și Ajax Amsterdam, reprezentată prin directorul general Arie van Eijden, societatea a primit de la clubul olandez suma de 720.000 euro, garantând că „*referitor la transferul lui M. la Ajax, alte sume nu sunt datorate de către Ajax către niciun alt terț sau club*”.

Apărările inculpaților.

Inculpatul Borcea Cristian a susținut, similar celorlalte transferuri, faptul că a avut mandat din partea consiliului de administrație și că vânzarea drepturilor federative nu era interzisă de regulamente și, în plus, a arătat că nu s-a încheiat niciun memorandum între Dinamo și Ajax sau altă firmă olandeză.

Curtea constată că alegațiile sale sunt necredibile și au fost infirmate de probatoriul administrat în cauză.

Inculpatul Becali Ioan a precizat: „Contractul cu Ajax l-am făcut pe firma mea pentru că eu l-am adus pe M.N., liber”.

Prin urmare, inculpatul Becali Ioan recunoaște semnarea documentelor ceea ce denotă acceptarea desfășurării activității de intermediere sportivă cu încălcarea flagrantă a legii interne și internaționale.

Inculpatul Becali Victor a arătat că : „Este adevărat că firma mea și a fratelui meu a primit suma de 720.000 euro pentru transferul gratuit a jucătorului M. la Ajax dar am plătit impozit pentru această sumă de bani. Am avut o înțelegere cu Dinamo ca în cazul în care M. nu joacă un an de zile, acesta să fie transferat gratis”.

Și în cazul acestui inculpat, similar inculpatului Borcea Cristian, Curtea constată că afirmațiile sale sunt necredibile și au fost infirmate de probatoriul administrat în cauză. Astfel, este greu de înțeles cum un club renumit de fotbal, precum este Ajax Amsterdam, preferă totuși să plătească o sumă de bani importantă unui jucător care nu are nicio valoare așa cum încearcă susține inculpatul Becali Victor.

Relativ la lipsa de valoare a jucătorului M.N., despre care se afirmă că a fost transferat fără nicio pretenție financiară din partea clubului Curtea are în vedere faptul că acesta era, la data transferului, un jucător tânăr, valoros, aflat la început de carieră.

Cu privire la valoarea sportivului, Curtea reține că M.N. a disputat 66 de meciuri, marcând 12 goluri și a fost selecționat în echipa națională a României de nouă ori, marcând pentru aceasta de două ori.

Tot lipsită de credibilitate apare, în opinia Curții și afirmația inculpatului Becali Victor, legată de înțelegerea cu clubul Dinamo de a transfera gratis jucătorul în condițiile în care, anterior transferului cu doar patru luni clubul respectiv semnase, prin intermediul inculpatului Borcea Cristian, un memorandum cu firma olandeză pentru 125.000 USD, de unde reiese intenția clară de transfer a jucătorului.

În altă ordine de idei, Curtea constată că, inițial, Dinamo București, reprezentată de inculpatul Borcea Cristian, a încheiat un memorandum în scopul de a externaliza suma de bani obținută prin transferul lui M.N. printr-o societate olandeză, implicată în alte transferuri ale clubului Dinamo București.

Lovindu-se de refuzul categoric al clubului Ajax Amsterdam de a încheia transferul printr-o firmă aflată în afara fenomenului sportiv reglementat riguros de FIFA, prin intermediul societății sale – în condițiile în care FIFA acordă licența de agent jucători exclusiv persoanelor fizice și nu juridice – , inculpatul Becali Ioan s-a substituit clubului Dinamo București și prin oferirea garanției că Ajax Amsterdam nu are nicio datorie la vreun club de fotbal a încasat suma de transfer a jucătorului, pe lângă un comision de 50.000 euro, deasemenea, ilegal primit.

Suma de 720.000 euro a fost însușită de către inculpatul Becali Ioan în scopul aducerii gratuite a jucătorului M.N. la clubul olandez, fiind ajutat, în demersul său, de către inculpatul Borcea Cristian care, prin acordul de transfer, a permis direcționarea sumei de 720.000 euro către inculpații Becali Ioan și Becali

Victor, în detrimentul clubului Dinamo București, deținător al drepturilor de transfer a jucătorului și singura entitate care perM. eliberarea certificatului internațional de transfer.

Un argument în plus care denotă înțelegerea infracțională între inculpații Becali Ioan și Becali Victor, pe de o parte și Borcea Cristian, pe de altă parte, este relevat și de faptul că acordul de transfer gratuit eliberat de către inculpatul Borcea Cristian a fost trimis Federației Române de Fotbal prin fax de la sediul firmei International Sport Management, deținută de frații Becali.

Intenționat, inculpatul Borcea Cristian nu a atașat adresei către Federația Română de Fotbal un exemplar din memorandum, inculpatul Becali Ioan garantând ulterior lipsa oricăror datorii în cazul transferului lui M.N..

Concluzionând, Curtea constată că modul de desfășurare a activității infracționale denotă, dincolo de orice dubiu, faptul că inculpații Becali Ioan, Borcea Cristian și Becali Victor au conceput și au pus în aplicare această activitate, acționând în mod coordonat, în scopul de a induce în eroare Clubul Dinamo București, care a fost prejudiciat cu suma de 720.000 euro.

Prin acțiunile sale, inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și Federația Română de Fotbal care nu a încasat comisionul convenit din transfer, cauzându-se, astfel, o pagubă patrimonială în cuantum de 28.800 euro, reprezentând 4% din suma de 720.000 euro. Calculul în moneda USD arată un prejudiciu de 32.167 USD ce va fi confiscată de la inculpat, având în vedere că Federația Română de Fotbal nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

Având în vedere că nici Clubul Dinamo București nu a solicitat restituirea sumei cu care a fost prejudiciat, de 720.000 euro, se va dispune confiscarea acestei sume, în echivalent în lei, de la inculpații Becali Ioan și Becali Victor, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal.

IV.9. Cu referire la faptele comise de inculpații Pădureanu Jean, Popescu Gheorghe, Becali Victor și Becali Ioan, în cazul transferului jucătorului de fotbal profesionist S.L. I., de la Gloria Bistrița la Panathinaikos Atena din Grecia, transfer realizat în luna august a anului 2003, Curtea reține următoarele :

La data de 29.07.2003, Federația Română de Fotbal a emis certificatul internațional de transfer al jucătorului de fotbal S.L. I. pentru clubul elen de fotbal Panathinaikos Atena, solicitarea fiind făcută de către oficialii echipei Gloria Bistrița în numele președintelui clubului, inculpatul Pădureanu Jean.

La adresă a fost atașat și contractul de transfer încheiat între Gloria Bistrița și Panathinaikos Atena.

Din „memorandumul unei convenții încheiată în a 10-a zi a lunii ianuarie 2001”, prezentat în limbile română și engleză, varianta semnată fiind cea în limba engleză, între F.C. Gloria Bistrița reprezentat de președinte, inculpatul Jean Pădureanu, Intermark International B.V. – companie cu sediul în Rotterdam, Olanda – reprezentată de directorul J.V. și jucătorul S.L. I., rezultă următoarele :

Compania Intermark International B.V. cumpără o participație de 50% din drepturile economice ale jucătorului, pentru care se angajează să plătească Clubului înainte de data de 21 ianuarie 2001 suma de 105.000 USD.

Conform punctului 3 din acest document, *părțile cad de acord să mențină asocierea în deținerea drepturilor de transfer ale jucătorului până la finele sezonului de fotbal 2009/2010 sau în prezența unei oferte de la un al treilea club [...], caz în care, Clubul acceptă să transfere jucătorul fără întârziere și să plătească imediat Companiei 50% din prețul stabilit pentru transferul jucătorului unei a treia instituții implicate.*

În contractul de transfer din 14.07.2003 încheiat între Club Fotbal Gloria 1922 Bistrița, reprezentat de președinte Jean Pădureanu și Panathinaikos FC Atena, reprezentat de Director Evangelos Samaras privind pe jucătorul Lucian I. Sânmărtean, semnat, pe lângă cele două persoane sus-menționate și de către inculpatul Ioan Becali, se stipulează următoarele :

Pct. 1 : Gloria Bistrița are 100% din drepturile asupra jucătorului Lucian I. Sânmărtean și este de acord să-l transfere la Panathinaikos Atena.

Se constată că această prevedere intră în contradicție cu prevederile memorandumului, în ceea ce privește deținerea drepturilor de transfer ale jucătorului, în participație, 50% - 50%, cu firma olandeză Intermark International BV.

Pct. 2 : Panathinaikos Atena va plăti, pentru transferul jucătorului, suma totală de 600.000 USD, din care 400.000 USD după semnarea contractului și 200.000 USD în 15.12.2003.

Printr-un al doilea contract, încheiat în aceeași zi de 14.07.2003, intitulat „Acord particular/secret”, între Club Fotbal Gloria 1922 Bistrița, reprezentat de președinte Jean Pădureanu și Panathinaikos F.C. Atena, reprezentat de Director Evangelos Samaras, se stipulează următoarele:

“Conform acordului particular/secret din 14.07.2003 între părțile menționate, suma de 600.000 USD va fi plătită după cum urmează:

1. Suma de 400.000 USD va fi plătită:

a) 50%, adică 200.000 USD, în favoarea Bistrița, cu detaliile bancare (Banca Romana de Dezvoltare, Bistrița, SV994420600, swift BRDEROBU);

b) 50%, adică 200.000 USD, în favoarea Intermark International BV (KBC Bank Nederland NV Rotterdam, Hollanda, KRED NL2X, IBAN NL74KRED0633075256);

2. Suma de 200.000 USD în data de 15.12.2003, va fi plătită:

a) 50%, adică 100.000 USD, către Bistrița și

b) 50%, adică 100.000 USD, în favoarea Intermark International BV”.

Din răspunsul clubului elen nr. 1430/17.09.2007 la adresa emisă de Gloria 1922 Bistrița către Panathinaikos FC rezultă următoarele :

„În concordanță cu înțelegerea privată din 14.07.2003, suma de 600.000 USD a fost stabilită să se plătească astfel :

- 300.000 USD către Gloria Bistrița. Suma a fost plătită prin cec în valoare de 88.500 euro (100.000 USD) și prin transfer bancar 200.000 USD în 22.07.2003;

- 300.000 USD către Intermark International. Suma a fost platită prin cec în valoare de 88.500 euro (100.000 USD) și prin transfer bancar 200.000 USD în 22.07.2003.

Putem confirma că reprezentantul dumneavoastră care a primit ambele cecuri a fost dl. Gheorghe Popescu”.

Din declarațiile date de trezorerul CF Gloria 1922 Bistrița, martorul Petrina Valentin Marius, a rezultat că a căutat înregistrarea în contabilitate a sumei de 100.000 USD datorată clubului Gloria de către clubul Panathinaikos Atena însă nu a găsit niciun document contabil sau justificativ în acest sens.

Din adresa de răspuns nr. 26569/27.10.2006 a Federației Elene de Fotbal, către Secția 29 Anchete Judiciare Ordinare din Atena rezultă că în arhiva federației nu se găsește nicio convenție semnată la 13.08.2003 între Societatea Anonimă de Fotbal Panathinaikos și echipa românească Gloria 1922 Bistrița referitoare la fotbalistul Lucian I. Sânmărtean.

Din adresa de răspuns nr. 27703/09.11.2006 a Federației Elene de Fotbal către Secția 29 Anchete Judiciare Ordinare din Atena rezultă că în arhiva federației nu se găsește nicio convenție semnată la 14.07.2003 între Societatea Anonimă de Fotbal Panathinaikos și echipa românească Gloria 1922 Bistrița referitoare la fotbalistul Lucian I. Sânmărtean.

Din înștiințarea de operațiune bancară de la Banca Pireu către Avin International S.A., având data executării 22.07.2003, pentru contul 2104-592091-840 USD, rezultă că banca își informează clientul că i-a fost debitat contul pentru următoarea operațiune: ordin de transfer F2926TO359464 beneficiar Intermark International suma 200.000 USD, data 22.07.2002 și ordin de transfer F2926TO359463 beneficiar CLUB FOTBAL GLORIA suma 200.000 USD data 22.07.2002.

Mandatele și dovezile de plată nr. 0807 și nr. 0808 emise de Societatea Anonimă de Fotbal „Panathinaikos” la data de 15.07.2003 atestă faptul că inculpatului Gheorghe Popescu i s-au înmânat de către reprezentanții S.A.F. Panathinaikos două ordine de plată, pentru CF Gloria Bistrița și, respectiv Intermark

International BV în valoare fiecare de 88.500 euro scadente la data de 15.12.2003.

Conform notei traducătorului de limbă elenă rezultă că : „*termenul scris cu marker pe fiecare cec este foarte probabil să fie ANULAT*”.

Extrasele de cont nr. 24, aferent perioadei 28.11.2003 – 31.12.2003, pentru contul 5041-006257-506, în care este înregistrată plata sumei de 88.500 euro, la data de 22.12.2003 cu explicația „plata cec 019119739” și nr. 25 aferent perioadei 31.12.2003 – 30.01.2004, pentru contul 5041-006257-506 în care este înregistrată plata sumei de 88.500 euro, la data de 19.01.2004, cu explicația „plata cec 019119712” atestă faptul că la datele de 22.12.2003 și 19.01.2004 a fost debitat contul Panathinaikos cu câte 88.500 euro aferente ordinelor de plată menționate în dovezile de plată nr. 807 și nr. 808 înmânate inculpatului Gheorghe Popescu la data de 15.07.2003 (scadente la 15.12.2003).

Așadar, chiar dacă cecurile cu numerele 01911956-9 și 01911957-7 au fost probabil anulate, au fost executate cecurile cu numerele 01911973-9 și 01911971-2, menționate pe documentele „Mandat și dovada de plată” nr. 807 și nr. 808 emise pentru aceleași sume și primite la data de 15.07.2003 de către inculpatul Gheorghe Popescu.

Din referatul audierii martorului EVANGELOS SAMARAS – director consilier în cadrul Societății Anonime de Fotbal Panathinaikos de către autoritățile judiciare elene, din data de 07.11.2006 rezultă că acesta recunoaște convenția (contractul de transfer), recunoaște semnătura de pe aceasta ca fiind a sa și arată că suma reală a transferului a fost de 600.000 USD.

Din înscrisurile transmise de către autoritățile judiciare din Olanda au rezultat următoarele :

Firma Intermark International B.V. a achitat la data de 16.01.2001 suma de 105.000 USD în contul inculpatului Pădureanu Jean având încheiat un Memorandum cu clubul Gloria Bistrița, reprezentat de către același inculpat, prin care firma olandeză cumpăra o participație de 50% din drepturile economice ale jucătorului Lucian I. Sânmărtean pentru suma de 105.000 USD.

Firma Intermark International B.V. a încasat aferent transferului jucătorului Lucian I. Sânmărtean (transfer care s-a efectuat între cluburile Gloria Bistrița și Panathinaikos Atena) suma totală de 300.000 USD, respectiv 200.000 USD la data de 23.07.2003, prin virament, și 88.409,31 euro la data de 20.01.2001 prin decontarea cecului (biletului) la ordin nr. 01911971-2 emis de Panathinaikos Atena.

Din sumele încasate firma Intermark International B.V. a virat imediat după datele încasărilor sumele de 196.000 USD și, respectiv, 86.730 EURO către firma off-shore Sport Ventures S.A. din Insulele Virgine Britanice în două conturi bancare deschise la Banque Privee Edmond De Rothschild Luxemburg.

Firma Intermark International B.V. avea încheiat un protocol de contract cu firma Tierney International Limited datat 19.05.1999 în care se stipula că prima firmă își desfășoară activitățile pentru, în numele și în beneficiul celei de-a doua firme, primind un procent de 2% din sumele încasate.

Printr-un act adițional din 02.01.2001 executarea prevederilor din Protocolul initial a fost atribuită de firma Tierney firmei Star Advisors S.A., ambele înregistrate în Insulele Virgine Britanice.

La data de 03.10.2001 denumirea firmei Star Advisors S.A. a fost schimbată în Sport Ventures S.A., astfel cum s-a reținut în analiza transferurilor analizate anterior.

Așadar, Curtea reține că din tranzacțiile efectuate în ceea ce privește vânzarea drepturilor de transfer ale jucătorului Lucian I. Sânmărtean de la clubul Gloria Bistrița la clubul Panathinaikos Atena (transfer în valoare totală de 600.000 USD), clubul Gloria Bistrița a primit suma de 200.000 USD, firma Intermark International B.V. a reținut un procent de 2% din suma de 300.000 USD încasată de la clubul grecesc respectiv, 6.000 USD, iar diferența de 294.000 USD a ajuns în două conturi din Luxemburg, deschise pe numele firmei off-shore Sport Ventures S.A. din Insulele Virgine Britanice, cu mențiunea că președintele CF Gloria Bistrița inculpatul Pădureanu Jean, încasase în luna ianuarie a anului 1999 suma de 105.000 USD pentru vânzarea a 50% din drepturile de transfer ale jucătorului (care a fost primită și înregistrată la club în luna decembrie a anului 1999).

Clubul român a încasat totuși și diferența de 100.000 USD la transferul jucătorului la clubul Panathinaikos (potrivit înscrisurilor identificate la clubul grecesc, cecul aferent acestei sume fiindu-i înmănat inculpatului Gheorghe Popescu).

Ulterior, s-a comunicat că suma de bani în cauză a fost încasată de Gloria Bistrița fiind înregistrată, însă după cinci ani, în contabilitatea clubului.

Din declarația martorului J.V., audiat prin comisie rogatorie în faza de urmărire penală, a rezultat că Intermark International BV a fost implicată în transferul jucătorului Lucian I. Sânmărtean într-o manieră asemănătoare cu aceea în care Phoenix BV a fost implicată la transferul celorlalți fotbaliști, transferuri analizate mai sus, că a semnat documentele în numele firmei Intermark International BV, în baza unui contract legal valabil, iar contactele cu F.C. Gloria Bistrița au avut loc prin intermediul firmei Tierney International Ltd. și/sau Star Advisors SA..

A mai arătat martorul că prețul stabilit în memorande a fost fixat de către Tierney International Ltd sau de către partea vânzătoare și că Intermark International Ltd a efectuat tranzacțiile în numele firmei Sport Ventures SA..

Printr-un „memorandum”, datat 10.01.1999, Gloria 1922 Bistrița a vândut firmei olandeze Intermark International B.V. o participație de 50% din drepturile economice ale jucătorului (drepturile de transfer) pentru suma de 105.000 USD.

O altă clauză contractuală prevedea că „în prezența unei oferte de la un al treilea club, Gloria Bistrița acceptă să transfere jucătorul fără întârziere și să plătească imediat companiei 50% din prețul stabilit pentru transferul jucătorului unei a treia instituții implicate”.

La data de 16.01.2001 firma Intermark International a achitat suma de 105.000 USD în contul personal al inculpatului Pădureanu Jean. Suma a fost înregistrată la clubul Gloria Bistrița în baza unei chitanțe din data de 30.12.2001.

La data de 14.07.2003, printr-un „Acord/înțelegere particulară/secretă”, jucătorul S.L. a fost transferat de către CF Gloria 1922 Bistrița (calificată în document ca deținătoare a 100% din drepturile asupra jucătorului, contrar celor prevăzute în „Memorandum-ul din 10.01.1999) la clubul elen Panathinaikos Atena, pentru suma de 600.000 USD.

Acordul este semnat și în dreptul numelui agentului de jucători Ioan Becali, președintele CF Gloria Bistrița, inculpatul Pădureanu Jean, susținând că semnătura îi aparține inculpatului Victor Becali care l-a însoțit în Grecia cu ocazia realizării transferului.

Printr-un al doilea acord, datat în aceeași zi de 14.07.2003, părțile au stabilit modalitățile de efectuare a plăților, respectiv, suma 400.000 USD se va plăti 50% către Gloria Bistrița și 50% către firma Intermark International BV, iar suma de 200.000 USD se va plăti la 15.12.2003 în aceeași proporție, 50% către clubul român și 50% către firma olandeză.

La datele de 22.07.2003 și de 23.07.2003, firma elenă Avin International a efectuat plata sumei de 400.000 USD către cele două entități indicate în acordul privind plățile.

La data de 15.07.2003 clubul Panathinaikos i-a înmănat inculpatului Gheorghe Popescu două cecuri, scadente la 15.12.2003, în valoare, fiecare, de câte 88.500 euro, emise în favoarea celor doi destinatari ai plăților din acordul sus-menționat, respectiv, Gloria Bistrița și firma Intermark International.

Împrejurarea că inculpatul Popescu Gheorghe a semnat cele două cec-uri, alături de celelalte acte materiale executate, realizează elementele constitutive ale inducerii în eroare cu prilejul încheierii contractului de transfer.

La data de 19.01.2001 firma olandeză Intermark International a încasat cecul de 88.500 euro, dar la clubul Gloria Bistrița această sumă a ajuns după cinci ani, deși clubul elen Panathinaikos o achitase în data de 22.12.2003.

Din sumele încasate aferent transferului jucătorului S.L., de 200.000 USD și, respectiv, de 88.500 euro, firma Intermark International BV a transferat, imediat după încasare sumele de 196.000 USD și, respectiv 86.730 euro

(reprezentând 98% din sumele încasate) într-un cont din Luxemburg deschis pe numele firmei off-shore Sport Ventures S.A. din Insulele Virgine Britanice cu titlul: „comision”.

În declarația sa, luată prin comisie rogatorie, martorul J.V., acționar unic al firmei Intermark International BV, a precizat că în cazul transferului jucătorului S.L. firma olandeză a fost implicată în mod asemănător ca în cazurile celorlalte transferuri asupra cărora a făcut declarații și anume, executând ordinele primite de la Tierney International LTD și/sau Star Advisors S.A. (denumită ulterior Sport Ventures S.A.).

Referitor la acest transfer (ca și în cazul celorlalte), Curtea constată că instanța de fond a reținut o situație de fapt total diferită decât cea relevată de probele administrate în cauză. Astfel, deși reține că transferul s-a realizat pentru suma de 600.000 USD, totuși, se arată că, de fapt, clubul bistrițean a realizat un venit de doar 300.000 USD, justificat de un memorandum, cu privire la care, chiar instanța de fond constată o mulțime de vicii (semnarea memorandumului prin intermediul inculpatului Becali Victor, primirea sumei de bani de la inculpat, iar nu de la firma olandeză semnatară, semnarea prin fax, etc.).

În ceea ce privește motivarea instanței de fond referitoare la predarea sumei de 100.000 USD din cec, Curtea constată, că dimpotrivă, argumentația prezentată reprezintă o dovadă certă a ascunderii venitului din evidențele clubului și impozitării A.N.A.F. și o sustragere de la plata impozitului pe profit aferent anului fiscal de realizare a acestuia.

Toate aceste obligații reveneau inculpatului Jean Pădureanu (în calitate de semnatar al contractului de transfer și de președinte al clubului), inculpatului Popescu Gheorghe (care a primit și a predat cec-ul) și inculpaților Becali Ioan și Becali Victor (în calitate de semnatori ai contractului de transfer și având în vedere rapoartele acestora cu memorandumul și cu societatea olandeză și off-shore).

Pe de altă parte, Curtea constată că afirmația instanței de fond în sensul că inculpatul Jean Pădureanu s-a aflat în „imposibilitate” de a urmări înregistrarea venitului în cuantum de 100.000 USD este neîntemeiată și contrazisă chiar de activitatea ulterioară a inculpatului care în timpul urmăririi penale a dispus înregistrarea acestuia.

Obligația legală a inculpatului Jean Pădureanu era aceea de a înregistra în evidențele contabile ale societății, prin intermediul angajaților acesteia, venitul realizat la data obținerii sale indiferent de modalitatea de valorificare ulterioară a sa.

Apărările inculpaților.

În declarațiile sale, președintele CF Gloria Bistrița, inculpatul Pădureanu Jean a precizat că memorandumul cu firma Intermark a fost semnat la sediul

firmei ISM, aparținând fraților Becali Ioan și Becali Victor, aceștia din urmă reprezentând singura legătură cu firma Intermark și că la semnarea contractului de transfer în Grecia au fost de față coînculpații Victor Becali și Gheorghe Popescu.

Împrejurarea că inculpatul Pădureanu Jean a înregistrat venitul abia în anul 2008, dovedește „posibilitatea” înregistrării acestuia, contrar opiniei instanței de fond, intenția ilicită constând în ascunderea venitului prin sustragerea acestuia de la înregistrare și plată, ceea ce semnifică, implicit, recunoașterea faptei penale.

Pe de altă parte, Curtea constată că inculpatul Pădureanu Jean a justificat fracționarea sumei de bani prin faptul că, la data de 10.01.2001, în calitate de președinte al clubului Gloria Bistrița, încheiase cu firma Intermark un „memorandum” prin care societatea olandeză a cumpărat o participație de 50% din drepturile economice ale jucătorului, pentru care se angaja să plătească clubului, înainte de 21 ianuarie 2001, suma de 105.000 USD.

Această convenție nu a fost discutată și hotărâtă în forul colectiv de conducere al Clubului Gloria Bistrița, din declarațiile inculpatului Pădureanu Jean rezultând că, deși a semnat convenția, nu a avut niciun contact cu martorul J.V., singura legătură cu firma olandeză reprezentând-o inculpații Becali Ioan și Becali Victor.

Astfel, potrivit art. 23 alin. 1 lit. f din „Statutul” Asociației „Club Fotbal Gloria 1922 Bistrița” (filele nr. 174-189, vol. 23, dosar de urmărire penală), *„consiliul director aprobă transferul jucătorilor la cluburile din România sau din străinătate”, iar conform art. 23 alin. 3, „deciziile consiliului se iau cu majoritatea absolută a voturilor tuturor membrilor săi prezenți”.*

În consecință, împrejurarea că inculpatul Pădureanu Jean ar fi avut o împuternicire dată de Adunarea Generală în exercitarea atribuțiilor privind efectuarea transferurilor, nu are relevanță juridică în cauză, atâta timp cât nu există o hotărâre a Consiliului director pentru încheierea convenției cu firma olandeză.

Inculpatul Becali Ioan a formulat aceleași apărări ca și în cazul transferurilor anterioare, precizând că „vânzarea drepturilor federative nu era interzisă de regulamentele interne și internaționale”.

Inculpatul Becali Victor a arătat că a fost prezent la negocierea și semnarea contractului de transfer, pe care l-a semnat în calitate de colaborator al agentului de jucători Becali Ioan, aspect permis de regulamentul F.I.F.A..

Depoziția sa este contrazisă de reglementările interne și internaționale, redate mai sus, reținând și împrejurarea că inculpatul Becali Victor nu a oferit explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care a semnat în locul inculpatului Becali Ioan, în dreptul numelui acestuia din urmă, cu privire la raporturile avute cu firma Intermark și de unde cunoaște conturile acesteia din urmă.

Inculpatul Popescu Gheorghe a arătat că era colaborator al firmei inculpaților Becali, I.S.M., și a ajutat la traducerea contractului de transfer.

A arătat inculpatul că în toamna anului 2003 a fost în Grecia și a luat de la club două plicuri despre care nu știa ce conțineau; unul dintre plicuri l-a dus la clubul Gloria și pe cel de-al doilea l-a lăsat la firma inculpaților Becali; abia în București a realizat că cele două plicuri conțin două file CEC, dar el nu cunoaște suma și contractul de transfer.

Curtea constată că declarația inculpatului Popescu Gheorghe este nu numai neverosimilă ci probează inclusiv vinovăția și implicarea intenționată a inculpatului în comiterea infracțiunilor, prin săvârșirea de acte materiale directe, în coautorat cu ceilalți inculpați, în scopul înșelării clubului „Gloria” și spălării produsului infracțional.

În acest sens, Curtea constată că la semnarea contractului de transfer, inculpatul Popescu Gheorghe a fost însoțit la Atena de către coinculpatul Becali Victor, contractul fiind semnat de acesta din urmă la rubrica „numele, Becali Ioan”, or, în aceste condiții este imposibil să nu fi cunoscut datele concrete ale transferului, suma acestuia și condițiile plății.

Pe de altă parte, activitatea sa nu s-a redus la cea de traducător, iar precizarea inculpatului în sensul că la preluarea plicurilor nu a cunoscut conținutul acestora dar a realizat că acestea conțin cec-uri la venirea în țară, este, deasemenea, total necredibilă.

Aceasta în condițiile în care inculpatul a fost în Grecia, a fost de față la semnarea contractului, însoțit fiind de coinculpatul Victor Becali, ambii reprezentanți ai I.S.M. or, este evident că preluarea celor două CEC-uri s-a realizat tocmai în calitate sa de reprezentant al I.S.M., ceea ce dovedește că avea cunoștință despre conținutul lor, despre scopul deplasării și despre ulterioara predare a cec-ului cuvenit „Intermark” inculpaților Becali Ioan și Becali Victor, la firma acestora, I.S.M..

Conchizând, Curtea constată că memorandumul semnat de CF Gloria Bistrița cu firma Intermark International BV nu conține date conforme cu realitatea, ca și în cazul celorlalte memorandumuri analizate mai sus, în sensul că tranzacțiile nu au un conținut economic și nu au fost derulate în realitate între părțile semnate.

Scopul acestui document intitulat „memorandum” a fost prejudicierea clubului Gloria Bistrița cu diferența de la suma de 105.000 USD până la 50% din suma reală de transfer obținută pentru jucătorul S.L., respectiv, cu diferența până la suma de 300.000 USD.

Din modul în care s-au derulat operațiunile, se constată că persoana vătămată CF Gloria Bistrița, pe lângă prejudiciul în cuantum de 195.000 USD, a mai suferit un prejudiciu, în valoare de 88.500 euro (echivalentul tranșei a doua,

de 100.000 USD), prin neîncasarea acestei sume, în condițiile în care, clubul elen a plătit suma printr-un cec înmănat inculpatului Gheorghe Popescu.

Nu are relevanță juridică în cauză, în ceea ce privește încadrarea juridică a faptelor și responsabilitatea penală a făptuitorilor înregistrarea acestei sume în urma anchetei Direcției Naționale Anticorupție în cursul anului 2008.

Deasemenea, prin neînregistrarea, în contabilitatea clubului Gloria Bistrița, a întregii sume de 600.000 USD obținute din transferul jucătorului în anul 2003, ci doar a sumei de 200.000 USD, a fost prejudiciat și bugetul statului român cu impozitul pe profit aferent veniturilor de 400.000 USD neînregistrate, pentru anul fiscal 2003.

Dispoziții legale aplicabile.

Din punct de vedere al *reglementărilor contabile*, este aplicabil **Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 1591/1998** privind aprobarea Planului de conturi pentru persoanele juridice fără scop lucrativ și a normelor metodologice de utilizare a acestuia, publicat în Monitorul Oficial nr. 480 bis din 14.12.1998, în vigoare începând cu data de 01.01.1999, inclusiv la data tranzacției frauduloase (pct. 70, 72 și 96).

În consecință, CF Gloria 1922 Bistrița trebuia să înregistreze în contabilitate veniturile încasate sau de încasat din executarea obligației stipulate în contractul încheiat cu Panathinaikos Atena, aferent transferului jucătorului S.L., integral, în lei, la cursul valutar de schimb în vigoare la data la care a luat naștere creanța respectivă (echivalentul în lei al sumei de 600.000 USD la data de 14.07.2003 – data contractului de transfer internațional).

Din punct de vedere al *reglementărilor fiscale*, este aplicabilă **Legea nr. 414/2002** privind impozitul pe profit, publicată în Monitorul Oficial nr. 456 din 27.06.2002, în vigoare începând cu 01.07.2002 până la 01.01.2004, cu modificările și completările aduse prin O.G. nr. 36/2003 aprobată prin Legea nr. 232/2003 (art. 1, 2, 4 și 7) și **Decizia nr. 2/2004** a Comisiei Centrale Fiscale, privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe profit, convențiile de evitare a dublei impuneri, accize și taxa pe valoarea adăugată, publicată în Monitorul Oficial nr. 376 din 29 aprilie 2004.

Astfel, clubul Gloria 1922 Bistrița datora bugetului de stat impozit pe profit aferent veniturilor de 400.000 USD neînregistrate, calculat prin aplicarea cotei de 25% asupra echivalentului în lei al acestei sume la cursul leu/USD valabil la data efectuării operațiunii (14.07.2003).

Prin acțiunile sale, inculpatul Pădureanu Jean a indus în eroare și Federația Română de Fotbal care a calculat un comision doar la suma de 300.000 USD, iar nu la suma reală de transfer, de 600.000 USD, așa încât, prejudiciul suferit de Federația Română de Fotbal este de 12.000 USD (diferența între suma reprezentând 4% din 600.000 USD și suma reprezentând 4% din

300.000 USD), sumă ce va fi confiscată de la inculpat, având în vedere că Federația Română de Fotbal nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

În raport de probele anterior expuse, Curtea reține că Gloria Bistrița a fost prejudiciată cu suma de 300.000 USD, ce va fi confiscată de la inculpați, în echivalent în lei, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal și art. 33 din Legea nr. 656/2002 republicată pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, având în vedere că Gloria Bistrița nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpați a fost ascunsă valoarea venitului real obținut din transferul jucătorului, prin neînregistrarea de către Clubul Gloria Bistrița a sumei de 400.000 USD, bugetul de stat fiind prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume.

Prejudiciul produs bugetului de stat este de **3.284.400.000 lei vechi**, aferent anului fiscal 2003, calculat după cum urmează:

- 400.000 USD x 32.884 lei/USD (curs BNR la 14.07.2003, sursa www.bnr.ro) = 13.137.600.000 lei vechi (diferența neinregistrată de venituri în echivalent lei);

13.137.600.000 lei vechi x 25% = 3.284.400.000 lei vechi (impozit pe profit).

IV.10. În ceea ce privește faptele comise de inculpații Copos Gheorghe, Popescu Gheorghe și Becali Ioan, în cazul transferului jucătorului de fotbal profesionist B.F. Daniel, de la Rapid București la Galatasaray Istanbul din Turcia, transfer realizat în luna septembrie a anului 2003, Curtea reține următoarele :

În data de 01.09.2003 între cluburile menționate a fost încheiat un contract de transfer prin care părțile au căzut de acord să îl transfere pe jucătorul de fotbal B.F., onorariul profesional urmând să fie de 1.750.000 USD, conform următorului program: 100.000 USD pe 10.09.2003; 850.000 USD pe 15.01.2004 și 800.000 USD pe 30.08.2004.

În data de 27.02.2004 a fost încheiat între clubul Galatasaray SK și inculpatul Ioan Becali, președintele AFC Rapid București, un amendament prin care părțile sunt de acord să modifice programul de plăți definit în contractul de transfer semnat pe 01.09.2003, după cum urmează: 350.000 USD până la 30.04.2004; 750.000 USD până la 01.07.2004 și 50.000 USD până la 30.09.2004.

Totodată, părțile au fost de acord ca suma totală datorată de clubul Galatasaray SK să fie de 1.150.000 USD începând din data de 27.02.2004.

În data de 23.08.2004, clubul Galatasaray SK a trimis către AFC Rapid București adresa nr. 2004-2/576, prin care se angaja să plătească ultima rată

datorată, în sumă de 750.000 USD și scadentă la 01.07.2004, după cum urmează: 250.000 USD până la 30.08.2004; 250.000 USD până la 30.09.2004 și 250.000 USD până la 30.10.2004.

Deasemenea, martorul D.M.G., președinte executiv, a prezentat atașat Notei explicative datată 24.02.2006, adresa AFC Rapid București nr. 941/03.12.2004 către Federația Română de Fotbal din care rezultă următoarele: la data de 03.12.2004, Galatasaray SK mai are de achitat suma de 800.000 USD și până la data de 27.02.2004, Galatasaray SK a achitat doar suma de 600.000 USD.

Din Nota explicativă dată de martorul Cauc Viorel, în calitate de director economic, datată 20.02.2006, la întrebarea – răspuns nr. 1, a rezultat că, în afara sumei de 630.230,18 USD încasată de către AFC Rapid București prin bancă, în perioada 2003 – 2006 *”nu s-au mai încasat și alte sume în conturile AFC Rapid București și nici în casierie“*.

Din traducerea din limba engleză a scrisorii Galatasaray SK datată 22.09.2005 și adresată d-lui P.B. – Comitetul pentru Statutul Jucătorilor FIFA având ca subiect *”distribuirea Contribuției de Solidaritate pentru Jucătorul F.B. (Galatasaray SK, Turcia/Tractorul Brașov, România)”* rezultă următoarele: *”așa cum puteți vedea din contractul trimis de Rapid București onorariul de transfer trecut în contract este de 1.750.000 USD”* ... *”am dori să vă informăm că în conformitate cu evidențele noastre totalul sumei transferului pentru jucător se ridică la 2.750.000 USD”*.

Din cele prezentate mai sus, a rezultat că, la Rapid București s-a plătit prin transfer bancar suma de 630.230,18 USD (100.000 USD + 350.000 USD + 180.230,18 USD).

Printre documentele puse la dispoziție de Federația Română de Fotbal se numără și trei chitanțe (conform traducerii din limba turcă) conținând următoarele precizări:

- data 01.09.2003 nr. 1556 *”am primit de la Clubul Sportiv Galatasaray suma de un milion USD”, “Numele și prenumele: Gheorghe Popescu”;*
- data 27.2.2004 nr. 001918 *”am primit de la Clubul Sportiv Galatasaray suma de cinci sute mii USD”, “A primit Ioan Becali”;*
- data 02/09/2004 nr. 1144 *”S-a plătit lui: Gheorghe Popescu”, “Plata pentru bune servicii (F.B.) RAPID BUCUREȘTI 250.000”, “Douăsutecincizecimii dolari americani”*.

Cu privire la persoanele fizice Gheorghe Popescu și Ioan Becali menționate în documentele emise de către clubul Galatasaray SK ca beneficiari ai unor sume de bani, **Garda Financiară a efectuat verificări, rezultând următoarele :**

Suma de 1.000.000 USD încasată de către inculpatul Gheorghe Popescu în data de 01.09.2003 reprezintă venituri nedeclareate organelor fiscale din România de către această persoană fizică pentru anul 2003.

AFC Rapid București a încasat din transferul jucătorului de fotbal F.B. la Galatasaray SK, suma totală de 1.730.230,18 USD care se compune din următoarele: 630.230,18 USD, prin transfer bancar, 600.000 USD, în numerar, prin inculpatul Gheorghe Popescu (250.000 USD + 200.000 USD + 150.000 USD) și 500.000 USD, în numerar, prin inculpatul Becali Ioan.

Referitor la contractele de împrumut încheiate de către AFC Rapid București cu persoanele fizice Gheorghe Popescu și Ioan Becali, directorul economic, martorul C.V. a declarat, în nota explicativă datată 06.03.2006, că împrumuturile nu au fost înregistrate în evidența financiar – contabilă a asociației la momentul acordării.

În anul 2002, AFC Rapid București a declarat un rezultat din activități economice egal cu 0 (conform bilanțului și contului de profit și pierdere depus la Administrația Finanțelor Publice Sector 1 sub nr. 262334/27.02.2003), iar în anul 2003, a înregistrat un deficit din activități economice în sumă de 947.450 mii lei (conform bilanțului și contului de profit și pierdere depus la Administrația Finanțelor Publice Sector 11 sub nr. 435587/24.02.2004).

Având în vedere pct. 70, 72 și 96 din Ordinul 1591/1998 emis de Ministerul Finanțelor privind aprobarea Planului de conturi pentru persoanele juridice fără scop lucrativ și a normelor metodologice de utilizare a acestuia, Decizia nr. 2/2004 emisă de Comisia Fiscală Centrală, privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe profit, convențiile de evitare a dublei impunerii, accize și taxa pe valoarea adăugată, art. 1 alin. 5, art. 2 alin. 1 și art. 20 alin. 5 din Legea nr. 414/2002 și art. 15 alin. 3 din Legea nr. 571/2003, rezultă că AFC Rapid București datora, la data de 31.12.2003, un impozit pe profitul activităților economice în sumă de 13.771.225.000 lei calculat după cum urmează:

- 1.650.000 USD – venituri nedeclareate la data de 01.09.2003 x 33.959 ROL/USD – curs de schimb din data de 01.09.2003 = 56.032.350.000 lei;
- 947.450.000 lei – rezultatul negativ din activități economice;
- profit din activități economice după includerea veniturilor nedeclareate 55.084.900.000 lei = 56.032.350.000 lei – 947.450.000 lei și
- impozit aferent profitului din activități economice 13.771.225.000 lei = 25% x 55.084.900.000 lei.

Suma de 1.650.000 USD, nedeclarată în anul 2003, a rezultat prin diferența dintre suma totală de transfer de 1.750.000 USD a jucătorului F.B. și suma de 100.000 USD înregistrată de AFC Rapid București ca venit din

activitatea economică, la data încasării acesteia de la clubul Galatasaray SK, respectiv, 12.09.2003.

Prin nedeclararea, la data de 01.09.2003, a veniturilor impozabile rezultate din transferul jucătorului F.B. în suma de 1.650.000 USD, a rezultat că AFC Rapid București, a prejudiciat bugetul de stat cu suma de 13.771.225.000 lei plus majorări și penalități aferente.

Sumele de bani rezultate din transferul jucătorului de fotbal F.B., au fost încasate în totalitate: 1.750.000 USD = 1.730.230,18 USD + 19.769,82 USD, aceasta din urmă reprezentând indemnizație de formare care a fost transferată direct clubului Tractorul Brașov de către Galatasaray SK, conform notei explicativă dată de directorul economic Cauc Viorel, în 20.02.2006).

Din documentele provenite de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică au rezultat următoarele:

În Referatul cu propunerea de declinare a competenței din 14.03.2006, întocmit de I.G.P.R. – Direcția de Investigare a Fraudelor (nr. P/127.065), se menționează următoarele:

Din clauzele contractuale rezultă că valoarea transferului fotbalistului B.F. a fost de 1.750.000 USD, sumă ce urma să fie achitată de GALATASARAY SK Istanbul clubului RAPID în mai multe tranșe, după următorul program:

- 100.000 USD pe data de 10.09.2003;
- 850.000 USD pe data de 15.01.2004;
- 800.000 USD pe data de 30.08.2004.

În realitate însă, valoarea totală a contractului de transfer al fotbalistului B.F. a fost de 2.750.000 dolari S.U.A., așa cum rezultă din situația de plăți, transmisă de clubul GALATASARAY SK Istanbul la F.I.F.A., organul de cercetare penală incluzând în valoarea totală a transferului jucătorului B.F., pe baza documentelor transmise de clubul turc și suma de 1.000.000 USD încasată la data de 01.09.2003 de către inculpatul Popescu Gheorghe, în calitate de reprezentant al firmei de impresariat Becali Sport.

În continuare, Referatul IGPR – DIF, referitor la încasarea acestei sume, menționează următoarele:

În aceste condiții, Popescu Gheorghe și Becali Ioan – reprezentanți ai firmei de impresariat sportiv Becali Sport, au încasat venituri nedeclarate, sustrăgându-se de la plata obligațiilor fiscale prin nedeclararea acestor venituri, intrând sub incidența Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, în vigoare la acea dată ...

POPESCU GHEORGHE, fără a avea calitatea de agent de jucători, a încasat pentru transferul jucătorului B.F. în numele S.C. BECALI SPORT S.R.L.

de la clubul GALATASARAY SK Istanbul, suma de 1.000.000 dolari S.U.A. la data de 01.09.2003, deși această sumă nu apare în contractul de transfer ...

Având în vedere că, din cuprinsul actelor la dosar rezultă săvârșirea de către POPESCU GHEORGHE și BECALI IOAN a infracțiunilor de evaziune fiscală, săvârșită în legătură cu infracțiunile de corupție, fapta prev. de art. 17 lit. g) din Legea nr. 78/2000

Curtea reține că transferul jucătorului B.F. de la Rapid București la Galatasaray Istanbul s-a efectuat pentru suma de 2.750.000 USD așa cum rezultă atât din declarația oficialilor clubului turc cât și din documentele de plată înaintate autorităților române.

Susținerea inculpatului Popescu Gheorghe, în sensul că suma de 1.000.000 USD primită de acesta la data de 01.09.2003 reprezintă datoriile ale clubului Galataray de pe vremea când evolua la echipa turcă nu este veridică având în vedere următoarele aspecte:

- suma de 1.000.000 USD este menționată de clubul turc în evidența plăților efectuate în mod explicit *pentru transferul lui B.F.*;

- chitanța prin care inculpatul a primit această sumă de bani are mențiunea „Gheorghe Popescu de la Becali Sport” și nu cuprinde niciun fel de mențiune privind jucătorul Popescu Gheorghe;

- clubul turc a achitat inculpatului Popescu Gheorghe, neincluzând în situația plăților pentru transferul lui B.F., suma de 250.000 USD pentru bune servicii la data de 02.09.2004.

Or, dacă suma de 1.000.000 USD i s-ar fi convenit inculpatului Popescu Gheorghe, este evident că această sumă nu ar fi fost menționată în situația plăților, cum de altfel s-a procedat cu suma de 250.000 USD din 02.09.2004. Situația plăților efectuate de Galatasaray evidențiază, în mod evident, direcționarea sumelor de bani convenite din transfer.

Astfel, suma de 630.230, 18 USD a fost trimisă prin transfer bancar direct clubului bucureștean, 19.762, 82 USD au fost plățiți direct echipei Tractorul Brașov, 600.000 USD au fost plățiți inculpatului Popescu Gheorghe pentru Rapid București (nici această sumă de bani nu a ajuns la clubul din Giulești), iar suma de 1.500.000 USD a fost ridicată de către inculpații Becali Ioan și Popescu Gheorghe, în calitate de reprezentanți ai S.C. Becali Sport S.R.L..

Inculpatul Becali Ioan a prezentat, în apărarea sa, un contract de împrumut încheiat cu Rapid București prin care împrumuta tocmai suma de 500.000 USD, ridicată personal (contract nul, întrucât nu este înregistrat în contabilitatea clubului).

Inculpatul Popescu Gheorghe a declarat că, din totalul sumei de 1.600.000 USD ridicată personal, 600.000 USD, reprezintă un împrumut contractat de la Rapid București în aceleași condiții ca și inculpatul Becali Ioan.

Este de remarcat faptul că împrumutul generos acordat inculpatului Popescu Gheorghe a fost semnat tocmai de coinalpatul Becali Ioan, în calitate de președinte al clubului Rapid București (funcție ocupată pentru scurt timp).

Cu referire la coinalpatul Copos Gheorghe, Curtea reține că acesta, deși se afla în posesia contractului de transfer, a prezentat suma de 100.000 USD drept venituri obținute din transferul lui B.F. și nu creanța de 2.750.000 USD, cum prevăd dispozițiile legale.

Acțiunea inculpatului Copos Gheorghe, de a ascunde, atât contractul de transfer, cât și „împrumuturile” acordate de Clubul Rapid București, arată, cu claritate, destinația sumelor convenite din transfer: 1.500.000 USD la S.C. Becali Sport S.R.L., 19.762, 82 USD la Tractorul Brașov, 100.000 USD la Rapid București și restul sumei, de aproximativ 1.140.237 USD, urmând să fie la discreția inculpatului Copos Gheorghe.

Curtea constată că, în mod netemeinic, instanța de fond și-a însușit apărarea inculpatului Popescu Gheorghe, nesuținută de nicio probă administrată în cauză, în sensul că suma de 1.000.000 USD reprezenta o datorie anterioară a clubului către inculpat, susținere contrazisă de înscrisurile de la dosar („transfer fee for B.F.”- fila nr. 236, vol. 18, dosar de urmărire penală).

De altfel, în procedura de litigiu federativ se arată că inculpatul Popescu Gheorghe a afirmat (aspect necontestat de către inculpatul Becali Ioan) că suma de 1.000.000 USD a fost împărțită cu ceilalți doi inculpați.

Astfel, Comisia pentru acordarea licenței agenților de jucători din cadrul Federației Române de Fotbal a constatat că persoanele implicate în transferul fotbalistului B.F. au încălcat Statutul F.R.F. și Regulamentul agenților de jucători, prin Hotărârea nr. 2 din data de 24.02.2006 (filele nr. 310-312, vol. 18, dosar de urmărire penală) aplicând următoarele sancțiuni: amendă în cuantum de 40.000 USD și retragerea licenței pentru Becali Ioan; amendă în cuantum de 40.000 USD pentru Popescu Gheorghe, acesta renunțând de bunăvoie la licență și Clubului „Rapid” București amendă în cuantum de 20.000 USD.

Faptul că inculpatul Popescu Gheorghe a achitat impozitul calculat **la suma de bani primită personal**, după sesizarea organului de urmărire penală, în anul 2006, denotă recunoașterea faptei prejudiciul cauzat bugetului de stat fiind acoperit *în parte*.

Cu referire la cele două contracte de împrumut, Curtea constată, în primul rând, faptul că acestea nu au fost discutate și aprobate în cadrul consiliului director al clubului. Mai mult, primul contract de împrumut, încheiat cu inculpatul Popescu Gheorghe, nu a fost înregistrat în evidențele clubului, nefiind cunoscut nici de A.N.A.F., nici de federația de fotbal în litigiul federativ.

În privința contractului de împrumut încheiat cu Becali Ioan se constată că acesta a fost cunoscut de club și înregistrat abia în anul 2007.

Aprecierea instanței de judecată în sensul că expertiza extrajudiciară depusă de inculpatul Copos Gheorghe la dosar are valoarea probatorie a unui „înscris” este contrară dispozițiilor procesual penale, pentru considerentele expuse la analiza transferului jucătorului D.C. și care nu vor fi reluate.

În fine, în ceea ce privește declarațiile inculpatului Copos Gheorghe, se constată că acesta recunoaște că suma (chiar și o parte din ea) transferului este 1.750.000 USD, ceea ce dovedește intenția de inducere în eroare a clubului, a „acționarilor” săi și a F.R.F. cărora le-a indicat ca sumă a transferului doar 100.000 USD.

Inculpatul Copos Gheorghe recunoaște, implicit și săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală pentru că în raporturile cu A.N.A.F., inculpatul prin funcția deținută a ascuns venitul obținut declarând o sumă nereală a acestuia.

Pe de altă parte, inculpatul arată în mod contradictoriu că, deși cunoștea suma de transfer de 1.750.000 USD, nu cunoaște cine a încasat restul până la acest total și nu știa de manoperele dolosive ale celorlalți doi inculpați, aspect necredibil și contrazis de înscrisurile cauzei din care rezultă că „Galatasaray” a transmis clubului „Rapid” suma defalcată a plăților, care face referire la totalul de 2.750.000 USD.

Totodată, martorul Z.C., ce deținea funcția de secretar general al clubului Rapid, a declarat, în mod constant că, în luna noiembrie 2003, a fost chemat de către inculpatul Copos Gheorghe în biroul acestuia din urmă, spunându-i că există posibilitatea primirii unei tranșe din transferul jucătorului F.B., prin acordarea unui împrumut lui Becali Ioan, cu girarea unui procent de 50% deținut de „Becali Sport” din drepturile federative ale jucătorului V.C..

Martorul a susținut că a semnat contractul, care era deja întocmit, *acesta nefiind discutat sau decis de consiliul director al clubului*, iar împrumutul nu a fost restituit de Becali Ioan, astfel că jucătorul Vasilache Ciprian a devenit 100% jucător la Rapid.

Martorul G.D.M. (președinte al clubului Rapid în perioada 2004 -2006) a arătat că a aflat despre contractele de împrumut în anul 2006, cu prilejul unui control al ANAF, inculpatul Copos Gheorghe confirmându-i existența celor două împrumuturi.

Or, întregul material probatoriu expus mai sus, denotă fără dubiu, că cei trei inculpați au conceput și au pus în aplicare împreună această activitate ilicită, scopul urmărit prin ascunderea sumei reale de transfer fiind obținerea unor foloase materiale injuste, respectiv diferența dintre suma reală de transfer (2.750.000 USD) și cea încasată de cluburile Rapid București și Tractorul Brașov.

Contrar opiniei instanței de fond, Curtea constată că împrejurarea că Galatasaray a plătit „taxa de solidaritate” clubului Tractorul Brașov, calculată la

suma de 1.750.000 USD, nu poate conduce la concluzia că aceasta a fost suma de transfer având în vedere documentele de plată depuse la dosarul de urmărire penală și faptul că această taxă a fost plătită la solicitarea clubului Rapid care avea un contract încheiat cu „Tractorul” Brașov, clubul turc nefiind interesat de cuantumul acestei taxe câtă vreme era plătită din suma de transfer.

În altă ordine de idei, faptul că o parte din veniturile obținute de club au fost înregistrate ulterior, la trei ani de la realizarea acestora (2006) sau că s-a achitat o parte din impozit (inculpatul Popescu Gheorghe a plătit în 2006, la 3 ani de la încasarea sumei) nu afectează conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală.

Ascunderea sumei reale de transfer, așa zisele împrumuturi acordate de clubul Rapid persoanelor fizice Popescu Gheorghe și Becali Ioan (președintele clubului) și situația plăților efectuate de Galatasaray evidențiază destinația sumelor convenite clubului Rapid: 1.500.000 USD la inculpații Becali Ioan și Popescu Gheorghe, 19.762, 82 USD la „Tractorul” Brașov, 630.230 USD la „Rapid”, inculpatul Copos Gheorghe beneficiind de restul sumei, 510.007 USD.

Întrucât Clubul Rapid București nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal se va dispune confiscarea sumelor de bani însușite de către inculpați.

Prin acțiunile sale, inculpatul Copos Gheorghe a indus în eroare și Federația Română de Fotbal care a calculat un comision doar la suma de 1.750.000 USD, iar nu la suma reală de transfer, de 2.750.000 USD, așa încât, prejudiciul produs este de 40.000 USD (diferența între suma reprezentând 4% din 2.750 000 USD și suma reprezentând 4% din 1.750.000 USD).

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpați a fost ascunsă valoarea reală a veniturilor obținute din transferul jucătorului B.F., la data de 12.09.2003, fiind înregistrată doar suma de 100.000 USD, prin nedeclararea, de către clubul Rapid și a diferenței de 2.650.000 USD bugetul de stat fiind prejudiciat cu suma de **2.296.097 lei**.

Bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma de **22.260.975.000 lei vechi** – conform concluziilor raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1311/20.12.2007, întocmit de Garda Financiară și depus la filele nr. 140-146, vol. 3, dosar de urmărire penală – , sumă calculată după cum urmează :

- 1.650.000 USD – venituri nedeclarate la data de 01.09.2003 x 33.959 ROL/USD – curs de schimb din data de 01.09.2003 = 56.032.350.000 lei;
- 947.450.000 lei – rezultatul negativ din activități economice;
- profit din activități economice după includerea veniturilor nedeclarate 55.084.900.000 lei = 56.032.350.000 lei – 947.450.000 lei;
- impozit aferent profitului din activități economice 13.771.225.000 lei = 25% x 55.084.900.000 lei, la care se adaugă 8.489.750.000 lei („în situația în

care suma de 1.000.000 USD, încasată la data de 01.09.2003 de către Popescu Gheorghe, reprezintă parte din valoarea transferului jucătorului B.F. și se cuvenea clubului Rapid București prin neînregistrarea în contabilitatea clubului a acestui venit a fost diminuat profitul impozabil al anului fiscal 2003 al F.C. Rapid București cu suma de 33.959.000.000 lei vechi (= 1.000.000 USD x 33.959 lei/USD), prejudiciul produs bugetului de stat fiind egal cu impozitul pe profit aferent, calculat prin aplicarea cotei de 25%, respectiv 8.489.750.000 lei”, Curtea însușindu-și concluzia exprimată de Garda Financiară în nota de constatare).

IV.11. În ceea ce privește faptele comise de inculpații Borcea Cristian, Nețoiu Gheorghe și Becali Ioan, în cazul transferului jucătorului de fotbal profesionist A.D., de la Dinamo București la Guoan Beijing din China, transfer realizat în luna iunie a anului 2004, Curtea reține următoarele :

Din situația încasărilor din transferul jucătorului A.D. rezultă că din valoarea totală a transferului de 800.000 USD conform contractului nr. 1234/03.10.2003, F.C. DINAMO a încasat la data de 10.06.2004 suma de 400.000 USD. Aferent diferenței neîncasate de 400.000 USD, documentul menționează explicația “MEMORANDUM PYRALIS INV. B.V. – 50%, nr. 361/28.08.2002”.

Prin acordul privind transferul nr. 1234/03.10.2003, emis de CS F.C. Dinamo București și semnat de directorul executiv Cristian Borcea, clubul este de acord cu transferul jucătorului A.D. la orice club din străinătate care achită, în contul clubului, suma de 800.000 USD.

Prin memorandumul de acord înregistrat la CS F.C. Dinamo București sub nr. 361/28.08.2002 și la Liga Profesionistă de Fotbal sub nr. 1225/28.08.2002, în limba engleză, însoțit de traducerea în limba română, încheiat în data de 16.08.2002 între F.C. Dinamo București, reprezentată de vicepreședinte Cristian Borcea și firma Pyralis Investments B.V. din Amsterdam – Olanda, reprezentată de directorul L.A.G. S., s-au convenit următoarele:

- Clubul acordă Companiei dreptul exclusiv de a plasa jucătorul fie provizoriu sau definitiv, la orice club din străinătate;
- Clubul va beneficia în mod exclusiv de toate sumele rezultate din transferul sau împrumutul jucătorului pe orice piață;
- Odată executat transferul jucătorului către un club și suma de transfer colectată de către Club, Clubul se obligă să plătească Companiei o sumă echivalentă cu 50% din suma de transfer obținută de către Club, ca și comision.

Prin adresa emisă de F.C. Dinamo București nr. 738/11.06.2004 către F.R.F. – Compartimentul Relații Internaționale se solicită eliberarea Certificatului Internațional de Transfer pentru transferul și legitimarea jucătorului A.D. la clubul Beijing Guoan FC din China. În această adresă se precizează că “FC Dinamo a

încasat suma de transfer în condițiile prezente în contractul încheiat cu Ppyralis Investments B.V. Olanda”.

În antetul memorandumului încheiat, la data de 16.08.2002, între F.C. Dinamo București și Ppyralis Investments B.V. Olanda, se poate identifica mențiunea electronică a grupului de litere «ECALI SPORT» - litere care provin din denumirea societății comerciale S.C. BECALI SPORT S.R.L., deasemenea, deținută de frații Ioan și Victor Becali.

Documentul transmis către F.R.F. de la sediul firmei Becali Sport/International Sport Management nu poartă numărul de înregistrare al CS F.C. Dinamo București (nr. 361/28.08.2002) și nici pe cel al L.P.F. (nr. 1225/28.08.2002), de unde rezultă faptul că exemplarul transmis în luna iunie a anului 2004 se afla în posesia reprezentanților acestor firme de la o dată anterioară înregistrării documentului la clubul FC Dinamo.

Din aspectele prezentate anterior rezultă implicarea reprezentanților firmei Becali Sport, respectiv Ioan Becali și/sau Victor Becali, în încheierea tranzacției dintre F.C. Dinamo București și firma Ppyralis Investments BV – Olanda, referitoare la jucătorul A.D..

Din contractul de transfer permanent al jucătorilor de fotbal internaționali din 19.04.2004, încheiat între F.C. Guoan Beijing și F.C. Dinamo București rezultă că suma transferului permanent este de 730.000 euro.

F.C. Dinamo București nu a prezentat un contract sau un acord de transfer al jucătorului A.D. la clubul Guoan Beijing din China, deși a încheiat un astfel de contract cu clubul chinez, datat 19.04.2004 și semnat la 03.05.2004, pentru suma de 730.000 euro.

Clubul dinamovist a solicitat F.R.F. eliberarea certificatului internațional de transfer pentru jucătorul A.D., precizând că „*a încasat suma de transfer în condițiile prezente în contractul încheiat cu Ppyralis Investments BV Olanda.*”

F.C. Dinamo București a încheiat cu firma olandeză Ppyralis Investments BV un „memorandum” datat 16.08.2002 și înregistrat la club sub nr. 361/28.02.2002, prin care acordă acestei firme dreptul exclusiv de a plasa jucătorul A.D. la orice club, urmând ca, din suma încasată de F.C. Dinamo București din transfer, clubul să achite firmei olandeze un comision de 50%.

Acest „memorandum” a fost transmis F.R.F. în luna iunie a anului 2004 de la numărul de fax al firmei S.C. Becali Sport S.R.L., aparținând fraților Ioan și Victor Becali.

Exemplarul transmis F.R.F. nu poartă numărul de înregistrare al F.C. Dinamo București, ceea ce duce la concluzia că exemplarul respectiv se afla în posesia firmei Becali Sport sau a asociaților săi înainte de înregistrarea memorandumului la clubul Dinamo.

Clubul Dinamo București a încasat doar 326.850 euro din suma totală de transfer de 730.000 euro plătită de clubul chinez pentru jucătorul A.D..

Diferența, în sumă de 403.000 euro, a fost direcționată, în data de 31.05.2004, către contul firmei olandeze Pylalis Investments BV, încălcându-se chiar și prevederile memorandumului prezentat anterior.

Indicațiile privind plata acestei sume au ajuns la clubul chinez pe o listare a unei scrisori electronice, trimisă inițial de Carlos Marcelo Arguello (adresa de e-mail . către Ioan Becali (adresa de e-mail . în data de 30.04.2004 și apoi retransmisă la adresa de e-mail. În această scrisoare, „Marcelo” (Arguello) solicită informarea lui Victor (Becali) că societatea care „deține 50% din drepturile lui Alexa” este Pylalis Investments BV și menționa contul bancar al acesteia.

Clubul chinez a achitat suma de 730.000 euro, după cum i s-a indicat, respectiv, 326.850 euro clubului Dinamo București și 403.000 euro firmei olandeze Pylalis Investments BV.

Prin urmare, în fapt, reprezentantul F.C. Dinamo București l-a transferat pe jucătorul A.D. la F.C. Guoan Beijing, în data de 19.04.2004, pentru suma totală de 730.000 euro, însă contractul nu a fost prezentat clubului Dinamo, spre a fi preluat și înregistrat în evidențele acestuia.

Consecvent, nu au fost înregistrate, în contabilitate, veniturile totale obținute din transferul jucătorului (suma de 730.000 euro), ci doar suma încasată de F.C. Dinamo, de 327.000 euro.

Diferența neînregistrată de 403.000 euro a fost direcționată către firma olandeză Pylalis Investments B.V.

Din „memorandumul” semnat de Dinamo București cu firma Pylalis Investments rezultă că au fost acordate firmei olandeze „drepturile de a plasa jucătorul”, ceea ce presupune efectuarea de către firma olandeză a unor operațiuni de intermediere a transferului.

La data de 30.04.2004, Carlos Marcelo Arguello îl informează pe Victor (Becali) că societatea care deține 50% din drepturile lui A.D. este firma Pylalis, comunicând și contul bancar al acesteia, informație ce este transmisă mai departe, la birourile firmei Vincon România.

Prin urmare, la data semnării contractului de transfer în China, semnatarul nu știa cine deține 50% din drepturile jucătorului, fapt confirmat și de data comunicărilor privind conturile în care se vor achita cele două sume reprezentând contravaloarea transferului (31.05.2004).

Concluzia logică ce se desprinde din această situație este că firma olandeză nu a întreprins diligențele aferente realizării transferului pentru care se prevedea în „memorandum” că urma să primească 50% din valoarea transferului. Așadar, suma de 403.000 euro a fost încasată necuvenit de firma olandeză.

O altă concluzie care se desprinde din examinarea scrisorii electronice transmise inițial de la adresa de e-mail . către adresa . este aceea că reprezentanții firmei S.C. Becali Sport S.R.L., inculpații Ioan și Victor Becali, erau în contact direct cu reprezentantul firmei off-shore Star Advisors S.A. din Insulele Virgine Britanice, care le furniza acestora denumirile și conturile firmelor olandeze ce urmau a fi implicate în transferurile jucătorilor de fotbal de la cluburile din România.

Deasemenea, contul de e-mail de unde a fost transmisă inițial scrisoarea, a fost creat în Luxemburg (domeniul .lu identifică această țară), jurisdicție în care firma Star Advisors (denumire ulterioară: Sport Ventures S.A.) deține cont bancar.

În consecință, prin întocmirea documentelor și derularea operațiunilor în modul prezentat mai sus, inclusiv direcționarea sumei de 403.000 euro, în contul firmei olandeze, nerespectându-se nici măcar prevederile „memorandumului”, s-a urmărit prejudicierea clubului Dinamo București cu această sumă deturnată (care ar fi trebuit înregistrată în contabilitatea clubului, la venituri) și, implicit, prejudicierea bugetului de stat cu impozitul pe profit aferent acestor venituri neînregistrate.

Apărările inculpaților.

Inculpatul Borcea Cristian a arătat că, la data de 10.09.2002, biroul executiv a aprobat ca Dinamo să cumpere 50% din drepturile federative ale mai multor jucători, printre care și A.D..

Inculpatul Becali Ioan a precizat că nu știe despre ce este vorba în acest transfer. Declarația sa este cu atât mai necredibilă cu cât chiar inculpatul Borcea Cristian a arătat că au existat negocieri cu impresarul referitoare la transfer.

Inculpatul Nețoiu Gheorghe a precizat că a reprezentat Dinamo în baza unei împuterniciri a consiliului de administrație, că s-a încheiat o înțelegere scrisă ratificată de consiliul de administrație prin care Dinamo încasa 50% din drepturile federative ale jucătorului și firma Pyralis 50% tot din aceste drepturi ca urmare a acordului încheiat între cele trei părți, jucător, firma Pyralis și Dinamo și că împuternicirea dată de consiliul de administrație se referea doar la semnarea contractului de transfer.

Inculpații au justificat fracționarea acestei sume prin faptul că, la data de 16.08.2002, în calitate de reprezentant al clubului Dinamo, cu acordul membrilor Consiliului de Administrație, inculpatul Borcea Cristian încheiase cu „Pyralis” Investments B.V. Amsterdam un „memorandum” prin care acorda firmei olandeze „dreptul exclusiv de a plasa jucătorul A.D. la orice club”, urmând ca, din suma încasată de „Dinamo” urmare transferului, clubul să achite firmei olandeze un comision de 50%.

În primul rând, Curtea constată că în contractul de transfer nu există nicio mențiune cu privire la acest aspect. În plus, deși în „memorandum” se prevede că doar după ce va încasa integral suma de transfer, Clubul Dinamo va achita firmei olandeze comisionul de 50%, această sumă nu a mai intrat în contul lui Dinamo fiind virată direct de clubul chinez, la solicitarea inculpatului Netoiu Gheorghe, firmei olandeze.

Ca și în cazurile precedente, membrii Consiliului de Administrație al F.C. Dinamo București nu au avut cunoștință de convenția cu firma olandeză, elocvente fiind, în acest sens, depozițiile martorilor *I.C.I., V.M., M. G., P.M., C.N.e și S.I., care au participat la ședința Consiliului Director din data de 10.01.2003.*

Aspectul că în procesul verbal al ședinței din data de 10.01.2003 apare mențiunea că se aprobă anexele la contractul de transfer al jucătorului A.D., în baza cărora 50% din suma de transfer revine „Pyralis” Investments B.V. Amsterdam, nu poate echivala cu un acord valabil al membrilor Consiliului Director în condițiile în care membrii consiliului de administrație au declarat că nu s-a discutat și, implicit, nu s-a aprobat așa ceva.

În plus, este illogic ca membrii consiliului să fie de acord ca jumătate din suma de transfer să revină unei societăți de tip S.R.L. din Olanda, în baza unui document neprevăzut de reglementările naționale și internaționale în domeniul sportiv.

Această concluzie logică este întărită și de un înscris emis de „Dinamo”, la data de 03.10.2003, semnat de directorul executiv Borcea Cristian, prin care acest club își exprimă acordul privind transferul jucătorului A.D. la orice club din străinătate care achită *în contul clubului* suma de 800.000 USD (fila nr. 5, vol. 19, dosar de urmărire penală).

Actele materiale executate de inculpați cu prilejul încheierii și executării transferului și manoperele frauduloase de inducere în eroare a clubului de fotbal deținător exclusiv asupra drepturilor de transfer ale lui Dan Alexa, au constatat în următoarele activități ilicite :

Inculpatul Borcea Cristian a semnat, în condiții de clandestinitate, memorandumul cu „Pyralis”, fără să cunoască reprezentantul acesteia, fără să se întâlnească cu acesta, fără a negocia suma, încălcând regulamentele sportive și ascunzând documentul fraudulos de conducerea colectivă a clubului.

Același inculpat a semnat acordul de transfer al jucătorului Dan Alexa pentru suma de 800.000.USD care, deci, se cuveneau clubului, dar cu toate acestea, s-au încasat doar 326.850 Euro din transfer, această sumă fiind înregistrată în contabilitate.

Deși cunoștea contractul de transfer și suma acestuia, de 730.000 Euro, inculpatul Borcea Cristian, în calitatea sa de conducător executiv al clubului, nu a

transmis F.R.F. contractul de transfer și a acceptat plata unei sume de bani către o firmă de tip S.R.L. din Olanda, străină de activitatea de intermediere sportivă.

Inculpatul Nețoiu Gheorghe, în calitate de conducător al clubului, a semnat contractul de transfer, cunoscând că întreaga sumă de bani i se cuvine clubului, dar, cu toate acestea, a ordonat clubului chinez ca plata unei sume de 403.000 Euro să se facă unei firme pe care nu o cunoaște, așa cum declară.

Același inculpat nu a indicat în contractul de transfer numele său, tocmai pentru a îngreuna depistarea sa și nu a transmis contractul de transfer F.R.F., ascunzând, astfel, suma reală a acestuia. Deasemenea, inculpatul Nețoiu Gheorghe nu a prezentat conducerii colective a clubului și acționarilor acestuia datele financiare ale transferului, ascunzându-le fragmentarea sumei de bani și venitul total convenit „Dinamo”.

Inculpatul Nețoiu Gheorghe a primit la firma sa „Vincom” România scrisoarea transmisă din Luxemburg de la o societate off-shore din Insulele Virgine Britanice, primită prin intermediul lui Becali Ioan și a transmis ordinul de plată a sumei de 403.000 Euro către clubul chinez pentru firma „Pyralis”.

Inculpatul Becali Ioan este cel care controlează firma filtru din Olanda, prin intermediul firmei off-shore din Insulele Virgine Britanice, aspect dovedit prin scrisoarea electronică primită de la aceasta din urmă și transmisă inculpatului Nețoiu Gheorghe care a ordonat plata. Acest inculpat a realizat, în fapt, transferul, fiind agentul jucătorului, aspect dovedit și prin aceea că memorandumul a fost transmis de către F.R.F. la D.N.A., după ce, în prealabil, fusese transmis către federație de la firma inculpatului.

Inculpatul Becali Ioan a realizat transferul prin „intermediul” unei firme de tip S.R.L. pe care o controlează, astfel cum s-a arătat anterior.

Aspectele prezentate mai sus conduc la concluzia că înscrisul denumit „memorandum” este fictiv, ca și în cazurile precedente, această firmă, controlată de către inculpatul Becali Ioan, fiind folosită ca și paravan pentru ascunderea activității ilicite de spălare a sumei plătite de clubul chinez societății „Pyralis” Investments B.V. Amsterdam, în final, beneficiarul acestei sume fiind inculpatul Becali Ioan.

Dispoziții legale aplicabile.

Din punct de vedere al *reglementarilor contabile*, este aplicabil Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1829/2003, privind aprobarea Reglementărilor contabile pentru persoanele juridice fără scop patrimonial publicat împreună cu Anexa în Monitorul Oficial nr. 66 bis din 27.01.2004 (art. 4.68, 4.69, 4.73, 4.74, 4.83, 5.2 și 5.3).

Astfel, clubul Dinamo București trebuia să înregistreze, în contabilitate, valoarea integrală a veniturilor obținute din transferul jucătorului A.D., adică suma

de 730.000 euro, exprimată în lei la cursul de la data efectuării operațiunii (data semnării contractului de transfer, respectiv, 03.05.2004).

Din punct de vedere al *reglementarilor fiscale*, este aplicabilă Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal (art. 13, 14, 17 și 19) și decizia nr. 2/2004 a Comisiei Centrale Fiscale, privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe profit, convențiile de evitare a dublei impuneri, accize și taxa pe valoarea adăugată, publicată în Monitorul Oficial nr. 376 din 29 aprilie 2004.

Concluzionând, Curtea constată că modul de desfășurare a activității infracționale reflectă, fără urmă de îndoială, faptul că inculpații Becali Ioan, Borcea Cristian și Nețoiu Gheorghe au conceput și au pus în aplicare această activitate în scopul de a induce în eroare Clubul Dinamo București, care a fost prejudiciat cu suma de 403.000 euro.

Prin acțiunile sale, inculpatul Borcea Cristian a indus în eroare și Federația Română de Fotbal care nu a încasat comisionul convenit din transfer, cauzându-se, astfel, o pagubă patrimoniului său de 29.200 euro, reprezentând 4% din 720.000 euro.

În condițiile în care Clubul Dinamo București nu a solicitat restituirea sumei cu care a fost prejudiciat, de 403.000 euro, ce a intrat în contul firmei „Pyralis”, controlată de către inculpatul Becali Ioan, va fi confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la acest inculpat, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal.

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpați a fost ascunsă valoarea reală a veniturilor obținute din transferul jucătorului, prin neînregistrarea, de către clubul Dinamo București și a sumei de 403.000 euro, bugetul de stat fiind prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume.

Prin urmare, clubul Dinamo București datora bugetului de stat impozit pe profit aferent veniturilor de 403.000 euro neînregistrate, calculat prin aplicarea cotei de 25% asupra echivalentului în lei al acestei sume la cursul leu/euro valabil la data efectuării operațiunii (03.05.2004).

Prejudiciul produs bugetului de stat este de **4.059.922.750 lei vechi**, aferent anului fiscal 2004, potrivit concluziilor raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1311/20.12.2007, întocmit de Garda Financiară (vol. 3, filele nr. 113-118, dosar de urmărire penală), calculat după cum urmează:

- 403.000 euro x 40.297 lei/euro (curs BNR la 03.05.2004, sursa www.bnr.ro) = 16.239.691.000 lei vechi (diferența neînregistrată de venituri în echivalent lei);

16.239.691.000 lei x 25% = 4.059.922.750 lei vechi (impozit pe profit).

IV.12. Cu referire la faptele comise de inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan, în cazul transferului jucătorului de fotbal profesionist M.A.

Dumitru, de la Dinamo București la Chunnam Dragons din Coreea de Sud, transfer realizat în luna iulie a anului 2005, Curtea reține următoarele :

Documentul “Proiect de contract”, întocmit de clubul Chunnam Dragons, referitor la plăți aferente jucătorului A.M., datat 28.07.2005, conține, la pct. 4, mențiunea valorii transferului : *600.000 USD (net)*.

Clubul coreean Chunnam Dragons l-a transferat pe jucătorul Dumitru A.M. de la CS F.C. Dinamo București și a achitat contravaloarea transferului, în sumă de 600.000 USD, către firma BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V. din Rotterdam – Olanda, *„conform acordului dintre cluburi”*. Prin memorandumul contractului de transfer încheiat la data de 16 mai 2005, între Fotbal Club Dinamo București (Clubul), reprezentat de directorul executiv Cristian Borcea și BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN B.V. din Olanda (Compania), reprezentată de directorul Leo Vroengindeweyj – redactat în limba engleză, însoțit de traducerea în limba română - prin care Clubul a cesionat Companiei drepturile exclusive de transfer pentru jucătorul A.M., s-au stabilit următoarele: *„după transferul jucătorului la orice club din România sau din străinătate în condițiile prezentului contract, clubul va primi suma fixă de transfer în valoare de 250.000 USD; după primirea sumei de transfer, Clubul își asumă responsabilitatea de a realiza toate demersurile pe lângă Federația Română de Fotbal pentru a obține eliberarea Certificatului Internațional de Transfer al jucătorului; după transferul jucătorului la un club din România sau din străinătate, în condițiile prezentului contract și după primirea de către Club a sumei de transfer, Clubul se obligă să vireze Companiei din suma de transfer primită de la clubul sau gruparea sportivă la care jucătorul este transferat valoarea ce depășește suma fixă stabilită prin acest contract”*.

Așadar, Curtea reține că Dinamo București a prezentat un Memorandum încheiat la data de 16.05.2005, cu firma olandeză, prin care a cesionat firmei „drepturile exclusive de transfer pentru jucătorul M.A.”, urmând ca, după încasarea sumei de transfer, clubul să rețină suma de 250.000 USD și să vireze diferența până la suma totală de transfer obținută firmei olandeze.

Jucătorul M.A. Dumitru s-a transferat la clubul Chunnam Dragons din Coreea de Sud la data de 26.07.2005 (data Certificatului Internațional de Transfer), iar clubul coreean a plătit, la data de 02.08.2005, suma de **600.000 USD**, firmei olandeze BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN, urmare unei facturi emisă de această firmă la 18.07.2005.

În documentul „Proiect de contract”, prezentat mai sus, se prevede că suma de transfer este de 600.000 USD și că acest înscris are justificarea „conform acordului dintre cluburi”. În consecință, se constată că Dinamo București avea cunoștință despre suma reală de transfer a jucătorului.

Firma BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN a virat clubului Dinamo București suma de 250.000 USD, la data de 04.08.2005.

Ca atare, Curtea constată că Dinamo București nu a primit și nu a înregistrat, în contabilitate, sumă integrală de transfer, de care avea cunoștință, așa cum, de altfel, se prevedea și în memorandumul semnat cu BEDRIJFSKUNDIG ADVIESBUREAU A.L. VAN DUIVENBODEN, ci a primit și a înregistrat doar suma de 250.000 USD, sumă primită de la firma olandeză.

Adresa prin care se solicita Federației Române de Fotbal eliberarea certificatului internațional de transfer pentru jucătorul A.M., emisă de S.C. Dinamo 1948 S.A. București, la data de 26.07.2005, este semnată de președintele executiv de la acea dată, inculpatul Ioan Becali.

Or, prin întocmirea documentelor și derularea operațiunilor în modul prezentat mai sus, inclusiv direcționarea sumei de 600.000 USD în contul firmei olandeze, nerespectându-se nici măcar prevederile „memorandumului”, s-a urmărit prejudicierea S.C. Dinamo 1948 S.A. București cu diferența dintre suma deturnată (care ar fi trebuit înregistrată în contabilitatea clubului, la rubrica „venituri”) și suma de 250.000 USD încasată și, implicit, prejudicierea bugetului statului cu impozitul pe profit aferent veniturilor în sumă de 350.000 USD, neînregistrate.

Apărățile inculpaților sunt similare celorlalte transferuri analizate în cauză.

Astfel, inculpatul Borcea Cristian precizează, încă o dată, faptul că toate actele le-a încheiat în limitele mandatului încredințat de președintele consiliului de administrație, iar inculpatul Becali Ioan arată că nu cunoaște nimic despre acest transfer și că regulamentele interne și internaționale nu interziceau înstrăinarea drepturilor federative.

Inculpații au justificat fracționarea acestei sume prin faptul că, la data de 16.05.2005, în calitate de reprezentant al clubului Dinamo, cu acordul membrilor Consiliului de Administrație, inculpatul Borcea Cristian încheiase cu B. A. A.L. V.D. B.V un „memorandum” prin care a cesionat firmei „drepturile exclusive de transfer pentru jucătorul M.A.”, urmând ca, după încasarea sumei de transfer, clubul să rețină suma de 250.000 USD și să vireze diferența până la suma totală de transfer obținută, firmei olandeze.

Similar transferului analizat anterior, Curtea constată că, deși în „memorandum” se face mențiunea că doar după ce va încasa integral suma de transfer, Clubul Dinamo va plăti firmei olandeze, această sumă nu a intrat niciodată în contul clubului român, fiind virată, direct, de clubul coreean, firmei olandeze.

Ca și în cazurile precedente, membrii Consiliului de Administrație ai F.C. Dinamo București nu au avut cunoștință de convenția cu firma olandeză.

În concluzie, având în vedere considerentele expuse anterior, cu ocazia analizării transferurilor de la pct. IV. 3, 4, 5, 6, 7, Curtea constată că și acest memorandum a fost fictiv, inculpații folosind aceeași firmă olandeză, ca și în cazurile transferurilor jucătorilor M.B. și M.N., în scopul fragmentării sumei rezultate din transferul lui M.A. la clubul „Chunnam Dragons”, cu intenția ca o parte din această sumă să fie returnată inculpaților, dar pe un alt traseu, prin intermediul firmelor „off shore”, din Insulele Virgine Britanice, controlate de către inculpatul Becali Ioan.

Dispoziții legale aplicabile.

Din punct de vedere al *reglementărilor contabile*, este aplicabilă Legea nr. 82/1991 – Legea contabilității, republicată în Monitorul Oficial nr. 48 din 14.01.2005, aplicabilă Societății Comerciale Dinamo 1948 S.A. (art. 6, 11, 14, 16, 17, 19 și 43).

Așadar, S.C. Dinamo 1948 S.A. București trebuia să înregistreze, în contabilitate, valoarea integrală a veniturilor obținute din transferul jucătorului M.A., în cuantum de 600.000 USD, sumă exprimată în lei la cursul de la data efectuării operațiunii (data acordului dintre cluburi menționată în documentul “Proiect de contract” identificat la clubul coreean, respectiv, 25.07.2005).

Din punct de vedere al *reglementărilor fiscale*, este aplicabilă Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (art. 13, 14, 17 și 19).

Așadar, inculpații au indus în eroare Clubul Dinamo București, care nu a încasat întreaga sumă din transfer, cauzându-se o pagubă patrimonială de 350.000 USD.

În condițiile în care Clubul Dinamo București nu a solicitat restituirea sumei cu care a fost prejudiciat, ce a intrat în contul firmei „Bedrijfskundig”, controlată de către inculpatul Becali Ioan, va fi confiscată această sumă, în echivalent în lei, de la inculpat, potrivit art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal.

Prin activitatea ilicită desfășurată de inculpați a fost ascunsă valoarea reală a veniturilor obținute din transferul jucătorului, prin neînregistrarea, de către clubul Dinamo București și a sumei de 350.000 USD, bugetul de stat fiind prejudiciat cu impozitul pe profit aferent acestei sume.

Prin urmare, clubul Dinamo București datora bugetului de stat impozit pe profit aferent veniturilor de 350.000 USD, neînregistrate, calculat prin aplicarea cotei de 16% asupra echivalentului în lei al acestei sume la cursul leu/USD valabil la data efectuării operațiunii (25.07.2005).

Prejudiciul produs bugetului de stat este de **164.780 lei RON**, aferent anului fiscal 2005, calculat, potrivit concluziilor raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1311/20.12.2007 întocmit de Garda Financiară (vol. 3, filele nr. 119-121, dosar de urmărire penală), după cum urmează:

350.000 USD x 2,9425 lei RON/USD (curs BNR la 25.07.2005, sursa www.bnr.ro) = 1.029.875 lei RON (diferența neînregistrată de venituri în echivalent lei);

1.029.875 lei RON x 16% = 164.780 lei RON (impozit pe profit).

Cu referire la înscrisurile intitulate „memorandum” - uri și la conținutul economic al acestora, Curtea reține următoarele :

Denumirea „drepturi de transfer” nu constituie un drept de natură patrimonială înregistrat în contabilitatea cluburilor de fotbal care ar fi comercializat astfel de drepturi către societăți comerciale înmatriculate în Olanda.

Totodată, se constată că nu există aferent „memorandum” - urilor în cauză de cesionare a drepturilor de transfer, evaluări ale acestor drepturi, deși în conținutul acestor înscrisuri sunt prevăzute clauze financiare constând în sumele de bani ce reprezintă contravaloarea drepturilor de transfer.

Prin urmare, aceste sume ar fi trebuit stabilite ca urmare a unor proceduri de negociere ce s-au derulat înainte de încheierea memorandumurilor de cesiune.

În toate cazurile, semnatarii din partea cluburilor de fotbal din România au declarat că nu îi cunosc pe reprezentanții firmelor olandeze cărora le-au cedat drepturi legate de transferul jucătorilor, nu i-au văzut niciodată, iar directorul firmelor olandeze, martorul J.V. a arătat, deopotrivă, faptul că nu îi cunoaște pe reprezentanții cluburilor românești, nu a fost niciodată în România, nu știe de cine au fost întocmite „memorandumurile” și nici cum s-au stabilit prețurile stipulate în aceste înscrisuri și a acționat la comanda unor firme off - shore a căror activitate economică nu o cunoaște, iar pe reprezentanții acestor firme, deasemenea, nu îi cunoaște.

Ca atare, proceduri de negociere între părțile semnatare anterioare încheierii memorandumurilor nu au existat.

Pe de altă parte, Curtea constată că termenul „drepturi de transfer” nu este prevăzut nici de *Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal al Federației Române de Fotbal* sau de *Regulamentul privind statutul și transferul jucătorilor de fotbal al Federației Internaționale de Fotbal Asociație*.

Aceste regulamente menționate mai sus se referă doar la *contracte de transfer încheiate între două cluburi de fotbal* și stipulează că orice compensații sau indemnizații de transfer se achită *acestor cluburi*.

Totodată, prin regulamentele nominalizate anterior se prevede că utilizarea serviciilor unui agent de jucători licențiat la încheierea contractelor de transfer se va menționa, în mod expres, cu indicarea numelui agentului de jucători.

În acest sens, clubul Ajax Amsterdam a comunicat clar că nu acceptă niciun proiect de transfer în care să fie implicată o societate intermediară.

Pe de altă parte, conform regulamentelor sus menționate, activitatea de „negociere a contractelor jucătorilor de fotbal” se poate desfășura numai de către persoane fizice având calitatea de agenți de jucători licențiați FIFA.

De altfel, aceasta reprezintă singura activitate a unui agent de jucători, contractul jucătorului la noul club fiind baza de salarizare a agentului de jucători, așa cum reiese din toate edițiile Statului agentului de jucători.

Deasemenea, se constată că toate persoanele implicate în încheierea memorandumurilor din partea cluburilor române au declarat că *intermediari (negociatori)* în realizarea transferurilor au fost inculpații Ioan Becali și Victor Becali sau firma Internațional Sport Management aparținând acestora din urmă.

Pe de altă parte, în niciunul dintre contractele și acordurile de transfer încheiate de cluburile române cu cluburile de fotbal din străinătate, în care sunt implicate firme olandeze în calitate de beneficiare ale unor drepturi de transfer sau de a plasa jucătorul (a se vedea analiza, pe larg, în cazul transferurilor jucătorilor C.F., M.B., A.D., M.A. și S.L.), implicarea firmelor olandeze nu este menționată, urmărindu-se ascunderea acestui fapt față de federațiile cărora le-au fost prezentate, ulterior, contractele de transfer.

Firmele olandeze sunt menționate în acte anexe sau ulterioare, prin care se stabilesc modalitățile și destinațiile plăților, ceea ce semnifică faptul că, inclusiv persoanele semnatare a contractelor de transfer au luat în considerare caracterul ilegal al memorandumurilor încheiate.

Concluzionând cu privire la aspectul memorandumurilor analizat mai sus, Curtea remarcă faptul că denumirea „drepturi de transfer” nu are caracter economic, prin memorandumurile semnate de cluburile române cu firmele olandeze nu s-au încheiat tranzacții economice propriu-zise, ci doar s-a disimulat realitatea în încercarea de a da o justificare transferurilor sumelor de bani către conturi deschise pe numele unor firme off - shore înregistrate în Insulele Virgine Britanice. Aceste „memorandumuri” s-au întocmit în scopul prejudicierii cluburilor de fotbal din România cu suma rezultată din transferul propriilor jucători, integral sau parțial, în beneficiul altor persoane.

O **concluzie finală** pe care Curtea consideră necesar a fi făcută, în ceea ce privește reținerea situației de fapt, constă în aceea că toate faptele reținute în actul de sesizare a instanței au fost pe deplin dovedite, iar inculpații se fac vinovați de săvârșirea faptelor penale, astfel cum au fost descrise, așa încât, în cauză, prezumția de nevinovăție a inculpaților, statuată prin dispozițiile art. 4 din Codul de procedură penală a fost răsturnată.

V. Sub aspectul încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților, Curtea reține următoarele :

Înainte de a proceda la analiza, în drept, a faptelor reținute în sarcina inculpaților, Curtea subliniază faptul că încadrarea juridică se va face raportat la dispozițiile cuprinse în ambele Coduri – Codul penal din 1969 și Codul penal actual – , în ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune, în scopul de a determina, cu acuratețe, legea penală mai favorabilă fiecărui inculpat în parte.

În ceea ce privește *latura obiectivă a infracțiunii de înșelăciune*, faptele inculpaților au constat în inducerea în eroare a cluburilor de fotbal, ca entități juridice de sine stătătoare, cu patrimoniu și buget distincte de patrimoniul acționarilor săi, prin prezentarea ca adevărată a unei situații nereale constând în existența unor contracte de transfer/memorandumuri/contracte de împrumut, etc., fictive, în condițiile în care, contractele reale de transfer cuprindeau alte sume de bani decât cele din actele menționate.

Inducerea în eroare s-a produs cu privire la cluburile de fotbal, care au semnat contractul/memorandumul fictiv și care au fost prejudiciate prin încasarea parțială a sumelor de bani din transferuri.

Consiliul de administrație/consiliul director, etc. al cluburilor de fotbal, a fost indus în eroare cu privire la încheierea și executarea contractelor de transfer, scopul inculpaților fiind acela de a obține pentru ei, sume de bani care nu li se cuveneau.

Organele colective de conducere administrativă a cluburilor de fotbal nu au cunoscut detaliile afacerilor frauduloase, existența memorandumurilor cu societățile olandeze, datele financiare ale acestora, etc., nu au aprobat transferurile și contractele de împrumut și nici nu au împuternicit pe inculpați să realizeze tranzacțiile în cauză.

În ceea ce privește *latura subiectivă a infracțiunii de înșelăciune*, se constată că inculpații au acționat cu intenția directă de a obține foloase necuvenite și de a prejudicia cluburile de fotbal.

Pe de altă parte, se constată că infracțiunea de înșelăciune poate coexista, în *concură reală cu infracțiunea de evaziune fiscală*, întrucât cele două infracțiuni nu se exclud reciproc.

În condițiile în care, inculpații, ca și „reprezentanți” ai cluburilor de fotbal, au deținut în permanență controlul asupra sumelor de bani constituind „venitul” cluburilor, prin intermediul inculpaților Becali Ioan și Becali Victor și ai companiilor olandeze și off-shore, exista obligativitatea declarării venitului și a plății impozitului pe profit, ceea ce constituie evaziune fiscală. Deasemenea, exista obligativitatea plății impozitului pe profit, cu privire la veniturile obținute din transferuri.

În ceea ce privește *calitatea subiectului activ*, prevăzută de legiuitor pentru infracțiunea de evaziune fiscală, cu referire la inculpații Borcea Cristian,

Pădureanu Jean, Copos Gheorghe, Stoica Mihai și Nețoiu Gheorghe, Curtea constată că autor al acestei infracțiuni poate fi, după caz, persoana însărcinată cu conducerea evidențelor contabile sau persoana care a acceptat evidențe necorespunzătoare – director, patron, președinte, administrator, contabil șef, adică, persoane din conducerea societății sau care reprezintă societatea în cauză.

Cu referire la inculpații Becali Ioan, Becali Victor și Popescu Gheorghe, coautori ai infracțiunii de evaziune fiscală, se constată că *subiectul activ al infracțiunii prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994 este necircumstanțiat*. Textul de lege nu impune cerința ca subiectul activ să fie contribuabilul care beneficiază de ascunderea materiei impozabile. Așadar, nu prezintă relevanță juridică pentru existența infracțiunii, faptul că persoana care săvârșește infracțiunea beneficiază sau nu de ascunderea bunului sau sursei impozabile sau taxabile.

În altă ordine de idei, se constată că structurile sportive constituite în asociații sunt scutite de impozit doar în anumite ipoteze care nu se regăsesc în cazul transferurilor jucătorilor C.P., M.B. și C.F., întrucât activitatea de transfer sportiv are natură economică și este impozabilă, potrivit legilor fiscale în vigoare la data realizării transferurilor. Astfel, cele două reglementări legale în materia impozitului pe profit, în vigoare la data faptelor, stabilesc că asociațiile și cluburile de fotbal organizate ca societăți comerciale sunt supuse impozitării, excepțiile fiind expres și limitativ prevăzute de lege, neaplicabile în cauză (art. 1 din O.G. nr. 70/1994 și art. 1 și 8 din Legea nr. 414/2002).

În ceea ce privește „deducerea” cheltuielilor cu realizarea veniturilor, se constată că această deducere este posibilă doar în cazul unor *cheltuieli legitime, înregistrate în contabilitate, realizate efectiv pentru obținerea venitului și care nu depășesc suma acestuia* (art. 4 din O.G. nr. 70/1994 și art. 4-14 din Legea nr. 414/2002).

Cu referire la infracțiunea de *asociere în vederea comiterii de infracțiuni*, în baza înțelegerii prealabile și prin împărțirea sarcinilor concrete în asocierea infracțională constituită de cei trei inculpați (inculpatul Borcea Cristian în planul execuțional, în calitate de reprezentant al clubului „Dinamo” iar inculpații Becali Ioan și Becali Victor, în planul de conducere și de coordonare a afacerii ilegale, ca agenți de jucători și asociați la firma I.S.M.), aceștia au plasat sumele de bani obținute din înșelăciune firmei filtru din Olanda, ulterior sumele respective fiind structurate și reciclate prin conturi bancare.

În ceea ce privește infracțiunea de *spălare de bani*, se constată că inculpații au dobândit sume de bani cunoscând că ele provin din săvârșirea infracțiunii de înșelăciune, iar prin succesiunea de operațiuni fictive, inculpații au disimulat originea și circulația sumelor.

Pe de altă parte, faptul că „Rapid” a primit o parte din sumele de bani (630.230 USD) virate de „Galatasaray” prin bancă, nu are nicio semnificație juridică în privința existenței infracțiunii de evaziune fiscală întrucât ascunderea venitului s-a realizat în ceea ce privește raporturile plătitorului de impozit cu A.N.A.F., or, singurul venit înregistrat și cunoscut de fisc la care s-a plătit impozit a fost suma de 100.000 USD.

Deasemenea, faptul că o parte din veniturile obținute de clubul Rapid au fost înregistrate ulterior, la mulți ani de la realizarea acestora (2006) sau că s-a achitat o parte din impozit, de către inculpatul Popescu Gheorghe, la 3 ani de la încasarea sumei, nu afectează conținutul constitutiv al infracțiunii de evaziune fiscală, ci probează doar recunoașterea faptei și recuperarea, parțială, a prejudiciului infracțional.

Totodată, faptul că, după începerea urmăririi penale, inculpatul Popescu Gheorghe a transferat, în contul clubului Rapid, suma de 600 000 USD sau că Rapid a dobândit 100% din drepturile de transfer asupra jucătorului Vasilache Ciprian poate avea, din punct de vedere al răspunderii penale, semnificația unei acoperiri *parțiale* a prejudiciului, în condițiile în care, urmarea materială necesară consumării infracțiunii de înșelăciune a fost atinsă prin neîncasarea, de către Rapid, a sumelor de transfer, conform documentelor de plată.

În concret :

V.1. În ceea ce îl privește pe inculpatul Copos Gheorghe, Curtea reține că fapta acestuia, săvârșită în luna ianuarie a anului 1999, constând în prezentarea, ca adevărată, a împrejurării mincinoase conform căreia suma convenită clubului Rapid București, în urma transferului jucătorului de fotbal D.C. este de **120.000 USD**, în realitate suma fiind de **600.000 USD** – diferența de **480.000 USD** reprezintă pagubă creată clubului și folos material injust pentru sine, iar manevra de inducere în eroare a fost comisă cu ajutorul mijlocului fraudulos reprezentat de un contract fals – , **întreunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969.**

Fapta aceluiași inculpat care, în luna septembrie a anului 2003, în cazul transferului jucătorului B.F., a indus în eroare clubul Rapid, al cărui președinte era și Federația Română de Fotbal, prezentând împrejurarea mincinoasă a perceperii sumei de **100.000 USD**, ca valoare a indemnizației de transfer, în realitate fiind vorba de **2.750.000 USD**, diferența de **2.650.000 USD** însemnând paguba adusă clubului și folosul material injust corespunzător, **întreunește**

elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.

Fapta aceluiași inculpat, de a ascunde, în cursul anului 1999, în modalitatea descrisă la situația de fapt, sursa impozabilă reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului D.C., cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 639.048.000 ROL, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994.**

Fapta aceluiași inculpat care, în anul 2003, cu ocazia transferului jucătorului B.F., a ascuns sursa impozabilă reprezentată de diferența sumei reale de transfer, ceea ce a cauzat bugetului de stat o pagubă de 22.260.975.000 ROL, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994.**

Curtea nu împărtășește opinia Parchetului, în sensul că faptele comise în 1999 și, respectiv, 2003, sunt săvârșite în formă continuată, având în vedere intervalul mare de timp scurs între cele două acte materiale – de 4 ani –, ceea ce înfrânge existența unei rezoluțiuni infracționale unice, chiar dacă modul de operare și scopul este identic în privința transferului jucătorilor D.C. și B.F..

Prin urmare, Curtea apreciază că în privința inculpatului Copos Gheorghe se impune reținerea unei infracțiuni de înșelăciune, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969 (persoană vătămată F.C. Rapid București S.A. – transferul fotbalistului D.C.) și a unei infracțiuni de înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 (transferul fotbalistului B.F.), fiind vorba de acte materiale distincte de inducere în eroare a persoanelor vătămate F.C. Rapid București S.A. și Federația Română de Fotbal, dar comise în baza aceleiași rezoluțiuni infracționale.

Din perspectiva legii noi – Codul penal actual – se constată că infracțiunea de înșelăciune are corespondent în dispozițiile art. 244 alin. 1 și 2, aflându-ne însă, în prezența a trei infracțiuni distincte, comise în formă simplă.

Astfel, Curtea constată că dispozițiile art. 35 alin. 1 din Codul penal, care definesc unitatea infracțiunii continuate, impun condiția ca actele materiale să fie săvârșite împotriva aceluiași subiect pasiv, ceea ce nu este cazul în speță, întrucât clubul de fotbal Rapid București și Federația Română de Fotbal sunt două entități juridice diferite.

Din acest punct de vedere, Curtea constată că în cauză nu sunt întrunite nici cerințele art. 238 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, întrucât nu este vorba de bunuri, obiect al

infracțiunii, care să se afle în coproprietatea mai multor persoane și nici de subiecți pasivi secundari diferiți și de un subiect pasiv principal unic.

În ceea ce privește infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal, inculpații au solicitat acordarea unui nou termen de judecată, invocând dispozițiile alin. 3 al aceluiași articol, conform căruia „împăcarea înlătură răspunderea penală”. În acest sens, s-a solicitat amânarea judecării cauzei, pentru a fi informate părțile asupra posibilității de mediere.

În plus, față de argumentele Curții ce au stat la baza respingerii cererii – prezentate în considerentele încheierii de ședință din data de 10.02.2014, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre – , se constată că, în cauză inculpații nu au făcut o minimă dovadă în sensul de a fi inițiat demersuri în vederea împăcării cu persoanele vătămate – victime ale infracțiunilor de înșelăciune deduse judecării.

Mai mult, dispozițiile procesual penale (art. 16 alin. 1 lit. g și art. 17 alin. 2) nu obligă instanța să amâne cauza în vederea unei eventuale împăcări, ci doar să dispună încetarea procesului penal în ipoteza în care împăcarea s-a materializat în condiții legale.

Nu în ultimul rând, Curtea subliniază faptul că, potrivit dispozițiilor art. 159 alin. 6 rap. la art. 158 alin. 4 din Codul penal, *în cazul în care infracțiunea este săvârșită de reprezentantul persoanei juridice vătămate, împăcarea produce efecte numai dacă este însușită de procuror.*

Cu privire la faptele de evaziune fiscală, reținute în rechizitoriu ca infracțiuni prevăzute de art. 12 din Legea nr. 87/ 1994 (abrogată prin Legea nr. 241/2005) – **lege specială în raport de dispozițiile Codului penal** – , analizând succesiunea legilor speciale care reglementează evaziunea fiscală în timp, Curtea observă că Legea nr. 87/1994 este mai favorabilă inculpatului decât Legea nr. 241/2005 din perspectiva regimului sancționator, art. 12 din Legea nr. 87/1994 prevăzând sancțiuni cu închisoarea mult mai blânde (de la 2 la 7 ani), în raport de întinderea prejudiciului delimitat prin legea de abrogare.

V.2. Cu referire la inculpatul Stoica Mihai, Curtea reține că fapta acestuia, comisă în **luna martie a anului 1999**, de a induce în eroare clubul Oțelul Galați, prezentând ca sumă de transfer a jucătorului A. I. cifra nereală de **150.000 USD**, în realitate fiind de **700.000 USD** și păgubind, astfel, clubul, cu suma de 550.000 USD, corelativă folosului material injust dobândit, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969.**

Fapta aceluiași inculpat care, în **luna februarie a anului 2001**, împreună cu inculpații Borcea Cristian și Becali Ioan, a contribuit, cu acte de executare, constând în înstrăinarea „drepturilor federative” ale jucătorului C.F., către o firmă de tip SRL din Olanda, la inducerea în eroare a clubului Dinamo București, cauzându-i un prejudiciu de **500.000 USD**, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969.**

Fapta aceluiași inculpat care, în **anul 1999**, în cazul transferului jucătorului A. I., a ascuns sursa impozabilă reprezentată de diferența de venit de **550.000 USD** cuvenit clubului, prejudiciind bugetul statului cu suma de **319.359 RON**, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994.**

Fapta aceluiași inculpat care, în **luna iunie a anului 1999**, prin încheierea unei convenții fictive cu societatea olandeză „**Phoenix**” B.V., a contribuit la fragmentarea și virarea în contul acestei firme a unei părți din suma ce a rezultat din transferul jucătorului C.F., ce trebuia încasată de Clubul Dinamo București, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată.**

Fapta inculpatului **Stoica Mihai** care, prin activitatea ilicită desfășurată în cursul anului 1999, a contribuit la dobândirea, de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, prin intermediul **firmei off-shore „Star Advisors” (fostă Tierney), din Insulele Virgine Britanice**, controlată de către aceștia din urmă, a sumei de bani provenită din transferul jucătorului C.F., ce trebuia încasată de Clubul Dinamo București, **întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată.**

Similar încadrării juridice a faptelor analizate în cazul inculpatului Copos Gheorghe, Curtea nu împărtășește opinia Parchetului, în sensul că faptele de înșelăciune, comise în 1999 și, respectiv, 2001, sunt săvârșite în formă continuată, având în vedere intervalul de timp scurs între cele două acte materiale – de 2 ani –, ceea ce înfrânge existența unei rezoluțiuni infracționale unice, în condițiile în care și modul de operare a fost distinct, chiar dacă scopul a fost același, în ceea ce privește transferul jucătorilor A. I. și C.F..

Prin urmare, Curtea apreciază că în privința inculpatului Stoica Mihai se impune reținerea a două infracțiuni de înșelăciune, în formă simplă, prevăzute de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969 (persoane vătămate – cluburile de fotbal Oțelul Galați și Dinamo București), cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal din 1969.

Din perspectiva legii noi – Codul penal actual – se constată că infracțiunea de înșelăciune are corespondent în dispozițiile art. 244 alin. 1 și 2, aflându-ne,

similar Codului penal din 1969, în prezența a două infracțiuni distincte comise în formă simplă.

Argumentele prezentate în cazul inculpatului Copos Gheorghe, referitoare la împăcarea părților și la reținerea legii speciale mai favorabile în cazul infracțiunii de evaziune fiscală sunt pe deplin valabile și nu vor mai fi reluate.

Cu privire la faptele de spălare bani, reținute în rechizitoriu ca infracțiuni prevăzute de art. 23 lit. a din Legea nr. 21/1999 și de art. 23 lit. c din Legea nr. 21/1999 – **lege specială în raport de dispozițiile Codului penal** –, analizând succesiunea legilor speciale care reglementează spălarea de bani în timp, Curtea observă că Legea nr. 656/2002 republicată și modificată recent, la 01.02.2014, este mai favorabilă inculpatului decât Legea nr. 21/1999, din perspectiva regimului sancționator, art. 29 alin. 1 lit. a și, respectiv, lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată prevăzând sancțiuni, cu închisoarea, mai blânde (de la 3 la 10 ani).

V.3. Cu referire la inculpatul Borcea Cristian, Curtea reține că faptele acestuia, comise în perioada **iunie 1999 – iulie 2005**, de a induce în eroare Consiliul de Administrație al Clubului Dinamo București (sub diversele forme de organizare și denumiri), prin manopere dolosive constând în prezentarea mincinoasă a sumelor de transfer și a caracterului reușit al transferului, păgubind, astfel, societatea, cu suma de **5.924.690 USD**, împreună cu inculpații Becali Ioan, Becali Victor, Stoica Mihai și Nețoiu Gheorghe, în scopul obținerii de foloase injuste, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Faptele aceluiași inculpat, comise în aceeași perioadă, constând în ascunderea, în mod repetat, a sursei impozabile reprezentată de suma reală de transfer, prin care s-a cauzat bugetului statului un prejudiciu de **1.180.216 RON**, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Faptele inculpatului Borcea Cristian, comise în perioada anilor **1999-2005**, constând în semnarea „memorandumurilor” prin care s-au disimulat sumele reale obținute cu titlul de indemnizație de transfer, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, în formă continuată, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Faptele inculpatului Borcea Cristian, care, în perioada anilor **1999-2005**, prin manoperele dolosive descrise la prezentarea situației de fapt, a determinat,

prin acte de executare, dobândirea sumelor reciclate de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, **înrutesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, în formă continuată, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Fapta aceluiași inculpat, de a se asocia cu inculpații Becali Ioan și Becali Victor, acționând coordonat, în baza unui plan conceput în comun, în scopul de a înșela clubul Dinamo și de a recicla sumele bănești obținute pe această cale, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969.**

Din perspectiva legii noi – Codul penal actual – , se constată că infracțiunea de înșelăciune are corespondent în dispozițiile art. 244 alin. 1 și 2, aflându-ne în prezența a două infracțiuni distincte, comise în formă continuată, conform art. 35 alin. 1 din Codul penal, corespunzător actelor materiale săvârșite în dauna celor două persoane vătămate – clubul Dinamo București și Federația Română de Fotbal.

Tot din perspectiva legii noi, *contrar celor susținute în apărare*, Curtea constată că **infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969 are corespondent în dispozițiile art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal, care incriminează constituirea unui grup infracțional organizat.**

În acest sens, Curtea reține că, potrivit art. 4 din Codul penal, legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative și a măsurilor de siguranță, pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

Astfel cum se poate observa formularea textului este aproape identică cu cea din art. 12 alin. 1 din Codul penal din 1969.

Cu toate acestea, în virtutea noii reglementări, ne aflăm în ipoteza legii de dezincriminare atunci când legea nouă suprimă o incriminare, aceasta nemaiavând un corespondent în legea nouă. În acest sens, de exemplu, în Codul penal nu mai apare incriminată infracțiunea de prostituție, tulburarea folosinței locuinței sau portul, fără drept, de arme albe, în locuri publice.

Dimpotrivă, nu va exista o dezincriminare atunci când, deși norma de incriminare din legea veche nu se mai regăsește în legea nouă, conținutul ei a fost preluat de o altă normă din Codul penal sau din legile speciale ori este acoperit de o incriminare generală existentă.

Acesta este cazul infracțiunilor de complot (art. 167 din Codul penal din 1969) și de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni (art. 323 din Codul penal din 1969), care nu mai apar, sub aceste denumiri în Codul penal, dar se regăsesc, în întregime, în conținutul infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 din Codul penal, intenția legiuitorului fiind aceea de a comprima, sub aceeași denumire, în Codul penal, infracțiuni prevăzute – desigur, cu conținut constitutiv diferit -, atât în Codul penal (art. 323), cât și în legi speciale (art. 7 și 8 din Legea nr. 39/2003).

Așadar, Curtea reține că infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută în art. 367 din Codul penal reprezintă o incriminare cadru făcută în scopul evitării paralelismului existent anterior noului Cod penal între textele ce incriminau același gen de fapte (grup infracțional organizat, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, complot, grupare teroristă).

Prin urmare, se constată că intenția legiuitorului nu a fost aceea de a dezincrimina fapte, astfel cum s-a susținut în apărare, ci de a evita suprapunerile de reglementare juridică, care au condus la practică neunitară și la dificultăți de interpretare a textelor și, implicit, de stabilire a încadrării juridice.

Astfel, analizând reglementarea art. 367 alin. 6 din Codul penal, dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. a din Legea nr. 39/2003, modificat prin Legea nr. 187/2012, potrivit cărora, prin grup infracțional organizat se înțelege grupul definit la art. 367 alin. 6 din Codul penal, precum și definiția dată grupului organizat în textul anterior intrării în vigoare a noului Cod penal, se constată că infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni nu a fost dezincriminată, elementele sale constitutive regăsindu-se în art. 367 din Codul penal.

În acest sens, Curtea reține că, pentru existența infracțiunii de *constituire a unui grup infracțional organizat* în varianta tip nu mai este necesar ca infracțiunile în scopul săvârșirii cărora s-a constituit grupul să fie grave, regăsindu-se scopul *asocierii în vederea săvârșirii de infracțiuni*.

Pe de altă parte, textul art. 367 alin. 6 din Codul penal nu mai prevede condiția ca grupul să fie constituit pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material, cerință care nu se regăsea nici în art. 323 din Codul penal din 1969.

În fine, în art. 367 alin. 4 din Codul penal, cauza de nepedepsire este similară cu cea prevăzută în art. 323 din Codul penal din 1969.

În altă ordine de idei, argumentele prezentate în cazul inculpatului Copos Gheorghe, referitoare la împăcarea părților și la reținerea legii speciale mai favorabile în cazul infracțiunii de evaziune fiscală, ca și cele prezentate în cazul inculpatului Stoica Mihai, cu referire la reținerea legii speciale mai favorabile în cazul infracțiunii de spălare de bani sunt pe deplin valabile și, ca atare, face de prisos reiterarea aceleiași motivări.

De altfel, aceleași argumente sunt valabile și în situația inculpaților a căror încadrare juridică urmează a fi analizată în continuare.

V.4. Cu referire la inculpatul Becali Ioan, Curtea reține că faptele acestuia care, în perioada anilor 1999-2005, împreună cu ceilalți șapte inculpați în cauză, în mod repetat, a indus în eroare cluburile de fotbal în legătură cu sumele reale de transfer, cauzând un prejudiciu total de 10.269.690 USD, în dauna cluburilor Dinamo București, Rapid București și Gloria Bistrița, după care a virat sumele diferență în firme off-shore, sume de bani ce au fost ridicate de către inculpatul Becali Victor, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.

Faptele aceluiși inculpat care, împreună cu reprezentanții cluburilor sus menționate, a ascuns, în mod repetat, în perioada 1999-2005, sursa impozabilă reprezentată de diferența indemnizației de transfer, cauzând, astfel, o pagubă bugetului de stat în cuantum de 4.579.356 RON, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.

Faptele inculpatului Becali Ioan, săvârșite în aceeași perioadă, de a transfera sumele de bani obținute prin înșelăciune și sustrase taxelor și impozitelor, prin firme off - shore, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, în formă continuată, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.

Faptele inculpatului Becali Ioan, comise în aceeași perioadă, de a dobândi, împreună cu inculpatul Becali Victor, sumele de bani obținute prin înșelăciune și sustrase taxelor și impozitelor, prin firme off - shore, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, în formă continuată, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.

Fapta inculpatului Becali Ioan, de a se asocia cu inculpații Becali Victor și Borcea Cristian, acționând coordonat, în baza unui plan conceput în comun, în scopul de a înșela cluburile, cu ocazia transferurilor fotbaliștilor C.F., C.P. și M.N. și de a se sustrage plății taxelor și impozitelor datorate bugetului de stat și, respectiv, de a recicla sumele de bani obținute pe această cale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969.

Din perspectiva legii noi – Codul penal actual – , se constată că infracțiunea de înșelăciune are corespondent în dispozițiile art. 244 alin. 1 și 2, aflându-ne în prezența unei infracțiuni comisă în formă continuată, conform art. 35 alin. 1 din Codul penal, corespunzător celor șapte acte materiale săvârșite în dauna persoanei vătămate Dinamo și a trei infracțiuni simple de înșelăciune (persoană vătămată Gloria Bistrița – faptele din iulie 1999 și august 2003 și persoană vătămată Rapid București – fapta din luna septembrie a anului 2003).

Deși este îndeplinită cerința unicității de subiect pasiv, în cazul clubului Gloria Bistrița, având în vedere intervalul de timp scurs între cele două acte materiale – mai mult de 4 ani – , Curtea reține înfrângerea existenței unei rezoluțiuni infracționale unice, nefiind, așadar, întrunite condițiile unității infracțiunii continuate, prevăzute de art. 35 alin. 1 din Codul penal.

Tot din perspectiva legii noi, *contrar celor susținute în apărare*, Curtea constată că infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969 are corespondent în dispozițiile art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal, care incriminează constituirea unui grup infracțional organizat, pentru considerentele expuse în cazul inculpatului Borcea Cristian.

V.5. În ceea ce îl privește pe inculpatul Becali Victor, Curtea reține că faptele acestuia care, în perioada anilor **1999-2005**, împreună cu inculpații Borcea Cristian, Becali Ioan, Stoica Mihai, Pădureanu Jean și Popescu Gheorghe, în mod repetat, a îndus în eroare cluburile de fotbal în legătură cu sumele reale de transfer, cauzând un prejudiciu total de **4.175.000 USD**, în dauna cluburilor Dinamo București și Gloria Bistrița, după care, a ridicat sumele reale de transfer din firme off - shore, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzute de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Faptele aceluiași inculpat care, împreună cu reprezentanții cluburilor de fotbal sus menționate, în aceeași perioadă, a ascuns, în mod repetat, sursa impozabilă constând în diferența indemnizației de transfer, cauzând, astfel, o pagubă bugetului de stat, de **328.440 lei**, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Faptele inculpatului Becali Victor, de a recicla sumele bănești, în modalitatea arătată mai sus, prin firme off - shore, **întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, în formă continuată, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Faptele inculpatului Becali Victor, de a dobândi sumele de bani transferate prin firme off - shore, cu titlul fraudulos de „construcție imobiliară” sau „comision”, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, în formă continuată, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Fapta inculpatului Becali Victor constând în asocierea cu inculpații Becali Ioan și Borcea Cristian, acționând coordonat, pe baza unui plan conceput în comun, în scopul de a înșela cluburile, cu ocazia transferurilor fotbaliștilor C.F., C.P. și M.N. și de a se sustrage plății taxelor și impozitelor datorate bugetului de stat și, respectiv, de a recicla sumele de bani obținute pe această cale, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969.**

Din perspectiva legii noi – Codul penal actual – , se constată că infracțiunea de înșelăciune are corespondent în dispozițiile art. 244 alin. 1 și 2, aflându-ne în prezența unei infracțiuni comisă în formă continuată, conform art. 35 alin. 1 din Codul penal, corespunzător celor trei acte materiale săvârșite în dauna persoanei vătămate Dinamo București și a unei infracțiuni simple de înșelăciune (persoană vătămată AS Gloria 1922 Bistrița – transferul fotbalistului S.L.), nefiind îndeplinită cerința unicității de subiect pasiv pentru a se reține unitatea infracțiunii continuate, pentru toate faptele comise.

Tot din perspectiva legii noi, *contrar celor susținute în apărare*, Curtea constată că infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, prevăzută de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969 are corespondent în dispozițiile art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal, care incriminează constituirea unui grup infracțional organizat, pentru considerentele expuse în cazul inculpatului Borcea Cristian.

V.6. În ceea ce îl privește pe inculpatul Pădureanu Jean, Curtea reține că faptele acestuia care, în luna iulie a anului 1999, în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu inculpatul Becali Ioan, prin mijloace frauduloase, a indus în eroare Clubul Gloria Bistrița cu privire la suma reală de transfer a jucătorului G.I., în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 1.400.000 USD, același inculpat inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 112.000 USD, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Fapta inculpatului **Pădureanu Jean** care, în aceeași perioadă, prin încheierea unei convenții fictive cu firma Phoenix B.V din Olanda, a contribuit la fragmentarea și virarea în contul acestei firme a unei părți din suma ce a rezultat din transferul jucătorului G.I., cu intenția ca această sumă să fie returnată inculpaților Becali Ioan și Becali Victor, dar pe un alt traseu, prin intermediul firmei off - shore „Tierney” Internațional Limited din Insulele Virgine Britanice, controlată de către aceștia din urmă, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată.**

Fapta aceluiași inculpat de a ascunde, în **anul 1999**, împreună cu inculpatul Becali Ioan, sursa impozabilă reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului G.I., cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 844.603 lei, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994.**

Fapta inculpatului **Pădureanu Jean** care, în **luna august a anului 2003**, în baza aceleiași rezoluții infracționale, împreună cu inculpații Becali Ioan, Becali Victor și Popescu Gheorghe, prin mijloace frauduloase, a indus în eroare Clubul Gloria Bistrița cu privire la suma reală de transfer a jucătorului S.L., în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 300.000 USD și inducând în eroare și Federația Română de Fotbal, care a calculat un comision diminuat cu 12.000 USD, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Fapta inculpatului **Pădureanu Jean** care, în aceeași perioadă, prin încheierea unei convenții fictive cu societatea olandeză INTERMARK, a contribuit la fragmentarea și la virarea în contul acestei firme a unei părți din suma ce a rezultat din transferul jucătorului S.L., cu intenția ca această sumă să fie returnată inculpaților implicați în acest transfer, dar pe un alt traseu, prin intermediul firmei off - shore „Sport Ventures” din Insulele Virgine Britanice, controlată de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată.**

Fapta inculpatului **Pădureanu Jean** care, în cursul **anului 2001**, a primit în contul său personal de la firma Intermark International BV suma de 105.000 USD, cu explicația “investiție fotbalist S.L.”, **înrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată.**

Fapta inculpatului **Pădureanu Jean** de a ascunde, în **anul 2003**, împreună cu inculpații Becali Ioan, Becali Victor și Popescu Gheorghe, sursa impozabilă

reprezentată de adevărata sumă de transfer a jucătorului S.L., cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 328.440 lei, **îtrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994.**

Și în acest caz, Curtea nu împărtășește opinia Parchetului, în sensul că faptele de înșelăciune și de evaziune fiscală, comise în 1999 și, respectiv, 2003, sunt săvârșite în formă continuată, având în vedere intervalul de timp scurs între cele două acte materiale – de 4 ani –, ceea ce înfrânge existența unei rezoluțiuni infracționale unice, chiar dacă modul de operare și scopul a fost același.

Prin urmare, Curtea apreciază că, în privința inculpatului Pădureanu Jean, se impune reținerea a două infracțiuni de înșelăciune, în formă continuată, prevăzute de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 și a două infracțiuni de evaziune fiscală, în formă simplă.

Din perspectiva legii noi – Codul penal actual –, se constată că infracțiunea de înșelăciune are corespondent în dispozițiile art. 244 alin. 1 și 2, aflându-ne în prezența a patru infracțiuni distincte, comise în formă simplă.

V.7. În ceea ce îl privește pe inculpatul Popescu Gheorghe, Curtea reține că faptele acestuia, constând în aceea că, în baza aceleiași rezoluțiuni infracționale, prin mijloace frauduloase, în luna **august a anului 2003**, împreună cu inculpații Pădureanu Jean, Becali Victor și Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Gloria Bistrița cu privire la suma reală de transfer a jucătorului S.L., în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 300.000 USD și în luna **septembrie a aceluiași an**, împreună cu inculpații Copos Gheorghe și Becali Ioan, a indus în eroare Clubul Rapid București cu privire la suma reală de transfer a jucătorului B.F., în scopul de a obține pentru sine și pentru alții un folos material injust, cauzând clubului un prejudiciu de 2.100.000 USD, **îtrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Faptele inculpatului **Popescu Gheorghe** constând în aceea că, în baza aceleiași rezoluțiuni infracționale, în perioada sus menționată, împreună cu reprezentanții cluburilor de fotbal, a contribuit la ascunderea sursei impozabile reprezentate de adevăratele sume de transfer ale jucătorilor S.L. și B.F., cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 2.554.537 lei, **îtrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, în formă continuată, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969.**

Fapta inculpatului Popescu Gheorghe, de a transfera, în cursul lunii **august a anului 2003**, sumele de bani obținute prin înșelăciune și sustrase taxelor și impozitelor, prin firme off-shore, cu ocazia transferului jucătorului de fotbal S.L., dobândind, astfel, aparența de sume licit dobândite, **îtrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată.**

Fapta inculpatului Popescu Gheorghe care, în cursul lunii **august a anului 2003**, în cazul transferului jucătorului S.L., a determinat obținerea sumelor de bani reciclate de către inculpații Becali Ioan și Becali Victor, **îtrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată.**

Din perspectiva legii noi – Codul penal actual – , se constată că infracțiunea de înșelăciune are corespondent în dispozițiile art. 244 alin. 1 și 2, aflându-ne în prezența a două infracțiuni distincte, comise în formă simplă, corespunzător numărului de subiecți pasivi diferiți, respectiv, persoanele vătămate Gloria Bistrița și Rapid București.

V.8. Fapta inculpatului **Nețoiu Gheorghe**, care, cu ocazia transferului jucătorului A.D., din luna **iunie a anului 2004**, prin prezentarea ca adevărată a sumei diminuate de 327.000 euro, a indus în eroare clubul Dinamo București cu suma de 403.000 euro, pe care a virat-o firmei Pylalis din Amsterdam, Olanda, indemnizația de transfer reală fiind de 730.000 euro, **îtrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune, prevăzută de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969.**

Fapta aceluiași inculpat, comisă în luna **iunie a anului 2004**, constând în ascunderea sursei impozabile, reprezentată de adevărata sumă de transfer și, prin aceasta, cauzând un prejudiciu bugetului de stat în cuantum de 405.992 RON, **îtrunește elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994.**

Fapta inculpatului Nețoiu Gheorghe, de a transfera această sumă, în aceeași perioadă, prin firma de tip SRL Pylalis, pentru a disimula proveniența infracțională, **îtrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată.**

Fapta inculpatului Nețoiu Gheorghe, comisă în cursul anului **2004**, de a determina dobândirea sumelor de bani reciclate, de către inculpatul Becali Ioan, **îtrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată.**

Infracțiunea de înșelăciune reținută în sarcina inculpatului Nețoiu Gheorghe are corespondent în dispozițiile art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal.

VI. Tratament sancționator.

VI.1. Argumentele Curții pentru aplicarea globală („in integrum”) a legii penale mai favorabile :

În doctrină și în practica judiciară a fostului Tribunal Suprem a fost susținută și, respectiv, confirmată teoria aplicării globale a legii penale mai favorabile, cu excluderea realizării, de către judecător – care nu deține atribuții de legiferare – , a așa numitei „*lex tertia*”.

În acest sens, Curtea reține opinia juridică a profesorului universitar de drept penal Vintilă Dongoroz din Tratatul din 1939 (pag. 131-132) referitoare la aplicarea legii penale mai favorabile, în ipoteza faptelor nedefinitiv judecate, conform căreia :

„Alegerea legii mai blânde este mai greu de făcut atunci când și legea veche și cea nouă incriminează același fapt, însă cele două legi diferă, fie sub raportul condițiilor de aplicare, fie sub raportul sancțiunilor.

Alegerea legii mai blânde înseamnă reținerea uneia dintre legi, cu excluderea absolută a celeilalte legi, ca și cum nici nu ar exista. Deci nu este îngăduit, pentru a ușura situațiunea învinuitului, să se ia unele dispozițiuni din legea veche și altele din legea nouă și prin combinarea lor să se creeze o *lex tertia* și mai favorabilă inculpatului”.

Aceeași opinie juridică este preluată și în „*Explicații teoretice ale Codului penal român*” (Vintilă Dongoroz ș.a., Ediția a II-a, Vol. I, pag. 71) :

„O asemenea combinare a dispozițiilor favorabile din ambele legi este însă hibridă și duce la crearea, pe cale judecătorească, a unei a treia legi (*lex tertia*); aceasta este inadmisibil deoarece ar însemna ca organele judiciare să exercite un atribut care nu revine acestor organe. De altfel, împotriva părerii că s-ar putea în țara noastră combina dispozițiunile favorabile din legi succesive pledează și un argument de text : art. 13 C.pen. prevede că dacă au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică *legea* cea mai favorabilă, iar nu dispozițiunile cele mai favorabile din legi succesive”.

Aceeași părere juridică este exprimată și de profesorul universitar de drept penal Constantin Mitache („Drept penal român”, Ediția a IX-a, 2012, pag. 102) :

„Pentru determinarea legii penale mai favorabile trebuie comparate legile penale succesive (cea din momentul săvârșirii faptei, cea din momentul judecării faptei, ca și cele intermediare) în raport cu normele, instituțiile care guvernează răspunderea penală în cauza dedusă judecării.

Prin compararea legilor și determinarea celei mai favorabile infractorului, nu trebuie să se ajungă la combinarea dispozițiilor mai favorabile din legile

successive – la o așa numită *lex tertia*. Legea mai favorabilă, în întregul ei, trebuie aleasă pentru a fi aplicată infractorului, dintre legile penale successive”.

O a doua concluzie evidentă este cea a situației cu totul privilegiate în care este plasat infractorul aflat în curs de judecată la data de 01.02.2014, potențial beneficiar al dispozițiilor penale mai favorabile cuprinse atât în legea nouă, cât și în Codul penal din 1969 sub imperiul căruia a comis fapta. Situația acestei categorii de infractori este, în mod cert, una mult mai favorabilă, atât în raport de persoanele condamnate definitiv, anterior datei de 01.02.2014, pentru fapte similare, cât și în raport de persoanele ce vor fi judecate exclusiv conform legii noi.

Or, a aplica, combinat, instituții „autonome” din cele două coduri penale reprezintă o încălcare directă a prevederilor art. 16 alin. 1 din Constituția României, sub aspectul creării unei discriminări pozitive pentru infractorul astfel judecat, care va beneficia de un tratament preferențial, doar pentru faptul că, în cauza de față, procesul penal s-a lungit după intrarea în vigoare a noului Cod penal.

Pe de altă parte, recenta ezitare a autorității executive de a consacra, în cuprinsul O.U.G. nr. 3/2014, cea de-a doua ipoteză propusă de doctrină, de aplicare, în etape, a instituțiilor penale autonome mai favorabile constituie un argument, în plus, pentru aplicarea globală a legii penale mai favorabile.

În altă ordine de idei, Curtea remarcă faptul că, aplicarea, concomitentă, a dispozițiilor penale mai favorabile din legile succesive, iar nu a *legii*, în ansamblul său, este o construcție teoretică ce nu își găsește fundamentul în dispozițiile art. 5 alin. 1 din Codul penal ori în dispozițiile legii de punere în aplicare a acestui act normativ.

Astfel, se constată că art. 5 alin. 1 din Codul penal consacră principiul aplicării „*legii mai favorabile*”, așadar, a unei singure legi, în exclusivitate.

Interpretarea gramaticală susține această concluzie, pentru argumente similare celor expuse în doctrină referitoare la înțelesul art. 13 din Codul penal de la 1969, argumente ce au fost prezentate mai sus.

Contrar celor susținute de către reprezentantul Ministerului Public, în ședința de judecată de la data de 10 februarie 2014, când au avut loc dezbaterile, Curtea apreciază că dispozițiile articolelor 10 și 15 din Legea nr. 187/2012 de punere în aplicare a Codului penal nu consacră instituții de drept penal autonome în materia pluralității de infracțiuni și nu legitimează procesul de interpretare a art. 5 alin. 1 din Codul penal în această accepțiune.

Astfel, stabilirea tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni, conform legii noi, atunci când cel puțin una dintre infracțiuni a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru cealaltă a fost aplicată legea veche, mai favorabilă, constituie o expresie a principiului *activității legii penale*, consacrat de

art. 3 din Codul penal și nu o normă dată în aplicarea art. 5 alin. 1 din Codul penal.

Atâta timp cât una dintre infracțiunile componente ale pluralității a fost comisă sub legea nouă, înseamnă că întreaga pluralitate de infracțiuni și-a desăvârșit configurația sub această lege. Prin urmare, se justifică aplicarea legii noi, atât infracțiunii comise pe perioada activității sale, cât și tuturor situațiilor cu relevanță juridică născute sau finalizate în acest interval.

Or, așa cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 187/2012, fundamentul juridic al introducerii art. 10 a fost exclusiv în scopul de a se elimina controversele legate de tratamentul penal al pluralității de infracțiuni în situații tranzitorii, ce au însoțit intrarea în vigoare a Codului penal din 1969, legiuitorul optând pentru soluția majoritară adoptată în practica judiciară a acelei perioade.

Art. 15 din Legea nr. 187/2012 de punere în aplicare a Codului penal reflectă, deasemenea, opțiunea firească a legiuitorului de a consacra, expres, *extraactivitatea* legii vechi, mai favorabile, până la epuizarea raporturilor juridice legate de suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată conform Codului penal din 1969.

O atare opțiune a legiuitorului este impusă de exigențele principiului consacrat prin dispozițiile art. 15 alin. 2 din Constituția României, din moment ce, în legea nouă, nu mai este reglementată o modalitate de individualizare a executării pedepsei similară celei prevăzute de art. 81 din Codul penal din 1969, iar noile dispoziții aplicabile în această materie sunt, în ansamblu, mai severe și nu pot retroactiva.

În fine, Curtea observă faptul că aplicarea combinată, în aceeași cauză, a dispozițiilor mai favorabile infractorului din două sau mai multe legi succesive ridică probleme de conformitate cu jurisprudența obligatorie a Curții Constituționale în aplicarea principiului consacrat de art. 15 alin. 2 din Constituția României.

Caracterul acestui principiu constituțional și interpretarea ce trebuie dată conceptului de "lege penală mai favorabilă", în acord cu principiul constituțional, au fost, în mod expres, consacrate, în cel puțin două decizii relativ recente ale Curții Constituționale.

Astfel, analizând conformitatea prevederilor art. 320¹ din Codul de procedură penală din 1968 cu principiul analizat, în considerentele deciziilor nr. 1470/08.11.2011 și nr. 1483/08.11.2011, Curtea Constituțională a subliniat, în ceea ce privește *"determinarea concretă a legii penale mai favorabile, este de observat că aceasta vizează aplicarea legii, și nu a dispozițiilor mai blânde, neputându-se combina prevederi din vechea și din noua lege, deoarece s-ar ajunge la o lex tertia care, în pofida dispozițiilor art. 61 din Constituție, ar permite judecătorului să legifereze"*.

În considerentele deciziei nr. 3/15.01.2014, Curtea Constituțională sublinia că : *"forța obligatorie ce însoțește deciziile Curții se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta"*. Așadar, atunci când Curtea Constituțională apreciază că o anumită interpretare a unui principiu constituțional este singura compatibilă cu exigențele legii fundamentale, acea interpretare se impune cu forță de lege.

Din acest punct de vedere, al deciziilor de neconstituționalitate, Curtea reține că, în susținerea apărării și, respectiv, a acuzării, inculpații și reprezentantul Ministerului Public au invocat **intervenirea prescripției speciale a răspunderii penale** cu privire la unele dintre infracțiunile deduse Judecății, invocând, în acest sens, decizia Curții Constituționale nr. 1092/2012.

Prin această decizie, instanța de contencios constituțional constata că prevederile art. 124 din Codul penal din 1969 sunt constituționale *în măsura în care nu împiedică aplicarea legii penale mai favorabile faptelor săvârșite sub imperiul legii vechi*.

În primul rând, Curtea remarcă faptul că *niciuna dintre deciziile pronunțate de Curtea Constituțională nu folosește expresia de „instituții autonome” și, implicit, nu definește acest termen*.

De altfel, *noțiunea de „instituție de drept penal autonomă” nu se regăsește în niciuna dintre normele Codului penal în vigoare ori ale Legii nr. 187/2012 privind punerea în aplicare a acestui act normativ sau în orice altă dispoziție legală*.

O altă observație a Curții de apel constă în faptul că, la data pronunțării deciziei obligatorii sus menționate, Curtea Constituțională **nu a avut în vedere modificarea, ulterioară, globală, de substanță**, a Codului penal, ci doar a analizat constituționalitatea majorării termenului de prescripție specială a răspunderii penale, în raport de noile prevederi ale art. 124 din Codul penal din 1969, în condițiile în care, **nu interveniseră alte modificări ale legii penale**. Astfel, dacă anterior noilor prevederi criticate termenul de prescripție specială era compus din termenul general prevăzut de art. 122 din Codul penal din 1969 plus încă jumătate, în prezent legiuitorul l-a majorat cu încă o dată.

Mai mult, Curtea constată că, prin decizia analizată (nr. 1092/2012) se face trimitere la considerentele deciziei nr. 1470/08.11.2011 prin care s-a definit noțiunea de *"determinare concretă a legii penale mai favorabile"*.

Revenind la aplicarea globală a legii penale mai favorabile, Curtea constată că prezintă relevanță similară și decizia de recurs în interesul legii nr. 8/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiției. Astfel, în considerentele obligatorii ale acestei decizii s-a arătat că succesiunea în timp a legilor penale *„generează situații tranzitorii, ce impun o derogare firească de la principiul activității legii penale. Ca urmare, pentru asemenea situații, trebuie să se recurgă la principiul subsidiar al*

aplicării legii penale mai favorabile. Or, acest principiu impune aplicarea <legii> mai favorabile în ansamblu și nu doar aplicarea unora dintre <dispozițiile mai favorabile> ale acelei legi.

Ca atare, în raport cu principiul menționat, nu se poate recurge la combinarea unei dispoziții mai favorabile dintr-o lege cu dispoziții din altă lege, fiindcă în acest fel s-ar ajunge, pe cale judecătorească, la crearea unei a treia legi, ceea ce nu ar fi îngăduit. De aceea, în art. 13 din Codul penal este folosită expresia <legea mai favorabilă> și nu dispozițiile mai favorabile ale unei legi”.

În fine, o ultimă observație se impune a fi făcută, din perspectiva legii penale mai favorabile și anume, că definind înțelesul noțiunii de „lege penală”, iar nu de lege, articolul 173 din Codul penal nu constituie un argument în susținerea tezei contrare, a echivalenței dintre „legea” la care se referă art. 5 alin. 1 din Codul penal și „dispozițiile cu caracter penal”, abordate autonom.

Astfel, trebuie remarcate diferențele ce decurg dintr-o interpretare gramaticală a textelor invocate, în sensul că, articolul 5 folosește noțiunea, cu înțeles larg, de „lege mai favorabilă” și nu de lege penală mai favorabilă, iar cel de-al doilea face trimitere la conceptul, mai restrictiv, de „lege penală”.

De altfel, în expunerea de motive a Codului Penal, legiuitorul a indicat rațiunea introducerii articolului 173, rațiune ce este strâns legată de necesitatea armonizării înțelesului noțiunii de lege penală cu reglementările constituționale în vigoare, inclusiv cu actele adoptate anterior actualei Constituții și, în niciun caz, de atribuirea unui înțeles restrictiv conceptului de „lege mai favorabilă”, statuat prin dispozițiile articolului 5 alin. 1 din Codul Penal.

Conchizând cu privire la motivele care au determinat Curtea să procedeze la aplicarea globală a legii penale mai favorabile, Curtea reține că aplicarea legii vechi sau noi nu înseamnă, în mod necesar, o pedeapsă mai mare. Pe de altă parte, tratamentul juridic similar nu înseamnă egalitatea pedepselor, răspunderea penală fiind influențată, în concret, de incidența altor cauze sau circumstanțe de atenuare sau de agravare.

VI.2. Identificarea legii penale mai favorabilă fiecărui inculpat în parte, având în vedere succesiunea de legi intervenită în cursul procesului, dar și împrejurarea că situația juridică a inculpaților din prezenta cauză este distinctă și

Individualizarea judiciară a pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților și individualizarea judiciară a executării pedepsei rezultante.

Curtea reține că, potrivit art. 13 alin. 1 din Codul penal din 1969, în cazul în care, de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea cea mai favorabilă.

Conform art. 5 alin. 1 din Codul penal în vigoare la data judecării apelului, în cazul în care, de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

Prin urmare, Curtea constată că textul alin. 1 al art. 5 reia dispoziția art. 13 alin. 1 din Codul penal din 1969, astfel că, în această materie, regimul aplicabil rămâne același.

Determinarea caracterului „mai favorabil” are în vedere o serie de elemente, cum ar fi: cuantumul sau conținutul pedepselor, condițiile de incriminare, cauzele care exclud sau înlătură răspunderea penală, influența circumstanțelor atenuante sau agravante, normele privitoare la participare, tentativă, recidivă, concurs, etc.

Criteriile de determinare a legii penale mai favorabile au în vedere, așadar, atât condițiile de incriminare și de tragere la răspundere penală, cât și condițiile referitoare la pedeapsă.

Cu privire la pedeapsă pot exista deosebiri de natură (o lege prevede ca pedeapsă principală amenda, iar alta închisoarea), dar și deosebiri de grad sau cuantum privitoare la limitele de pedeapsă și, evident, la modalitatea stabilirii acestora, în mod concret.

Din perspectiva incidenței *circumstanțelor atenuante judiciare*, singurele care pot fi reținute în cauză, Curtea remarcă faptul că, noul Cod penal restrânge sfera și efectele circumstanțelor atenuante judiciare, în sensul că, prevede, în mod restrictiv, un număr de două circumstanțe, clar indicate, spre deosebire de Codul penal vechi care doar exemplifica anumite împrejurări ce pot constitui circumstanțe atenuante.

Cu referire la efectele circumstanțelor atenuante, Curtea reține că, în prezența acestora, nu mai este obligatorie coborârea pedepsei sub minimul special, astfel cum prevedea vechiul Cod penal, efectul lor fiind limitat, în noul Cod penal, la reducerea limitelor legale de pedeapsă cu o treime.

În cazul concursului de infracțiuni, intrarea în vigoare a Noului Cod penal aduce două categorii de modificări : modificarea limitelor de pedeapsă aplicabile pentru fiecare infracțiune în parte și modificarea tratamentului sancționator prevăzut de lege pentru concurs, noul cod instituind obligativitatea aplicării, la pedeapsa de bază, a unui spor egal cu o treime din suma celorlalte pedepse, în cazul închisorii.

Determinarea legii penale mai favorabile cu privire la tratamentul sancționator al concursului de infracțiuni se face *in concreto*, comparând pedeapsa rezultată în urma contopirii, conform art. 34 alin. 1 lit. b din Codul penal din 1969, a pedepselor stabilite potrivit legii vechi cu pedeapsa rezultantă în urma contopirii, conform art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal, a pedepselor stabilite potrivit legii noi.

Și în privința *infracțiunii continuate*, intrarea în vigoare a Noului Cod penal aduce următoarele modificări : modificarea limitelor legale de pedeapsă pentru infracțiunea comisă ; modificarea condițiilor de existență ale infracțiunii continuate, analizate la capitolul privind încadrarea juridică a faptelor și modificarea tratamentului sancționator prevăzut pentru infracțiunea continuată, noua reglementare reducând sporul de pedeapsă aplicabil la 3 ani, cu menținerea caracterului facultativ al acestui spor, conform legii vechi.

Curtea s-a orientat, la aplicarea pedepsei, către *pedeapsa închisorii, cu executarea în regim de detenție*, a pedepsei rezultante, fiind **exclusă** aplicarea unei alte modalități de individualizare judiciară a executării pedepsei, deoarece nu sunt întrunite **cerințele legale** prevăzute de art. 81 alin. 1 lit. b sau art. 86/1 alin. 1 lit. b din Codul penal din 1969, referitoare la suspendarea condiționată a executării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și, respectiv, de art. 80 sau art. 83 ori art. 91 din Codul penal, referitoare la renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

La individualizarea judiciară a pedepselor ce vor fi aplicate inculpaților, Curtea are în vedere, atât criteriile prevăzute de art. 72 din Codul penal din 1969, cât și cele prevăzute de art. 74 din Codul penal, reținând limitele de pedeapsă prevăzute de textele de lege incriminatoare, împrejurările concrete în care faptele au fost săvârșite, gradul ridicat de pericol social ce caracterizează astfel de fapte, rolul și contribuția fiecăruia dintre inculpați în activitatea infracțională, urmarea socialmente periculoasă produsă, dar și persoana și conduita inculpaților.

În privința inculpaților Becali Ioan, Borcea Cristian și Becali Victor, Curtea are în vedere perioada foarte întinsă a activității infracționale, numărul mare al actelor materiale cu referire la toate infracțiunile săvârșite în formă continuată, multitudinea de infracțiuni săvârșite în concurs real, valoarea extrem de mare a prejudiciului infracțional cauzat și modalitatea și împrejurările concrete de comitere a faptelor – forma extrem de elaborată în care inculpații au conceput și au pus în aplicare planul infracțional, faptul că inculpatul Becali Ioan a fost inițiatorul și principalul beneficiar, împreună cu inculpatul Becali Victor, al acestei activități ilicite, în cadrul căreia inculpatul Borcea Cristian a avut o contribuție esențială, determinată de funcțiile de conducere deținute în cadrul clubului Dinamo București – .

Inculpații Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Pădureanu Jean și Nețoiu Gheorghe au deținut poziții importante în cadrul cluburilor de fotbal pe care le-au prejudiciat prin faptele de înșelăciune, însă aceștia, ca și inculpatul Popescu Gheorghe, au avut o activitate infracțională mai redusă decât cea a inculpaților Becali Ioan, Borcea Cristian și Becali Victor.

Curtea va ține seama și de faptul că inculpatul Pădureanu Jean are o vârstă înaintată și o stare de sănătate șubredă – împrejurări, de altfel, existente și la data faptelor, a acoperit o parte din prejudiciu, iar prin depozițiile sale, a contribuit la stabilirea situației de fapt, chiar dacă nu a recunoscut săvârșirea faptelor.

Cu referire la inculpatul Popescu Gheorghe, Curtea reține cariera sportivă de excepție a acestuia, faptul că a acoperit o parte din prejudiciu și că a fost atras, în activitatea infracțională, de către inculpatul Becali Ioan.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Nețoiu Gheorghe, Curtea reține activitatea infracțională redusă a acestuia, prin raportare la ceilalți inculpați din cauză, participând doar la realizarea unui singur transfer, dar și că inculpatul a deschis un cont cu suma de 116.064 lei asupra căreia s-a instituit măsura popririi în vederea recuperării prejudiciului.

Nu în ultimul rând, Curtea are în vedere timpul îndelungat scurs de la comiterea infracțiunilor, imputabil, deopotrivă și inculpaților, împrejurarea că sumele de bani obținute prin săvârșirea infracțiunilor ar putea fi recuperate parțial prin valorificarea bunurilor asupra cărora s-au instituit măsuri asigurătorii, faptul că inculpații nu sunt cunoscuți cu antecedente penale, deși inculpații Copos Gheorghe și Borcea Cristian sunt cercetați și în alte dosare penale, faptul că aceștia nu au recunoscut săvârșirea faptelor, dar s-au prezentat, în mod constant, în fața autorităților.

Având în vedere toate aspectele reținute, Curtea apreciază că se pot reține, în favoarea inculpaților, circumstanțe atenuante judiciare, conform art. 74 alin. 2 din Codul penal din 1969 și, în plus, potrivit art. 74 alin. 1 lit. a din Codul penal din 1969, în privința inculpaților Popescu Gheorghe și Pădureanu Jean.

În virtutea noului Cod penal, Curtea constată că singurii în privința cărora se pot reține circumstanțe atenuante judiciare, în baza art. 75 alin. 2 lit. a – eforturile depuse de inculpați pentru diminuarea consecințelor infracțiunii, prin acoperirea parțială a prejudiciului – sunt inculpații Popescu Gheorghe și Pădureanu Jean.

În raport de aceste criterii, în baza Codului penal din 1969, Curtea va aplica inculpaților Becali Ioan, Borcea Cristian și Becali Victor pedepse orientate spre maximul noilor limite stabilite ca urmare a reținerii circumstanțelor atenuante judiciare, reținând maximul de 5 ani închisoare prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea de înșelăciune, față de inculpații Copos Gheorghe și Stoica Mihai spre mediu, iar inculpaților Popescu Gheorghe, Pădureanu Jean și Nețoiu Gheorghe la minimul acestor limite.

Conform actualului Cod penal, va aplica inculpaților Popescu Gheorghe și Pădureanu Jean pedepse cu închisoarea, reduse sub minimul special prevăzut de lege, cu o treime, conform art. 76 alin. 1 și **cu respectarea prevederilor**

imperative ale art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969; inculpaților Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Becali Victor și Nețoiu Gheorghe, pedepse orientate la limita minimă prevăzută de lege, iar inculpaților Borcea Cristian și Becali Ioan, pedepse orientate spre mediu.

Natura faptelor, împrejurarea și modalitatea în care au fost comise, duc la concluzia unei nedemnități în exercitarea drepturilor de natură electorală astfel că, potrivit art. 71 din Codul penal din 1969, se impune interzicerea exercitării acestor drepturi de către inculpați (cu excepția dreptului de a alege), pe durata executării pedepsei principale.

Pentru aceleași considerente, având în vedere și dispozițiile art. 65 alin. 2 din Codul penal din 1969, pe lângă aceste drepturi, va interzice inculpaților și dreptul de a ocupa o funcție sau de a exercita o profesie ori de a desfășura o activitate de natura aceea de care s-au folosit pentru săvârșirea infracțiunilor, atât ca pedeapsă complementară cât și accesorie.

Față de natura și gravitatea infracțiunilor, împrejurările cauzei și persoana inculpaților, în baza art. 66 alin. 1 lit. a, b, g din Codul penal, va interzice inculpaților, ca pedeapsă accesorie și complementară, dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-au folosit pentru săvârșirea infracțiunii.

VI.2.1. În concret, cu referire la inculpatul Copos Gheorghe, comparând cele două legi penale succesive, Curtea reține următoarele :

Sub aspectul legii vechi, se constată că singura infracțiune pentru care a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, în conformitate cu art. 122 alin. 1 lit. c și art. 124 din Codul penal din 1969, în anul 2011, este infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994, comisă în anul 1999 (pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de la 2 la 7 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 8 ani plus jumătate, în total, 12 ani).

Pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave (comisă în luna ianuarie a anului 1999), prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplic. art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sub minimul special prevăzut de lege, până la **limita minimă permisă de lege** (o treime din minimul special de 10 ani, așadar, o pedeapsă de **3 ani și 4 luni închisoare** și 2 ani pedeapsă complementară).

Pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave (comisă în luna septembrie a anului 2003), prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din

Codul penal din 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2, art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sub minimul special prevăzut de lege, spre limita minimă permisă de lege (o treime din minimul special de 10 ani, așadar, o pedeapsă de 4 ani și 6 luni închisoare și 2 ani pedeapsă complementară) – cuantumul mai ridicat al pedepsei prin raportare la prima infracțiune de înșelăciune reținută în sarcina inculpatului a fost determinat de forma agravantă continuată a celei de-a doua infracțiuni de înșelăciune și de valoarea însemnată a prejudiciului infracțional creat (2.100.000 USD cauzat clubului Rapid București și 40.000 USD produs Federației Române de Fotbal) – .

În fine, pentru infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 1 lit. d din Codul penal din 1969, comisă în anul 2003, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege – având în vedere valoarea ridicată a prejudiciului produs bugetului de stat – de 1 an și 6 luni închisoare.

Așadar, în urma contopirii celor trei pedepse, inculpatul Copos Gheorghe ar avea de executat pedeapsa cea mai grea, aceea de **4 ani și 6 luni închisoare** și 2 ani pedeapsă complementară, în condițiile în care, nu s-a apreciat necesară aplicarea și a unui spor de pedeapsă.

Sub aspectul legii noi, se constată că a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, în conformitate cu art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal, pentru cele trei infracțiuni de înșelăciune reținute în sarcina inculpatului, comise în luna ianuarie a anului 1999 (o faptă) și în luna septembrie a anului 2003 (două infracțiuni). Astfel, pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile săvârșite este închisoarea de la 1 la 5 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 5 ani plus 5 ani, în total, 10 ani).

Prin urmare, vor fi aplicate pedepse cu închisoarea pentru cele două infracțiuni rămase, de evaziune fiscală, într-un cuantum orientat spre minimul special prevăzut de lege, de 2 ani, pentru fapta din anul 1999 și de 3 ani, pentru fapta din anul 2003 – reținând valoarea ridicată a prejudiciului produs bugetului de stat, de 2.296.097 lei – , plus pedepse complementare obligatorii pentru fiecare infracțiune în parte.

Conform art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal, în caz de concurs de infracțiuni se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și, când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor obligatoriu de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite. Așadar, se aplică pedeapsa de 3 ani, la care se adaugă un spor de o treime din 2 ani (8 luni), rezultând pedeapsa finală de **3 ani și 8 luni închisoare**.

În consecință, **Curtea constată că legea penală mai favorabilă, în cazul inculpatului Copos Gheorghe este Codul penal actual, în ceea ce privește**

cuantumul pedepselor și incidența cauzei care înlătură răspunderea penală, anume, prescripția.

VI.2.2. Cu referire la **inculpatul Stoica Mihai, comparând cele două legi penale succesive**, Curtea reține următoarele :

Raționamentul juridic este similar cu cel expus anterior.

Astfel, *sub aspectul legii vechi*, se constată că *a intervenit prescripția specială a răspunderii penale*, în conformitate cu art. 122 alin. 1 lit. c și art. 124 din Codul penal din 1969, în **anul 2011**, pentru *infracțiunile de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994, comisă în anul 1999* (pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de la 2 la 7 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 8 ani plus jumătate, în total, 12 ani) și de *spălare de bani (două infracțiuni), comise în același an, prevăzute de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată* (pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile săvârșite este închisoarea de la 3 la 10 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 8 ani plus jumătate, în total, 12 ani).

Pentru cele două infracțiuni de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave (comise în luna martie a anului 1999 și în luna februarie a anului 2001), prevăzute de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplic. art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sub minimul special prevăzut de lege, spre limita minimă permisă de lege (o treime din minimul special de 10 ani, așadar, o pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare și 2 ani pedeapsă complementară), reținând cuantumul prejudiciului infracțional produs cluburilor de fotbal, de 550.000 USD și, respectiv, de 500.000 USD.

Așadar, în urma contopirii celor două pedepse, inculpatul Stoica Mihai ar avea de executat pedeapsa cea mai grea, aceea de **3 ani și 6 luni închisoare și 2 ani pedeapsă complementară**, în condițiile în care, nu s-a apreciat necesară aplicarea și a unui spor de pedeapsă.

Sub aspectul legii noi, se constată că *a intervenit prescripția specială a răspunderii penale*, în conformitate cu art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal, *pentru cele două infracțiuni de înșelăciune reținute în sarcina inculpatului*. Astfel, pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile săvârșite este închisoarea de la 1 la 5 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 5 ani plus 5 ani, în total, 10 ani).

Prin urmare, vor fi aplicate pedepse cu închisoarea pentru cele trei infracțiuni rămase, de evaziune fiscală (o faptă) și de spălare de bani (două infracțiuni) într-un cuantum orientat spre minimul special prevăzut de lege, de 2

ani, pentru infracțiunea de evaziune fiscală și de câte 3 ani, pentru cele două infracțiuni de spălare de bani, plus pedepse complementare.

Așadar, în condițiile art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal redat anterior, se aplică pedeapsa de 3 ani, la care se adaugă un spor obligatoriu de o treime din 5 ani – totalul celorlalte două pedepse aplicate (1 an și 8 luni), rezultând pedeapsa finală de **4 ani și 8 luni închisoare**.

În consecință, **Curtea constată că legea penală mai favorabilă, în cazul inculpatului Stoica Mihai este Codul penal din 1969, în ceea ce privește cuantumul pedepselor, concursul de infracțiuni și incidența cauzei care înlătură răspunderea penală - prescripția și a circumstanțelor atenuante.**

VI.2.3. În ceea ce îl privește pe **inculpatul Borcea Cristian**, comparând **cele două legi penale succesive**, Curtea reține următoarele :

Sub aspectul legii vechi, se constată că, pentru niciuna dintre faptele supuse concursului *nu a intervenit prescripția specială a răspunderii penale*.

Pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată (comisă în perioada iunie 1999 – iulie 2005), prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2, art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sub minimul special prevăzut de lege, spre limita medie permisă de lege (având în vedere și cuantumul maxim de pedeapsă prevăzut de legea nouă, de 5 ani, așadar, o pedeapsă de **5 ani închisoare** și 4 ani pedeapsă complementară), reținând cuantumul impresionant al prejudiciului infracțional produs clubului de fotbal Dinamo București și Federației Române de Fotbal și numărul actelor materiale ce compun infracțiunea continuată (șapte acte).

Pentru infracțiunea de evaziune fiscală în formă continuată, reținând aceleași împrejurări ca și în cazul înșelăciunii, cu deosebirea constând în numărul actelor materiale – „doar” trei – , Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege, de **1 an și 9 luni închisoare**.

Pentru cele două infracțiuni de spălare de bani, în formă continuată, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege, de câte **2 ani și 6 luni închisoare**.

În fine, pentru infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, Curtea s-a orientat, deasemenea, spre o pedeapsă principală redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege, de **2 ani și 6 luni închisoare**.

Așadar, în urma contopirii celor cinci pedepse, inculpatul Borcea Cristian ar avea de executat pedeapsa cea mai grea, aceea de **5 ani închisoare** și 4 ani pedeapsă complementară, la care se adaugă un spor de pedeapsă, de 2 ani închisoare – având în vedere multitudinea și gravitatea infracțiunilor supuse

concursului – , urmând să execute, în final, pedeapsa de **7 ani închisoare** și 4 ani pedeapsă complementară.

Sub aspectul legii noi, se constată că *a intervenit prescripția specială a răspunderii penale*, în conformitate cu art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal, *pentru infracțiunea prevăzută de art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal* reținută în sarcina inculpatului.

Astfel, infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat s-a reținut în ceea ce privește transferurile fotbaliștilor C.F., C.P. și M. Nicoale, transferuri efectuate în perioadele ianuarie și februarie 2001 și, respectiv, august 2003.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este **închisoarea** de la 1 la 5 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 5 ani plus 5 ani, în total, 10 ani).

Prin urmare, vor fi aplicate pedepse cu închisoarea pentru celelalte cinci infracțiuni rămase, de înșelăciune în formă continuată (două infracțiuni), de evaziune fiscală în formă continuată (o infracțiune) și de spălare de bani în formă continuată (două infracțiuni), după cum urmează:

Pentru cele două infracțiuni de înșelăciune se vor aplica pedepse cu închisoarea orientate spre mediul prevăzut de lege, de câte **2 ani și 6 luni închisoare**, având în vedere numărul impresionant de acte materiale, perioada îndelungată în care s-a desfășurat activitatea infracțională și cuantumul ridicat al prejudiciului infracțional produs clubului Dinamo București și Federației Române de Fotbal.

Pentru celelalte infracțiuni, de evaziune fiscală și de spălare de bani, se vor aplica pedepse orientate spre minimul special prevăzut de lege, de **2 ani, 3 ani și 3 ani închisoare**.

Așadar, în condițiile art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal redat anterior, se aplică pedeapsa de 3 ani, la care se adaugă un spor obligatoriu de o treime din 10 ani – totalul celorlalte patru pedepse aplicate (3 ani și 4 luni), rezultând pedeapsa finală de **6 ani și 4 luni închisoare**.

În consecință, **Curtea constată că legea penală mai favorabilă, în cazul inculpatului Borcea Cristian este Codul penal nou, în ceea ce privește cuantumul pedepselor, concursul de infracțiuni și incidența cauzei care înlătură răspunderea penală, anume, prescripția.**

VI.2.4. În ceea ce îl privește pe **inculpatul Becali Ioan**, comparând cele două legi penale succesive, Curtea reține următoarele :

Sub aspectul legii vechi, se constată că, pentru niciuna dintre faptele supuse concursului *nu a intervenit prescripția specială a răspunderii penale*.

Pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată (comisă în perioada iunie 1999 – iulie 2005), prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2, art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sub minimul special prevăzut de lege, spre limita medie permisă de lege (având în vedere și quantumul maxim de pedeapsă prevăzut de legea nouă, de 5 ani, așadar, o pedeapsă de **5 ani închisoare** și 4 ani pedeapsă complementară), reținând quantumul impresionant al prejudiciului infracțional produs cluburilor de fotbal Dinamo București, Gloria Bistrița și Rapid București și numărul actelor materiale ce compun infracțiunea continuată (zece acte).

Pentru infracțiunea de evaziune fiscală în formă continuată, reținând aceleași împrejurări ca și în cazul înșelăciunii, cu deosebirea constând în numărul actelor materiale – „doar” șase – , Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege, de **1 an și 9 luni închisoare**.

Pentru cele două infracțiuni de spălare de bani, în formă continuată, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege, de câte **2 ani și 9 luni închisoare**.

În fine, pentru infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, Curtea s-a orientat, de asemenea, spre o pedeapsă principală redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege, de **2 ani și 9 luni închisoare**.

Așadar, în urma contopirii celor cinci pedepse, inculpatul Becali Ioan ar avea de executat pedeapsa cea mai grea, aceea de **5 ani închisoare** și 4 ani pedeapsă complementară, la care se adaugă un spor de pedeapsă, de 3 ani închisoare – având în vedere multitudinea și gravitatea infracțiunilor supuse concursului – , urmând să execute, în final, pedeapsa de **8 ani închisoare** și 4 ani pedeapsă complementară.

Sub aspectul legii noi, se constată că a intervenit *prescripția specială a răspunderii penale*, în conformitate cu art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal, pentru *trei infracțiuni de înșelăciune*, prevăzute de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS Gloria 1922 Bistrița – transferul fotbalistului G.I.), de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS Gloria 1922 Bistrița – transferul fotbalistului S.L.) și de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată F.C. Rapid București S.A.) și a *unei infracțiuni prevăzută de art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal*, reținute în sarcina inculpatului.

Astfel, infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat s-a reținut în ceea ce privește transferurile fotbalistilor C.F., C.P. și M. Nicoale, transferuri efectuate în perioadele ianuarie și februarie 2001 și, respectiv, august 2003.

Cele trei infracțiuni de înșelăciune au fost comise în perioadele iulie 1999, august și septembrie 2003.

Pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile săvârșite este închisoarea de la 1 la 5 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 5 ani plus 5 ani, în total, 10 ani).

Prin urmare, vor fi aplicate pedepse cu închisoarea pentru celelalte patru infracțiuni rămase, de înșelăciune în formă continuată (o infracțiune), de evaziune fiscală în formă continuată (o infracțiune) și de spălare de bani în formă continuată (două infracțiuni), după cum urmează:

Pentru infracțiunea de înșelăciune în formă continuată se va aplica o pedeapsă cu închisoarea orientată spre mediul prevăzut de lege, de **2 ani și 6 luni închisoare**, având în vedere numărul impresionant de acte materiale rămase după intervenirea prescripției (șapte), perioada îndelungată în care s-a desfășurat activitatea infracțională și cuantumul ridicat al prejudiciului infracțional produs cluburilor de fotbal Dinamo București, Gloria Bistrița și Rapid București.

Pentru celelalte infracțiuni, de evaziune fiscală și de spălare de bani, se vor aplica pedepse orientate spre minimul special prevăzut de lege, ușor ridicat, de **2 ani și 6 luni, 3 ani și 6 luni și 3 ani și 6 luni închisoare**.

În consecință, potrivit articolului 39 alin. 1 lit. b din Codul penal, redat mai sus, se aplică pedeapsa de 3 ani și 6 luni, la care se adaugă un spor obligatoriu de o treime din 8 ani și 6 luni – totalul celorlalte trei pedepse aplicate (2 ani și 10 luni), rezultând pedeapsa finală de **6 ani și 4 luni închisoare**.

Așadar, **Curtea constată că legea penală mai favorabilă, în cazul inculpatului Becali Ioan este Codul penal nou, în ceea ce privește cuantumul pedepselor, concursul de infracțiuni și incidența cauzei care înlătură răspunderea penală, anume, prescripția.**

VI.2.5. În ceea ce îl privește pe inculpatul Becali Victor, comparând cele două legi penale succesive, Curtea reține următoarele :

Sub aspectul legii vechi, se constată că, pentru niciuna dintre faptele supuse concursului, *nu a intervenit prescripția specială a răspunderii penale*.

Pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată (comisă în perioada ianuarie 2001 – august 2003), prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2, art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sub minimul special prevăzut de lege, spre limita medie permisă de lege (având în vedere și cuantumul maxim de pedeapsă prevăzut de legea nouă, de 5 ani, așadar, o pedeapsă de **5 ani închisoare** și 4 ani pedeapsă complementară), reținând cuantumul prejudiciului infracțional

produs cluburilor de fotbal Dinamo București și Gloria Bistrița și numărul actelor materiale ce compun infracțiunea continuată (patru acte).

Pentru infracțiunea de evaziune fiscală în formă continuată, reținând aceleași împrejurări ca și în cazul înșelăciunii, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege, de **1 an și 9 luni închisoare**.

Cu privire la cele două infracțiuni de spălare de bani, în formă continuată, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege, de câte **2 ani și 9 luni închisoare**.

În fine, pentru infracțiunea de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, Curtea s-a orientat, deasemenea, spre o pedeapsă principală redusă sensibil sub minimul special prevăzut de lege, de **2 ani și 9 luni închisoare**.

Așadar, în urma contopirii celor cinci pedepse, inculpatul Becali Victor ar avea de executat pedeapsa cea mai grea, aceea de **5 ani închisoare** și 4 ani pedeapsă complementară, la care se adaugă un spor de pedeapsă, de 1 an închisoare – având în vedere multitudinea și gravitatea infracțiunilor supuse concursului – , urmând să execute, în final, pedeapsa de **6 ani închisoare** și 4 ani pedeapsă complementară.

Sub aspectul legii noi, se constată că a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, în conformitate cu art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal, pentru două infracțiuni de înșelăciune, prevăzute de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal (persoană vătămată F.C. Dinamo București) și de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS Gloria 1922 Bistrița – transferul fotbalistului S.L.) și a unei infracțiuni prevăzută de art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal, reținute în sarcina inculpatului.

Astfel, infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat s-a reținut în ceea ce privește transferurile fotbalistilor C.F., C.P. și M. Nicoale, transferuri efectuate în perioadele ianuarie și februarie 2001 și, respectiv, august 2003.

Cele două infracțiuni de înșelăciune au fost comise în perioadele ianuarie 2001 – august 2003 (infracțiunea continuată) și august 2003 (infracțiunea simplă).

Pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile săvârșite este închisoarea de la 1 la 5 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 5 ani plus 5 ani, în total, 10 ani).

Așadar, vor fi aplicate pedepse cu închisoarea pentru celelalte trei infracțiuni rămase, de evaziune fiscală în formă continuată (o infracțiune) și de spălare de bani în formă continuată (două infracțiuni), pedepse orientate spre minimul special prevăzut de lege, de **2 ani, 3 ani și 3 ani închisoare**.

Prin urmare, potrivit articolului 39 alin. 1 lit. b din Codul penal, redat mai sus, se aplică pedeapsa de 3 ani, la care se adaugă un spor obligatoriu de o treime din 5 ani – totalul celorlalte două pedepse aplicate (1 an și 8 luni), rezultând pedeapsa finală de **4 ani și 8 luni închisoare**.

În consecință, **Curtea constată că legea penală mai favorabilă, în cazul inculpatului Becali Victor este Codul penal nou, în ceea ce privește cuantumul pedepselor, concursul de infracțiuni și incidența cauzei care înlătură răspunderea penală, anume, prescripția.**

VI.2.6. În ceea ce îl privește pe **inculpatul Pădureanu Jean, comparând cele două legi penale succesive**, Curtea reține următoarele :

Sub aspectul legii vechi, se constată că *a intervenit prescripția specială a răspunderii penale*, în conformitate cu art. 122 alin. 1 lit. c și art. 124 din Codul penal din 1969, în **anul 2011**, pentru *infracțiunea de evaziune fiscală, prevăzută de art. 12 din Legea nr. 87/1994, comisă în anul 1999* (pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de la 2 la 7 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 8 ani plus jumătate, în total, 12 ani) și pentru *două infracțiuni de spălare de bani, prevăzute de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată (transferul fotbalistului G.I. din anul 1999) și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată (fapta din anul 2001) - pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de la 3 la 10 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 8 ani plus jumătate, în total, 12 ani.*

Pentru cele două infracțiuni de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată (comise în luna iulie a anului 1999 și în luna august a anului 2003), prevăzute de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2, art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sub minimul special prevăzut de lege, la limita minimă permisă de lege (o treime din minimul special de 10 ani, așadar, o pedeapsă de **3 ani și 4 luni închisoare** și 2 ani pedeapsă complementară).

Cu privire la infracțiunile de spălare de bani (transferul fotbalistului S.L.) și de evaziune fiscală (fapta din anul 2003), Curtea s-a orientat spre pedepse principale reduse sub minimul special prevăzut de lege, de **2 ani închisoare** și, respectiv, de **1 an și 6 luni închisoare**.

Așadar, în urma contopirii celor patru pedepse, inculpatul Pădureanu Jean ar avea de executat pedeapsa cea mai grea, aceea de **3 ani și 4 luni închisoare** și 2 ani pedeapsă complementară, în condițiile în care, nu s-a apreciat necesară aplicarea și a unui spor de pedeapsă.

Sub aspectul legii noi, se constată că a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, în conformitate cu art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal, pentru cele patru infracțiuni de înșelăciune reținute în sarcina inculpatului. Astfel, pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile săvârșite este închisoarea de la 1 la 5 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 5 ani plus 5 ani, în total, 10 ani).

Pe de altă parte, conform precizărilor făcute la individualizarea judiciară a pedepselor, în favoarea inculpatului Pădureanu Jean, se va reține incidența circumstanței atenuante judiciare prevăzută de art. 75 alin. 2 lit. a din Codul penal constând în efortul depus de acesta pentru diminuarea consecințelor infracțiunii, prin acoperirea parțială a prejudiciului.

Conform art. 76 alin. 1 din Codul penal, în cazul în care există circumstanțe atenuante, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc cu o treime.

Prin urmare, vor fi aplicate pedepse cu închisoarea pentru cele cinci infracțiuni rămase, de evaziune fiscală (două infracțiuni) și de spălare de bani (trei infracțiuni) într-un quantum orientat sub minimul special prevăzut de lege, minim redus cu o treime, conform legii, de câte 1 an și 4 luni închisoare, pentru fiecare din cele două infracțiuni de evaziune fiscală și de câte 2 ani, pentru fiecare din cele trei infracțiuni de spălare de bani, plus pedepse complementare.

Așadar, în condițiile art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal redat anterior, se aplică pedeapsa de 2 ani, la care se adaugă un spor obligatoriu de o treime din 6 ani și 8 luni – totalul celorlalte patru pedepse aplicate (2 ani, 2 luni și 20 de zile), rezultând pedeapsa finală de **4 ani, 2 luni și 20 de zile închisoare.**

În consecință, **Curtea constată că legea penală mai favorabilă, în cazul inculpatului Pădureanu Jean este Codul penal din 1969, în ceea ce privește quantumul pedepselor, concursul de infracțiuni și incidența cauzei care înlătură răspunderea penală - prescripția și a circumstanțelor atenuante.**

VI.2.7. În ceea ce îl privește pe inculpatul Popescu Gheorghe, comparând cele două legi penale succesive, Curtea reține următoarele :

Sub aspectul legii vechi, se constată că nu a intervenit prescripția specială a răspunderii penale pentru niciuna dintre faptele deduse judecății.

Pentru infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave, în formă continuată (comisă în lunile august și septembrie ale anului 2003), prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplic. art. 41 alin. 2, art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sub minimul special prevăzut de lege, la limita minimă permisă de lege (o treime din minimul special de 10 ani,

așadar, o pedeapsă de **3 ani și 4 luni închisoare** și 2 ani pedeapsă complementară).

Cu privire la cele două infracțiuni de spălare de bani și pentru infracțiunea de evaziune fiscală, Curtea s-a orientat spre pedepse principale reduse sub minimul special prevăzut de lege, de câte **1 an închisoare**.

Așadar, în urma contopirii celor patru pedepse, inculpatul Popescu Gheorghe ar avea de executat pedeapsa cea mai grea, aceea de **3 ani și 4 luni închisoare** și 2 ani pedeapsă complementară, în condițiile în care, nu s-a apreciat necesară aplicarea și a unui spor de pedeapsă.

Sub aspectul legii noi, se constată că a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, în conformitate cu art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal, pentru cele două infracțiuni de înșelăciune în formă simplă, reținute în sarcina inculpatului (comise în lunile august și, respectiv, septembrie ale anului 2003) Astfel, pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile săvârșite este închisoarea de la 1 la 5 ani, prin urmare, termenul special de prescripție este de 5 ani plus 5 ani, în total, 10 ani).

Pe de altă parte, conform precizărilor făcute la individualizarea judiciară a pedepselor, în favoarea inculpatului Popescu Gheorghe, se va reține incidența circumstanței atenuante judiciare prevăzută de art. 75 alin. 2 lit. a din Codul penal constând în efortul depus de acesta pentru diminuarea consecințelor infracțiunii, prin acoperirea parțială a prejudiciului.

Conform art. 76 alin. 1 din Codul penal, în cazul în care există circumstanțe atenuante, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc cu o treime.

Prin urmare, vor fi aplicate pedepse cu închisoarea pentru cele trei infracțiuni rămase, de evaziune fiscală (o infracțiune) și de spălare de bani (două infracțiuni) într-un quantum orientat sub minimul special prevăzut de lege, minim redus cu o treime, de 1 an și 4 luni închisoare, pentru infracțiunea de evaziune fiscală și de câte 2 ani, pentru fiecare din cele două infracțiuni de spălare de bani, plus pedepse complementare.

Așadar, în condițiile art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal redat anterior, se aplică pedeapsa de 2 ani, la care se adaugă un spor obligatoriu de o treime din 3 ani și 4 luni – totalul celorlalte două pedepse aplicate (1 an, 1 lună și 10 zile), rezultând pedeapsa finală de **3 ani, 1 lună și 10 zile închisoare**.

În consecință, **Curtea constată că legea penală mai favorabilă, în cazul inculpatului Popescu Gheorghe este noul Cod penal, în ceea ce privește quantumul pedepselor, concursul real de infracțiuni existent și incidența cauzei care înlătură răspunderea penală - prescripția și a circumstanțelor atenuante.**

VI.2.8. În ceea ce îl privește pe **inculpatul Nețoiu Gheorghe, comparând cele două legi penale succesive**, Curtea reține următoarele :

Sub aspectul legii vechi, se constată că *nu a intervenit prescripția specială a răspunderii penale* pentru niciuna dintre faptele deduse judecății.

Cu referire la infracțiunea de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave (comisă în luna iunie a anului 2004), prevăzută de art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969 cu aplic. art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, Curtea s-a orientat spre o pedeapsă principală redusă sub minimul special prevăzut de lege, la limita minimă permisă de lege (o treime din minimul special de 10 ani, așadar, o pedeapsă de **3 ani și 4 luni închisoare** și 2 ani pedeapsă complementară).

Pentru cele două infracțiuni de spălare de bani și pentru infracțiunea de evaziune fiscală, Curtea s-a orientat spre pedepse principale reduse sub minimul special prevăzut de lege, de câte **1 an închisoare**.

Așadar, în urma contopirii celor patru pedepse, inculpatul Nețoiu Gheorghe ar avea de executat pedeapsa cea mai grea, de **3 ani și 4 luni închisoare** și 2 ani pedeapsă complementară, în condițiile în care, nu s-a apreciat necesară aplicarea și a unui spor de pedeapsă.

Sub aspectul legii noi, se constată, deasemenea, că *nu a intervenit prescripția specială a răspunderii penale* pentru niciuna dintre faptele supuse concursului real de infracțiuni.

Prin urmare, vor fi aplicate pedepse cu închisoarea pentru cele patru infracțiuni reținute în sarcina inculpatului într-un quantum orientat la limita minimului special prevăzut de lege, respectiv, de 1 an închisoare, pentru infracțiunea de înșelăciune, de 2 ani închisoare, pentru infracțiunea de evaziune fiscală și de câte 3 ani închisoare, pentru fiecare din cele două infracțiuni de spălare de bani, plus pedepse complementare.

Așadar, în condițiile art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal redat anterior, se aplică pedeapsa de 3 ani, la care se adaugă un spor obligatoriu de o treime din 6 ani – totalul celorlalte trei pedepse aplicate (2 ani), rezultând pedeapsa finală de **5 ani închisoare**.

În consecință, **Curtea constată că legea penală mai favorabilă, în cazul inculpatului Nețoiu Gheorghe este Codul penal din 1969, în ceea ce privește quantumul pedepselor, concursul real de infracțiuni existent și incidența circumstanțelor atenuante.**

O ultimă observație se impune a fi făcută, **în ceea ce privește individualizarea judiciară a executării pedepsei rezultante, cu referire la inculpații Pădureanu Jean, Popescu Gheorghe și Nețoiu Gheorghe și anume, faptul că o altă modalitate de executare a pedepselor cu închisoarea**

aplicate, în afara celei cu executare efectivă, este exclusă de legea penală, având în vedere cuantumul pedepsei rezultate în urma reținerii circumstanțelor atenuante facultative și reducerii pedepselor până la limita permisă de legiuitor și, în plus, în cazul inculpatului Popescu Gheorghe, a aplicării regulilor obligatorii privind concursul real de infracțiuni existent în cauză.

VII. Latura civilă.

Curtea reține că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie, prevăzute de art. 998 și urm. din Codul civil – cod în vigoare la data sesizării instanței cu rechizitoriu.

Pe de altă parte, Curtea apreciază că se impune obligarea, în solidar, la plata de despăgubiri civile corespunzător prejudiciului cauzat bugetului de stat, doar a inculpaților, având în vedere că aceștia din urmă au acționat cu depășirea mandatului acordat de comitent, iar sursa impozabilă ascunsă constă în sumele de bani cu care au fost prejudiciate cluburile de fotbal, motive pentru care nu poate fi angajată răspunderea civilă delictuală solidară a persoanelor juridice introduse în cauză în calitate de parte responsabilă civilmente.

Astfel cum s-a arătat la prezentarea situației de fapt (subcapitolul IV.5), întrucât clubul Dinamo București, aferent transferului jucătorului C.P., a înregistrat venituri în sumă totală de 70.000 USD, în timp ce valoarea reală a transferului a fost de 2.650.000 USD, rezultă că veniturile cu care a fost prejudiciat clubul sunt de 2.580.000 USD (2.650.000 USD minus 70.000 USD).

Așadar, în ceea ce privește acțiunea civilă formulată de partea civilă **Liceul cu Program Sportiv „Banatul” Timișoara**, Curtea constată că, anterior transferului în Italia, jucătorul de fotbal P.C. a fost transferat de la partea civilă la clubul „Dinamo” București, cu o clauză de transfer, de **10% din valoarea unui transfer internațional**, conform pct. 5.5 din contractul încheiat la data de 17.12.1996.

Având în vedere suma de transfer (2.650.000 USD), Curtea, în baza art. 25 și art. 397 din Codul de procedură penală, va obliga, în solidar, pe inculpații **Borcea Cristian și Becali Ioan** la plata către partea civilă **Liceul cu Program Sportiv „Banatul,, Timisoara** a sumei de **265.000 USD**, în echivalent în lei la cursul de schimb al BNR de la data efectuării plății, la care se adaugă dobânda legală de referință a BNR calculată de la data rămânerii definitive a hotărârii.

Această sumă de 265.000 USD va fi scăzută proporțional din sumele ce vor fi confiscate de la cei trei inculpați, în raport de dispozițiile art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal.

Având în vedere soluția de încetare a procesului penal dispusă în temeiul art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, în baza art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, va lăsa nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă **Liceul cu Program Sportiv „Banatul,, Timisoara**, în ceea ce îl privește pe inculpatul **Becali Victor**.

Va obliga pe inculpatul **Copos Gheorghe** la plata către partea civilă **Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală** a sumei de **63.908 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului D.C.*).

În baza art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, va lăsa nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă **Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală**, cu referire la constituirea de parte civilă cu suma de 319.359 lei în ceea ce îl privește pe inculpatul **Stoica Mihai**, având în vedere soluția de încetare a procesului penal dispusă în temeiul art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală.

Va obliga, în solidar, pe inculpații **Borcea Cristian** și **Becali Ioan** la plata către partea civilă **Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală** a sumei de **609.444 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului C.C.*).

Va obliga inculpatul **Becali Ioan** la plata către partea civilă **Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală** a sumei de **844.603 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului G.I.*).

În baza art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, va lăsa nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă **Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală**, în ceea ce îl privește pe inculpatul **Pădureanu Jean**, având în vedere soluția de încetare a procesului penal dispusă în temeiul art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală.

Va obliga, în solidar, pe inculpații **Pădureanu Jean**, **Becali Ioan**, **Becali Victor** și **Popescu Gheorghe** la plata către partea civilă **Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală** a sumei de **328.440 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului S.L.*).

Va obliga, în solidar, pe inculpații **Copos Gheorghe**, **Becali Ioan** și **Popescu Gheorghe** la plata către partea civilă **Statul Român - Agenția**

Națională de Administrare Fiscală a sumei de **2.296.097 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului B.F.*).

Va obliga, în solidar, pe inculpații **Borcea Cristian, Becali Ioan și Netoiu Gheorghe** la plata către partea civilă **Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală** a sumei de **405.992 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului A.D.*).

Va obliga, în solidar, pe inculpații **Borcea Cristian și Becali Ioan** la plata către partea civilă **Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală** a sumei de **164.780 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului M.A.*).

În baza art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă **A.S. Tractorul Brașov**, în ceea ce îi privește pe inculpații **Copos Gheorghe, Becali Ioan și Popescu Gheorghe**, având în vedere soluția de încetare a procesului penal dispusă față de aceștia, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, cu privire la infracțiunea de înșelăciune din luna septembrie a anului 2003 (*transferul fotbalistului B.F.*).

În baza art. 397 alin. 1 din Codul de procedură penală, va lua act că persoanele vătămate **CLUBUL CFR 1907 CLUJ, FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL, F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A., CLUBUL SPORTIV FOTBAL CLUB DINAMO BUCUREȘTI, S.C. DINAMO 1948 S.A., A.S. GLORIA 1922 BISTRIȚA ȘI F.C. OȚELUL GALAȚI S.A.** nu s-au constituit părți civile în procesul penal.

În temeiul art. 25 alin. 3 din Codul de procedură penală, va dispune anularea înscrisurilor fictive menționate în minuta și în dispozitivul prezentei hotărâri, având în vedere considerentele reținute la descrierea situației de fapt.

VIII. Confiscarea specială.

De plano, cu referire la măsura de siguranță a confiscării speciale, prevăzută la art. 108 lit. d din Codul penal, Curtea reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 107 alin. 2 și 3 din Codul penal, măsurile de siguranță se iau față de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată, măsuri care se pot lua și în situația în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

Prin urmare, măsurile de siguranță se iau față de persoanele care au comis o faptă prevăzută de legea penală, dar nu ca o consecință a săvârșirii faptei, acest rol revenind pedepselor.

Măsurile de siguranță, spre deosebire de pedepse, nu sunt consecințe ale răspunderii penale, motiv pentru care, aceste măsuri se iau inclusiv în ipoteza în care, deși instanța constată că inculpatul a săvârșit faptă prevăzută de legea penală, nejustificată, este oprită în a aplica acestuia o pedeapsă, ca urmare a intervenirii uneia dintre cauzele care înlătură răspunderea penală, cum este prescripția specială.

Din acest punct de vedere, Curtea reține că, din răspunsul comunicat de Federația Română de Fotbal (filele nr. 101, 105-106, vol. 49, dosar de urmărire penală) au rezultat următoarele: pentru perioada 01.06.1997 – 23.06.1999, cluburile nu trebuiau să achite nicio cotă la FRF ; pentru perioada 23.06.1999 – 31.07.2000, cluburile din Divizia A datorau FRF o cotă de 8 % ; pentru perioada 01.08.2000 – 17.01.2002, cluburile datorau federației o cotă de 10 % ; pentru perioada 17.01.2002 – 14.07.2004, cluburile datorau federației o cotă de 4 % , iar după data de 14.07.2004, cluburile nu mai datorează federației cote din indemnizația de transfer.

Pentru jucătorul C.C., FRF a încasat echivalentul în lei a sumei de 64.000 USD, adică o cotă de 8 % din suma de transfer de 800.000 USD ; pentru jucătorul G.I., FRF a încasat suma de 48.000 USD, adică o cotă de 8 % din indemnizația de transfer de 600.000 USD ; pentru jucătorul C.P., FRF a încasat suma de 7.000 USD, adică o cotă de 10 % din suma de transfer ; pentru transferul lui C.F., FRF a încasat 12.000 USD, adică o cotă de 8 % din suma de transfer de 150.000 USD (din indemnizația de transfer de 500.000 USD s-a scăzut suma de 350.000 USD, reprezentând plăți făcute de Dinamo pentru transferul jucătorului ; pentru transferul jucătorului M.B., FRF a încasat suma de 23.500 USD, reprezentând o cotă de 4 % din suma de transfer de 500.000 USD (cotă rămasă din indemnizația de transfer de 1.000.000 USD, după scăderea cheltuielilor de transfer intern de 500.000 USD) la care s-a adăugat o cotă suplimentară negociată de 3.500 USD ; pentru transferul lui M.N., FRF nu a încasat nicio sumă ; pentru transferul lui S.L., FRF a încasat suma de 12.000 USD, adică o cotă de 4 % din indemnizația de transfer de 300.000 USD; pentru transferul fotbalistului B.F., FRF a încasat 70.000 USD, adică o cotă de 4 % din suma de transfer de 1.750.000 USD și pentru transferul fotbalistului A.D., FRF nu a încasat nicio sumă.

În consecință, Curtea reține că Federația Română de Fotbal ar fi trebuit să primească sume reprezentând cote din indemnizația de transfer a jucătorilor de fotbal, după cum urmează : C.C. și G.I., un procent de 8 % , C.P., C.F. și M.B.,

un procent de 10 %, iar pentru jucătorii de fotbal M.N., S.L., B.F. și A.D. un procent de 4 % din indemnizația de transfer.

Prin diminuarea sumelor de transfer obținute, reprezentanții **Dinamo București**, în cazul a șase transferuri, **Gloria Bistrița**, în cazul ambelor transferuri și **Rapid București**, în cazul transferului jucătorului B.F., au prejudiciat Federația Română de Fotbal prin nevirarea procentului aplicat asupra sumei reale de transfer.

Calculul prejudiciului este următorul :

În cazul jucătorului C.C., Dinamo București a achitat F.R.F. suma de 64.000 USD, reprezentând 8 % din 800.000 USD. Suma corectă este de 144.000 USD, reprezentând 8% din 1.800.000 USD, suma reală de transfer. Prejudiciul creat este de 80.000 USD, rămasă neachitată.

În cazul jucătorului C.P., Dinamo București a achitat suma de 7.000 USD, reprezentând 10% din 70.000 USD. Suma corectă este de 265.000 USD, adică 10 % din 2.650.000 USD, suma reală de transfer. Prejudiciul creat în dauna FRF este de 258.000 USD.

Pentru transferul jucătorului A.D., Dinamo București nu a achitat nicio sumă de bani FRF. Întrucât, la data transferului, FRF percepea un procent de 4 % din suma de transfer, FRF a fost prejudiciată cu suma de 29.200 euro, adică 4 % din 730.000 euro, suma de transfer. Echivalentul în USD este de 32.000 USD, așa cum rezultă chiar din contractul de transfer.

În cazul transferului jucătorului C.F., Dinamo București a achitat FRF suma de 12.000 USD, reprezentând 8 % din 150.000 USD, suma indicată de Dinamo București ca fiind indemnizație de transfer. Cum suma reală este de 1.000.000 USD, iar procentul corect perceput la acea vreme este de 10 %, rezultă că FRF a fost prejudiciată cu suma de 88.000 USD.

Pentru transferul jucătorului M.B., Dinamo București a achitat suma de 23.500 USD, aferentă unui procent de 4 % din suma de transfer. Cum suma reală a fost de 1.200.000 USD, prejudiciul creat în dauna FRF este de 24.500 USD.

Pentru M.N., Dinamo București nu a achitat nicio sumă de bani, declarând că a fost cedat fără pretenții. Cum societatea ISM a încasat în locul lui Dinamo București suma de 720.000 euro de la Ajax Amsterdam, sumă convenită clubului de fotbal, rezultă că FRF a fost prejudiciată cu suma de 28.800 euro, reprezentând 4 % din 720.000 euro. Calculul în moneda USD relevă un prejudiciu de 32.167 USD creat în dauna FRF.

Pentru transferul jucătorului G.I., Gloria Bistrița a achitat FRF 48.000 USD, reprezentând 8 % din 600.000 dolari. Cum suma reală de transfer a fost de 2.000.000 USD, rezultă că FRF a fost prejudiciată cu suma de 112.000 USD, rămasă neachitată.

În cazul jucătorului S.L., FRF a primit de la Gloria Bistrița 12.000 USD, adică 4 % din suma declarată de transfer de 300.000 USD. Suma reală de transfer este de 600.000 USD, FRF fiind, astfel, prejudiciată, cu suma de 12.000 USD.

Pentru transferul jucătorului B.F., Rapid București a achitat 70.000 USD, adică 4 % din suma de 1.750.000 USD. Cum suma reală de transfer este de 2.750.000 USD, FRF a fost prejudiciată cu suma de 40.000 USD.

În pofida sumelor impresionante cu care a fost păgubită, Federația Română de Fotbal nu s-a constituit parte civilă în procesul penal, solicitând administrarea probei cu expertiză contabilă, deși modul de calcul al prejudiciului este foarte simplu.

În ceea ce privește sumele de bani cu care au fost păgubite cluburile de fotbal care, deasemenea, nu s-au constituit părți civile în procesul penal, Curtea trimite la elementele reținute cu ocazia prezentării situației de fapt și care nu vor mai fi reluate.

În consecință, în temeiul art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal și art. 33 din Legea nr. 656/2002 republicată, va confisca de la inculpați următoarele sume de bani:

- de la inculpatul Copos Gheorghe – **150.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului D.C.*) și **40.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului B.F.*);

- de la inculpatul Stoica Mihai – **550.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului A. I.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – sumele de **593.750 USD și de 80.000 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Ioan – **418.750 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului C.C.*);

- de la inculpatul Becali Ioan – **1.400.000 USD**, în echivalent în lei iar de la inculpatul Pădureanu Jean – **112.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului G.I.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – **169.667 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **1.201.667 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Victor – **1.201.667 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului C.P.*).

Cu referire la sumele confiscate în cazul acestui transfer, Curtea a împărțit, în mod egal, suma de 265.000 USD acordată, cu titlu de despăgubiri civile, părții civile Liceul cu Program Sportiv „Banatul” Timișoara, la numărul inculpaților care o datorează, rezultând suma de 88.333 USD, sumă pe care a scăzut-o, ulterior, din sumele de care a beneficiat fiecare inculpat în parte.

Astfel, inculpatul Borcea Cristian a beneficiat de suma de 258.000 USD minus suma de 88.333 USD, rezultând un rest de confiscat de 169.667 USD.

Inculpații Becali Ioan și Becali Victor au beneficiat de suma totală de 2.580.000 USD și, împărțită, în mod egal, rezultă un beneficiu injust de câte

1.290.000 USD pentru fiecare, minus suma de 88.333 USD, rezultând un rest de confiscat de câte 1.201.667 USD, de la fiecare dintre acești inculpați.

- de la inculpatul Borcea Cristian – **213.000 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **125.000 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Victor – **125.000 USD**, în echivalent în lei iar de la inculpatul Stoica Mihai – **125.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului C.F.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – **124.500 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Ioan – **100.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului M.B.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – **32.167 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **360.000 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Victor – **360.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului M.N.*);

- de la inculpatul Pădureanu Jean – **87.000 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **75.000 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Victor – **75.000 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Popescu Gheorghe – **75.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului S.L.*);

- de la inculpatul Copos Gheorghe – **500.007 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **500.000 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Popescu Gheorghe – **1.000.000 USD** în echivalent în lei din care se scade suma de 1.330.000 lei plătită cu titlu de impozit (*transferul fotbalistului B.F.*).

Astfel, suma reală de transfer a fost de 2.750.000 USD din care se scad următoarele sume de : 630.230, 18 USD, încasată de Rapid, 100.000 USD, singura sumă declarată la FRF, 19762, 82 USD, încasată de partea civilă A.S. Tractorul Brașov, 1.000.000 USD, încasată de inculpatul Popescu Gheorghe, 500.000 USD, încasată de inculpatul Becali Ioan, rămânând un rest de confiscat de la inculpatul Copos Gheorghe 500.007 USD.

- de la inculpatul Borcea Cristian – **29.200 Euro**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Ioan – **403.000 Euro**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului A.D.*).

- de la inculpatul Becali Ioan – **350.000 Euro**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului M.A.*).

IX. Măsuri asigurătorii.

În baza art. 397 din Codul de procedură penală, va menține, în vederea reparării integrale a pagubei, **măsura sechestrului asigurător** instituit asupra

bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților **Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ion, Becali Victor, Pădureanu Jean și Popescu Gheorghe**, dispusă prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P/2006 din 17.07.2008.

Pentru aceleași considerente și în temeiul aceluiași articol, va menține **poprirea** instituită asupra sumei de 116.064 lei din contul deschis de inculpatul **Nețoiu Gheorghe**.

Având în vedere că, în cauză, nu s-a dispus obligarea cluburilor, în solidar, în calitate de părți responsabile civilmente, la repararea prejudiciului infracțional, Curtea va dispune **ridicarea sechestrului asigurator asupra celor 13.868 acțiuni ale Asociației Fotbal Club Rapid București**, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr. 48/P/2006 din 19.07.2008.

Va dispune **ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor Asociației Fotbal Club Rapid București**, constituite la Banca Română de Dezvoltare - Groupe Societe Generale, ING Bank NV Amsterdam, Banca Italo - Romena și Millennium Bank, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P/2006 din 17.07.2008.

Va dispune **ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor S.C. Dinamo 1948 S.A.**, constituite la Emporiki Bank și UniCredit Tirioc Bank, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P/2006 din 17.07.2008.

Va dispune **ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor C.S. Otelul Galați**, constituite la Banca Comercială Română, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P/2006 din 17.07.2008.

Va dispune **ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor C.F. Gloria 1922 Bistrița**, constituite la Banca Română de Dezvoltare Groupe Societe Generale, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P//2006 din 17.07.2008.

X. Plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

Curtea reține că, prin actul de sesizare a instanței (fila nr. 444), s-au stabilit, în sarcina inculpaților, cheltuieli judiciare în cuantum total de 1.000.000 lei, justificate de multitudinea de comisii rogatorii efectuate, traduceri, deplasări în vederea ridicării de documente, după cum urmează : Copos Gheorghe – 100.000 RON ; Stoica Mihai - 50.000 RON ; Borcea Cristian - 250.000 RON ; Becali Ioan - 300.000 RON ; Becali Victor - 100.000 RON ; Pădureanu Jean - 50.000 RON ; Popescu Gheorghe - 100.000 RON și Nețoiu Gheorghe - 50.000 RON.

Curtea are în vedere și faptul că judecarea cauzei în fond s-a făcut pe o durată mai mare de trei ani, ceea ce a generat cheltuieli judiciare suplimentare, într-un cuantum ridicat.

Potrivit art. 274 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, în caz de condamnare, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, iar când sunt mai mulți inculpați, procurorul sau, după caz, instanța hotărăște partea din cheltuielile judiciare datorate de fiecare, ținându-se seama de măsura în care, fiecare dintre inculpați a provocat cheltuielile judiciare.

În consecință, va obliga inculpații la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat în fond și la urmărirea penală, după cum urmează : COPOS GHEORGHE – 115.000 lei; STOICA MIHAI – 65.000 lei; BORCEA CRISTIAN – 265.000 lei; BECALI IOAN – 315.000 lei; BECALI VICTOR – 115.000 lei; PĂDUREANU JEAN – 65.000 lei; NEȚOIU GHEORGHE – 65.000 lei și POPESCU GHEORGHE – 115.000 lei.

Față de considerentele expuse la pct. I-X din prezenta decizie, în baza art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală, Curtea va **admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de părțile civile Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală și Liceul cu Program Sportiv „Banatul” Timișoara** împotriva sentinței penale nr. 238/03.04.2012, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Penală.

Va desființa sentința apelată și va proceda la judecarea cauzei în fond.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b din Codul de procedură penală, va **respinge, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul POPESCU GHEORGHE** împotriva aceleiași sentințe penale, pentru motivele prezentate în prezenta hotărâre.

În baza art. 275 alin. 2 din Codul de procedură penală, va obliga apelantul inculpat Popescu Gheorghe la plata sumei de 1000 lei, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat în apel.

În baza art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală, restul cheltuielilor judiciare ocazionate de soluționarea celorlalte apeluri vor rămâne în sarcina statului.

DISPOZITIV

În baza art. 421 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală, **admite apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de părțile civile Statul Român - Agenția Națională de Administrare Fiscală și Liceul cu Program Sportiv „Banatul” Timișoara împotriva sentinței penale nr. 238/03.04.2012, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Penală.**

Desființează sentința apelată și în fond, rejudecând :

I. Conform art. 5 din Codul penal :

În baza art. 386 alin. 1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică a faptei comisă de inculpatul **COPOS GHEORGHE**, **dintr-o** infracțiune de înșelăciune, în formă continuată, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, **în trei infracțiuni de înșelăciune și anume :**

- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A. – transferul fotbalistului D.C.);
- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A. – transferul fotbalistului B.F.) și
- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL – transferul fotbalistului B.F.), cu aplic. art. 38 alin. 1 din Codul penal.

În baza art. 386 alin. 1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică a faptei comisă de inculpatul **COPOS GHEORGHE**, **dintr-o** infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, **în două infracțiuni de evaziune fiscală**, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 38 alin. 1 din Codul penal.

1. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994 condamnă pe inculpatul **COPOS GHEORGHE** la pedeapsa de **2 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală (fapta din anul 1999) și 1 an interzicerea drepturilor prev. de art.

66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

2. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994 condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală (fapta din anul 2003) și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art. 38 alin. 1 din Codul penal, art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal și art. 45 alin. 3 lit. a din Codul penal, aplică inculpatului **COPOS GHEORGHE** pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare, la care adaugă un spor de 8 luni închisoare, urmând să execute pedeapsa de **3 ani și 8 luni închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal, pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 din Codul penal aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art. 396 alin. 6 și 8 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, art. 17 alin. 2 și art. 18 din Codul de procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului **COPOS GHEORGHE**, sub aspectul săvârșirii a trei infracțiuni de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal, constatând intervenită prescripția specială a răspunderii penale, conform art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal.

II. Conform art. 13 din Codul penal din 1969 :

În baza art. 386 alin. 1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică a faptelor comise de inculpatul **STOICA MIHAI**, dintr-o infracțiune de înșelăciune, în formă continuată, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, **în două infracțiuni de înșelăciune**, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 33 lit. a din Codul penal din 1969 și **din două infracțiuni de spălare de bani**, prev. de art. 23 lit. a din Legea nr. 21/1999 și de art. 23 lit. c din Legea nr. 21/1999 în două infracțiuni de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată, totul cu aplic. art. 33 lit. a din Codul penal din 1969.

1. În baza art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, condamnă pe inculpatul **STOICA MIHAI** la pedeapsa de **3 ani și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave și 2 ani interzicerea

drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969.

2. În baza art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplicarea art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **3 ani și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969.

În temeiul art. 33 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și art. 35 alin. 3 din Codul penal din 1969, aplică inculpatului **STOICA MIHAI** pedeapsa cea mai grea, aceea de **3 ani și 6 luni închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969, pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 71 din Codul penal din 1969, pe durata executării pedepsei închisorii, interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969.

În baza art. 396 alin. 6 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală și art. 17 alin. 2 din Codul de procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului **STOICA MIHAI**, sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 și a două infracțiuni de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată, constatând intervenită prescripția specială a răspunderii penale, conform art. 122 alin. 1 lit. c și art. 124 din Codul penal din 1969.

III. Conform art. 5 din Codul penal :

În baza art. 386 alin. 1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică a faptelor comise de inculpatul **BORCEA CRISTIAN**, după cum urmează :

- **dintr-o** infracțiune de înșelăciune, în formă continuată, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, **în două infracțiuni de înșelăciune**, în formă continuată și anume :

- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal (persoană vătămată F.C. DINAMO BUCUREȘTI) și

- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal (persoană vătămată FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL);

- **dintr-o** infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 **într-o** infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal;

- **din** două infracțiuni de spălare de bani, în formă continuată, prev. de art. 23 lit. a din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 și de art. 23 lit. c din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 **în** două infracțiuni de spălare de bani, în formă continuată, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și

- **dintr-o** infracțiune de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969 într-o infracțiune de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal, totul cu aplic. art. 38 alin. 1 din Codul penal.

1. În baza art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe inculpatul **BORCEA CRISTIAN** la pedeapsa de **2 ani și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată (persoană vătămată F.C. DINAMO BUCUREȘTI) și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat, de acționar sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

2. În baza art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe inculpatul **BORCEA CRISTIAN** la pedeapsa de **2 ani și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată (persoană vătămată FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL) și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat, de acționar sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

3. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **2 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată și 1 an interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat, de acționar sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

4. În baza art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat, de acționar sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

5. În baza art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat, de acționar sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art. 38 alin. 1 din Codul penal, art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal și art. 45 alin. 3 lit. a din Codul penal, aplică inculpatului **BORCEA CRISTIAN** pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare, la care adaugă un spor de 3 ani și 4 luni închisoare, urmând să execute pedeapsa de **6 ani și 4 luni închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat, de acționar sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal, pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 din Codul penal aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de asociat, de acționar sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art. 396 alin. 6 și 8 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, art. 17 alin. 2 și art. 18 din Codul de procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului **BORCEA CRISTIAN**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal, constatând intervenită prescripția specială a răspunderii penale, conform art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal.

IV. Conform art. 5 din Codul penal :

În baza art. 386 alin. 1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică a faptelor comise de inculpatul **BECALI IOAN**, după cum urmează :

- **dintr-o** infracțiune de înșelăciune, în formă continuată, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, **în patru infracțiuni de înșelăciune** și anume :

- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal (persoană vătămată F.C. DINAMO BUCUREȘTI);

- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS GLORIA 1922 BISTRIȚA – transferul fotbalistului G.I.);

- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS GLORIA 1922 BISTRIȚA – transferul fotbalistului S.L.) și

- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A.);

- **dintr-o** infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 **într-o** infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal;

- **din** două infracțiuni de spălare de bani, în formă continuată, prev. de art. 23 lit. a din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 și de art. 23 lit. c din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 **în** două infracțiuni de spălare de bani, în formă continuată, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și

- **dintr-o** infracțiune de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969 într-o infracțiune de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal, totul cu aplic. art. 38 alin. 1 din Codul penal.

1. În baza art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe inculpatul **BECALI IOAN** la pedeapsa de **2 ani și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în formă continuată (persoană vătămată F.C. DINAMO BUCUREȘTI) și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

2. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **2 ani și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

3. În baza art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **3 ani și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

4. În baza art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **3 ani și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art. 38 alin. 1 din Codul penal, art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal și art. 45 alin. 3 lit. a din Codul penal, aplică inculpatului **BECALI IOAN** pedeapsa

cea mai grea, de 3 ani și 6 luni închisoare, la care adaugă un spor de 2 ani și 10 luni închisoare, urmând să execute pedeapsa de **6 ani și 4 luni închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal, pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 din Codul penal aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat sau de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art. 396 alin. 6 și 8 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, art. 17 alin. 2 și art. 18 din Codul de procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului **BECALI IOAN**, sub aspectul săvârșirii a trei infracțiuni de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS GLORIA 1922 BISTRIȚA – transferul fotbalistului G.I.), de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS GLORIA 1922 BISTRIȚA – transferul fotbalistului S.L.) și de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A.) și a unei infracțiuni de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal, constatând intervenită prescripția specială a răspunderii penale, conform art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal.

V. Conform art. 5 din Codul penal :

În baza art. 386 alin. 1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică a faptelor comise de inculpatul **BECALI VICTOR**, după cum urmează :

- **dintr-o** infracțiune de înșelăciune, în formă continuată, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, **în două infracțiuni de înșelăciune** și anume :

- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal (persoană vătămată F.C. DINAMO BUCUREȘTI) și

- infracțiunea prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS GLORIA 1922 BISTRIȚA – transferul fotbalistului S.L.);

- **dintr-o** infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 **într-o** infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal;

- **din** două infracțiuni de spălare de bani, în formă continuată, prev. de art. 23 lit. a din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 și de art. 23 lit. c din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 **în** două infracțiuni de spălare de bani, în formă continuată, prev. de art.

29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și

- **dintr-o** infracțiune de asociere pentru săvârșirea de infracțiuni, prev. de art. 323 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969 într-o infracțiune de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 367 alin. 1 și 3 din Codul penal, totul cu aplic. art. 38 alin. 1 din Codul penal.

1. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe inculpatul **BECALI VICTOR** la pedeapsa de **2 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată și 1 an interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat) din Codul penal.

2. În baza art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat) din Codul penal.

3. În baza art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **3 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat) din Codul penal.

În baza art. 38 alin. 1 din Codul penal, art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal și art. 45 alin. 3 lit. a din Codul penal, aplică inculpatului **BECALI VICTOR** pedeapsa cea mai grea, de 3 ani închisoare, la care adaugă un spor de 1 an și 8 luni închisoare, urmând să execute pedeapsa de **4 ani și 8 luni închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat) din Codul penal, pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 din Codul penal aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de agent licențiat) din Codul penal.

În baza art. 396 alin. 6 și 8 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, art. 17 alin. 2 și art. 18 din Codul de procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului **BECALI VICTOR**, sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal (persoană vătămată F.C. DINAMO BUCUREȘTI) și de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS GLORIA 1922 BISTRIȚA – transferul fotbalistului S.L.) și a unei infracțiuni de constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art.

367 alin. 1 și 3 din Codul penal, constatând intervenită prescripția specială a răspunderii penale, conform art. 154 alin. 1 lit. d și art. 155 alin. 4 din Codul penal.

VI. Conform art. 13 din Codul penal din 1969 :

În baza art. 386 alin. 1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică a faptelor comise de inculpatul **PĂDUREANU JEAN**, din infracțiunile de înșelăciune, în formă continuată, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 și de spălare de bani prev. de art. 23 lit. a din Legea nr. 656/2002 și de art. 23 lit. c din Legea nr. 656/2002 în:

- infracțiunea de înșelăciune, în formă continuată, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 (persoane vătămate A.S. GLORIA 1922 BISTRIȚA și FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL – transferul fotbalistului G.I.);

- infracțiunea de înșelăciune, în formă continuată, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 (persoane vătămate A.S. GLORIA 1922 BISTRIȚA și FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL – transferul fotbalistului S.L.);

- infracțiunea de evaziune fiscală, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 (fapta din anul 1999);

- infracțiunea de evaziune fiscală, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 (fapta din anul 2003);

- infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată (transferul fotbalistului G.I.);

- infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată (fapta din anul 2001);

- infracțiunea de spălare de bani prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată (transferul fotbalistului S.L.), totul cu aplicarea art. 33 lit. a din Codul penal din 1969.

1. În baza art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2 în ref. la art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, condamnă pe inculpatul **PĂDUREANU JEAN** la pedeapsa de **3 ani și 4 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969.

2. În baza art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2 în ref. la art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, condamnă pe inculpatul **PĂDUREANU JEAN** la

pedeapsa de **3 ani și 4 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969.

3. În baza art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2 în ref. la art. 76 alin. 1 lit. c din Codul penal din 1969, condamnă pe inculpatul **PĂDUREANU JEAN** la pedeapsa de **2 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani (transferul fotbalistului S.L.).

4. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 74 alin. 1 lit. a și alin. 2 în ref. la art. 76 alin. 1 lit. d din Codul penal din 1969, condamnă pe inculpatul **PĂDUREANU JEAN** la pedeapsa de **1 an și 6 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

În temeiul art. 33 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și art. 35 alin. 3 din Codul penal din 1969, aplică inculpatului **PĂDUREANU JEAN** pedeapsa cea mai grea, aceea de **3 ani și 4 luni închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969, pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 71 din Codul penal din 1969, interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969.

În baza art. 396 alin. 6 și 8 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, art. 17 alin. 2 și art. 18 din Codul de procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului **PĂDUREANU JEAN**, sub aspectul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 (fapta din anul 1999) și a două infracțiuni de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată (transferul fotbalistului G.I.) și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată (fapta din anul 2001), constatând intervenită prescripția specială a răspunderii penale, conform art. 122 alin. 1 lit. c și art. 124 din Codul penal din 1969.

VII. Conform art. 5 din Codul penal :

În baza art. 386 alin. 1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică a faptelor comise de inculpatul **POPESCU GHEORGHE**, după cum urmează :

- **dintr-o** infracțiune de înșelăciune, în formă continuată, prev. de art. 215 alin. 1, 2 și 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, **în două infracțiuni de înșelăciune**, prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din

Codul penal (persoană vătămată AS GLORIA 1922 BISTRIȚA) și de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A.);

- **dintr-o** infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969 **într-o** infracțiune de evaziune fiscală, în formă continuată, prev. de art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și

- **din două infracțiuni** de spălare de bani, prev. de art. 23 lit. a din Legea nr. 656/2002 și de art. 23 lit. c din Legea nr. 656/2002 în **două infracțiuni** de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată.

1. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 35 alin. 1 din Codul penal și art. 75 alin. 2 lit. a în ref. la art. 76 alin. 1 din Codul penal condamnă pe inculpatul **POPESCU GHEORGHE** la pedeapsa de **1 an și 4 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală în formă continuată și 1 an interzicerea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

2. În baza art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. a în ref. la art. 76 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **2 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

3. În baza art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 75 alin. 2 lit. a în ref. la art. 76 alin. 1 din Codul penal condamnă pe același inculpat la pedeapsa de **2 ani închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În baza art. 38 alin. 1 din Codul penal, art. 39 alin. 1 lit. b din Codul penal și art. 45 alin. 1 din Codul penal, aplică inculpatului **POPESCU GHEORGHE** pedeapsa cea mai grea, de 2 ani închisoare, la care adaugă un spor de 1 an, o lună și 10 zile închisoare, urmând să execute pedeapsa de **3 ani, o lună și 10 zile închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal, pe o durată de 1 an, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1 și 3 din Codul penal aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal.

În baza art. 396 alin. 6 și 8 din Codul de procedură penală rap. la art. 16 alin. 1 lit. f din Codul de procedură penală, art. 17 alin. 2 și art. 18 din Codul de procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului **POPESCU GHEORGHE**, sub aspectul săvârșirii a două infracțiuni de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată AS

GLORIA 1922 BISTRIȚA) și de art. 244 alin. 1 și 2 din Codul penal (persoană vătămată F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A.).

VIII. Conform art. 13 din Codul penal din 1969 :

În baza art. 386 alin. 1 din Codul de procedură penală, schimbă încadrarea juridică a faptelor comise de inculpatul **NEȚOIU GHEORGHE din două infracțiuni** de spălare de bani, prev. de art. 23 lit. a din Legea nr. 656/2002 și de art. 23 lit. c din Legea nr. 656/2002 în **două infracțiuni** de spălare de bani, prev. de art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată și de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată.

1. În baza art. 215 alin. 1, 2, 5 din Codul penal din 1969, cu aplic. art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 2 din Codul penal din 1969, condamnă pe inculpatul **NEȚOIU GHEORGHE** la pedeapsa de **3 ani și 4 luni închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune cu consecințe deosebit de grave și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969.

2. În baza art. 12 din Legea nr. 87/1994 cu aplic. art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 1 lit. d din Codul penal din 1969, condamnă pe inculpatul **NEȚOIU GHEORGHE** la pedeapsa de **1 an închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

3. În baza art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 1 lit. c din Codul penal din 1969, condamnă pe inculpatul **NEȚOIU GHEORGHE** la pedeapsa de **1 an închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

4. În baza art. 29 alin. 1 lit. c din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 74 alin. 2 și art. 76 alin. 1 lit. c din Codul penal din 1969, condamnă pe inculpatul **NEȚOIU GHEORGHE** la pedeapsa de **1 an închisoare**, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani.

În temeiul art. 33 lit. a, art. 34 alin. 1 lit. b și art. 35 alin. 1 din Codul penal din 1969 aplică inculpatului **NEȚOIU GHEORGHE** pedeapsa cea mai grea, aceea de **3 ani și 4 luni închisoare** și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969, pe o durată de 2 ani, după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 71 din Codul penal din 1969, interzice inculpatului drepturile prev. de art. 64 lit. a teza a II-a, lit. b și c (constând în calitatea de reprezentant al unui club de fotbal) din Codul penal din 1969.

Obligă, în solidar, pe inculpații **Borcea Cristian** și **Becali Ioan** la plata către partea civilă **LICEUL CU PROGRAM SPORTIV „BANATUL”, TIMISOARA**

a sumei de **265.000 USD**, în echivalent în lei la cursul de schimb al BNR de la data efectuării plății, la care se adaugă dobânda legală de referință a BNR calculată de la data rămânerii definitive a hotărârii.

În baza art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă **LICEUL CU PROGRAM SPORTIV „BANATUL,, TIMISOARA**, în ceea ce îl privește pe inculpatul **Becali Victor**.

Obligă pe inculpatul **Copos Gheorghe** la plata către partea civilă **STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** a sumei de **63.908 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului D.C.*).

În baza art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă **STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ**, în ceea ce îl privește pe inculpatul **Stoica Mihai**.

Obligă, în solidar, pe inculpații **Borcea Cristian** și **Becali Ioan** la plata către partea civilă **STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** a sumei de **609.444 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului C.C.*).

Obligă inculpatul **Becali Ioan** la plata către partea civilă **STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** a sumei de **844.603 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului G.I.*).

În baza art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă **STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ**, în ceea ce îl privește pe inculpatul **Pădureanu Jean**.

Obligă, în solidar, pe inculpații **Pădureanu Jean**, **Becali Ioan**, **Becali Victor** și **Popescu Gheorghe** la plata către partea civilă **STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** a sumei de **328.440 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi) calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului S.L.*).

Obligă, în solidar, pe inculpații **Copos Gheorghe**, **Becali Ioan** și **Popescu Gheorghe** la plata către partea civilă **STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** a sumei de **2.296.097 lei** și a

obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului B.F.*).

Obligă, în solidar, pe inculpații **Borcea Cristian, Becali Ioan și Nețoiu Gheorghe** la plata către partea civilă **STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** a sumei de **405.992 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului A.D.*).

Obligă, în solidar, pe inculpații **Borcea Cristian și Becali Ioan** la plata către partea civilă **STATUL ROMÂN - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** a sumei de **164.780 lei** și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări, penalități și dobânzi), calculate în conformitate cu legislația fiscală, de la data scadenței obligației de plată și până la data achitării integrale a debitului principal (*transferul fotbalistului M.A.*).

În baza art. 25 alin. 5 din Codul de procedură penală, lasă nesoluționată acțiunea civilă formulată de partea civilă **A.S. TRACTORUL BRAȘOV**, în ceea ce îi privește pe inculpații **Copos Gheorghe, Becali Ioan și Popescu Gheorghe**.

la act că părțile vătămate **CLUBUL CFR 1907 CLUJ, FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL, F.C. RAPID BUCUREȘTI S.A., CLUBUL SPORTIV FOTBAL CLUB DINAMO BUCUREȘTI, S.C. DINAMO 1948 S.A., A.S. GLORIA 1922 BISTRIȚA și F.C. OȚELUL GALAȚI S.A.** nu s-au constituit părți civile în procesul penal.

În temeiul art. 25 alin. 3 din Codul de procedură penală dispune anularea următoarelor înscrisuri:

- contractul înregistrat la F.R.F. sub nr. 63/14.01.1999, încheiat între „Rapid” reprezentant de Dinu Drăgan și Paul Cazan și „Pohang” Steleers pentru suma de 120.000 USD, respectiv contractul cu același nr. care poartă și mențiunea „Rapid nr. 11/14.01.1999”, datat 30.12.1998, semnat de Dinu Drăgan și Paul Cazan pentru suma de 120.000 USD (*transferul fotbalistului D.C.*);

- hotărârea consiliului de administrație „Dinamo” pentru data de 30.06.1999, respectiv, cele două contracte încheiate între „Dinamo” București și „Deportivo” Alaves, exemplare în copie, datate 30.06.1999 și 30.06.2001, conform cărora jucătorul C.C. a fost transferat pentru suma de 800.000 USD;

- înscrisul intitulat „Memorandum” prin care „drepturile de transfer” ale jucătorului profesionist de fotbal G.I. au fost cedate de „Gloria” Bistrița, reprezentată de inculpatul Pădureanu Jean firmei „Phoenix” din Olanda, reprezentată de J.V.;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat de clubul „Dinamo” cu firma „Phoenix” BV, aferent „cedării drepturilor de transfer ale jucătorului C.P.”;

- cele două memorandumuri „Oțelul” și „Dinamo” cu privire la transferul fotbalistului C.F.;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat între „Dinamo”, reprezentată de inculpatul Borcea Criatian și firma „Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden” B.V din Olanda, cu privire la transferul fotbalistului Bogdan Mara;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat între „Dinamo”, reprezentată de inculpatul Borcea Criatian și firma „Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden” B.V din Olanda, cu privire la transferul fotbalistului M.N.;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat între „Gloria” Bistrița și „Intermark” Internațional B.V., din Olanda cu privire la transferul fotbalistului S.L. I.;

- contractele de împrumut încheiate între „Rapid” și inculpații Becali Ioan și Popescu Gheorghe privind transferul fotbalistului B.F.;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat de „Dinamo”, reprezentată de inculpatul Borcea Cristian cu firma olandeză „Pyralis” Investments BV privind transferul fotbalistului A.D.;

- înscrisul intitulat „Memorandum” încheiat de „Dinamo”, reprezentată de inculpatul Borcea Cristian cu firma olandeză „Bedrijfskundig Adviesbureau A.L. Van Duivenboden” B.V. din Olanda, privind transferul fotbalistului A.M..

În temeiul art. 112 alin. 1 lit. e din Codul penal și art. 33 din Legea nr. 656/2002 republicată, confiscă de la inculpați următoarele sume de bani:

- de la inculpatul Copos Gheorghe – **150.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului D.C.*) și **40.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului B.F.*);

- de la inculpatul Stoica Mihai – **550.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului A. I.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – sumele de **593.750 USD și de 80.000 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Ioan – **418.750 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului C.C.*);

- de la inculpatul Becali Ioan – **1.400.000 USD**, în echivalent în lei iar de la inculpatul Pădureanu Jean – **112.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului G.I.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – **169.667 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **1.201.667 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Victor – **1.201.667 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului C.P.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – **213.000 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **125.000 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali

Victor – **125.000 USD**, în echivalent în lei iar de la inculpatul Stoica Mihai – **125.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului C.F.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – **124.500 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Ioan – **100.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului M.B.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – **32.167 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **360.000 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Victor – **360.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului M.N.*);

- de la inculpatul Pădureanu Jean – **87.000 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **75.000 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Victor – **75.000 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Popescu Gheorghe – **75.000 USD**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului S.L.*);

- de la inculpatul Copos Gheorghe – **500.007 USD**, în echivalent în lei, de la inculpatul Becali Ioan – **500.000 USD**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Popescu Gheorghe – **1.000.000 USD** în echivalent în lei din care se scade suma de 1.330.000 lei plătită cu titlu de impozit (*transferul fotbalistului B.F.*);

- de la inculpatul Borcea Cristian – **29.200 Euro**, în echivalent în lei, iar de la inculpatul Becali Ioan – **403.000 Euro**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului A.D.*).

- de la inculpatul Becali Ioan – **350.000 Euro**, în echivalent în lei (*transferul fotbalistului M.A.*).

Menține **măsura sechestrului asigurator** instituit asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților **Copos Gheorghe, Stoica Mihai, Borcea Cristian, Becali Ion, Becali Victor, Pădureanu Jean și Popescu Gheorghe**, dispusă prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P/2006 din 17.07.2008.

Menține **poprirea** instituită asupra sumei de 116.064 lei din contul deschis de inculpatul **Nețoiu Gheorghe**.

Dispune **ridicarea sechestrului asigurator asupra celor 13.868 acțiuni ale Asociației Fotbal Club Rapid București**, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, nr. 48/P/2006 din 19.07.2008.

Dispune **ridicarea sechestrului asigurator asupra conturilor Asociației Fotbal Club Rapid București**, constituite la Banca Română de Dezvoltare - Groupe Societe Generale, ING Bank NV Amsterdam, Banca Italo - Romena și

Millennium Bank, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P/2006 din 17.07.2008.

Dispune **ridicarea sechestrului asigurător asupra conturilor S.C. Dinamo 1948 S.A.**, constituite la Emporiki Bank și UniCredit Tiriac Bank, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P/2006 din 17.07.2008.

Dispune **ridicarea sechestrului asigurător asupra conturilor C.S. Otelul Galați**, constituite la Banca Comercială Română, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P/2006 din 17.07.2008.

Dispune **ridicarea sechestrului asigurător asupra conturilor C.F. Gloria 1922 Bistrița**, constituite la Banca Română de Dezvoltare Groupe Societe Generale, instituit prin ordonanța Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție nr. 48/P//2006 din 17.07.2008.

În baza art. 274 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală obligă inculpații la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, după cum urmează : COPOS GHEORGHE – 115.000 lei; STOICA MIHAI – 65.000 lei; BORCEA CRISTIAN – 265.000 lei; BECALI IOAN – 315.000 lei; BECALI VICTOR – 115.000 lei; PĂDUREANU JEAN – 65.000 lei; NEȚOIU GHEORGHE – 65.000 lei și POPESCU GHEORGHE – 115.000 lei.

În baza art. 421 pct. 1 lit. b din Codul de procedură penală, **respinge, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul POPESCU GHEORGHE** împotriva aceleiași sentințe penale.

În baza art. 275 alin. 2 din Codul de procedură penală, obligă apelantul inculpat Popescu Gheorghe la plata sumei de 1000 lei, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

În baza art. 275 alin. 3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea celorlalte apeluri rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 04.03.2014.